

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1

לפני: כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון-גונן

המעוררת:

י.מ.ש הש��ות
באמצעות ב"כ ע"ד ד"ר יוסף שגב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)
באמצעות ב"כ ע"ד אלפא לבנה ועו"ד שגיית כחלון
מפרקליות מחו"ם ת"א

2

3

פסק דין

4

ערעור זה, שעניינו בשומות מע"מ שהוצאה למעוררת, מעיר שאלות הנוגעות למוחות הייצוג בידי עורכי דין, חובות עורך דין כלפי לכה ו כלפי בית המשפט, וכן את השאלה האם רשאי עורך לחתן שירותים משפטיים לפולנית, בעודו מייצג את פלמוניתו באותו סכסוך.

5

בעורר לפני נזונה שומות מע"מ שהוצאה למעוררת, י.מ.ש הש��ות בע"מ (להלן: **המעוררת**), בגין עסקה של מתן שירותים משפטיים לבני איזנברג, במסגרתה מואבק על ירושת בעלה המנוח, שאל אייזנברג ז"ל. החשבון נושא המחלוקת (מספר 4397 מיום 2.10.03, להלן: **החשבונית**), מופנית לבני אהאייזנברג, בגין תקובל בסך 15,677,698 ש"ט עבור מתן שירותים משפטיים בוגע לעיזובו המנוח אייזנברג. שיורר המע"מ בחשבונית הוא אפס, כיון שלטענת המעוררת בגין אייזנברג היא תושבת חוץ וחל בעניינה האמור בסעיף 30(א)(5) לחוק מס' ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: **חוק מע"מ**), הקובע שיורר מס אפס לשירותה הניתן לתושב חוץ.

6

המידינה, המשיבה, טוענת כי השירותים בהקשר לסכסוך הירושה במשפט אייזנברג לא ניתנו לבני אהאייזנברג, אלא לבתה, גבי לוי הרדי, שהינה תושבת ישראל, ולכן העסקה חייבת במע"מ.

7

אין מחלוקת כי המעוררת ועו"ד מטעמה בראשות עורך ד"ר יוסף שגב, בלוי ע"ד אפי פרי ואחרים מטעם המעוררת (להלן: **עו"ד שגב, עו"ד משרד שגב, משרד שגב והמעוררת בהתקאה**), ייצנו את לוי הרדי לכל אורך הסכסוך האמור, במובן זה שבין לוי הרדי ייפתח את כוחם של עורכי הדין משרד שגב לפועל בשמה בעניין עיזובו המנוח אייזנברג; שנחתמו מספר הסכמי שכר טרחה בין לוי הרדי לבין משרד שגב וכן שעווה"ד משרד שגב חיזקו עצמים בפני כוחה במספר הילכים שנדרשו בערכאות, בחייב בוררות וככל צדדים שלישיים. טענהה המרכזית של המעוררת, היא כי אmons המעוררת ייצגה פורמלית את לוי הרדי, אולם, לוי הרדי פעלה, במסגרת אותו סכסוך, עבור האינטרסים של אימה, גבי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לאה אייזנברג, באופן בלעדיו בתקופה הרלבנטית, ועל כן בפועל השירות ניתן להאה אייזנברג בשליחות נסתרת ע"י עזה"ד ממשרד שגב, באמצעותו בתה, לי הרדי. לטענת המיעוררת, כיון שלאה היא מקבלת השירות בפועל והינה תושבת חוץ, אזי שיעור המיע"מ בעסקה עמה הוא שיור אפס.

יש לציין כי במקביל להליך שלפני מתנהל הлик פלילי (32690-06-10), לפני כב' השופטת יעל פרדנסקי, בבית המשפט השלום בת"א, במרכזה טעונה המדינה כי עוז"ד שגב וחברות בשליטהו, לרבות המיעוררת ניסו להעלים את המיע"מ נשוא החשבונית (להלן: **הליך הפלילי**). עוז"ד שגב מעלה בהליך הפלילי טענה דומה במחווה לפיה השירות אכן ניתן להאה אייזנברג שהינה תושבת חוץ. על הליך הפלילי בהרבה עמוד במסמך.

עו"ד שגב טוען כי המדינה נתפסה לכל טעות בכך שהיא מיחסת חשיבות לעניין הייצוג הפורמלי. לטענתו, לצורך חיזוק בטענו ייש לבחון למי ניתן השירות המשפטי, במובן זה שיש לבחון את האינטרסים של מי קידם הייצוג הפורמלי. כדי להציגים כי עוז"ד שגב עצמו, גם בהליכים בהם הוא טוען להבחנה בין הייצוג הפורמלי למתן השירות, חוטא בהתיחסות אחרת לשני המצביעים, בחратוי כבר בפתח הדברים להביא מעדותו של עוז"ד שגב בהליך הפלילי לעניין הייצוג. עוז"ד שגב נשאל אם הנה של לי הרדי ואביו נתנו הוראות בשם של לי הרדי למשרד שגב וכך השיב (בעמ' 580 לפרק הילך הפלילי מיום 10.5.12, ש' 1-12):

"היחידה שהציגאת מושאלותיה וניסיתי למלאן הייתה לי הרדי.

ש. בשאלה אומר היחידה הייתה לי הרדי, לאיזו תקופה אתה מתכוון?
ת. ככל או רוך התקופה של התקיק משול הליקו למונוח בניתו מוח שיגדר למתנה באיזה עובי לחזור, הם לא יכולים להגיד לך ולתת לך הוראות, הם יכולים להגיד לך להואות [צ"ל כנואה מטרות]. ככל או רוך התקופה לי היהzeit זו שהציגאת את המטרות".

כל ההדשות אין במקור אלא אם ציינתי אחרת מ' א' ג'.

על אף דברים אלו טוען עוז"ד שגב בערעור לפני הטענה כי השירות נשוא החשבונית ניתן לבוי להאה אייזנברג. כיון ששאלתו תחולתו של סעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ בדבר שיעור מע"מ אפס, לי בראש ובראשונה במתן שירות לתושב חוץ, שני הצדדים מותמקדים בשאלת אילו שירותים משפטיים נתונים שגב ולמי, הן מבחינת הייצוג הפורמלי, הן מבחינת האינטרסים של הצדדים בהליכים השונים. לאור האמור, כדי להכריע בשאלת זו יש לעמוד על השירותים המשפטיים שננתן משרד שגב בכלל ועו"ד שגב בפרט, במהלך סכסוך הירושה שהתגלו במשפחה אייזנברג עם מותו של אבי המשפחה, שאל אייזנברג זיל.

1. רקע הדברים וההליפים שלענינו

כיון שהמחלוקה בין הצדדים היא בעיקרה עובדתית ונוגעת לשאלת למי ניתן משרד שגב שירותים משפטיים, לאם להאה אייזנברג, לטענת המיעוררת, או לבת לי הרדי, לטענת המדינה, עמדו תחילתה בקצרה על תיאור סכsoon הירושה במשפחה אייזנברג, וההליכים השונים שננקטו בעניין זה. שכן זהו

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 תוכן השירות המשפטי נשוא החשבונות. אוסף ואסקור את השתלשלות העניינים בנוגע לשני הילכי
2 בוררות שהתנהלו בין לאה איינברג לבין הרדי, הנוגעים להסכמות אלהן הגיעו השתיים במהלך
3 סכסוך היורשה ושופכים או על השירות המשפטי השני. ההפניות למסמכים יהיו חן להליך הפלילי
4 חן לתיק שלפני.

1.1 סכsoon היורשה במשפחה איינברג, הפעולות וההליכים שננקטו בעניין

1.1.1. על היורשים והצוואת
1 שאל איינברג המנוח (להלן: איינברג המנוח) נפטר ביום 27.3.97, כשהרכשו נameda במאות מיליון
2 Dolars. איינברג המנוח הותיר אישת, גבי לאה איינברג (להלן: לאה איינברג, לאה או האם) וחמשה
3 ילדים: בן, ארווין איינברג (להלן: ארווין) וארבע בנות: ליז הרדי (להלן: ליז הרדי או לי); אידית
4 רוזנפולד, אמיליא פורמן (להלן: אAMILIA) ואסתר זוכוביצקי. לבני הזוג הייתה בת נספת שנפטרה עוד
5 קודם למותו של איינברג המנוח, בשם אלפרדה דימנט זיל, שהשאהירה אחריה יורשים, ביניהם בעלה
6 גאל דימנט (להלן: דימנט).

7 בתום השבועה הקראית הבן ארווין מותק צוואת איינברג המנוח (שנחתמה בשנת 1986,להלן: צוואת
8), לפיו חולקו 80% מנכסיו העזובן לארווין; 5% מנכסיו העזובן לכל אחת משולש הבנות ליז, אידית
9 ואAMILIA ולירושה של הבית אלפרדה דימנט זיל. בבית הרבייטה, אסתר זוכוביצקי, לא ציווה המנוח
10 דבר. לאשתו, לאה איינברג, הותיר המנוח, על פי אותה צוואת, סכום של שני מיליון דולר ועוד
11 כספים לבני הזוג זיל. ואין בידיו את הצוואת המקורית. ארווין טע כי הצוואת המקורי העתק מצואת 86, ואין
12 בידיו את הצוואת המקורית. ארווין טע כי הצוואת המקורית הופקדה משרד עורכי דין בשוויין, בידי
13 עי"ד בשם ויילר, שם אבדה.

14 בשל חלוקה בלתי שוויונית זו של הרכוש, החל סכסוך בנוגע לירושה בין בן של המנוח ארווין
15 (אליו חבר דימנט), שזכה בחלוקת נכסיו העזובן מצד אחד, לבין אשת המנוח, גבי לאה איינברג וחלק
16 מהבנות, מצד שני. הבנות שזכו בחלוקת מוחייבות נחלקו. הבית אסתר זוכוביצקי שלא קיבל כל
17 פי צוואת 86, לא גילתה עניין בסכסוך כבוקה; הבית אידית ניסתה שלא לקחת צד ולהגיע להסכומות מבלי
18 להיזיק לבני משפט. אידית יוצגה עי"ד מגן. הבנות ליז ואAMILIA החלו את הדרך לצדה של האם,
19 אך כפי שיתברר בהמשך, גם בינהן התגלו מחלוקת בהמשך הדרך ולמעשה רק אAMILIA נשאהה עם
20 האם לכל אורך הדרך.

21 סכsoon היורשה היה כורך בהליכים רבים והוא מעורבם בו עורכי דין רבים, ביניהם עורכי הדין
22 משרד שגב, שאין מחלוקת כי לאורך כל הדרכ יציגו, ولو פורמלית את ליז הרדי. את האם ואAMILIA
23 יציג לאורך כל הדרכ משרדו של עי"ד ד"ר יעקב וינרט (להלן: עי"ד וינרט או משרד וינרט,
24 בהתאם).

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 המחלוקת נשוא העורו נובעת מחלוקת האם נתנה המעוררת את השירות המשפטי. לטענת
2 המעוררת, השירות המשפטי ניתן להאה אייזנברג, שהינה תושבת חוץ, ועל כן שירות המעו"ם בעסקה
3 הוא שיעור אפס. לטענת המדינה, שירותו של עוזי שבב שכרכו עיי' בתה המנוחה של להאה אייזנברג,
4 גבי לוי הרדי זיל, שנפטרה ביום 30.7.10 (לאחר שהתקבל התקובל האמור), והיתה תושבת ישראל.
5 אין מחלוקת, כאמור, כי המעוררת באמצעות עוזי שבב וערכיו דין נוספים מטעמה, נתנה שירות
6 משפטי ללי הרדי בתקופות שונות, הן מבחינה פורמלית, הן מבחינה מוחותית. אולם, לטענת
7 המעוררת, בתקופה מסוימת בשנת 1997, נתנה המעוררת באמצעות לוי הרדי, שירותים משפטיים
8 באופן בלעדי להאה אייזנברג, ובгинן שירותים אלו התקובל אותו התקובל נשוא העורו.

9

10 **כ. ב. על העיזובן**
11 כדי להבין את סכוך היורשה יש להציג כי עיקר העיזובן כלל מנויות של שתי חברות אחזקות
12 הרשות במנמה – בלרסייד (Blairside S.A.) ופלנקוטה (Felcomte) (להלן: **החברות הפנמיות**),
13 באמצעות החזק אייזנברג המנוח את הנכסים מהם הייתה האימפריה העסקית שהקים, לרבות
14 החברה לישראל, וחברות אחרות. הורשת מרבית העיזובן לאירועו ממשעה היה שארוון יהל, תחת
15 אביו המנוח, את נכס הקבוצה. لكن, לאחר הטיענות שהועלתה היא שארוון זוכה בירושת העיזובן,
16 הוא ימשיך ניהול עסק הקבוצה, ובכך, ישל בפועל את היורשים האחרים, גם אלו, שעל פי צוואת
17 86 זכו בשיעורים נוכחים מהיעזובן.

18

19 עוד טענה שהועלתה הייתה שארוון, שהיה מעורב בעסקי הקבוצה גם קודם לפטירת האב, יודע מה
20 שווי העיזובן, יוכל לעשות מניפולציות גם בעניין זה. כך, חלק מהטענות שהטעורו נגעו לשווי
21 העיזובן, כאשר ארוון טען לשווי נמוך של העיזובן, בעוד שהאחרים סברו כי מדובר בשווי של מאות
22 מיליון דולר. היורשים האחרים טענו כי מיד עם מותו של המנוח, ביצעו בנו פעולות עסקיות
23 משמעותיות בחברות העסקיות, שגרמו לפגיעה בעיזובן, והוא, לטענותם, צריכים להתקבל, באותו שלב,
24 על ידי כל היורשים.

25

26 על היה ניסיון קודם כל להביא לכך שארוון יפסיק ניהול את עסקיו הקבוצה, עד לחלוקת העיזובן,
27 ולהפקיד את ניהולו בידי מנהלי עיזובן שלא מטעמו, וכן להביא לכך שהאמ תקבל מחלוקת מהרכוש,
28 כך שארוון לא ימשיך ניהול את עסקיו הקבוצה לפי שיקול דעתו הבלעדי.

29

30 **ג. הפנייה למשרד עוזי'ן וינרוט ולמשרד עוזי'ן שבב**
31 באפריל 97 פנו להאה, לוי ואמיליא לעוזי'ן וינרוט בעניין רכוש המנוח אייזנברג. במהלך החודש נערך
32 מספר פגישות בין האם, לבן בנותיה, אדית, לוי ואAMILI, לעוזי'ן וינרוט ואחרים ממשרדיו. בפגישות
33 השתתפו גם עוזי'ן אבנר זינגר שהפנה את האם ובנותיה למשרדיו של עוזי'ן וינרוט. במהלך הפגישות
34 התרלו חילוקי דעתות בין אדית, שרצתה להגיע לשתיוף פעולה עם ארוון ופנה לעוזי'ן שם, וכן בין
35 האם ואAMILI מזה ללי מזה, כשליז'ו חשבה שיש לנקט קו פוליה לחומני יותר וראו כתוב ההגנה של

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לאה בבירות שתקיימה בעניין שיפוי לי זו בידי לאה לפני כבוי נשיא בית המשפט העליון (בדימיו) מי' שmagor, עמי 130 לנספח תצהיר איגר, להלן: **בירות נשיא שmagor**.

בימים 4.5.97 התקשר ע"ד ויינרט לע"ד שב וביקש ממנו להציגו לתיק העיזובן. על השאלה מהו סוכם באותה שיחה או לאיזה צורך עז"ד ויינרט את ע"ד שב להציגו, חלוקים שננים, כפי שעה לה מעודוותיהם והודוותיהם במע"ם ובתיק הפלילי יש להציגו כי ע"ד ויינרט לא העיד לפני. ע"ד ויינרט העיד כי בิกש מע"ד שב ליתג' את לי כיוון שבין לאה ואAMIL מצד אחד ליזו מ הצד השני היינו חילוקי דעתן כיצד לפעול, על אף שלושתנו רצוי לפעול נגד ארווון. ע"ד ויינרט העיד כי חשב שראוי שליזו יהיה יציגו פרט.

אין מחלוקת כי מרגע שע"ד שב נכנס לתמונה הוא יציג את לי הרדי, כאשר ע"ד ויינרט יציג את לאה ואAMIL, במובן זה שליזו הרדי נתנה ייפוי כוח לעורכי הדין ממשרד שב, והם הציגו עצםם כבעלי כוחה, ואף נחתמו בינה לבין המערערת שלושה הסכמי שכר טרחה. ע"ד ויינרט שבג' חלוקים בשאלת מה הייתה מהות ההתקשרות, ולמי ניתנת השירות. ע"ד ויינרט טוען כי הציגו זהה לקבלת השירות. לטענותו, לאור אי הסכמה בין לאה ואAMIL מזה, וליזו מזה באשר לדרכי הפעולה שיש לנוקוט, ועל אף שבאותו שלב היו בחזיות נגד ארווון, סבור היה ע"ד ויינרט כי טוב שיהיה ליזו יציגו נפרד, וביקש כי ע"ד שב יציג את לי. עם זאת, כיוון שהיו באותו צד של המתรส סבר כי נוכן היה כי ישתפו פעולה ביניהם. הינו, לדברי ע"ד ויינרט, המערערת יציג את לי הרדי, וליזו היא זו שקיבלה את השירותים המשפטיים ממשרד שב, בעוד הוא, ע"ד ויינרט ומרדו, יציג את האם לאה איזנברג והבט אAMIL, הן במובן הפורמלי, הן במובן המהותי. אמן ע"ד ויינרט הסכים כי בין ע"ד שב היה שיתוף פעולה בשלבים הראשונים (מספר 97 עד 18.9.97 או יותר) והוא יציג את השירותים המשפטיים ע"ם האם, אולם, לטענותו, אין בכך כדי להסביר למסקנה כי לאה היא זו שקיבלה את השירותים המשפטיים. ע"ד שב טוען, לעומתו, כי ע"ד ויינרט פנה אליו בבקשת כי יציג ייחד את האם, וכן היה, אלא שהמעערערת יציג את לאה, כך לטענותה, באמצעות יציג פורמלי של לי. כאמור, לטענת המערערת, ע"ד שב יציג את לאה בשילוחות נסתרת דרך לי.

1.6. הפעולות והתביעות בנוגע לעיזובן

קודם שאתאר את ההליכים במפורט, אציגין כי התנהלו במקביל שני סוגי ההליכים בקשר עם סכסוך הירושה. האחד, ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה, בתביעה שיתוף שהוגישה לאה איזנברג, להכיר במחצית הרכוש כשלה, והשני ההליכים בבית המשפט המחוון בעניין העיזובן, במסגרתו אוחדו כמה בקשות. לי ולאה הגיעו כל אחת בפרט בקשה לממן צו ירושה על פי דין, כן הגיעו בקשות למינוי מנהל עיזובן; דימנט הגיש תביעה לקיים צוואת 86 וביקש כי ארווון ימונה מנהל עיזובן. כן הגיע ארווון בקשה לאשר צוואה נוספת שhtagלה, צוואה משנת 1982 (להלן צוואת 82). במסגרת תיק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 העיזובן התבקשו בקשות שונות לסייעים זמינים בעיקר בכל הנוגע למניות הכספיות. בנוסף, ובמקביל
2 להליכים, ובהתאם להתקויות השונות, נערכו ישיבות וחתמו הסכמים גם בין זו לאמה אלה.
3

4 **تبיעת השיתוף** - החליך הראשון שהוגש מטעמה של אה איזנברג הוגש ביום 5.5.97, עוד טרם
5 כניסהו של ע"ד שגב לתפקיד (השixa הראשונית בין ע"ד שגב לע"ד וינrotein התקיימה ים קודם
6 לכך). במועד זה, הוגשה תביעה של אה איזנברג להזכיר בזכותו ברוכש שהותיר אחיו איזנברג
7 המנוח מכוח החלטת השיתוף. התביעה הוגשה בבית המשפט לענייני משפחחה ברמתון (תמי"ש 97-
8 42370/07, למספחי צהיר איגר, נ/ז בהליך הפלילי, להלן: **تبיעת השיתוף**). אין מחלוקת כי תביעת
9 השיתוף הוגשה ע"י ע"ד וינrotein (ההתייחסות תהיה לע"ד וינrotein או לעורכי הדין ממשרדן, לרבות
10 ע"ד גיל אורין). היורשים האחרים מופיעים בתביעה כמשיבים, לרבות ליז, כאשר בא כוחם אינם
11 נזכרים.

12 בסעיף 15 לכתב התביעה נאמר כי התביעה מוגשת על דעתם ובהסכמה של המתבעת 10, לי הרדי,
13 המתבעת 18, אדית רוזנפלד המתבעת 19, מאיר רוזנפלד והנתבעת 20 אAMILI פורמן, וכן המתבעת, לאה
14 איזנברג, ראתה בהן מישיות או נתבעות פורמליות. זאת, כאמור, עד לפני כניסה ע"ד שגב לתמונה.
15

16 **בקשת לאה איזנברג למנהל עיזובן זמני** – באותו מועד, 5.5.97, הוגשה לאה איזנברג בקשה
17 למנהל עיזובן זמני לבימי"ש המחווי בת"א (ת"ע 97/3459, עמי 204 למספחי צהיר איגר). זה היה
18 ההליך הראשון בתיק העיזובן.
19

20 **ביום 18.5.97** התקיימה ישיבה במשרדו של ע"ד וינrotein, אליה הגיעו ע"ד שגב ופרי מטעם
21 המערערת. בישיבה נכחו בלבד מע"ד וינrotein ואחרים ממשרדו, לאה, אAMILI, אדית וליז. באוטה ישיבה
22 נשללו אופציונות שונות כדי לפועל כגד ארווין על מנת שלאה תקבל את חלקה ברוכש (ראו סעיף 45
23 למספחי צהיר איגר). (להלן: **הסכם שכ"ט הראשון**, מוצג ת/47 בתיק הפלילי, עמי 26
24 בהליך הפלילי (פרי מיום 29.11.09, להלן: **צהיר שגב בערעור**, וכן עדות שב
25 בהליך הפלילי (פרי מיום 9.9.12, עמי 603 החל בש' 17))

26 **הסכם שכ"ט ראשון בין משרד שגב ללייז** – ביום 20.5.97 חותם ע"ד שגב, בשם המערערת, על הסכם
27 הזמנת שירותים ושכ"ט עם לי הרדי. מדובר בהסכם הכלול את השירותים שהתבקשו מהמעערערת
28 ומע"ד שגב וכן את שכר הטרחה (להלן: **הסכם שכ"ט הראשון**, מוצג ת/47 בתיק הפלילי, עמי 26
29 למספחי צהיר איגר). (להלן: **הסכם שכ"ט הטרחה הראשון**). מדובר בהסכם ארוך ומפורט בו מבקשת
30 לי ממשרד שגב כי יטפל עבורה בדרישתה שלה לקבל חלק ברוכש עיזובן המנוח איזנברג, וכי יתנו לה
31 "מטריה משפטית" בנושאים אלו. שכר הטרחה שיוציא מתחייבת לשלים באותו הסכם נקוב באחזois
32 מימה שתתקבל בעתיד מהעיזובן.
33

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

במקביל, ובאותו מועד נתנה לו הרדי ייפוי כוח לעורכי הדין במשרד המעוררת, בעניין העזובן. מדובר ביפוי כוח סטנדרטי (מושג 55 בהליך הפלילי, מופיע כנספח לנ/17 בקלסר ובו מוצגים מהליך הפלילי שהגיש ע"ד שב, להלן: **מוצגי שב**).

ביום 21.5.97, רק לאחר חתימה על הסכם שכר הטרחה הראשון, מעביר ע"ד שב לעו"ד זינרט טיוות הסכם שיינרי פעליה בין לו הרדי לאמה לאח איינגרג. לפי תצהירו של ע"ד שב בערעור, הצורך בהסכם זה נבע מהתמודדות שהייה ברור כבר באותו שלב, כי אם האם תזכה בתביעת השיתוף, חלוקן של הבנות בעזובן יפתח.

בקשת לו"ז לממן צו ירושה על פי דין - ביום 22.5.97 מגישה לו"ז הרדי, באמצעות בא"י כוחה עזה ע"ד שב ופרי, בקשה לממן צו ירושה על פי דין (ת"ע 3855/97, ת/84 בהליך הפלילי). ביום 21.5.97 ע"ד שב מאשר את תצהירה של לו"ז הרדי בבקשתה זו.

באותו מועד 22.5.97, שולח ע"ד שב מכתב לבנק השווייצרי בשם של לו"ז הרדי בבקשת כי הוראת הקביע, ובלשונו: standing orders (תשלומים חוזדי קבוע של כ-30 אלף דולר שהועבר לו"ז מחשבון המנוח עד מותנו, להלן: **ההוראות העמודות**) ימשיכו להיות משולמות לה כל חדש כסדרן (נ/1 בהליך הפלילי, צורף למוצגי שב). באותו מכתב מציג עצמו ע"ד שב כבא כוחה של לו"ז, וככזה מבקש פרטים נוספים מהבנק בנוגע הוראות עמודות.

עד באותו יום, 22.5.97, מוסר ע"ד שב את טיוות הסכם שיינרי הפעולה בין לו"ז ללאה,ليلו כדי שתתחתיים עליו את אמה, להאה.

בנוסף, באותו יום, מגיע ע"ד חנוך ארליך משרד המעוררת ללונדון, ופונה לאחד העדים לצוואת 86, שכארה אבדה, כדי לנסות ולקבל פרטים שיאפשרו לתקוף את הצוואה.

השיחה עם ע"ד פרופ' יעקב נאמן - בהמשך הימים, ב-22.5.97 מקיימים ע"ד שב שיחה עם ע"ד פרופ' יעקב נאמן, בא כוחו של ארozyin (להלן: **עו"ד נאמן והשיחה עם ע"ד נאמן, בהתאם**). לעניין תוכן שיחה זו חלקיים הצדדים. ע"ד נאמן טוען כי ע"ד שב פנה אליו, באופן לא מוקובל, והציג לו כי לו תשתף פעולה עם ארozyin, וביקש כי ע"ד וינrotein לא יידע על השיחה. ע"ד שב טוען כי לא ביקש מע"ד נאמן לשתף פעולה עמו "מأחרורי גבו" של ע"ד וינrotein, ומושיר וטען כי בשלה זה טרם נתן שירותים לאם, לשיטתו. ע"ד שב אינו מבהיר לאיזה צורך פנה לע"ד נאמן.

הסכם שיינרי הפעולה הראשון בין להאה לו"ז - ביום 24.5.97, מוחתימה לו"ז את להאה על הסכם שיינרי הפעולה בגיןן (נספח 7 לתצהיר שב בערעור, ת/1 בהליך הפלילי, להלן: **הסכם שיינרי הפעולה הראשוני**). במסגרת הסכם זה נקבע כי האם תפיצה את לו"ז בגין מאמציה לסייע לאם, כך שלוי תזכה

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ב-8.33% מהיעזובן (תחת 5% בהם הייתה אמורה לזכות צוותת 86). עוד נקבע כי האם תשפה את ליז בגין הוצאותיה המשפטיות בשיעור 5% ממה שתקבל להה.

במשך, כפי שיפורט, בישיבה מיום 1.6.97, התברר כי האם טוענת שליז הטעתה אותה והחותמה אותה על הסכם זה כשהאמס סבורה כי מדובר בחלוקת מקובצת מסכימים שנדרשה לחותם לקבלת שירות לחוליה לב מחברת ש.ח.ל.

ביום 25.5.97, ליז מעבירה את ההסכם החתום לעוז"ד שבב, עוז"ד שבב מעביר העתק ההסכם לעוז"ד וינרט.

באותו יום, 25.5.97 מגיע עוז"ד ארליך מטעם המיערת לשוויץ, לעוז"ד דיר וילר, במשרדו נרכחה והייתה אמורה להישמר הצוואה. במסגרת זו מצליה עוז"ד ארליך להקליט שיחות שערכם עם עוז"ד וילר עם מנהלת משרד. הקלטות מהן עלה כי המנוח, שערך את צוותת 86 בסמוך לפני ניתוח מעקפים שuber,לקח את הצוואה ממשרד וילר בשלב מאוחר יותר, הינו, לא ניתן היה עוד לטען כי הצוואה אבדה במסר ונותר רק עותק ממנו בידי הבן ארוון. כלומר, היה קשה לבן ארוון לתבע מכה צוותת 86.

עד **ביום 25.5.97** ניתן ע"י בית משפט לענייני משפחה, לבקשת לאה איזנברג (המי 54427/97) צו מנעה נגד ארוון ודימנט האוסר עליהם לבצע כל פעולה בקשר לעיזובן.

בקשת ליז למינוי מנהל עיזובן זמני - ביום 29.5.97 מגישה ליז, באמצעות באי כוחה עוז"ד שבב ופרי, בקשה למינוי מנהל זמני לעיזובן וכן למתן צוים זמינים כנגד ארוון ודימנט (המי 2400/97).

בקשת ארוון לקיום צוואה בפנמה - ביום 30.5.97 הגיע ארוון בקשה לקיום צוואה בפנמה, זאת לגבי מנויות חברות האחזקה, המניות הפנמיות (ראו תצהיריו מיום 15.6.97, המצורף בחלק מנ/17 בהליך הפלילי, בתיק המוצגים של שבב).

בקשת לאה למתן צו ירושה - ביום 1.6.97 מגיש עוז"ד וינרט בשם לאה איזנברג בקשה לצו ירושה במסגרת תיק העיזובן.

בקשה לקיום צוותת 86 מטעם דימנט - ביום 2.6.97 הוגשה בקשה ע"י דימנט, למתן צו לקיום צואות רך, לגבי נכסיו המנוח בישראל (המי 2347/97). בבקשתו ביקש דימנט למנוט את ארוון כמנהל עיזובן, וצירף לה מכתב בחותמו ובחותמו של ארוון למתנוו כמנהל עיזובן. בתצהיריו של ארוון מיום 15.6.97 בהתנגדות לבקשת למינוי מנהל עיזובן, מצהיר ארוון, בסעיף 3.3 כי הוא מונך בבקשתה .ג

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ביטול הסכם שיתוף הפעולה הראשון - ביום 1.6.97, התקיימה פגישה במשרדי עוז"ד וינרוט. במועד זה שהה עוז"ד שב בחו"ל ומילא תפקידו כמנכ"ל פרי מושדרו. בפגישה נכחו עוז"ד וינרוט ועו"ד נספסים מושדרו, האם לאה, והבנות אמילי וליז. בפגישה טענה לאה כי ליז הטעה אותה לחותום על הסכם שיתוף הפעולה הראשון. לאה טענה כי ליז ביקשה ממנה לחותום על מסמך, והבחירה לה כי מדובר בטפסי הצליפות לשירות ש.ח.ל. לחולי לב. ליז נפגעה מאד ועזבה את המקום. הישיבה התופצתה, ועו"ד פרי דיווח על כך לעוז"ד שב ששה בחו"ל באותו עת. עוז"ד שוב שוחח עם ליז טלפונית, והצליח להרגיע את הרוחות, ולשכנע את הנוגעים בדבר כי יש להמשיך בשיתופו הפעיל.

הסכם שיתוף פעולה השני לאה לילז – הסכם יוני – יומיים למחזרת, ביום 3.6.97, כאשר הצדדים החשתו כי יש להמשיך בשיתוף הפעולה, ועל אף טענותיה הקשות של לאה נגד בתה לילז, חתמו לאה לילז על הסכם שני לשיתוף פעולה, והוא החסם המרכזי נשוא הערעור (להלן: **הסכם יוני, נספח 8 לתצהיר שבג בערעור, ת/5 בהליך הפלילי). המכתב מבווען לאليسח הרדי וחותומו עליו לאה איזונברג. הסכם זה מבטל במפורש את הסכם שיתוף הפעולה הראשון וקובע כי ליז הרדי תקבל לכל הפחות את מונה שנקבע בצוואת 86 לביה, היינו, 5% מהיעזובן (ח'לף 8.3% בהסכם שיתוף הפעולה הראשון) וכן כי לאלה איזונברג תשפה אותה על הוצאותיה המשפטיות בסכום של 5% מחכיפים שתתקבל לאה, אך בכל מקרה לא יותר מאשר מיליון דולר. עד מביתה האם בהסכם כי במלאת ימיה ושותיה לא תקפק את ליז. לאור הטענות לגבי נسبות חתימת הסכם שיתוף הפעולה הראשון, הפעם מאשרים גם ערכינו מטעם הצדדים את חתימות מרשותיהם.**

המוציאת פתיחה מטעם ליו לשולב את תוקף צוותא 86 - באותו יום, 3.6.97, מוגשת המרצת פתיחה בה
21 מבקשת ליו הרדי לשולב את תוקף צוותא 1986. להמרצת הפתיחה מצורף תצהירה של ליו הרדי (נ/14)
22 או ת/40 להליך הפלילי. גם הילך זה מוגש בשם ליו הרדי ע"י באי כוחה ממשרד המערערת.
23

בקשה מתעט לאלו חוסם – ביום 4.6.97 הגישה לאלה בקשה לבית המשפט המחויז למתן צו חסום, שבמסגרתה ניתן צו ארעי, אשר מנע את המשכים של הילכים משפטיים שננקטו ע"י ארכוין בבית המשפט בפנהמה בעניין המניות למוכ"ז של החברות הפנאיות ובעניין בקשה למתן צו קיום צוואת בפניהם (תיק עז' 2459/97, עמי 229 לנשפח תצהיר איגר).

15.5.97 מגיש ארוין איזנברג תצהיר לבית המשפט המוחזקי בתנודות לבקשת האם וליזי למינוי מנהל לעיזובן זמני וסעדים נוספים (בתיקי י"ע 3459/97, 3855/97, המ' 97/2400). התצהיר צורף כנספח לנ' 17 בהליך הפלילי (בקשתה של ליזי לצווי מנעה בעניין המניות הפנימיות מיום 16.6.97 ומופיע בתיק 33 הבלתיוגרים של שגב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בקשה לצו מנעה מטעם ליז בעניין המניות הפנימיות - ביום 16.6.97 מגישה ליז הרדי באמצעות באי כוחה מטעם המערערת, בקשה לבימ"ש המחווי בת"א-יפו, ובה היא מבקשת כי בית המשפט יורה על מתן צו מנעה האוסר על כל שנייו או דיספוזיצנה במניות הפנימיות, באמצעותו הוחזק מרבית נכסיו העיובון. בקשה זו כורף תצהיר של ליז הרדי, שאומנת בידי עwid שבג עצמו. כן התבקש בית המשפט להכריז על המניות של החברות הפנימיות חלק מהعيובון. לאה איזנברג היא אחת המשביבות בבקשתו, כמו גם כל יורשי המנוח האחוריים. יש לציין כי באותה בקשה מליה ליז הרדי ברכות אימהה - 50% מהعيובון וכוח תמיכתה בחזקת השיתוף בהליך של האם.

8

9 **ミニו מנהלי עיובון זמינים** - ביום 24.6.97 מתקיים דיון אצל כב' השופט יש ליוט בביבמ"ש המחווי
10 בת"א (במסגרת כל הבקשות ותיקי העיובון שנפתחו עד אותה עת, חן של אלה, חן של
11 דימנט : תע"ז 3459/97 ; תע"ז 3855/97 ; תע"ז 4266/97 ; חמ"י 2400/97 והמ"י 2648/97). בדין מופעים
12 עwid שבג ועו"ד פריocabi כוחה של ליז הרדי ועו"ד וינרוט ומשדרדוocabi כוחה של אלה איזנברג. בדיון
13 זה קובע בית המשפט כי בבית המשפט בישראל יש סמכות לדון בעניין. כמו כן נקבע כי ימונו מנהלי
14 עיובון זמינים.
15

16 **תלונת ליז הרדי במשפטה** - באותו יום, 24.6.97 מגישה ליז הרדי תלונה במשפטה (נ/25 בהליך הפלילי,
17 כורף למוצגים מיטעם שבג). התלונת הוגשה לאור טענותו של ארוון כי איזנברג המנוח, מספר חודשים
18 לפני מותו נתן לו במתנה את המניות של החברות הפנימיות. מדובר במתנה למוכ"ז כך שאין צורך בדבר
19 מלבד מסירותן בפועל. ליז כפירה בטענה זו של ארוון, ולפיכך הגישה תלונה על גניבת המניות הפנימיות
20 בשווי של כ-250 מיליון דולר. לחלוין, טענה בתלוננה, אם אכן המנוח איזנברג נתן לארוון את המניות
21 במתנה, הרי שארוון לא דיווח על כך מפני שהיא חייה, לרשות ני"ע, שכן מדובר בשינוי השליטה
22 בחברות רבות ובראשן החברה לישראל.
23

24 **ביום 29.6.97** מתקיים דיון נוסף לפני כב' השופט יש ליוט במסגרת תיק עיובון 3459/97 (נ/1 בהליך
25 הפליל). בפרוטוקול נאמר כי מטעם ליז הרדי מופיעים עwid שבג ועו"ד פרי ואילו מטעם האלמנה,
26 אלה איזנברג ובתהAMILI מופיעים עwid וינרוט, גיל אורון, ירון פרדי ואבנר זינגר.
27

28 **ביום 7.7.97**, פונה עwid פרי למנהלי העיובון ומבקש כי קצתה חודשית של כ-30,000 דולר שהועברה
29 לליז הרדי ולילדיה מאחד מחשבונות הבנק של המנוח בשווין, על פי הוראת המנוח איזנברג במסגרת
30 standing order לבנק בשווין, תמשיך להיות משולמת לה. עwid שבג מבקש כי התשלומים, שנעודו
31 לפרנסת ליז הרדי וילדה, ייחדשו. מכתב נוסף בעניין זה נשלח למנהלי העיובון ביום 13.7.97 (ת/87
32 בהליך הפלילי, כורף למוציאי שבג).
33

34 **התנגדות ליז בקשה לקיים צוואה** - ביום 15.7.97 מוגשת התנגדות של ליז בבקשת דימנט לקיים
35 צוואות 86 במסגרת תיק העובנות (ת/89 בתיק הפלילי, מופיעה כחלק מות/89 במוציאי שבג). בקשה

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 מצורפים תצהירים חן של לוי הרדי, חן של ע"ד חנן ארליך הנוגע לבדיקות שערך בעניין צוותא 86
2 (תצהיר ע"ד ארליך צורף כמ/12 בתיק הפלילי). בתצהיריו מצין ע"ד ארליך כי הוא משמש כע"ד
3 במשרד המעוררת ומיצג את לוי הרדי.

4 בקשה לשלום הוצאות - ביום 22.7.97 פונה גבי כרמלה אפון, מנהלת החשבונות במשרד שגב, לוי
5 הרדי בקשה לשלום בגין הוצאות שוטפות שהוצאה עיי המעוררת עברו לי (מכתבה סומן ת/55
6 בהליך הפלילי). בפירות הוצאות נכללות הוצאות בגין נסיעתו של ע"ד חנן ארליך לחו"ל וכן
7 אגרות בית משפט.
8

9 ביום 24.7.97 פנו ע"ד אפי פרי כבא כוח לוי הרדי, וע"ד וינרוט כב"כ לאה איזנברג ואמייל פורמן
10 לע"ד טוביה ארליך, בא כוחו של ארוון בקשה לגילוי מסמכים ספציפיים במסגרת ה.פ. 960/97.
11

12 בקשה ארוון לקיים צוותא 82 - ביום 28.7.97 הגיעו ארוון ודימנט בקשה לקיים צוותא 82 שהביא
13 ארוון (ראו תצהירו של ארוון שצורף בתמיכת בקשה, נ/15 בהליך הפלילי).
14

15 הסכם הנטען בעלפה בעניין לוי ולאה - בין מועד זה, ה-28.7.97 ולפני ה-5.8.97, טען ע"ד שגב כי
16 בא כוח הצדדים, הינו ע"ד שגב מטעם לוי וע"ד וינרוט מטעם לאה, הגיעו להסכם נוסף, בעלפה,
17 ולפיו בשל הפעולות של לוי ובאי כוחה לטובת המאבק בארוון: **"הסכם כי לאו התמורה המכרעת**
18 של לוי וההישגים שהשינה כמי שפודט לעיל, לוי תקבל פיצוי מעבר לזה שנקבע בהסכם השני".
19 טענה זו הועלתה עיי ע"ד שגב בהליך בוררות שהתקיימה בשלב מאוחר יותר לפני כב' נשייא בימ"ש
20 המחוון בת"א (בדימי) השופט אליו וינוגד. ע"ד שגב כינה הסכם זה בבוררות וינוגד ההסכם
21 השלישי, אך לאחר מכן חזר בו, בשם לוי, מטענתו זו. ככל הנראה היה זה לפני 5.8.97, אז הייתה
22 אמרה לחתקים חקירה בעניין צוותא 86, שכן, על פי סעיף 4.6 כתוב התביעה של לוי בבוררות
23 וינוגד, הצדדים הגיעו לאוטו הסכם לקראת אותו דיון. יש להציג כי ע"ד וינרוט, כפי שיפורט
24 בהמשך הדברים, שלל את קיומו של הסכם כאמור מכל וכל, ובתביעה בבוררות הנשיא שומר, חזר בו
25 ע"ד שגב, בשם לוי, מטענתו בדבר הסכם נוסף זה, או לכל הפחות לא חזר והעלתה אותה (לאור האמור,
26 על אף שבborrot וינוגד מכונה ההסכם הניל הסכם שיתוף הפעולה השלישי, מכנה אותו: **הסכם**
27 **הנטען בעלפה**).
28

29 פניה חוזרת לשלום הוצאות - ביום 10.8.97 פנתה שוב המעוררת לוי הרדי והפעם גם לבנה רם
30 הרדי, וציפה את פירות הוצאותיו של חנן ארליך בחו"ל, תוך דרישת שנייה לשלום הוצאות.
31

32 ביום 31.8.97 מגישה לוי הרדי באמצעות בא כוח מטעם המעוררת את כתוב הגנתה לבית המשפט
33 לענייני משפה בתביעה של לאה איזנברג להזכיר בכיווניה מכוח החלטת השינוי (נ/28 בהליך
34 הפלילי). גם בכתב ההגנה מופיע משרד וינרוט כמייצג את לאה איזנברג, וכתב ההגנה מוגש עיי כב"כ
35

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

של ליז הרדי מטעם המיעורת. בכתב ההגנה תומכת ליז הרדי בטענותה של האם ומכחישה את הטענות שהעלתה ארווון, אחיה, בכתב הגנתו שלו.

הסכם שיתוף הפעולה השלישי בין לאה אAMILI ולייז - ביום 15.9.97 התקיימה ישיבה במשרד ע"ד וינרוט בהשתתפות עו"ד שגב ומשרדים שב,עו"ד וינרוט,עו"ד אורוון ועו"ד פירדי, האם לאה, הבת אAMILI ובעלת הורצין, וכן הגיס, דניאל פרמן, וכמוון בת ליז. על פי האמור בתצהירו של ע"ד שגב שהוגש במסגרת בוררות ויוגרד (ט/86 בהליך הפלילי, מופיע במוציא שגב). בפגישת החולט לעורך הסכם נסף. ואכן, במועד זה, נחתם הסכם שיתוף פעולה שלישי, הפעם מושלש בין האם לאה אייזנברג לבנותה ליז הרדי ואAMILI פרמן (נספח 9 לצהיר שגב בערעור, ט/6 בתיק הפלילי). בהסכם התחייב החלוש לשתף פעולה ביניהם בחתימתה על הסכם פשרה תוך שלה מתחייבת בתשלומים מינימום לבנות של 30 מיליון דולר, ובנוסף 3 מיליון דולר השתתפות בשכר טרחהה של ליז הרדי.

דיון הפלילו - ביום 17.9.97 מתקיים דיון נוסף לפני כב' השופט שי לוט בתיק עי' 3459/97 (שצורפו לו תיקי המי' 2408/97 והמי' 9648/2004). זהו הדיון שהביאו לידי מזה לאה ואAMILI מזה. בפתח הדיון נגשה ליז הרדי לאחיה ארווון ונישקה אותו (להלן: **דיון הפלילו**). מאוחר יותר הסתבר כי אף שוחחה עמו עבר הדיון בניסיון להגיע להבנות. זאת, ללא תיאום לאם ובאי כוחה ממשרד וינרוט ואף לא עם באי כוחה שלה, היינו,עו"ד שגב או מי מטעמו. בעקבות זאת חשה לאה אייזנברג כי בתה ליז "החליפה מchnות" וחקרה לארוון. תמכה לכך מצאה בהופעותיה של ליז בתקורתה במסך לאחר הדיון, במיסגרותם תמכה בכך שאחיה ימשיך לנחל את עסקי האב המנוח. זאת, בגין גמור לעמדת אותה הצילה עד אותה עת.

הודעת ביטול שיתוף הפעולה - ביום 18.9.97 הודיעו ע"ד וינרוט, בשם לאה אייזנברג כי האם מבטלת את החסכנות שביבנה ובין ליז הרדי. מຕאריך זה מוסכם על ע"ד שגב כי פועל רק עברו ליז הרדי, ונתן רק ליז את שירותיו המשפטיים.

התנדבות להודעת הביטול - ביום 21.9.97 מшиб ע"ד שגב למכתבו של ע"ד וינרוט (חמסמך סומן ט/8 בתיק הפליל), נספח 17, עמי 417 לנספח תצהיר איגר. ע"ד שגב דוחה את הביטול, ומציין כי לא הייתה כל הפרה וליז פעולה לכל אורך הדרכ כפי המוסכם, בשיתוף פעולה ולטובת האם.

פיטורי משרד שגב מיצוג ליז - בעקבות מכתבו של ע"ד וינרוט, פיטה רלייז את משרד שגב מיצוגה, נתה לע"ד קשת וערכה להיות מיוצגת עליו. ע"ד קשת היה בא כוחה של אחותה אדזית. יש להזכיר כי אידית לא תמכה בתביעת השיתוף של האם, וסבירה לאורך כל הדרכ כי על ארווון לנחל את עסקי המשפחה. ביום 5.10.97 מסר ע"ד קשת הודעה לבית המשפט כי ליז הרדי ערכה להיות מיוצגת על דדו.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 דרישת תשלום שכר טרחה - בעקבות הודעתה של לייז על הפסקת ההתקשרות עם משרד שגב, ביום
2 5.10.97 כתוב ע"ד שב ללו הרדי, כי מותבקשת הצעתה לעניין השכר המגיע למשרד מכוח הסכם שכר
3 הטרחה. כן צוין כי ככל שלא יגיעו להסכמה מותבקשת גבי הרדי לחמציא שמות של שלושה בוררים
4 אפשריים שידונו בעניין (המכות סומן ת/48 בתיק הפליל).

5
6 ביום 7.10.97 לייז הרדי מיפה את כוחו של בניה, רם הרדי, ביפוי כוח בלתי חוזר המקנה לו סמכות
7 לפטר את יועצתה המשפטיים וכן לקבל כל החלטה בנוגע לעיזובו וייפוי הכוח סומן ת/49 בהליך
8 הפליל).

9
10 ביום 12.10.97 או בסמוך לכך חזר ע"ד שב ליציג את לייז.

11
12 ביום 14.10.97 התקיימים דיון בבקשת שהגישו מנהלי העיזובן הזמניים. בראשית הדיון בקש ע"ד
13 ארליק מטעם ארוון ודימנט לדחות את הדיון בבקשת שנקבעה באותו מועד כדי לנסות לפתור את
14 הסכסוך כולו.

15
16 ביום 19.10.97 העביר ע"ד סול, אחד מב"כ של ארוון, אל ע"ד וינרוט טיוות הסכם פשרה ראשונית.

17
18 ביום 20.10.97 בישיבה שהתקיימה בין ב"כ ארוון לב"כ לאה ואAMILI (אין מחלוקת כי לייז או באי
19 כוחה לא לחתום בדף חלק) החל מו"מ איינטנסיבי שנמשך במהלך שבוע. ביום 22.10.97, פנה ע"ד וינרוט
20 לע"ד שב והציג כי לייז תצטרף להסכם הפשרה אך היא סירבה.

21
22 חתימת הסכם הפשרה בין היורשים - ביום 26.10.97 נחתם הסכם פשרה בין בני המשפחה למעט
23 לייז הרדי ואסטור זוכוביצקי. אסטור הצטרפה להסכם בסמוך לאחר מכן. במסגרת הסכם הפשרה
24 קיבלה לאה 160 מיליון דולר, וללייז נשמרה הזכות להצטרף להסכם ולקבל 5% מהעיזובן.

25
26 ביום 27.10.97 התקיימה ישיבה בבית המשפט המחוון בתיק העיזובן בה מדווחים בא כוחם של
27 ארוון איינברג ולאה איינברג כי נכרת הסכם בין מרבית היורשים. ע"ד וינרוט הודיע לבית המשפט
28 (כפי שמופיע בפרוטוקול הדיון) כי :

29 "הקבוצה המסכימה מחלוקת את הכל בפורופורציה של 55% לארוון, 45% לאם
30 ולAMILI פורמן, ביחסים שבייהם. מרגע דימנט קיבל \$10,000,000....הצענו
31 לב' הרדי 5% ולאסטור זוכוביצקי \$10,000,000...ניהול החברות השותף נשאר בידי
32 מר איינברג...".

33
34 ההסכם כלל גם את המניות הפנאיות. כאמור בדברי ע"ד וינרוט, הציעו הצדדים לייז הרדי להצטרף
35 להסכם.
36

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

- 1 **ביום 28.10.97** כותב עו"ד וינרוט לעו"ד שגב מכתב (סומן ש/7 בחלק מחיקורתעו"ד שגב במע"מ מיום
2 8.9.09, ת/35 בהליך הפלילי). במכבת מפרט עו"ד וינרוט את כל ההפרות של ליו את שיטתו הפעולה
3 עם האם, בעיקר בכל הנוגע לחבריה לאירועין. עם זאת כיון שמדובר באם ובת חורר ומוציא וינרוט לנסות
4 ליישב את החדרים, ובכל מקרה מזכיר שגב כי ליו יכולת עדין להציג ההצעה והקבל 5%
5 מהיעזבון.
- 6
- 7 **ביום 29.10.97** מוגשת בקשה לבימי"ש המוחז ע"י עו"ד שגב ועו"ד פרי בה ליו הרדי מבקשת להורות
8 לאירועין איזונברג ולאה איזונברג למסור לבאי כוחה עזה"ד פרי ושגב, את הסכם הפשרה שנכרת
9 בnightם עליו דוחו בישיבה מיום 27.10.97 כדי שיכללו התיחס להצעה כי ליו הרדי עצורה להסכם.
10
- 11 **ביום 30.10.97** משיב שגב למכתבו של וינרוט מיום 28.10.97, מצין כי לעמודתו ליו עדשה בסיקום עם
12 האם ושיטתה פעולה, וכי לעמודתו חתימתה של האם על הסכם פשרה עם אירוע והירושים האחרים
13 ללא שיתופה של ליו, מהו הῆרעה של הסכם שיתוף הפעולה השלישי. במכבת מאוחר עו"ד שגב כי למד
14 על הסכם הפשרה מקירהה בעיתון.
- 15
- 16 עדות עו"ד נאמן – ביום 6.11.97 מעיד עוזי ד"ר יעקב נאמן, מי שהיה שר המשפטים, וייצג בשעתו את
17 אירוע, בבית המשפט לענייני משפחה (חפרוטוקול לפני כב' השופט בוקובסקי, ת/12 בהליך הפלילי),
18 וטווע כי ביום 22.5.97 פנה אלין, עוזי שגב, והציג לו כי ליו תשוף פעולה עם אירוע. עוזי ציין עוזי
19 נאמן כי עוזי שגב ביקש ממנו כי תוקן השיחה יותר חסוי וכי אין הוא מעוניין כי עוזי וינרוט ידע על
20 כך. עוזי נאמן ציין כי מדובר היה בשיחה שאינה מקובלת בין ערבי דין.
- 21
- 22 לאור האמור, **ביום 7.11.97** כותב עו"ד וינרוט (המכבת סומן ש/10 בתוקן חקירת שגב במע"מ - ת/35
23 בהליך הפלילי), לעו"ד שגב כי נודה לשמעו את עדות עוזי נאמן בבית המשפט שעה שהציג עצמו כמי
24 שמשתף פעולה בשם ליו עם האם נגד אירוע. לאור זאת מצין עוזי וינרוט כי גם מסיבה זו בטלים
25 החסומים בין לאה ואAMILI מזה ללי מזה, על אף שבוטלו על ידו עוד קודם לכך.
- 26
- 27 עוזי שגב משיב בו ביום (על אף שכותרת נכתבה (6.11.97), (המכבת סומן ש/11 בתוקן חקירת עוזי שגב
28 במע"מ, ת/35 בהליך הפלילי), כי גם התיירץ לחבירת ליו לאירועין שעה כביסיס לביטול הסכם שיתוף
29 הפעולה השלישי הוא מגוחך, כמו גם הטענה בדבר פניה לעוזי נאמן. עוזי שגב מצהיר כי מיעולם לא
30 הציג לעוזי נאמן לעשות עמו יד אחת כנגד לאה ואAMILI, ומוסיף לעניין המודעים כי אכן קיים שיחה
31 עם עוזי נאמן ביום 22.5.97, אולם, הדבר היה קודם להסכם כלשהו "בין מושותי לירושותך".
- 32
- 33 **בוררות וינגורד –** כיון שליו טוענת כי לא הῆרעה את החסומים וכי על לאה לעמוד בחסכנות אלהן
34 היגיע, פנים הצדדים לאה ואAMILI מזה, ולזי מזה, לבוררות. ביום 28.1.98 מונה כב' נשיא (בדימי)
35 ד"ר אי וינגורד כבודר שיכריע בסכסוך (להלן: **הבודר וינגורד ובוררות וינגורד** בתאמה). הסכם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הבוררות נתפס ע"י לאה איזנברג, אמילי פורמן ואליסת (לי) הרדי. היחסים נקבע כי הבוררות בין
2 הצדדים תהיה על פי הדין המוהוטי. השאלה המרכזית בבוררות הייתה איזה מהסכמי שיינוף הפעלה
3 בין הצדדים תקף, אם בכלל, וכיצדאה מכך, מה יהיה חלקה של ליז בעזוב המובטח ע"י לאה (היחס
4 הבוררות עמ' 248 לנספח תצהיר איגר).

5
6 בקשה להוספת שכר טרחה מטעם ע"ד שבג שלא נחתמה - ביום 1.4.98, במהלך בורות וינוגרד
7 שלוח ע"ד שבג לליז הרדי, טוות הסכם תוספת להסכם שכר טרחה מיום 20.5.97 (סומן ת/50 בהליך
8 הפליל). על פי הטויטה בשל עבודה נוספת מעוז הסכם שכר הטרחה הראשון, מתחייבת ליז לשפט
9 למשרד שבג סכום מינימום של 3 מיליון דולר, זאת במועד בו תקבל את השיפוי מאמה, ובמידה ותקבל
10 מאיימה לפחות סכום זה.

11
12 ביום 4.3.98 מוחזרה ליז הרדי את הטויטה וכותבת על גביה, בכתב ידה, כי זו אינה מקובלת עליה
13 בגלל שהיא אינה רוצה להונאות את אמה.

14
15 ביום 5.4.98 מшиб ע"ד שבג למכתבה של ליז הרדי (סומן ת/50 ג' בהליך הפליל), ואומר כי נראה כי
16 מטרת התגובה והשיקולים ביסודזה זרים, וכי זו לא הייתה הכוונה. בסעיף 2 למכתב מצין ע"ד שבג
17 כי אכן נוספת עבודה רבה, ומבקש לתאם עם ליז פגישה בנושא
18

19 פסק הבורר וינוגרד - ביום 30.6.98 ניתן פסק הבוררות של הבורר וינוגרד פסק כי
20 ההסכם השני, הסכם יוני תקף, בלבד שלו צטרוף, תוך 60 ימים להסכם הפשרה שנחתם בין
21 הצדדים. כתוצאה לכך, ביום 5.7.98 הצטרפה הבת להסכם הפשרה בין כל היורשים, ובמסגרת הסכם
22 זה קיבלה 5% מעזובן איזנברג המנות.
23

24 הבקשה הראשונה לתשלום שכר טרחה - ביום 29.9.98 פונה ליז לבורר וינוגרד בבקשת תשלום שכר
25 טרחה עמ' 88 לנספח תצהיר איגר, נ/51 בהליך הפליל. בבקשת נאמר, כי סמוך לפני הסכם שיינוף
26 הפעולה השלישי, סוכם בינה לבין ע"ד שבג כי שכ"ט ע"ד שבג עד אותו שליב יעמוד על 3 מיליון דולר
27 כולל מע"מ שישולם מה嗑סים שלין תקבל מלאה. עד נכתב, כי על פי הסכם יוני, שאושר ע"י הבורר
28 ויינוגרד כהסכם המחייב בין הצדדים, זכאיות ליז להשתתפות בשכר טרחה ע"י לאה בסכום של 3 מיליון
29 דולר. בסעיף 9 לבקשת מותבקש כי לאה תשלם את שכ"ט ע"ד שבג בשיעור זה.
30

31 ביום 6.7.98, מודיעים הצדדים לבורר וינוגרד כי על פי הפסק הצטרפה ליז להסכם הפשרה של כלל
32 היורשים. עם זאת הצדדים חילקו בשאלת האם החצטרופת של ליז להסכם ממזכה את התהווויות
33 לאה על פי הסכם יוני (ההתכובות בעניין: מכתב ע"ד שבג מיום 6.7.98, ומכתב ע"ד ויינוגרד מיום
34 10.7.98, בעמ' 268 לנספח תצהיר איגר).

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

- 1 ביום 8.7.98, פונה עו"ד שגב במכותב ליז (נ/51 בהליך הפלילי), מברך אותה על סיום הסכסוך, ולענין
2 שכר הטרחה כתוב כך:
- 3 "עלפי המשכם בינוינו, בהסכם שכח"ט מיום 20.5.97 [הסכם שכח"ט הראשוני],
4 טיפולנו הינו עד שיתוון פסק דין, או יוסכם בפשרה מהו חלק לו את
5 זכאיות....במה ששיתנו, אנו פנינו לעו"ד יינורוט בקשה לסטם כבר עכשו סכום
6 קבוע של תשלום ההוצאות המשפטיות, כאמור בפסק הבורר, ובהסכם השני עם
7 אם, לאה איזנברג. אנו מזובן נשתדל להגעה בהסכם גובה ככל שניתן..."
8
- 9 הסכם שכר הטרחה השני – ליז-שבג (נ/52 בהליך הפלילי, נספח 10 לTCP) שגב בערעור, עמי 24
10 לTCP, איגר, להלן: **הסכם שכר הטרחה השני** – בהסכם זה, שהוא גיבוש של הסכם קודם בעל-
11 פה, כך על פי האמור בו, תשלם ליז למשרד שגב סכום של 3 מיליון דולר, אם תקבל סכום זה כפיצויי
12 מאמנה. ככל שלא תקבל סכום זה מאמנה, יהיה עליה להשלים את שכר טרחת משרד שגב לסכום זה
13 באחד משני אופנים שנקבעו בהסכם.
- 14
- 15 **הבקשה השנייה לתשלום שכח"ט** – ביום 7.10.98 מגיש עו"ד שגב, בשם ליז, בקשה בנושא שכר טרחה
16 (עמי 272 לנשפחים TCP). במכותב נלווה בקשה (עמי 271 לנשפחים TCP) מציג עו"ד שגב
17 כי מושומו [לייז] ניסתה לסייע את העניין מביל להזיק לבורר אך זאת ללא הצלחה. בבקשת עצמה
18 נטען כי שכר הטרחה עליו סוכם בעל פה בין ליז לשגב עומד על 3 מיליון דולר, וכי בהתאם לפסק
19 הבורר, מכוח סעיף 2 להסכם יוני, על לאה לשפטות את ליז ולשלם לעו"ד שגב את שכר טרחתו.
20
- 21 **ביום 3.11.98**, הוגשה תגובתה של לאה בקשה, ע"י משרד יינורוט. בתגובה נתען כי תמורה כי יש סיכום
22 בעל פה על שכר טרחה של 3 מיליון דולר בין ליז לשגב, וכי לצדדים היה ידוע על הסכם שכר טרחה
23 קודם שעמד על סכומים נמוכים הרבה יותר, וכי בקשה לא צורף TCP לתמוך בכך. כן טענו כי
24 ישולם שיפוי על פי קובלות או הוצאות בפועל. תגובת ליז לבקשת הוגשה בסמוך (עמי 277 לנשפחים
25 TCP) ובזה חזר עו"ד שגב על טענותיו.
26
- 27 **ביום 15.11.98**, נשלח לבורר מכותב בחתימת ב"כ הצדדים שגב מזה ויינורוט מזה, במסגרת הוסכם
28 להעבר להכרעתו של הבורר ויינורוט את הסכסוך האמור בנוגע לשכר הטרחה, תוך שסוכם בינויהם כי
29 הבורר יפסיק על יסוד כתבי הטענות שהגשו עד אז ומוודע.
30
- 31 **ביום 18.11.98** קבע כי הבורר ויינורוט כי כיוון שה謝פחים שילום לבת, כאמור בסעיף 2 להסכם יוני,
32 הינו נגור מחלה של האם בעיזובו, הרי מועד התשלומים הוא המועד בו יחולק העיזובו. ביום 24.11.98
33 שלח עו"ד שגב בשם ליז מכותב לבורר ויינורוט לפיו החלטתו "אינה נcona מבחינה עניינית ומשפטית".
34
- 35 **ביום 4.12.98** בעקבות בקשות הבהיר מטעם הצדדים קבע הבורר כי אם הצדדים מוכנים לדון בעניין
36 שכר הטרחה, יש להמציא לו את הסכם שכר הטרחה המקורי, וכן TCPים בנוגע להסכם שבעל פה
37 (החליטו עמי 286 לנשפחים TCP).

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בקשה לביטול החלטת הבורר בנושא שכ"ט - ביום 6.12.98 תחת הממצאות המשמעותיים האמורים, מודיעין
2 ע"ד שב לבורר כי בכוונת זו לפנות לבית המשפט בבקשת לבטל החלטתו מיום 18.11.98, וכן,
3 בסמוך, ביום 22.12.98 מוגשת בקשה לביטול פסק בורר (חפ 001100 בביב"ש המחוון בת"א,
4 הבקשה החל בעמ"י 289 לנטפחי תצהיר איגר). בקשה, עליה חתום ע"ד פרץ, צורף תצהיר של
5 המבוקשת לו (התצהיר החל מעמ"י 297 לנטפחי תצהיר איגר). בבקשת נטען כי על הבורר היה להכריע
6 בעניין שכר הטרחה ולא היה מוסמך לדוחות את ההכרעה עד לחלוקת העיזוב. כן מתבקש בבקשת
7 החלפת הבורר. הבקשה הוועברה בהסכמה בית המשפט לענייני משפחה בת"א (תמי"ש 42371/97),
8 ונמחקה בבית המשפט המחוון ללא צו להוצאה.

9
10 ביטול התcheinבות לצואה עתידית - ביום 24.10.99 כתוב ע"ד אורין לע"ד שב מכתב ובו הוא
11 מבחרר כי בניגוד לסעיף 5 להסכם יוני, בו התcheinבה לאלה כי במלוא ימיה ושותפה לא תקפק את ליז,
12 מרשותנו, לאה איזנברג רואה עצמה משוחררת וחופשית לחלק את רכושה במלוא ימיה בכל דרך
13 שתמצא לנכון (הכתב בעמ"י 312 לנטפחי תצהיר איגר). ע"ד שב מшиб לע"ד אורין ביום 2.11.99
14 (עמ"י 314 לנטפחי תצהיר איגר), דוחה את האמור בו ומציין כי מדובר בהפרה צפופה של סעיף 5 להסכם
15 יוני המחייב את לאה. ביום 1.12.99 מшиб גיל אורין ואומר כי לאור העובדה שהשתתפים מפרשות את
16 סעיף 5 באופן כה שונה, יש להפנות גם עניין זה לבורות.

17
18 הסכם החלוקה - ביום 25.10.99, נחתם הסכם החלוקה בין כל היורשים. הסכם החלוקה הסדיר את
19 היבטים המעשיים בהתייחס לנכסים הספציפיים, על פי עקרונות הסכם הפרשה. בטרם חתימת ליז
20 על הסכם החלוקה, שבו היה סעיף ויתור הדדי על תביעות, עמד ע"ד שב על כל שיתומסף סעיף המתיר
21 ליז לتبוע על סעיף 5 להסכם יוני, בעניין צואה עתידית של האם.

22
23 פניה לחידוש הבורות - בעקבות החתימה על הסכם החלוקה, ביום 28.10.99 פונה ע"ד אורין לבורר
24 ויונגרד, ומציין כי משנתהם הסכם החלוקה, הגיע המועד לדון בבקשתה של גבי הרדי לשיפוי (הכתב,
25 בעמ"י 305 לנטפחי תצהיר איגר). בתגובה הודיע הבורר ויונגרד, ביום 31.10.99, כי אין הוא מוכן לטפל
26 בעניין, בעיקר לאור סעיף 6 בבקשת לבטל פסק בורר שהגיעה לו, בו בקשה שימונה בורר אחר תחת
27 הבורר ויונגרד.

28
29 ביום 1.12.99 פונה ע"ד גיל אורין בכתב לע"ד שב (סוכן ת/16 בהליך הפלילי) שהנדון בו הוא
30 הסכם יוני. בכתב מצין ע"ד גיל אורין כי לאור פסק הבורות של ויונגרד הוא מבקש לסייע את
31 העניין ולמן מתבקש ע"ד שב להציגו מסמכים וראיות המצביעים ברשותו או ברשות לו הרדי שיש
32 בהם כדי להעיד על הוצאתה, על פי פסק הבורות.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ביום 7.12.99 פונה ליו, באמצעות ב"כ עו"ד שב, לבית המשפט למשפחה בת"א (תמי"ש 42371/97
בש"א 18807/99, בעמ' 306 לנספח תצהיר איגר) בבקשת למנות שופט בדיםוס כבודר דין יחיד
2 להכרעה בחלוקת על פי סעיף 2 להסכם יוני. עו"ד שב מצין כי הבורר וינו גרד סירב להמשיך ולדון
3 בעניין.
4

5 הסכם שפ"ט שלישי – לייז-שגב – ביום 26.12.99 חותמים ליו ועו"ד שב היסכם שפ"ט שלישי (ת/53,
6 עמ' 28 לנספח תצהיר איגר), במסגרתו עו"ד שב בתביעה מכוח הסכם יוני בבוררות עתידית. לפי
7 הסכם זה תשלם ליו כסכ"ט 7% מכל סכום שתתקבל בבוררות על פי סעיף 5 להסכם יוני, היינו, סכום
8 שיתקבל בחו"ל לאה או סכום בצוואה עתידית של לאה (חלף 1% בהסכם השני). אשר לשכ"ט עו"ד שב,
9 מובהר כי ההסכם השני ממשיך לחול.
10

11 מינוי הנשיה שmagר כבודר חלייף – ביום 7.8.01 ניתן פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה, כב' השופט
12 שמואל בוקובסקי (עמ' 319 לנספח תצהיר איגר), בו החלטת הן בש"א 18931/99, בקשה של ליו
13 למנות בורר בוגר לסעיף 2 להסכם יוני, הן בש"א 18931/99, בקשה של לאה למנות בורר חלייף,
14 לבורר וינו גרד לעניין משמעות סעיף 5 להסכם יוני. הצדדים הסכימו למנות כבודר את כב' נשיא בית
15 המשפט העליון (בדימוי) השופט מאיר שmagר (להלן: **הבודר הנשיה שmagר**). השאלה שנותרה להכרעה
16 האם הבורר יפסוק לפי הדין המהותי, אם לאו. בפסק הדין נקבע כי הבורר הנשיה שmagר ימונה כבודר
17 חלייף, וידון על פי הדין המהותי. ביום 25.9.01 הוגש ערעור על פסק דיןו של בית המשפט לענייני
18 משפחה, לבית המשפט המחוון. הערעור נדחה.
19

20 בוררות הנשיה שmagr – בעקבות מינויו של הבורר הנשיה שmagr, הגיעו הצדדים את כתבי טענותיהם.
21 בכתב התביעה שהוגש בבוררות הנשיה שmagr (ת/60 בהליך הפליל) דרש התובעת, לייז הרדי כי
22 הנטבעת, אימה, לאה איזנברג, תכבד את ההסכם מוחודש יוני 97, ובמיוחד את סעיפים 2 ו-5 שבו, הדנים
23 בשיפוי לטענה עבורה שיתוף הפעולה שלח בסיווע להגדלת חלקה של האם בתביעותיה בקשר לעזובן
24 איזנברג המנוח. סעיף 5 עסוק בצוואה עתידית של לאה איזנברג, וסעיף 2 עסוק בשיפוי בגין שבר
25 הטרחה. בכתב התביעה בבוררות הנשיה שmagr צורף תצהיר של לייז בו היא מושרת כי כל העבודות
26 בבורר התביעה נכונות.
27

28 פסק בורר הנשיה שmagr – הבורר הנשיה שmagr פסק בבוררות ביום 1.9.03. לגבי פרשנות פסק הבוררות
29 חולקים הצדדים. עו"ד שב טוען כי מדובר בנסיבות בית דין לפיו לאה שילמה למערערת עבורה
30 השירותים המשפטיים שניתנו לה, בעוד המדינה טוענת כי בפסק הבורר נקבע כי לאה תשלם לייז,
31 מכוח ההסכם ביןיהם סכום זה, ואילו לייז, מצדה, הסכימה להעביר את הסכם הנילע לעו"ד שב.
32

33 מכל מקום, אין מחלוקת כי הנשיה שmagr קבע בפסק הבוררות כי על לאה איזנברג לשלם סכום של 3
34 מיליון דולר (כולל מע"מ) ב之權利 ריבית מיום חלוקת העזובן (25.10.99).
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 **מכtab דרישת התשלום** - באותו יום, 1.9.03, שלח עו"ד שגב מכתב לעו"ד אורוין (המכتب סומן ת/44)
2 בתיק הפלילי, נספח 18, עמי 429 לנשפיו תצהיר איגר), בו הוא מצין מה הסכום המגיע על פי חשבון
3 שערכנו – 3,608,011 דולר. כן מצין עו"ד שגב במכתב כי: **"עפ"י המoscsum עם הגבי לין הודי, הסכום**

4 **בכל ייעבל לידיין"**.

5

מכבת דרישת החשבוניות - ביום 29.9.03 הודיע עוזי גיל אורין, בא כוחה של לאה איינברג, לעוזי שגב, בא כוחה של לין הרדי, כי הועבר הסכום האמור (3,610,428 דולר). עוזי אורין ביקש כי תשלוח חשבונית מס מתאימה. כן צירף בקשה לאישור פסק בורר שהתעודה להגישי בבית המשפט (בשלב זה עוזי וינרווט כבר לא היה חלק ממשיך ויינרווט אך המשיך לี่יצץ את לאה איינברג).

11 החשבוניות נשוא הערעור - ביום 2.10.03 הוצאה החשבונית נשוא הערעור על התקובל של 15,677,689

12

13 **שם, מאת אלה אייזנברג בעניין עיזון אייזנברג, כשיעור המעלים הוא אפס.**

15 החזר והוצאות שילמה לי - ביום 03.11.2014 שלחה לי הרדי מכתב לעוז'ד שב(שעו'ד) שב ניסח, אישר
16 והוסכים לו), ובו בקשה החזר של הוצאות שילמה בגין טיפול משפטי בענייניה של אמה, בסכום
17 של 380,380₪ (המכתב צורף בנספח 4 ל奏章יר שגב בערעור, עמי 30 לפ███ תצהיר אייגר, ת/54 בהליך
18 הapaליל). מדובר בהוצאות שדרש משרד שגב בעבר מלוי כמורט לעיל.

20 נשוא הערוור - ביום 18.9.08 התקבלה הودעה על שומה לפि מיטב השפיטה, בה חוויה
21 המערערת בתשלום סכום המיע"מ בגין החשבוניות נשוא הערוור, בסכום של 2,391,513 ש"נ.

ההשגה וڌييٽا - ביום 5.10.08 הוגשה על החלטה זו ולפיה השירות ניתן אך לאלה איזנברג שהיינה תושבת יפן. ביום 29.9.09 התקבלה במשרד שגב ההחלטה בהשגה, הדזה את ההשגה. בבחילטה נאמר כי רואים בכך הרדי כמו קיבל את השירותים המשפטיים ממשרד שגב.

ב-יום 25.10.09 הוגש העדעור שלפניו.

ביבוני 2010 הוגש כתוב אישום בתיק הפלילי. ב-10.7.2010 הוגש כתוב אישום מתוקן בתיק הפלילי, כשלין
היא אחת מעידות התביעה.

30.7.10 טرس ההקראה בהליך הפלילי נפטרה לי הרדי. לאור זאת, ביום 1.11.10 תוקן כתוב
האישום בשנית ושםו הוסר מרשימת עדי ה证实.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

2. ההליכים שלענין

בעקבות הוצאה החשבונית התנהלו הליכים בראשיות המס (מע"מ) בנוגע החשבונית נשוא העורו, מערכוCHKירות וכתוצאה מהם נדחתה ההשגה שהגישה המעררת, והוגש העורו לפני. בנוסף, הביאו ההליכים במע"מ להגשת כתוב אישום נגד עוזי שבב עצמו וכגד שתי חברות בשליטתו : ד"ר ג. שבב ושותי – עורך דין (ח.פ. 512706821) וי.מ.ש. השകות בע"מ (ח.פ. 510873151), היא המעררת שלפני.

בעורו ייצג את המעררת עוזי שבב עצמו. בהליכ הפלילי ייצג עוזי שבב את עצמו ואת החברות בשליטתו, וכשנדרש, הטרף גם בנו. כפי שיובהר בהמשך, המוצגים והפרוטוקול בהליך הפלילי, שטרם הסתומים, מוכיחים חלק מהעורו לפני. לאור האמור, ועל אף שההליך התנהל נגד שתי חברות בעלות ובשליטת עוזי שבב, והעורו הוגש אך עיי המעררת חברות י.מ.ש השקות, תהיה החטייחות בתיק שלפני למעערת, גם כאשר החטייחות בהליך הפלילי היא לשתי החברות.

2.א. ההליכים במע"מ

העורו שלפני נוגע לאחת משתי שומות עסקה שהוצאה המשיבה, המדינה, למעערת ביום 8.9.08. כיוון שבתחילת ההליכ התנהלו ההליכים הון במע"מ הון בעורו לפני על שתי השומות במשותף, אבהיר בקצרה את מחות שתי השומות. השומה הראשונה, על סך 2,391,513 ש"ח הוצאה בגין תקופלים שקיבלה המעררת מחברת מול הים, ולא שילמה בגין מע"מ, כיוון שראתה בהם דיבידנדים, בעוד המשיבה טענה כי מדובר בשכר טרחה שקיבלה המעררת (להלן: **שותם מול הים**). עניינה של שומה זו הסתיימה ביום פסק דין שחייב את המעררת בתשלום המע"מ (פסק דין של כב' השופט דניה קרת-מאיר 12.2.13 (פסק דין חלי בתיק זה). המעררת עקרה על פסק דין לפני בית המשפט העליון, אך בהמלצת בית המשפט העליון (כב' השופטים ס' גוברמן, נ' מוז), חרזה בה המעררת מהעורו והעורו נדחה (ראו: ע"א 2465/13 י.מ.ש השകות נ' מנהל מע"מ ת"א (מיום 5.1.15)).

השומה השנייה, על סך 2,690,987 ש"ח, היא נשוא פסק הדין הנוכחי, נוגעת לתקופלים שקיבלה המעררת בסכום של 15,677,698 ש"ח שהתקבל בדולרים במטבע זר מוח"ל מגבי לאה איזנברג, ובגינו הוצאה חשבונית עם שיעור מע"מ אפס (חשבונית מס' 4397 מיום 2.10.03 צורפה כנספח 6 לתצהיר שבב בעורו).

בינואר 2006, התקיימה שיחת טלפון בין חוקר מטעם מע"מ, רוייח זאב דרגי (להלן: החוקר דרגי) לבין עוזי שבב בנושא החשבונית נשוא העורו. בעקבות השיחה רשם החוקר דרגי מזכיר (ה/62 בתיק הפליל). בהמשך, ביום 31.1.06 מבקש החוקר דרגי את החטייחות המעררת לשאלותיו בכתב.

עוזי שבב משיב למכתב זה ביום 19.2.06 (כשלושה שבועות מאוחר יותר, המכטב סומן ת/63 בתיק הפליל) ולמעשה טוען לחסין.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בהמשך, ביום 22.2.06, כותב עו"ד שגב מכתב נוסף (ת/25 בתיק הפלילי, נספח 16, עמי 412, לנשפח
2 תצהיר איגוד) ממנו עולה כי התקיימה שיחת טלפון נספת בין רוחח דרגי לבין עו"ד שגב, בה עמד רוחח
3 דרגי על כך שהמערערת תשיב בכתב לשאלות שהוצעו, ואז עונה עו"ד שגב באופן חלקית על אותן שאלות
4 להן הוא רשאי להשיב, בדבריו.
5
6 ביום 5.4.06 נחקר עו"ד שגב במשרדי מע"מ לפני החקור דרגי. אין מחלוקת כי הודיעו מועד זה, לא
7 נשمرة, אף כי קיים תיעוד שהתקיימה חקירה ועו"ד שגב הוזהר. על הנسبות החלקיים הצדדים ואdon
8 בכך בהרחבה בהמשך.
9
10 החקירה מתחדשת לאחר כנה וחצי, ביום 1.1.08 פונה חוקר אחר מע"מ, זיו מיכאל (להלן: החקור
11 זיו מיכאל, המכתב סומן ת/24 בהליך הפלילי), מפנה למכתבו של עו"ד שגב מיום 22.2.06, ומקש את
12 התיחסות המערערת לשאלות נוספות. עו"ד שגב משיב למכתב זה ביום 13.1.08 (הכתב סומן ת/26
13 בהליך הפלילי), ומתיחס לשאלות שנשאלו.
14
15 ביום 21.1.08 נחקר עו"ד שגב במע"מ (ת/27 בתיק הפלילי, במוותגי שגב) ובמהירות פרטים לגבי מותן
16 השירותים לאלה איזנברג. ביום 10.4.08 מתייצב עו"ד שגב שוב לחקירה במשרדי מע"מ (ת/28 בתיק
17 הפלילי). כדי שיפורט בהמשך, בתחילת שומר עו"ד שגב על חסינו, ורק לאחר שמוותג לו פסק הבורר
18 בבוררות הנשיה שמדובר אכן בקשרו של המופנה אליו. כשהחקירה הופכת להיות תחת
19 אזהרה מסובב עו"ד שגב להפסיק לענות על שאלות. בהמשך נחקר עו"ד שגב שוב במע"מ ביום 3.8.08
20 (ת/30 בהליך הפלילי).
21
22 ביום 8.9.08, מוצאות למערערת שומות מס עסקים והן בגין עסקת מול חיים הון בגין עסקות איזנברג.
23 ביום 5.10.08 מוגשת השגה על שתי השומות עיי' עמי ורוחח ששי לוי מטעם המערערת (ת/32 בהליך
24 הפלילי).
25
26 ביום 8.9.09 נחקר שוב עו"ד שגב במע"מ, עיי' החוקר מיכאל זיו (חקירה סומנה ת/35 בהליך הפלילי).
27 זיו מיכאל פותח את החקירה אזהרה, לפיה הוא ביצע עבירה על חוק מע"מ, עליה חותם עו"ד שגב
28 ומוסיף בכתב ידו: **לא בollowה לי ולא הובלה לי מהי העבילה בה אני נחשד, למורות בקשוטי בכתב**
29 **ובע"פ.**.
30
31 ביום 4.3.10 הודיעה רשות המסים למערערת כי היא שוקלת הגשת כתב אישום בעניין שומות איזנברג.
32 ביום 16.3.10 השיב ד"ר שגב בשם המערערת כי המערערת כופרת באישומים. עוד ציינה המערערת
33 במכtabה כי מתקיים הлик אזהרי בעורר על השומה, במסגרתו הוגש תצהיר עיי' עמי שגב הנוגע
34 לעובדות שבעניין.
35

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ביום 10.4.13 הודיעה רשות המסים למעוררת כי אינה מוצאת לנכון לעכב את הגשת כתוב האישום עד
2 להכרעה בחלק האזרחי, ואפשרו למעוררת להגיע לשימושו.
3

4 ביום 10.4.27 כתוב ע"ד שבב, שם המעררת למשיבה, וביקש לצלם את מסכת העדיוות והמסמכים
5 המצוויים בידי המשיבת, וביוני 2010 מוגש כתוב אישום נגד ע"ד שבב, המעררת וחברה נספת
6 בשליטתו.
7

8
9 **ב. היליך בערעור**
10 הערעור בגין לשתי השומות הוגש ביום 09.10.25. כב' השופטת דניה קרט-מאיר דנה תחילת בערעור
11 בשתי השומות, הן שומות מול הים, הן שומות אייזנברג. בPROTOCOL הדיון מיום 10.3.22, צין ב"כ
12 המדינה כי נושא החשבונות בעניין אייזנברג נמצא בחקירה פלילית, וכי אפשרו לע"ד שבב להופיע
13 בשימוש בעניין.

14 ביום 10.4.28 בקשה המעררת להפריד את הדיון בין שומות מול הים לבין שומות אייזנברג, זאת עד
15 להחלטת המדינה אם להגיש כתוב אישום, ואם יוגש, עד למתן פסק דין חלוט בהיליך הפלילי. המעררת
16 הצינה גם לשלים את סכום המיע"מ הנדרש בעניין שומות אייזנברג, עד לסיום הליך הערעור. לטענהה,
17 יהיה קושי לקיים את ההליכים במקביל, וכן יש חשש להכרעות סותרות. עד טענה המעררת כי כאשר
18 יוכרע היליך הפלילי, ניתן יהיה לעשות שימוש בפסק הדין הפלילי, במסגרת היליך האזרחי, מכוח
19 סעיף 42 לפקודות הראיות. בעיקר טענה המעררת כי השמעות אותן עדים תחילת בחלק האזרחי
20 ואחר כך בhilיך הפלילי, תפגע בזכותו של היליך הפלילי. המדינה התנגדה וטענה כי התקיק בשל
21 להוכחות, כאשר כתוב אישום טרם הוגש.
22

23 ביוני 2010 הוגש כתוב אישום נגד ע"ד שבב והמעררת וכן חברה נוספת בבעלות ע"ד שבב, במסגרת
24 תיק פלילי 32690-06-10 בבית המשפט השלום בתל אביב. היליך הפלילי הוגש רק בעניין שומות
25 אייזנברג (להלן: **היליך הפלילי**).
26

27 לאור האמור נקבע דיון ליום 10.7.7 ולפני כב' השופטת דניה קרט-מאיר. בהחלטתה קבעה השופטת
28 קרט-מאיר, את הערעור בעניין שומות מול הים להוכחות, ואילו בעניין שומות אייזנברג קבעה כי
29 הצדדים יודיעו, לאחר מועד הקראת כתוב האישום, האם הגיעו להסדר בעניין שמיית העירור, ואם
30 לא הגיעו להסכמה תינתן החלטה בבקשתו.
31

32 ביום 10.6.15 הגיעו הצדדים הודעה משותפת לבית המשפט ולפיה, ביום 10.7.14 התקיים דיון בתיק
33 פלילי 32690-06-10 לפני כב' השופטת שריזלי, שפסלה עצמה מלדון בכתב האישום. הצדדים הסכימו
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לחותין לקבעת מותב חדש ולמועד הקראה חדש על מנת שניתן יהיה להעריך את קצב ההתקדמות
הצפוי של החלק הפלילי, ובהתאם ימסרו עמדה לגבי העורר.

ביום 12.2.13 ניתן פסק הדין בעניין שומת מול הים. ערעורו של המערערת לגבי שומת מול הים נדחה.

ביום 31.7.13 הגישה המדינה בקשה לקבוע מועד דין בעניין שומת איזנברג. לטענתה העורר בנושא זה עובב בפועל עד למtron פסק הדין בעניין שומת מול הים ואין מקום לעיכוב נוסף. בשלב זה נשמעו מרבית העדים והוגשו מרבית הראות בתיק הפלילי. המדינה צינה כי פרשת התביעה בחילק הפלילי הסטיימה ופרשת ההגנה נמצאת בעיצומה. מבחב דברים זה, כך טענה המדינה, אין מקום עוד לעכב את העורר. המערערת חזרה ובקשה כי העורר יעובד עד למtron פסק דין בחילק הפלילי.

בשלב זה התיק לעניין שומת איזנברג הועבר לדין לפני. המדינה הסכימה להשדר דין לפני המערערת תפנה לרשותה המס לקבלת שובר לתשלום, ואם תשלם את המס תוך שבעה ימים, יפעיל בית המשפט את סמכותו לפי תקנה 153 לתקנות סדר הדין האזרחי, ותינן החלטה לפיה הדיון בעורר ידחה דחיה ללא מועד, ובחולף 12 חודשים תבחן המדינה את עמדתה שנית.

המעערערת, בהודעתה מיום 12.11.13, הודיעה כי היא אינה מסכימה לדחיה זמנית של 12 חודשים בשמיות העורר, ועל כן צינה כי: "אין מנוס מהמשך ניהול ההליך האווח במקביל לניהול ההליך הפלילי". בבקשתה נוספת, מיום 18.11.13, בkazaה המערערת עצמה להמשיך בניהול ההליך האזרחי. לאור זאת, המשיכו הדיונים בתיק שלפניי עד לסיוםם, כאשר דיוני הוחכות בעורר, התקיימו לאחר נשמעו כל העדים בחילק הפלילי. יש להציג כי לפני נשמעו רך שני עדים, עוזיד שבג מטעם המערערת ומר אייר מטעם המשיבה, אך נקבע כי הצדדים יוכלו להתייחס לחומר הראות שהוגש במסגרת ההליך הפלילי. כמפורט;

בוחלתיי מיום 11.9.14 קבעתי כי במסגרת העורר יהיו הצדדים רשאים להפנות לכל חומר שהוגש במסגרת הוחכות בתיק הפלילי.

בוחלתיי מיום 26.4.15 לאור מחלוקת בין הצדדים הוספתי וקבעתי (בעמ' 4 לפרק ש' 24-29):
"כפי שכבתבי בוחלתיי הקודמת, כל חומר שהוגש במשפט הפלילי הוא לבנטוי לתיק זה. הכוונה היא לרבות פרוטוקולים, עדויות, החלטות ולמעשה כל חומר הקיים במשפט בתיק הפלילי. ההליכים מתקיים במקביל וזה ריג' בשל העבודה שהצדדים הגיעו להסכמה על עיכוב הליכים עד לסיום ההליך הפלילי, על אף הסכמת המערערת לשלים את מלא סכום המס הנדרש. לאור זאת, התיק הפלילי מתנהל במקביל וכל עניין העלה בו הוא לבנטוי גם לתיק שלפניי. על כן ניתן להפנות הן בעדויות, הן בסיכומים לכל דבר שקיים בתיק הפלילי."

ביום 30.4.15 הוגשה בקשה לעיון חור בוחלתיי לעיל, וקבעתי כי כיוון שגם ב"כ המדינה הפנה לפרוטוקול ההליך הפלילי, ניתן להתייחס אליו:

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "אין אני סבורה כי מדובר בהחלטה בתיק הפלילי, אלא בגין חומר שאחרת היה
2 מתקבל לתיק זה, וביחסו בסריקה ובニアיות נוספים.
3 כמוון שככל שמדובר בתיקositות לעדים שלא העדו בפנוי, התמייחות תהיה
4 בהתאם.".

6 1.2. ג. החקיק הפלילי

7 כתוב האישום הוגש ביוני 2010. השופטת שרוזל פסלה עצמה מלדון בחיליך והועבר לבני השופטות
8 על פרדנסקי. לאור פטירתה של לי הרדי ביולי 2010, התבקש בית המשפט בספטמבר לאפשר
9 השלמת חקירה וכותב אישום מותוקן. ביום 31.10.2010 הוגש כתוב אישום מותוקן.

10 במהלך עדותו של רם הרדי, בנה של לי, עלתה השאלה על מה מדובר של לי ניתן היה להתבסס
11 בחיליך הפלילי. בדיון מיום 5.6.11 נדנו העניין באשר למספר מסמכים. כב' השופטת על פרדנסקי
12 התיירה הגשת מסמכים שונים לעניין הקבילות (כך, למשל, בעמ' 241 לפ"ר החל מש' 241). לבסוף,
13 הסכימו הצדדים בחיליך הפלילי כי אמורתו של לי הרדי יוגשו כראיה. בדיון מיום 6.6.11 בתיק
14 הפלילי (עמ' 279 לפרטוקול, שי 32-32) הסכימו הצדדים כך (הסכם שקיבלה ותוקף של ההחלטה):
15 "הצדדים מסכימים כי כל האמורות של לי הרדי זיל בין בתצהירים, בין
16 במכתבבים, בין במסמכים אחרים לדעות הדעות במע"מ ודעות בבית המשפט או
17 בבורוריות, יוגשו לבית המשפט והוא קובלות כראיה בכפוף לעד שיאשר או יאמת
18 את עצם ערכית המשפט. לעניין המשקל ואmittot התוכן, נטען בסיכומים".

21 היינו, יש לפנוי, מכוח אימוץ החקיק הפלילי, גם את אמורתו של לי הרדי, על אף המשקל הפחות,
22 מטיב הדברים שיש ליתן להם.

23 בתיק הפלילי, מעבר לעדותו של עוזי'ד שבג העידו עדים רבים ביניהם עוזי'ד פרי ואילך ממשרד שבב,
24 עוזי'ד וינרוט, עוזי'ד גיל אורוון, רם הרדי, בנה של לי ואחרים. לפני העידו רם עוזי'ד שבג מטעם
25 המערערת, ומראש מטעם המדינה. מובן וברור כי את מהימנות העדים נשמרו בתיק הפלילי תקבע
26 רק הערקה שלפנייה נשמעו. עם זאת, אפנה לעדויות מההילך הפלילי ככל שהן נתקמות במסמכים, או
27 מתייחסות למסמכים הרלבנטיים לעזרו, ובנוספ', כדי להציג כי מרבית העדים תומכים בגורסת
28 המדינה (המאשימה שם), לרבות חלק מערכיו דין שעבדו בזמןו במשרד שבג.
29

30 **2. טענות הצדדים**
31 המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא, כאמור, למי ניתן עוזי'ד שבג את השירות המשפטי, לגבי לי הרדי
32 או לגבי לאה איזנברג. זאת, כאשר אין מחלוקת כי לי היא זו שננתנה ייפוי כוח למשרד שבג, היא זו
33 בשמה הופיע משרד שבג בערכאות ולפניה צדדים שלישיים, והיא זו עמה היו למשרד שבג ארבעה הסכמי
34 שכר טרחה. כמו כן אין מחלוקת כי משרד עוזי'ד וינרוט יציג את הגבי איזנברג, הופיע בשמה שלה
35 בערכאות וכן נגה ממנה שכר טרחה. המערערת ערכה לנתחנים ALSO וועידי שבג בשמה כי נתונים
36 אלן מצביים על הייצוג הפורמלי. לטענתו, על אף שהייצוג הפורמלי ניתן ללי, הרי השירות המשפטי
37 של משרד שבג ניתן לפחות להאה, היא זו שננתנה מהשירות באופן מהותי, על אף שהדבר נעשה באמצעות

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ייצוג פורמלי של בטה. המדינה דוחה תיאור זה וטענת כי הייצוג הפורמלי והמוחווני חד הם, וכי משרד
2 שבנתן שירותים ללי, והוא זו שנהנתה משירותי המשרד. עם זאת, המדינה אינה מכחישה כי האם
3 באמצעות ע"ד ויירות ולין, באמצעות ע"ד שבג, שיתפו פעולה בחלק מהתקופה בה התנהל הסכסוך,
4 כך שחלק מהפעולות שבייצעו ע"ד שבג היטיבו גם עם האם. עם זאת, לטענת המדינה אין בכך כדי
5 להשליך על השאלה למי ניתן השירות.

6
7 לשאלת מרכזיות זו נלוות שאלות נוספות הנוגעות לשילוחות ושליחות נסתרת בכלל ועל פי חוק מע"מ
8 בפרט.

9
10 עוד טענת המערערת להתנהלות לא תקינה של המדינה בעניינה ולרדיפה אישית של ע"ד שבג בגין
11 שלטונות המשס.

12
13 להלן אציג בקצרה את טענות הצדדים;

2.1 טענות המערערת

14
15 א. לאח איזנברג היא מקבלת השירות
16
17 טענתה המרכזית של המערערת היא, כאמור, כי יש להפריד בין הייצוג הפורמלי, שאין מחלוקת שניית
18 ללי, לבין מקבלת השירות המוחווני, שהייתה לאה. טענתה המערערת היא פעה עברו לאח איזנברג,
19 במשך קצת למעלה משלהše חודשים, מסוף מאי 1997 או מאי 97, ועד יום 18.9.97 (ולහלן: **תקופת
20 הייצוג הבלדי הנטען**), אז הודיע ע"ד ויירות על ביטול ההסכם בין לאח איזנברג ללי הרדי (כפי
21 שיפורט יש גרסאות שונות לעניין התקופה).

22
23 המערערת טוענת כי עניינית, כלכלית ומשמעותית מקבלת השירות הייתה לאח איזנברג, שכן ביום
24 חתימת ההסכם השני, ביום 3.6.97, היה נהנתה מהשירות המשפטי והייתה הצד האmotiy לעסקה.
25 המערערת טוענת כי בפסק דין **קסוטו סוכניות ביטוח בע"מ נ' מנהל מע"מ**, להלן:
26 עניין **קסוטו או הלכת קסטוט**, נקבעו המבחנים באשר למיהו מקבל השירות, ולפי כל המבחנים,
27 במקרה שלפניו לאח איזנברג היה מקבלת השירות.

28
29 את טענתה בדבר היותה של לאח איזנברג מקבלת השירות, תמכה המערערת בחמשה נימוקים.

30
31 א. (1) **המהות הכלכלית** - הנימוק הראשון להיות לאח מקבלת השירות הוא כי המהות הכלכלית
32 של השירות הוא טובתה של לאה. המערערת טוענת כי כל הפעולות שביצע משרד שבג עברו ללי, היו
33 במוחותם עברו לאה ולמעשה אף פגעו באינטרסים הכלכליים של לי. מחשタルשות העניינים עולה
34 ברורו, כך לטענת המערערת, כי לאה היא מקבלת השירות כיון שהיא מנושלת מהצואת כל הפעולות
35 מעשיות לטובהה כדי להגדיל את חלקה ברכוש המנוח. לטענת המערערת, הבת לי הפסידהamushe

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 מותmicתה באם במסגרת סכוך הירושה. לטענתה, השירותים שניתנו לאהם בראש ובראונה
2 סיוע בתביעת השיתוף וכמו כן התנגדות צוואות 86; ויתור על קioms צוואות 82 שבה לו מקבלת 10%;
3 תמייה בתביעת המזונות של אהם וכן ניהול החיליך בעניין המניות הפנימיות.
4

5 א.2.1 ע"ד שב נשלח מטעם לאהם, לע"ד ויינרט לטפל בעניינה של אהם אייזנברג - לטענת
6 המיעורנות, קיבלת השירות היא לאח כיווןSCP הפעולות שעשוה משדר שבביצונו את לוי, היו בשליל
7 אהם, כפי שהتابקש לעשותו, הוא ע"י אהם עצמה, הוא ע"ד ויינרט, הוא ע"י לוי. לטענת המיעורנות על
8 חוק השליחות, ע"ד ויינרט או לע"ד, שהיו שלוחה של אהם אייזנברג, מינו את משרד שב בשליחות
9 נסף. מקבלת השירות היא לאח ע"ד שב הוא שלוח מחליף שיר של אהם ווורך הדון של בשליחות
10 נסורת. ע"ד שב חוסיף וטعن כי מונה גם שירות ע"י אהם, כאשר שוחח עם אהם לצורך הכנת תצהיר
11 בנוגע לתובענה לגבי המניות הפנימיות.
12

13 לטענת המיעורנות, הסכמי שיתוף הפעולה בין לע"ד אהם מתחייבת לע"ד לסייע באמנה בתביעותיה
14 שלאה, הם שמעידים על אותה שליחות, שכן לע"ד, לצורך מילוי התחייבותה על פי ההסכם מיננה את
15 משרד שב.

16 המיעורנות טוענת לתוכלת סעיף 17(א) לחוק מע"מ העוסק בשליחות נסורת. המיעורנות טוענת כי
17 הסכם יוני מהווה הסכם מונע שירות בין לע"ד אהם, במסגרתו התחייבה לע"ד למתן שירות לאח
18 בתביעותיה של אהם בנוגע לעזבונו. לע"ד בקשה ממשרד שב לסייע לה למלא הסכם זה. ככלומר לע"ד
19 נתנה שירות לאח באמצעות משרד שב, שהינו שלוח של לע"ד. בסופו, ביקש ע"ד ויינרט, שהיה שלוח
20 של אהם, ממשרד שב לבצע פעולות מסוימות עבור אהם, כמו למשל הגשת החיליך בעניין המניות
21 הפנימיות. הינו, ויינרט שהיה שלוח, מינה את שב בשלוח מטעמו של. סעיף 17(א) לחוק מע"מ עוסק
22 במונע שירות באמצעות שלוח. לטענת המיעורנות, על פי סעיף 17(א) לחוק מע"מ מונע שירות ע"י ע"ד
23 שב בשלוח, והוא מונע שירות לאח, ולא לע"ד או לע"ד ויינרט.
24

25 לחופין, טוענת המיעורנות כי חלות הוראות חוק השליחות, וב勠יקר הוראת סעיף 16ubo, בדבר שלוח
26 שעשויה שלוח או שלוח מחליף.
27

28 בהקשר של שליחות משנה, טוענת המיעורנות כי המדינה פגעה באפשרותה להוכיח זאת, שכן לא
29 חקרה כלל את אהם בעניין ולא שאלתה את לע"ד בנוגע לתביעות בעניין. אשר לעדותו של ע"ד ויינרט, טען ע"ד
30 שב ע"ד ויינרט אכן אמר בהודעתו במע"מ כי ע"ד שב לא מתן שירותים לאח, אך נשבר והודה
31 בחקירה הנדרית כי ע"ד שב מתן שירותים לאח על פי בקשות ויינרט. עד טען ע"ד שב כי ע"ד
32 ויינרט הכחיש תחילת הדברים כיון שביקש מע"ד שב לקבל שליש משכר הטרחה שקיבל בסיום
33 העניין, כיון שע"ד ויינרט הפנה את לע"ד אליו, וע"ד שב סירב בבקשתו.
34

35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 2.א.(3) המבחן בהלכת כסותו באשר לזהות מקבל השירותים בלאה אייזנברג - נימוק
2 נוסף של המערערת לתמיכה בטענה כי לאה היא מקבלת השירותים מבוססת על החלטת כסותו. לטענת
3 המערערת, כל המבחנים שקבעו בהלכת כסותו לשם זיהוי מקבל השירותים, מתקיימים במילואם בלאה.
4 המבחן הראשון לפי פסק דין כסותו הוא זהות המשלט עבור השירות, כאשר במקרה זה לאה אייזנברג
5 היא שילמה עבור השירות. המבחן השני הוא זהות הנחנה הדומיננטי מהשירות. לעניין זה, חזרת
6 המערערת על טענה בדבר מהות הכלליות של השירותים, ולפיה לאה הייתה הנחנית הדומיננטית
7 מהשירות. המבחן השלישי הוא זהות הצדדים עסקה, וכן חזרת המערערת על טענותיה בעניין
8 הסכם שיתוף פעולה בין ליילאה, הסכם יוני, שמכוחו מינתה לי אט עוזיד שב. המבחן האחרון
9 הוא מבחון כל הנסיבות. לטענת המערערת מכלל הנסיבות עולה כי כל מה שנעשה בטיפול בעניין
10 העזובן היה מלמן את נישולה של לאה מרכוש המנוח, וכך אכן קרה בסופו של יום, בעוד לי קיבלה
11 את אותו חלק אותו הייתה מקבלת גם מכוח צואת 86.
12

13 2.א.(4) פסק הבורר של הנשייה בדמי' שmag, שאושר בבית המשפט מהווה מעשה בית דין לפכ'
14 שהשירות ניתן ללאה - נימוק רביעי של המערערת לתמיכה בטענה כי לאה היא מקבלת השירותים
15 היינו כי פסק הבורר של הבורר הנשייה שmag הוא מעשה בי"ד שכן לעדרו אחריו, והוא קבוע כי לאה
16 אייזנברג היא זו המחייבת בתשלומים למערערת. המערערת טוענת כי פסק הבורר של שmag קבוע שלאה
17 קיבלה את השירותים, ולאה תשלם על השירותים ישירות לשגב. עוזיד שב טוען כי הבורר הנשייה שmag
18 פסק כי: "מתיקלת תביעה התובעת [לייז] לתשלום של 3 מיליון דולר כולל מע"מ לפי סעיף 2
19 להסכם". לטענתו, כיון ששmag הוא בורר חילוף ליוני גרד בתביעה לשיפוט, מכוח סעיף 2 להסכם יוני,
20 התביעה היא זו שהוגשה לבורר ויינגרט, שם הסעד שהتابקש היה שלאה תשלם לעוזיד שב.
21

22 2.א.(5) זהות המקובל היא שאלה פקסנית, ומשלא נפסלו הספרים על המדינה להוכיח כי לא לה
23 קיבלת את השירותים - טענה החמישית של המערערת בהקשר זה היא כי זהות מקבל השירותים היא
24 שאלה פקסנית, הנווגעת לזהות הצדדים, ומאחר שלא נפסלו הספרים, הנטול על המדינה להוכיח כי
25 מה שרשות בספרים, היינו כי לאה הינה מקבלת השירותים, איןנו נכון. לטענת המערערת, משער נטל
26 הראה והמדינה לא קראה את לאה בעניין זה, וגם לא את גיל אורוון בשאלת מה ביחס חשבונית,
27 הרי שלא הוכיחה כי לאה לא הייתה זו שקיבלה את השירותים.
28

29 2.ב. הדין החל
30 לטענת המערערת הדיון החל הוא הדיון כפי שהוא קודם לתיקון 23 לחוק מע"מ, מאי 2002, הקובלע כי
31 שירות שניתן הן לתושב ישראל, הן למי שאינו תושב ישראל חייב במעיים. לטענת המערערת בראש
32 ובראשונה התקיון לא חל כיון שהדין החל בעית מונע השירות (בשנת 1997), ולא, כטענת
33 המדינה, בעית תשלום התמורה, בשנת 2003, שכן אז היה מדובר בחזב רטרואקטיבי.
34

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

עוד טוענת המעוררת כי גם אם התקון חל, הרי שירותו של משרד שגב, ניתן מכוח הסכם יוני ללאה אייזנברג ולה בלבד.

4.2.1. התנהלות המדינה והחשלבות לעניין הערעור

5 טענה נוספת של המעוררת היא כי התנהלותה השערוריתית של המדינה בעניינו של עווייד שגב
6 וームירערת, מחייבת את ביטול החלטות המנהליות על קביעות השומה לפי מיטב השפיטה וڌיות
7 ההשגה של המעוררת. המעוררת טוענת כי בדיקת המערערת ע"י רשות המס נבעה מכך שעווייד שגב
8 גילה כי עובדי רשות המס מקבלים פרמיות (שכר עוזרו) בגין לדין, ופנה בעניין זה לבגץ בו ביקש
9 גם להעביר מפקדיו את יויר וידת העובדים, מר טלחות, בטענה כי נטל שוחד. כן טענה המעוררת כי
10 חוקתנו הראשונה של עווייד שגב במע"מ הושמדה, ולאחר התנהלות זו יש לקבל את הערעור.

4.2.2. אין מדובר בנכס הנמצא בישראל

13 המעוררת מוסיפה כי אם יקבע שהשירות נדון ללאה, אז יש לדחות את טענת המדינה, לפחות גם
14 במקרה כזה לא היה מקום להוציא חשבונית עם מע"מ בשיעור אפס, כיון שהנכס נמצא בישראל.
15 לטענת המעוררת, בראש ובראשונה, המדינה מנעה מლתען זאת, שכן החקלאי היה טעונה שלו
16 קיבלת את השירות ועל כן המדינה אינה רשאית לטען טענה חליפה עובדתית כי אם ניתן השירות
17 ללאה, אז אין מע"מ בשיעור אפס כי הנכס נמצא בישראל.

19 עוד טוענת המעוררת, כי "נכס" נשוא הערעור הינו זכות תעביה, שהיא זכות אישית, וכן מדובר
20 בנכס, ולבסוף שמדובר של זכות התכנית הוא במקומות בו ניתן לאכוף את פסק הדין שיינטן במסגרתו,
21 ביעילות. לטענת המעוררת, כיון שסמכות הרוכש מוחזק בחברות האחזקה הפניות, הרי אכיפת
22 התכנית בהקשר זה הייתה נעשית בפנמה, לגבי נכסים מקרקעין בלונדון וביפן – האכיפה הייתה
23 מבוצעת במדינות אלו.

2.2 טענות המדינה

26 טענתה המרכזית של המדינה היא כי התקובל נשוא החשבונית לא ניתן בגין השירות המצוין בחשבונית
27 היינו, השירות שניתן בגין התקובל לא ניתן ע"י המעוררת לגבי אייזנברג, אלא לגבי לי הרדי.

2.2.2. לי הינה מקבלת השירות

30 המדינה תומכת את טענה לפיה לי היא זו שקיבלה את השירות במספר נימוקים :

32 א.(1) **לקוח של עווייד הינו מקבל השירות** - המדינה טוענת כי לקוחה של משרד עורכי דין, המיפוי
33 את כוחם, והפוגלים לפי הוראותיה, היא מקבלת השירות גם לפי דין המס. לטענתה משעה שכל
34 ההתקשרות היא בין לי למינעררת או לעווייד שגב, ועוייד שגב פעל מול הרשות ומול צדדים שלישיים
35 כבא כוחה של לי, לרבות בערכאות משפטיות, הוא אינו יכול להישמע בטענה כי לי אינה הלוקחה

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אלא לאה. לטיננת המדינה יש בעיתיות בליחות נסורת של עוזד לאור חבות עורך דין ללקוח, וחובות
2 עורך דין כלפי בית המשפט. כך למשל טוענת המדינה כי יש טעם לפגס כאשר בתביעה השיתוף שני
3 צדדים להליך לאה ולוי, תיאמו ביניהם גרסאות, מבלי שהדבר הובא לידיעת בית המשפט. כך גם יש
4 בעיה בכליה האתיקה, הקובעים כי עוזד אינו יכול לפעול נגד לקוחו, בעוד ששבג יציג את לו נגד לאה
5 בשתי הבודוריות.

6
7 המדינה טוענת כי הראייה המרכזית לכך שהשירותות ניתנות לו היא שיש ארבעה הסכמי שכ"ט עליהם
8 חתומים עוזד שבג ולוי (24-30 לתקבורי מר איגר) ואין הסכמים דומים בין שבג בלבד לאה. שכר הטרחה
9 ששולם לבסוף הוסכם בין שבג ללוי.

10
11 ב.א.(2) **השירותות ניתנות בפועל ללוי** - המדינה אינה חולקת על העובדה כי לגבי לאה איזנברג צמיחה
12 טובת הנאה כלכלית משמעותית משליטה הפעולה עם בתה לו, וכי בעקבות שיתוף הפעולה, ופעילות
13 המעירעת השתפר מצבה של הגבי איזנברג. טוענת המדינה היא כי טובת הנאה זו לא נבעה משירותות
14 שנתנה המעירעת לאה אלא משירותות שנתנה המעירעת ללוי. המדינה טוענת כי לגבי כל השירותים,
15 לגביהם טוענת המעירעת כי ניתנות שירותים לאה, ניתן להראות כי השירותות ניתנות לויה והוא גם התחייבה
16 לשולם עבורו. עוד טוענת המדינה כי לא ניתן ששבג נתן שירותים ללוי במשך 6 שנים, ולאה במשך
17 שלושה חודשים, ועל כך שילמה לו לאה 3 מיליון דולר, ולוי לא שילמה מואומה.

18
19 כן טוענת המדינה כי המעירעת דרשה מליון לשאת בהוצאות שהוציאו תוך כדי מתן השירותים המשפטיים
20 בזמן אמתה. הדבר מעיד, טוענת המדינה, על כך שהוא דעתה של המעירעת בזמן אמתה הייתה כי
21 השירותות ניתנות לויה.

22
23 ב.א.(3) **פסק הבורר הנשי שmagor** - אשר לטענת המעירעת כי פסק הבורר הנשי שmagor מהו זה
24 מעשה בית דין בשאלת מי ניתן השירות, טוענת המדינה כי בבוררות הנשי שmagor התקבלה טענה
25 התובעת לויה, כי אמה תשלם לה מכוח סעיף 2 להסכם יוני, ונדרתת תביעה לפי סעיף 5 להסכם יוני.
26 הינו התביעה יכולה היה של לויה. המדינה מוסיפה טוענת כי בוודאי אין מעשה בבית דין כלפי
27 המעירעת, שכן לא הייתה צד בבוררות.

28
29 ב.א.(4) **אין מדובר במחלוקת פנקסנית** - אשר לטענת המעירעת כי מדובר במחלוקת פנקסנית
30 טענת המדינה כי מדובר במחלוקת לביר פנקסנית שכן טורי המספרים לא יביהרו אם ניתנו שירותים
31 לאה או לויה.

32
33 ב.ב. **השליחות הנסורת**
34 המדינה טוענת כי כל הריאות מצביעות על כך שלוי יוצגה בידי משרד שגב בכל המובנים, לאה יוצגה
35 בידי משרד ויונגרד בכל המובנים, כאשר השירותים הסכימו בכתב על שיתוף פעולה בשלושה הסכמים,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שאף הסדרו את תנאי שיתוף הפעולה. לאור זאת שיתפו משרד שגב ווינרט פעהה במאבק נגד
2 ארוון. לטענה, הריאות אין ממציאות על שליחות נסורת כלל ועיקר.

3
4 המדינה טוענת כי ככל שהטעם היה להסתיר את שיתוף הפעולה מארוון, הרי טעם זה לא עומד עוד ב-
5 עת נחקר עוייד שגב בעמ"מ, ובנוספ', לא ברור למה הדבר לא הועלה על הכתב בהסכם סודי.
6

7 2.ג. אם מדובר בנכס הנמצא בישראל והאם לאה אינה תושבת ישראל
8 המדינה טוענת כי זכות תביעה היא נכס לכל דבר ועניין זכויות התביעה היא בישראל מה שעולה מכל
9 ההליכים שנHALO בישראל. אשר למקום מושבה של לאה, המדינה טוענת כי לא הוכח מהו מקום
10 מושבה של לאה, ולא הוכח כי מקום מושבה אינו בישראל. זאת, בעיקר לאור תצהירה בתביעת
11 השיתוף שם תצהירה כי מרכז חייה הוא בישראל וכי שתהה בישראל בעת מתן השירות.
12

13 2.2.2. נטל השכנו
14 המדינה טוענת כי נטל השכנו מוטל על המערערת לכל אורך הדרכ' משלווה טעמים. ראשית, מפני
15 המדינה לפסיקה, ממנה עולה, לטענה, כי המערערת היא בגין תובע המוציא מהברולין עליה הנטל.
16 שניית, הנטל על המערערת מושום שהעובדות מצויות בידיעתה, היא זו שבידה הריאות בשאלת מי
17 התקשרה ולמי סיפקה שירות משפטី.
18

19 2.2.3. ח דין החל
20 אשר לדין החל הטענה כי הדין החל הוא דין לאחר תיקון סעיף 23 לחוק מע"מ, שכן תיקון
21 הוא מילוי 2002, והתיקון החל על מועד החיבור במאם, שכשמדובר במערערת הוא על בסיס מזמן, עם
22 קבלת התמורה בשנת 2003.
23

24 המדינה ממשיכה טוענת כי גם אם חל דין לפני התיקון, הרי **שהלכת כסותו** אינה רלבנטית, שכן
25 אין בתיק זה שאלה מיהו הנהנה העיקרי, שכן ברור כי השירות המשפטי ניתן ללייז ולה בלבד. אך גם
26 על פי מבחני הlecture כסותו, הנהנית העיקרית היא ליז.
27

28 עד עומדת המדינה על כך שגם אם בודקים אינטראסים לפי הlecture כסותו, אווי האינטראסים בייצוג
29 ובחיליכים של המערערת היה של ליז. לעניין זה טוענת המדינה כי אינטראס יכול שייהה לאו דווקא
30 אינטראס כלכלי, בודאי כך כאשר מדובר בסכוך פנים משפחתי כמו במקרה זה.
31

32 2.2.3. התנהלות המדינה אינה פוגעת בתוקף השומה ודוחיתת ההשגה
33 אשר טוענה כי המדינה לא מילאה את חובתה שלאחרה את לאה, משייבת המדינה כי כל הממסכים
34 הראו כי השירות ניתן ללייז, ובנוספ' נחקרו ליז, שאשרה זאת, ובאי כוחה של לאה, עוייד ווינרט וארוון

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שוגם אישרו את הדברים. בנסיבות אלו לא יהיה מקום לזמן לעודות את לאה, אישה לא בריאה, שהיתה
2 בשעתו כבת 80.

3 אשר לטענה כי הושמדה והודיעתו של שבג יום 5.4.06 משיבת המדינה כי אמנס מדבר בהתנהלות לא
4 תקינה, אולם, היא לא פגעה בעינו'ד שבג, שכן עינו'ד שבג השיב כבר לשאלות בכתב, וזה לא הייתה הפעם
5 הראשונה שהשיב לשאלות. לטענותה,chein שגילתה את העדר הרישום ורק לאחר הגשת כתוב האישום,
6 הרי שתשובותיו ב-2008 במע"מ, כמוון בתשובותיו ב-2006, שאחרת למשעה טענתו היא שהיתה
7 סתריה בעדויתו שלו עצמו. כן טענת המדינה לפרוכות בעדותו של עינו'ד שבג בהליך הפלילי בהקשר
8 זה.
9
10

דיון והברעה

3. מבנה פסק הדין והמשמעות把他 אעשה שימוש.

3. א. מבנה פסק הדין
12 בפרק הבא, הפרק הרביעי אדון בשאלת, מדוע מלכתחילה היה צורך לפצל בין הייצוג הפורמלי למطن
13 השירותים המשפטיים בפועל וכן בסיס הראייתי לעורו. בפרק החמישי אスクור את עדויות לי הרדי
14 ועינו'ד וינרוט. הפרק השישי יוקדש כולו לשתיירות שנפלו בעדוית עינו'ד שבג. בהקשר זה אתייחס למספר
15 נושאים לביהם ניתנו מספר רב של גרסאות ע"י עינו'ד שבג. אדון בהקשר זה בחיקתו לפני שלטונות
16 מע"מ (פרק 6.1); בתקופה בה ניתנו השירותים הנטען לגבי אלה איזנברג (פרק 6.2); בנסיבות לעניין אופן
17 התחשרות (פרק 6.3); בשאלת האם וב' לאה איזנברג התחייבה לשאת בשכ"ט עינו'ד שבג (פרק 6.4) ובקשר
18 ובנסיבות בעניין תושבותם של גבי איזנברג והמנוח שאל איזנברג (פרק 6.5).
19
20

21 הפרק השביעי יוקדש למסמכים מזמן אמות, מתקופת הסכסוך על העיובון ובורוריות שהתקיימו
22 בעקבות הסכסוך, כולל ממועדים שלפני הוצאת החשבוניות. אדון במסמכים הסותרים את גרסת
23 המיערתת כי השירותים המשפטי ניתן לגבי אלה איזנברג. בפרק זה במסמכים הנעניינים להסתורות הייצוג כבר לא היו
24 ללי הרדי כל מרשותו של עינו'ד שבג גם בתקופה בה המנייעים הנעניינים להסתורות הייצוג כבר לא היו
25 קיימים (פרק 7.1); בהחפתה הייצוג של משרד שבג בידי לי הרדי (פרק 7.2); בהסכם הפשרה בין
26 היורשים בעניין העיובון (פרק 7.3); בהסכם שכר הטרחה בין לי הרדי למשרד שבג (פרק 7.4); ואופן
27 חישוב שכר טרחת המיערתת, מותך תקבולות שתקבל לי הרדי (פרק 7.5); בהתקבבות בין ב"כ
28 הצדדים, עינו'ד וינרוט שייצג את אלה איזנברג מזה ועינו'ד שבג מזה, בעקבות ביטול שיטתוף הפעולה
29 בינויים (פרק 7.6) ושיחה בין עינו'ד שבג לעינו'ד נאמן ב"כ של ארווין איזנברג (בנה של אלה איזנברג
30 ואחיה של לי הרדי (פרק 7.7).
31
32

33 בפרק השמיני אדון במפתח האינטרסים של לי הרדי מזה ושל אלה איזנברג מזה, כדי לבחון האם ניתן
34 לקבל את טענת עינו'ד שבג כי כל הפעולות שביצעה בייצוגה של לי הרדי, היו לטובה האם, אלה איזנברג
35

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 וקידמו את האינטרסים של האם. במסגרת זו אדון באינטרסים הפנים משפחתיים (פרק 8.1) ; בהסכם
2 שיתוף הפעולה שנחתמו בין הצדדים לבת (פרק 8.2) ; בתביעה לשיתוף ברכוש שהגישה לא איזנברג נגד
3 עזבונו בעלה המנוח (פרק 8.3) ; בפעולות שנעו ל"תפיסת" סמכות השיפוט בישראל (פרק 8.4) ;
4 בויתורה של לי הרדי על קיום צוואת 82 (פרק 8.5) ; בהליך ובפעולות שבוצעו בעניין המניות
5 הפנימיות (פרק 8.6) ובפעולות משרד שבב בחידוש התשלום החודשי שלוי קיבלה בזמןו מאביה המנוח
6 (פרק 8.7).

7 בפרק התשייעי אדון בשתי פעולות שעשה עו"ד שבב לאחר הוצאה החשבונית, כדי לבדוק האם חן
8 מעמידות על כך שעו"ד שבב לא היה סבור כי אכן השירות נתן לתושבת חוץ, וניסה לעגן זאת במסמכים
9 בדייעבד. בהקשר זה אדון בהזרז השירותים של לי הרדי שלימה למשרד שבב, וכן בחווות דעת בעניין
10 החבות בمعنى שקיבל עו"ד שבב מעו"ד זיו שרן.

11 הפרק העשורי יוקש לשיקום בגיןם בשאלת העובדות והמשפטית למי ניתן שירותה המשפטיים של
12 המוערת. הפרק האחד עשר ידון בטענת המוערת כי פסק דין שאישר פסק בורר של הנשיא שmagr,
13 מהויה מעשה בית דין ולפיו השירותים המשפטיים ניתנו ע"י המוערת לגבי לא איזנברג. בפרק
14 השני עשר אדון בשאלת מהות הייצוג בידי עורך דין וכן בשאלת האם יש לאפשר מצב בו הייצוג
15 הפורמלי ניתן לפולנית (לי הרדי) בעוד השירות בפועל ניתן לפחות לפולנית (לאה איזנברג). בפרק השלישי
16 עשר אמנת טענות עו"ד שבב באשר להתחנלות המדינה בעניינו, והטענה כי יש לבטל את החלטות
17 שהתקבלו בעניינו שכן הבסיס להן הוא רדיפה אישית. בפרק האחרון אסכם.

18 3. **הMONOTHEISM ביחס אעשה שימוש**
19 האבחנה לה טענת המוערת היא בין ייצוג פורמלי (כאומר לי נתנה ייפוי כוח למשרד שבב, חתמה
20 עמו הסכמי שכ"ט ומשרד שבב הגיג עצמו כבא כוחה), לממן שירות מהותי, שענינו קידום
21 האינטרסים, לטענת המוערת, במקרה זה של לאה איזנברג. על כן בפסק הדין כאשר יעשה שימוש
22 במונח ייצוג פורמלי, הכוונה תהיה לייצוג כפי שהוא מוצג באופן חיוני (ייפוי כוח, הסכמי שכ"ט, אופן
23 הציג המשרד לפני הרשות). אגדיש בפתח הדברים כי אין בשימוש במונח זה מושם קבלת הטענה כי
24 אבחנה כזו אפשרית. באופן דומה אעשה שימוש במונח ממן שירות מהותי או ייצוג מהותי כדי לתאר
25 קידום אינטרסים של צד לסכום.

26 מונח נוסף לו אוזדק הוא "תקופת מטען השירות הבלעדי" – המוערת טעונה כי על אף שהחלק ניכר
27 מהתקופה אכן ייצהga בשני המובנים, הן הפורמלי, הן המהותי, את לי, הייתה תקופה מסוימת (בין
28 יוני ל-September 97) בה כל הפעולות שעשתה לשיקום האינטרסים של לאה איזנברג. תקופה זו
29 אכנה תקופת מטען השירות הבלעדי לפחות, זאת כדי להבהיר זאת מתקופות אחרות לגביון טעונה
30 המוערת כי ייצהga את לי, או כי ייצהga הן את לי, הן את לאה.
31

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

אשר למערערת, מדובר בחברה בשליטת עו"ד שגב. כיוון שעו"ד שגב ייצג את המעורערת בהליך שלפניי,
ואת עצמו ושתי חברות בשליטתו (אחת מהן המעורערת) בהליך הפלילי, אתייחס להלפנים למערערת,
למשרד שגב ולו"ד שגב, מבעלי שיש משמעות למונח בו אעשה שימוש.
ומכאן לגופם של דברים.

4. על הצורך בפיקול בין הייצוג [הפורמלי] של ליז וקבלת השירות המחווני של לאה ועל הבסיס הראייתי לערעור

4. הנימוק הטקטי לצורך בפיקול בין הייצוג הפורמלי לליז, לייצוג המחווני של לאה
ככל עו"ד הנוטן שירות, נותן שירות ללקוח אותו הוא מייצג מבחינה פורמלית. הימנו, עו"ד נותן שירות
למי שיפה את כוחו לקדם את עניינו. בערעור טוען עו"ד שגב כי תכננו מקרים, והמקורה הזה יוכיח,
בו הייצוג הפורמלי ניתן לאחת (ליז) אך זאת למען קידום אינטרסים של אחרת (לאה). על כן עולה
השאלה, מדוע היה צריך לפעל בין הייצוג הפורמלי למהווני. מדוע לא ניתן היה לכנות הסכם שירות
מול לאה, או מול לאה וליז אחת. החסרב של עו"ד ויוקר, אלא על ייצוג נפרד
ובהמשך במע"מ ובהליכ הפלילי, היה שלא דובר על קונסטורךציה כזו כלל ועיקר, אלא שגב נפרד
שנבע מהבדלי גישות וMSCSOCIOS פנימיים בין ליז לאם, תוך שיתוף פעולה ביניהם נגד ארווין. הדברים
חווזקו גם בדברי ליז הן בבוררות ויונגרד, הן בבוררות הנשיה שmag. מנגד, עו"ד שגב שעד על
קונסטורךציה זו של שליחות נסתרת, נימק זאת בשני הסברים, שב униיני אינם מהימנים, ואינם נתמכים
בחומר הראייה.

החסבר הראשון של עו"ד שגב למטען השירות בשליחות נסתרת הוא כי היה צורך לשמר בסוד מארוון
כי לאה ממנת את ליז. וכך העיד לעניין זה עו"ד שגב בהליך הפלילי (פרוטוקול מיום 25.3.12 בעמ' 501 :
ש' 19-22)

"הסוד היחיד הוא שלא איינברג הייתה קליננטית שלי, זה הסוד של החיסין
שהבן לא ידע שהאמא ממנת את האחות בתביעות נגד ושותבן לא ידע שעו"ד שגב
מייצג למעשה האם, זה הסוד שהתקשת לשמור בחיסין".

וחוסיף והסביר עו"ד שגב (בעמ' 507 לפרוטוקול ההליך הפלילי מיום 25.3.12, ש' 30-32 :
הסיבה [לסודיות] היא זו, יש כאן הסכם בין אם לבת שחברו יחד לפועל נגד הבן,
האםא משולם לבת והבת בכיבול תמורה בצע כסף פעולה נגד האח שלה שאגב היא
אהבה אותן. זו הנשיקה [של ליז את אחיה ארווין] שפוצצה את הכל.....".

עו"ד שגב חזר על הדברים בערעור לפניי (סעיף 37 לכתב הערעור) :
"הסיבה לחשאות ההסכם הייתה למנוע מארוון איינברג את הידיעה שפעולותיה
של ליז הרדי ופעולות המעורערת עברו לאה איינברג נשות מכוח חוזה המסדיר את
התמורה שתתקבל ליז הרדי והמעורערת. הרצון היה להציג לארוון איינברג את
התמורה לפיה החלטצת של ליז לטובת האם אינה ממומנת על ידי האם. הרצון
לחשאות היה גם של האם ועם של ליז הרדי"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 טיעון זה לא ברור כלל ועיקר. אם האם והבנות עושות חווית נגד ארווין, מה זה משנה לאરווין אייזה
2 ע"ד מייצג את מי וממי נושא בשכרו? כפי שעה מתחכרים הן של לאה, הן של לי בתביעת השיתוף,
3 הן מעדות לי במסגרת בוררות ונוגרד לי והאם העלו טענות קשות ביותר נגד הבן והאה ארווין, עד
4 כדי כך שלוי חשדה כי הייתה לו יד במוות האב המנוח. בנוסף, ולוי אף הגישה תלונה נגד ארווין
5 במשטרה ולרשות ני"ע. ארווין מצדיו הולח טענות קשות בעיקר נגד אמו, לרבות על אלימות נגד
6 ידיה. لكن בכלל לא ברור מה זה משנה האם לי עשתה את שעתה ממינעה שלה, לטובת האם לאה
7 מאהבת האם או נגד קבלת תמורה.

8
9
10 בנוסף, כפי שאפרט בהמשך, ע"ד שבג לא נתן הסבר מדוע לא ניתן היה לעורך הסכם סודי שישמר
11 בכספי מרדו וייסדר את יצוגה של לאה, ואת שכר הטרחה שלל לאה לשאות בו. עניין זה מעלה
12 תמיוחות שכן שלושת הכספי שיתוף הפעולה בין האם ללי, יכולים גם הם היו להגעليardi ארווין.
13 מהסקי שיתוף הפעולה עולה בבירור כי לי מקבלת תמורה נגד שיתוף הפעולה עם האם לאה נגד
14 אחיה ארווין. ככל שאותם הכספי שיתוף פעולה נשמרו בסודיות בידי הצדדים בהם וורכי דין, מדובר
15 לא ניתן היה להוציא הסכם שכ"ט סודי בין לאה למ>rדו שבג לא ידע להסביר לשאלות אלו.

16
17 החסר השני לבחירת הקו הטקטי לפיו ע"ד וינרווט וע"ד שבג יפعلن במסותך עברו לאה, אך שבג ייצג
18 את לי באופן פורמלי, והוא, לטענת עי"ד שבג, כי יצוג הנזה כיצוג כפול, בעוד מקבלת השירות היא
19 לאה בשני המקרים, מוסיף אמינות לטענות המועלות.

20
21 וכן הסביר ע"ד שבג בהמשך עדותו לעיל (בעמ' 507 לפרקtocול ההליך הפלילי מיום 25.3.12, שי'-
22 28 : (30)

23 [...] שני הצדדים האם והבת מציגים כלפי בית המשפט מציג שמדובר בשני
24 גופים הפעילים בפרד ולא יד מכוונת אחת, כאשר אז האמו בגרסאותיה הוא אמן
25 גבוה יותר. כך הסביר וינרווט את הסיבה שהוא מבקש שאיציג פורמלית את לי,
26 אבל לי תהיה נאמנה של האם, ואני אהיה אמן של האם.".

27
28 ע"ד שבג הרחיב בעניין זה בעדותו לפני (עמ' 13 לפרק בערעור מיום 26.4.15, שי'-25-עמ' 14 שי'-12) :
29 ש...מה הייתה הטקтика שהשבתם עליה זאת, למה עשיתם את הקונסטרוקציה
30 הזאת?
31 ת. זה מחד פשוט: הולכים לבית משפט לענייני משפחה. אם אני מייצג את לאה אז
32 גם אני וגם וינווט מציגים אותה ואמורים שהיא הייתה בהרמונייה עם בעלה. אחרי
33 שהרולים לבית משפט ולוי מפסידה לעניינו הזה כי יודד לה חי מחייזבו, ואמרות
34 לוי: האמא הייתה בהרמונייה עם בעלה בזוסך למה שאומרת לאה עצמה, הכוח של
35 זה לדבריו וינווט, ולדעתי הוא צדק, הוא גדול יותר וכך הוא בิกש.
36 ש. הרוי אפשר בתביעה לבית המשפט לענייני משפחה להגיש את התביעה בסמ-
37 לאה ע"י שני באי כוח ושלוי תגביר. מה הבעיה?
38 ת. אי אפשר כי לי הייתה צריכה להיות מיזוגת.
39 ש. אני לא שמעתי עוד על מצב שבבית משפט לענייני משפחה עדים צריכים להיות
40 מיזוגים.
41 ת. היא הייתה נתבעת שם.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

...
1 ש. או אפשר היה למחוק אותה כתבעת ולצורך אותה בעדה עם תצהיר
2 ת. העוגה הזאת הוגשה לי כשהיא אפויו למחצה. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
3 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
4 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
5 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
6 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
7 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
8 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
9 רוצה אותך כמייצג של לייז בזורה הזאת, שאתמה מילאך. וינרווט אמר לי יש תביעה, אני
10 מעבר לביעיות בטענה זו, עליה לעמוד להלן, אדגיש כי בעדות זו מרחיק עצמו ע"ד שב מהסכים
11 יוני, בעוד שבמישך, כשהוא טוען כי הסכם יוני היה הסיכון בין לאה לבינו על שכר טרחתו, הוא
12 מדגיש כי אמנים היה בחורייל, אך היה מעורב לפרטי פרטיים.
13
14 ע"ד שב בסיכון לפני פנוי, חזר והתייחס לשאלת הטקтика שנבחנה ושוב הטיל את האחריות לכך על
15 ע"ד וינרווט (עמ' 212 לפ"י בערעור, ש' 11-3):
16 "עבדיו, מה שקרה שוויירות חשב על דרך מאד מפולפלת, שלדבריו היא יותר טובת.
17 הוא אמר "תראה, בא נציג לך בשני חיצים. חץ פרטלי שבו אתה תהייה שלו בשילוחות נסתרת, לא נגלה אתה זה
18 וחץ לא פרטלי שבו אתה כאשר אתה בעצם מייצג זה" אגוי לא
19 תייצג אתה לאה ואתה האינטנסיסים של לאה כאשר אתה בעצם מייצג זה" אגוי לא
20 חושב בדעתך שזה דבר זהה טוב, על זה לא צריך להעמיד לדין כי זה מותר על פי
21 חוק, אבל זה לא דבר זהה חכם. אבל מה שקרה בפועל, אמיתי, ואראה אתה זה לגבורי,
22 מאותו רגע אני פועל רק למען לאה, ובניגוד לאינטנסיסים של לייז, באוטם 5 פעולות
23 נשוא הדין.".
24
25 ראשית, לעניין זה יש לראות בחומרה את העובדה שע"ד שב הציג נימוק זה, כנימוק שהעלתה לפניו
26 ע"ד וינרווט, ולא כנימוק שלו עצמו. אני רואה את הדברים בחומרה כיון שע"ד שב הינו ע"ד מנוסה.
27 אם לדעת ע"ד שב, ע"ד וינרווט טעה בעניין זה, היה עליו להוכיח את תשומת לבו לכך. טענות כי
28 קיבל את דברי ע"ד וינרווט כי "זה ראה וקס" אין מהימנים, במוחך מפי ע"ד שב שלعني החבות
29 במשמעותם, טען כי בדק את הדעת המkickועיות שניתנו לו בשבוע עתינאים. שנית, עדות בהליך הפלילי
30 מצין ע"ד שב בחצייפה כי לדעתו ע"ד וינרווט צדק בנימוק זה, בעוד שבסיכון לפני, טוען ע"ד
31 שב כי לא היה מדובר בטקтика טובה.
32
33 שנית, חומרה מיוחדת יש ליחס להטלת האחריות על ע"ד וינרווט. יש להדגיש כי בהליך זה ניסה ע"ד
34 שב להטיל אחריות לעניינו שלו על שורה של עורכי דין, ביניהם עורכי הדין וינרווט, אורוון ונאמן,
35 ואף עורכי דין מנסחדו כמו ע"ד ארליך וע"ד שרע. בקשר של פיצול הייצוג והסתרת חילקו בשילוחות
36 נסתרת, יש להדגיש כי הטלת האחריות על ע"ד וינרווט נתענה בעמיה, שעה שע"ד שב, שניחל את
37 החליך הפלילי, לא טרח לשאול את ע"ד וינרווט ولو שאלה אחת בהקשר זה.
38
39 על כן אני מקבלת את טענת ע"ד שב כי ע"ד וינרווט נימק ביותר אמינות של מייצגים כפולים במסווה,
40 את הצורך במתן שירות נסתר להאה. כפי שציינתי, המסמכים מזמן אמתו תומכים בעדות ע"ד וינרווט
41 כי לא כך היו פני הדברים כלל ועיקר.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 גם ההסבר לוגפו, איןו משבנע במקרה הטוב, ומטריך ובעיתי במקרה הפחות טוב. למעשה טוען ע"ד
2 שבכ"י בבית המשפט לענייני משפחה היה משקל יתר לעובדה שלו, באטעןות ייצוג בידי ע"ד אחר,
3 תומכת בטענות אימה, המיזוגת בי"ב כוח ממשלה. עדות זו בעיתיות מכמה טעמים. ראשית, הדברים
4 אינם מתיישבים עם כתוב הטעיה בבית המשפט לענייני משפחה (מיום 5.5.97), שם נאמר במפורש כי
5 לי מסקינה לתביעה ولكن מסיבות, יחד עם חלק מהחוותה כמשיבות פורמליות, וזאת עד לפני
6 כניסה ע"ד שבב לתמונה גם לרשותו שלו. בכלל, משיבים המשכימים לבקשת אינס טורחים להיות
7 מיוצגים.

8

9 שנית ובעיקר, לא ברור מדוע ייצוג בידי שני בא כוח משווה אמינות יותר גבורה, מאשר אם לאה
10 הייתה מיזוגת ע"י שני עורכי דין, ובזה לי הייתה בהאה להעיד מטעמה. טענה זו היא גם בעיתיות
11 מבחינת בית המשפט. אם ע"ד שבב סבור כי ייצוג ע"י שני עורכי דין, שכארה מייצגים אינטרסים
12 שונים, מוסיף אמינות או מהימנות לגרסה בה הם תומכים, או פיצול הייצוג מבחינה פורמלית מהוות
13 הטיעיה של בית המשפט.

14

15 אולם, כפי שציינתי, טקטיקה זו על פניה אינה מהימנה, ונראה כי היא שומרת את הבסיס מתחת
16 לגרסת ע"ד שבב כולה. זאת ועוד, העדרו של מסמך מזמן טקטיקה זו על הכתב, או
17 חתימת הסכם כלשהו בין לאה למשרד שבב בזמן אמרת, ولو הסכם סודי שיישאר בכספי משרד ע"ד,
18 גם היא תומכת בכך שלא כך היו פנוי הדברים.

19

20 נראה כי כל העדיות מזמן אמרת, לרבות עדים נוספים שהיעדו בהליך הפלילי, אלהם איננו מתייחסת
21 כי לא העידו לפניי, מעלות כי ע"ד ויינרט יציג את לאה בכל המובנים, ע"ד שבב יציג את לי, הייצוג
22 כלל כמקובל מתן שירות מלא, כל אחד לគופה מטעמו, והוא יציג. עם זאת, לאה ולוי הסכימו, בעצת
23 עורכי הדין כי ישתפו פעולה ביניהם, וכן היה עד לשיטת הפלילוג, אותו שלב בו חשה האם כי לי חברה
24 לאחיה ארווין, ואז נפסק כל שיתוף פעולה בין השתיים ובין עורכי דין. כיוון שככל המשמכים מזמן
25 אמרת מעידים על מבב דברים זה, מAMIL רבים בינויהם סותרים את גרסת שבב בדבר השליחות
26 הנסתורת. בפרקם הבאים לעמודהן על סתרות בעדיותיהם של עורך דין שבב עצמו, בעניינים שונים,
27 מה שמעיד על חוסר המהימנות שלו, ופוגע באפשרות לבסס ממצאים על עדיותיהם, הן על סתרות ביו
28 גרסתו למסמכים מזמן אמרת.

29

4. ב. הבסיס הריאיטי

30 השאלה המתעוררת בערעור היא מי קיבל את השירות נשוא התקובל שבחשיבות. אין מחלוקת כי
31 מדובר בשירותים שניתנו בשנת 1997, בנוגע לעיזובו המנוח איונברג. אין גם מחלוקת כי הייצוג,
32 הפורמלי כפי שטוען לו ע"ד שבב, היה מצד משרד שבב את לי ומצד משרד ויינרט את לאה ואימי.
33 כפי שציינתי לעיל, לפני נשמעו רק עדיותיהם של ע"ד שבב מזה ומר איגור מזה. כיוון שמר איגר למד

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

על השתלשות העניינים מתיקי המע"מ, הרי שהעדות היחידה לפני הנוגעת לזמן אמתה היא עדותו של עורך שבב.

כפי שאפרט להלן, לא מצאתי את עדותו של עורך שבב מהימנה. עדותו לפני ניכר היה כי בכל פעע שהוא ניצב לפני סתרות בין עדויותיו בהליכים אחרים, או בין עדויותיו למסמכים מזומנים אמת הוא מסיט את הנושא, חוזר לתות תשובה מעורפלות או חולפני, וזקוף את המדינה על חתולותה. מעבר לכך, עדותו לפני, עמדה בסתרה לעדויות אחרות שנותן, וכן למסמכים מזומנים אמתות.

בניגוד להליך לפני, הרי שהליך בע"מ ובהלך הפלילי העידו עדים לרבות לי שהעידה בمعنى'ם ונפטרה לפני תחילת ההליך הפלילי; עורך וינרוט; עורך אורון ממשרד וינרוט, עורך ארליך ממשרד שבב בשעתו כמו גם גבי כרמליה אפון ועורך פרி ממשרד שבב, מר רם הרדי בנה של לי, ואבי מר רודי הרדי, עורך זיו שרון ושרון בכר שהיעדו בוגע לחשבונות עצמה וכן חוקרי מע"מ. יש לציין כי מרבית המעורבים, שאין להם כל עניין בתיק המע"מ של המערערת, כמו עורך וינרוט ואוריון, ואך עורך ארליך ממשרד שבב בשעתו, כמו גם בנה של לי הרדי, ובעה לשעבר, כולם הוכיחו חלופתו את גרסתו של עורך שבב, וטענו כי הייצוג הפורמלי והייצוג המהותי חד הם. ככלומר הגרסה של הייצוג המופצל, בין יצוג פורמלי, בו ייצג משרד שבב את לי, לבין מתן שירות מהותי לאלה, גרסתו של עורך שבב היא כמעט הגרסה היחידה. כיוון שככל העדים חללו לא העידו לפני, לא ביסטי את הממצאים בערעור על עדויותיהם וכמעט שלא הפנוי לאותן עדויות. עם זאת, התייחסות לעדותו של עורך וינרוט בע"מ הן בתיק הפלילי, זאת, לביקשת עורך שבב שטען כי עורך וינרוט אמן העיד בע"מ כי לא ביקש מעורך שבב לייצג את לאלה, אך חוזר בו במפנה דרמטי בהליך הפלילי. כן התייחסות לעדotta של לי, על אף המשקל הנמוך שיש לתת לעדות זו.

אדגיש ואצין כבר כאן, כי עורך וינרוט, בניגוד לעורך שבב, לא שינה מעdotתו לאורך כל הדריך (חקירותיו בע"מ ובהלך הפלילי), וחזר וטען שוב ושוב, כי הייצוג הפורמלי ומתן השירות המהותי חד הם. משרד שבב ייצג ונתן שירות ללי, ואלו משרדו ייצג ונתן שירות לאלה. יחד עם זאת, השתיים, כמו גם המשרדים שייצגו כל אחת מהן, שתפו פעולה. כאשר נחקר עורך עורך וינרוט עורך עורך שבב בהלך הפלילי, אישר אמנס כי משרד שבב ביצע פעולות מסויימות שהתייבו עם לאלה, אך עמד על כך כי הדברים נעשו במסגרת אותו שיתוף פעולה. עורך וינרוט הבהיר, כי משרדו שלו, במסגרת אותו שיתוף פעולה ביצע גם הוא פעולות מהן הותבה לי, כפי שמתבקש משתיוף הפעולה עליו סוכם. עדותו זו של עורך וינרוט הייתה עקבית, היא נתמכת בעדויותיהם של מרבית העדים, וביעיר, מתיישבת ומתמקדת במסמכים מזומנים אמתות, כולל מסמכים שהוכנו בידי משרד שבב עצמו, כמו כתבי הbiasה בהליך הבוררות. יש להזכיר כבר בשלב זה כי גבי לאו איזנברג שלימה לשדר וינרוט שכ"ט לאורך כל התקופה, ועורך וינרוט הוציא לאג' איזנברג חשיבות מסוימת, הכולות מע"מ בשיעור מלא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 מעבר לכך התייחסתי לדברים שנאמרו הן מפי ע"ד שב, הן מפי אחרים, לרבות ליז, במשמעות מזמן
2 אמת, הינו מסמכים או עדויות שניתנו או נשמעו קודם להוצאת החשבונות נשוא הערער, לרבות
3 בהליכים השונים בבתי המשפט בנוגע לעזיבון איזנברג, ההליכים בשתי הבודדות, בוררות וינגרט
4 ובוררות הנשיא שגור, וההליכים המשפטיים שננקטו בנוגע לבוררות.

5
6 כפי שאפרט להלן, בעודו של ע"ד שב נפלו סתיות רבות ומשמעותיות, הן ביחס לעזיוותו במע"מ,
7 הן ביחס לתצהירים שהגיש ומסמכים ועדויות אחרות מזמן אמת, הקשורים לעניין.

8
9 ע"ד שב טען לכל אורך ההליך לפניו, כמו גם בהליך הפלילי, כי המדינה מבלבלת בין הייצוג הפורמלי,
10 שע"ד שב מסכים שניתן ליז, בין מי שנחנה משירותי משרד שב באופן מהותי, הינו, מי שקיבל
11 את השירות וזה לאה. על כן, לטענתו, אין מקום לבסס ממצאים בהליך זה בשאלת מי קיבל את השירות
12 על כל אותם מסמכים בהם מתייחס ע"ד שב ליז כל מרשותו, ועל לאה כל מרשתו של ע"ד
13 ויינרט.

14
15 לאור האמור, את הממצאים בפסק הדין בשאלת מי קיבל את השירות לא ביסטי, על כל אותם
16 מקומות במכבבים, מסמכים, פניות לצדים שלישים, והליכים בבוררות ובבתי המשפט בהם
17 מתייחס ע"ד שב ליז הרדי כמרשתו, לרבות הסכמי שכר טרחה בין משרד שב ליז וייפוי כוח
18 שנantha ליז למשרד שב. בדומה, לא התייחס למסמכים בהם החשבונות לאלה איזנברג היא כל
19 מרשתו של ע"ד ויינרט ומרדו. על כן, כשבחנתי מסמכים מזמן אמת, לא התייחס למסמכים
20 הרבה בהם מתייחס ע"ד שב ליז כמרשתו, אלא לפחות, מהם עולה כי בזמן אמת הייצוג מהותי
21 ניתן ליז ולא לאה. עם זאת, פרק הדין בשאלת האם יש מקום לשילוח נסתרת של עורך דין ביצוג
22 לקוח, ATIICHIS לרובו המקורים והניסיונות בנציג עצמו משרד שב כבא כוחה של ליז.

23
24 אפתח בסיקرت עדויותיהם של לי וע"ד ויינרט בכדי להראות שנייהם, בזמן אמת, וע"ד ויינרט גם
25 לאורך ההליכים במע"מ ובתיק הפלילי, שלולים את גרסת ע"ד שב בדבר הפיצול בין הייצוג הפורמלי
26 למוחותי.

27
28 **5. עדויות ע"ד ויינרט וליז איזנברג**
29 כפי שזכורתי והדגשתי לפני, מטעם המיערתות, העיר רק ע"ד שב. ליז נפטרה מיד לאחר הגשת כתב
30 האישום בתיק הפלילי, אך העידה במע"מ, ואילו ע"ד ויינרט העיד הן במע"מ, הן בתיק הפלילי. מטיב
31 הדברים אין מקום להערכת מהימנות של הבדיקות בהם שלפני, אולם בחרתי להביא אותם, שכן
32 חלקים נאמרו בזמן אמת, הינו, במהלך כסוך היושה, לפני שהוצאה החשבונית, וכך יש חשיבות
33 לעצם אמירתן.
34

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אשר לעדותה של ליז יש חשיבות בהבאת הדברים שכן, חלק מהדברים נכתבו בכתב טענות ותצהירים
2 מטעמה בברוריות בהן יוצגה בידי משרד שגב. נתמך במסמכים. אשר לעדויותיה במע"ם, לטעמי,
3 עדויות אלו, בהן הלקחה של ע"ד שגב, סבורה שהיא זו שקיבלה ממנו שירותים, היא זו שאת עניינה
4 הוא קידם, חשובה ולעומת אמנים, לי מתייחסת להסכם שכ"ט וכוי"ב, היינו, מה שעו"ד
5 שגב רואה בו ייצוג פורמלי, אך אם הלקחה עצמה סבורה כי מדובר בייצוגה שלא תוך שיתוף פעולה
6 עם האם, יש לכך משמעות ולו בחזוק מה של טענות המדינה בעירום.

7
8 כך גם לגבי עדותו של ע"ד וינרот, ע"ד שגב ביקש שאקרה במילאה חן בהליך הפלילי.
9 לפני כן ע"ד שגב כי ע"ד וינרוט אמרו טען במע"ם, כי ע"ד שגב ייצג את לין, וכי הוא, ע"ד וינרוט
10 ייצג את לאה, אולם בהליך הפלילי, חזר בו, צורה דרמטית, כך לטענת ע"ד שגב, ותמך בגרסתו של
11 ע"ד שגב. כפי שאראה להלן ע"ד וינרוט לא חזר בו מגרסתו כל ועיקר. עדותו במע"ם ובהליך הפלילי,
12 סדרה, עקבית, ונתמכת במסמכים רבים מזמן אמתה. ע"ד וינרוט מעיד כי משרדיו ייצג את לאה
13 ואמיili ופועל לקידום האינטרסים שלהן, בעוד משרד שגב פועל באותו אופן לטובת ליז. כל
14 התייחסותיו של ע"ד וינרוט באשר לפעולות שביצעו משרד שגב והיטיבו עם לאה, מרשותו, נבעות,
15 לדבריו, משיתוף הפעלה בין לאה ליז ובין משרד שגב. כך יש להתייחס לכל עדויותיו ולא
16 למשפט ספציפי זה או אחר, בו, בעקבות שאלות ע"ד שגב, עשה שימוש במונח "ייצוג פורמלי".

17
18 כך, בחקירהו במע"ם נשאל על הייצוג ונענה על הייצוג, תוך שהוא ורואה בייצוג אחד, חן פורמלי,
19 חן מהותי. בהליך הפלילי נחקר ע"ד וינרוט ע"י ע"ד שגב. ע"ד שגב ביקש בחקירה מעו"ד וינרוט לאשר חן כי
20 ע"ד וינרוט ביקש ממנו לבצע מಹלכים מסוימים, חן כי לאה הותבה מחלוקת מהמחלכים שנתקט בהם
21 משרד שגב. ע"ד וינרוט אישר את הדברים. עם זאת, כפי שניתן היה להתרשם, תשוביתו של ע"ד
22 וינרוט עלות בקנה אחד עם פרקטיקה מקובלת של שיתוף פעולה בין צדדים להליך הנמצאים באותו
23 צד של המתරס, כאשר לכל אחד מהם ייצוג משלו, ובאי כוחם משתפים פעולה. בהקשר זה יש לציין
24 כי גם ע"ד אוריון תמק בדברים אלו, ואף ע"ד ארליך שעבד בשעתו במשרד שגב. אך כאמור, כיוון
25 שאלו לא העידו לפני, לא ATIיחס לעדויותיהם.

26
27 טענותו המרכזית של ע"ד שגב היא כי כל המעורבים, לרבות עורכי הדין, לא הבינו את ההבדל בין ייצוג
28 פורמלי מזה, למטען שירות לפי חוק מע"ם מזה. אני סבורה כי גם אם העדים, כפי שהיעידו, אינם
29 מתחמים בדיוני המס, הרי שלא רואו אפשרות לפיצול כאמור בין ייצוג פורמלי לצד אחד במסגרת אותו
30 עניין, למטען שירות לצד אחר.

5.1 עדותה של גבי ליז הרדי

31
32 א. עדותה של ליז הרדי בתצהיר במסגרת בברורות הנשיה שמגר
33 ליז העידה אורכות בברורות הנשיה שמגר (העדות שסומנה נ/40 בהליך הפלילי הוגשה גם במסגרת
34 הערעור). ע"ד שגב הוא שהגיש, חן בהליך הפלילי, חן לפני, את פרוטוקול הדיון בברורות הנשיה
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שmagor בו נחקרה ליז. עו"ד שגב תמק את טענתו לפיה הacsם יוני מחייב את לאה יישורות בשכר טרחתו,
2 בדבריה של ליז בבוררות הנשיה שגורה. היינו, עו"ד שגב מקבל את דבריה של ליז בבוררות. יש להציג
3 כי הדברים נאמרו בזמנן אמת לפני שהוצאה החשבונית נשוא העור.

4

5 וכך מעידה ליז בבוררות (הציטוטים להלן מותק פרוטוקול הדיון בבוררות הנשיה שmagor מיום 27.1.03
6 נ/40 בחולך הפלילי : להלן : פר' בורות הנשיה שגורה).

7

8 בפתח הדיון, מתייחסת ליז, לשורה הכללת שנחתמה בנוגע לעיזובן, מדגישה כי הטרפה להacsם
9 הפשרה רק לאחר בורות וינוורד, ובבירור כי בזמנן אמת היא ומשרד שגב לא היו חלק בנסיבות
10 לחותםacsם ואף לא ידעו על כך (עמ' 2 לborrotot הנשיה שmagor, שי' 24-28):

11 "אני לא הייתה חלק מהഫשה, כי אני וב'ב' שגב, ד"ר שגב ואפי, לא שיתפו אותנו
12 בזמן שאתם [היא נחרת בידי עו"ד אווינו ממשרד וינוורד] בתבטים את הפשה.
13 זהណע לוודרך העתון שהושגה פשרה. אז אין לי חלק, אני לא זוכרת שאלות
14 מה אני רוצה, ולא שיתפו אותי ואת ב'ב'. זה אני זוכרת"

15

16 מדובר בשלב לאחר ביטול הסכמי שיתוף הפעולה. בשלב זה, עו"ד שגב ממשיך ליאציג את ליז, וע"ד
17 וינוורד את לאה. לו היה עו"ד שגב בא כוחה של לאה עד לביטול הסכמי שיתוף הפעולה, היה אך טבעי
18 שימוש בנסיבות בין לאירוען לצד של עו"ד וינוורד. משהצדדים אכן פנו כל אחד לדרכו, הדבר
19 מעיד על כך כי היה מדובר בייצוג נפרד לכל דבר ועניין, ומשהסתמים שיתוף הפעולה, עקב ישיבת
20 הפלילוג, פתחה ליז לדרךה עם ב'ב' משרד שגב, ולאה ואימי לדרכן עם ב'ב' משרד וינוורד.

21

22 בהמשך, מאשרת ליז במפורש כי עו"ד פר' ייעץ לה בעת חותמתacsם יוני, וגם עו"ד שגב, שהיה,
23 בחו"ל, היה מוערב טלפונית, כך שנטרמו האינטרסים שלה. בעמ' 105 לפני בורות הנשיה שmagor, שי'
24 1-4, מшибה ליז לשאלת הבורר בנוגע למועד תחילת שיתוף הפעולה, ותוונת כי שיתוף הפעולה החל
25 הרבה לפני חותמתacsם יוני ומעידה:

26 "בכן זה היה [שיתוף הפעולה בינה לבין האם] התחל הווה לפני שוחדים נגלי
27 שעת [משרד וינוורד] אפילו בקשרם ממני, עו"ד וינוורד ביקש ממני שאני אקח,
28 שהוא לא יכול ליאציג אותי, אז אני אקח את עו"ד שגב"

29

30 היינו, עדות זו תומכת בගרסות עו"ד וינוורד לפיה בשל הבדלי גישות בין האם ליז, הוא המליך לה על
31 ייצוג נפרד, ולא ייצוג פורמלי נפרד כפי שטוענת המערערת.

32

33 כך גם בעמ' 107 לborrotot הנשיה שmagor, שי' 16 היא נשאלת ליהסיה עם עו"ד שגב, ומשיבה:
34 "ש. בכל מקרה שהוא במהלך חדש Mai, עו"ד שגב כבר מייצג אותו.
35 ת. נכון
36 ש. אז תאמות את המהלך שלך איתו?
37 ת. כן.
38 ש. הוא פועל בשילוחות, בשם?_
39 כן.
40 שם שהוא מטפל בשם לקוחות. נכון?"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ת. נכון, הסבירתי לו מה הבעיה, הוא כבר ידע קצת מה הבעיה, אבל אמרנו לו, אין
1 אומרים, דיברנו על כל מיני דברים, אפשרויות..."
2
3
4 תיאור קלסי של עו"ד שנוטן שירות לקוחותתו, ליז.
5

6 בחמשך מותבקשת ליז להתייחס לפחות עו"ד נאמן לפיה עו"ד שב פנה אליו כדי לשתף פעולה עם
7 ארויון בשמה, והיא מבהירה כי אינה יודעת דבר על שיחה בין עו"ד נאמן לעו"ד שב. לדבריה היא
8 דיבריה עם עו"ד שב רק בהתחלה על אפשרות חכירה לארוין ובהמשך לעו"ד שב כי היא מעוניינת
9 לתמוך באם (עמ' 111 לפר' בorporot הנשיא שמוגר, ש' 13-11):
10 "אני זכרת שרך פעמי אחת דיברתי עמו עו"ד שב בהתחלה לשתף פעולה או עם אחיו
11 מר ארויון איזנברג או עםAMI...הוא [עו"ד שב] רצה לדווח חד משמעותי אם אני
12 רוצה למכת עמו אחיו מר ארויון איזנברג או עםAMA שלו. אמרתי לו בודאות שאני
13 רוצה למכת רק עם AMA...".
14

15 ליז נשאלת לעניין זה ואמרה שלא ידעה כי עו"ד שב פנה לעו"ד נאמן לבדוק אפשרות של חכירה
16 לאורוין. בעמ' 113 לorporot הנשיא שמוגר, ש' 16-26):
17 "ש. אני אומר לך שם גבי איזנברג הייתה יודעת שפרק זמן קצר לפני החתימה על
18 ההסכם של שיתוף פעולה, את קורתאלו הסכם יוני, ביקשת לעשות יד אחת נגדה
19 ולפעול בשיתוף פעולה עם אחיך ארויון איזנברג...
20 ת. לא בבקשתך
21 ש. היא לא הייתה...
22 ת. לא בבקשתך.
23 ש. העו"ד שלך [הכוונה לעו"ד שב בשיחתו עם עו"ד נאמן]
24 ת. העו"ד שלי לא יעשה את זה. קודם כל הוא לא יעשה את זה כי הוא צריך לדאוג
25 לאינטראיסים שלי...".
26

27 נראה כי אין ברור מדברים אלו.
28

29 על דברים אלו חוזרת בעמ' 128 לפר' בorporot הנשיא שמוגר, ש' 21-22, כשהשואלה על ניסוח הבקשה
30 לשכ"יט לפני הבורר וינוגרד ומשיבה:
31 "הו העו"ד שלי, אני לא אומrette לו מה לעשות ומה לא לעשות. הו העו"ד שלי,
32 הוא דואג לאינטראיסים שלי.".
33

34 הדברים מובאים ברכף, כדי להראות שליז רואה בעו"ד שב כבא כוחה, כמו שמתפל בעניינה, ופועל
35 למען האינטרסים שלה, והוא חוזרת על כך שוב ושוב, בהקשרים שונים. הינו, אין מדובר באמירה
36 מקרית, אלא בהתייחסות רצופה לאורך כל עדותה.
37

38 בהמשך עדותה בorporot הנשיא שמוגר (עמ' 122 לorporot הנשיא שמוגר, ש' 19-20), היא נשאלת מה
39 סוכם בינה לבין אמה בהקשר לשיפוי על שכיר טרח והיא משיבה:
40 "זה פיצוי מוסכם בין יוסי שב, שהוא מקבל 3 מיליון דולר. מוסכם בינוינו.".
41

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

כלומר, מוסכם בין לבין בא כוחהעו"ד שגב כי היא תשלם לו 3 מיליון דולר. לא זו אף זו, לי מבהירה כי לא שילמה לעורכי דין במהלך כל השנים שטיפלה בהם כי היא מחייבת החזרים ממנה 0 עמי 134 לבודדות הנשיה שוגר, שי' 20-11:

"בכלל ההסכם הזה הוא בינו לבין אמא שלך. נכון? שלוי, זה בסדר. אבל כתוב בה הוצאות משפטיות[הוצאות משפטיות], זה לא נכנס לכיס עלי"ד שלו. העי"ד שלי כבר מהיכים המון שנים, המון שנים, קיבל את שכר הטרחה. הם לא קיבלו אגרורה עד היום, או אולי קיבלו קצת מההזהה בתמורה להם אולי קצת מההזהה, אבל אמרותי, אין לי בסוף, אני מצטערת. לא רציתי לקחת הלואה מהבנק ולא רציתי ל██ן את הבית שלו, אז אמרותי להם שיחכו."

כלומר, לי מחייבת בשכר טרחתי בא כוחה, שעבדו בשירותה וקידמו אינטרסים שלה, אלא שב悍דר משאים היא מחייבת לקבלת הכספיים ממנה כדי לשלם להם.

יש לציין שהדברים נאמרים הרבה לפני שmotuort שאלת המיע"ם.

ב. 5. הודיעותה של לי במע"ם

לי נפטרה באוגוסט 2010, לאחר שנחקרה במע"ם וטרם העידה בהליך הפלילי (בכתב האישום המקורי הייתה אחת מעדות התביעה). להלן אעומוד על עדותה במע"ם, בוון שלבי לי לא טען עלי"ד שגב לכל עניין או תלונה שהיתה לה ויכולת הייתה להעיד בדבר בלבד האמת. גם כאן, לא הבאת את העדויות לתמיכת במנוע כזו או אחר, אלא להביא את הדברים כפי שנאמרו, ונאמרו מפי מי שמשרד שגב טיפול בעניינה במהלך כש שנים.

כך מועדיה לי במע"ם מיום 6.5.08 (עמ' 16 לסתפוח תצהיר איזר, ת/56 בהליך הפלילי, דף 2, 29-26):
"ש. האם אמא שלך הייתה בקשר עם עלי"ד שגב, האם היא הזמנית את שירוטיו
ת. למיטב זיכריה היא לא הייתה בקשר עם עלי"ד שגב, היא הייתה בקשר רק עם
על"ד וינrotein. לי חווה עם עלי"ד שגב לגביו שפט שלך.".

ובהמשך, שי' 37-35:

"האם במהלך הייצוג עלי"ד שגב הוא קיבל הוראות מהאמא או ממק'.
אני הייתי בקשר שוטף עם עלי"ד שגב ולא אמא שלך. כמו שציינתי עלי"ד וינrotein
היא בקשר עם עלי"ד שגב, אבל עלי"ד שגב ייכא אוטי".

בחקירה במע"ם מאשרת לי כי היו סכוסכים עם האם כבר מლכתחילה, וכי עלי"ד שגב ניסח עבורה את הסכם יוני (עמ' 2 לחקירה מיום 6.5.08, דף 3, שי' 5-10):

"ש. לדבריך אני מבין שבהתחלת היה מדובר בשיתוף פעולה כלשהו, אך מהניסיונות
אני מבין שהיה קרע כלשהו בינוין, מתי זה ארע?
ת. תונך צו נצר בינוי 97 כבר היו חכובים וחתמו על הסכם חדש, כי אמא שלך
טענה שאני רימיתי אותה, ואני עלי"ד פרמי מהמשרד של שגב הגענו לוינורות למשרד
כדי לחתום על מסמך שני [הסכם יוני]. עלי"ד פרמי ייצג אותה בניסוח הסכם החדש,
ולו"ד שגב אישר את הסכם מוח"ל".

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ב衲ישך, בש' 17-15, נשאלת לי לגבי ביטול הסכמים בספטמבר לאחר ישיבת הפלוג, בה נiskaה לי את אחיה:

ש. אם אמא שלך היא הלכה של עוז'ד שב, מה היא מבטלת את הסכמתה
لتשלום שכ"ט?
ת: לא אמא שלי. אני הלכהה.

לי נשאלת האם היה עליה לשלם לעוז'ד שב לו הבודר הנשיא שmag היה דוחה את תביעתה מಹוא לשיפוי על הוצאות שכ"ט (דף 4 לעודות במע"ם מיום 6.5.08, שי 14-9):

"ש. מה היה קורה אם השופט שmag היה קבע שלא מגיע לך החזר שכ"ט עוז'ד
מאמא שלך, האם הייתה צריכה לשלם לד"ר שבג את שכר הטרחה שלו?
ת. לעתה בן, היה לי הסכם שכ"ט איתו ולמייט זברוני שכ"ט שלו היה לפני אחים.
ונרו לי שהייתי צריכה לשלם לו שכ"ט, הוא יציג אותך בשתי ברוריות והייתי
צריכה לשלם לו שכר טרחה.
ש. לסייע האם עוז'ד שבג אתה או את אמא שלך.
ת. רק אחות ולא אמא שלי, הוא פעל רק עבורי, ואני אחפש את הסכם שכ"ט של
עוז'ד שבג ואמציא אותו, ואני מאשרת לכם לפנות לד"ר שבג ולקבל כל מסמך
שקשור אליו."

עדות שנייה במע"ם של לי ניתנה ביום 30.4.09, כשייש בידה את הסכם שכר הטרחה השני עם עוז'ד
שבג (עמ' 21 למספחי תצהיר איגר, ת/59 בהליך הפלילי). לי הבהיר כי אינה יודעת מדווקה היה צריך
בנסיבות שכ"ט שני, אך מאשרת כי נחתם לאחר פסק הבודרות של וינrotein. עוד אשרה כי בנה ובעה
לשעבר הם אלו שדנו בפרטיו הסכם שכר הטרחה השני עם עוז'ד שבג (דף 2 שי 14-1).

עו"ד שבג בעדותו הראשית בהליך הפלילי, כמו גם בעדותו וסיקומו בערעור לפניי אינו מנשה להבהיר
מדוע אמרה לי דברים אלו במע"ם. אין לעוז'ד שבג הסבר לדברים, פרט לאמירה כללית לפיה כל
המעורבים בפרשה אינם מצויים בדיון המס ואינם מחייבים בין יציג פורמלי לבין מתן שירות מהותי
לפי חוק מע"ם.

כלומר, לי בעדיות מזמן אמת חזרה ואומרת כי משרד שבג פעל בשירותה, ויציג אותה. כפי
שאמורתי, לי נפטרה עוד קודם לכן הפלילי, אלום, לטעמי, יש משמעויות לאמירות אלו מזמן אמות.

5.2. הוצאות ועדות עוז'ד וינrotein

אין מחלוקת כי עוז'ד וינrotein ומשרדם הם שייצגו את לאה איזנברג החל מאפריל 97, בעקבות פטירתה
המנוח איזנברג. לאורך כל עדויותיו והודעותיו של עוז'ד וינrotein הוא חזר כי הוא זה שייצג את לאה,
ואף הציג חשבונות בגין שכ"ט ששילמה לו הגבי איזנברג כולל התוסף חיוב במע"ם בשיעור מלא
עו"ד שבג מאשר זאת בעדותו לפניי, בעמ' 195 לפרטוקל בערעור מיום 30.4.15, שי 30-29(2). על כן
cashual שוב ושוב האם לאה הייתה לכהה של עוז'ד שבג, השיב עוז'ד וינrotein בשלילה. עוז'ד וינrotein
אף ציין, כפי שיפורט衲ישך, שעוז'ד שבג מעולם לא טען כי לאה הייתה לכהה שלו.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כיוון שע"ד וינרот לא העיד לפניי, לא הבאתו כמעט מדבריו בהתייחס לשאלות ספציפיות שלו
2 בערעור. עם זאת, ע"ד שבג ניסה להראותה הן בערעור, הן בחלק הפלילי, כי ע"ד וינרот חור בו
3 מידעות אלו. בין השאר טען ע"ד שבג, כי ע"ד וינרот העיד נגדו במע"ם, כיון שע"ד שבג סייר לשלט
4 לע"ד וינרот שליש משכך הטרחה קיבל מלוי, וזאת כיון שע"ד וינרот הוא זה שהפנה את ליו
5 לטיפולו. ע"ד שבג הציג בבית המשפט בערעור, במסגרת סיכון, לקרה את מלא עדורתו של ע"ד
6 וינרот בחלק הפלילי, וכך עשית. אולם, מעודתו של ע"ד וינרот עולה כי כל שאישר ע"ד וינרот הוא
7 שהפעולות שעשה ע"ד שבג החקלאות של עורך הדין בשווין שבמשרדיו החזקה צוותה, 86, וצו
8 המנעה נגד העברת המניות, נעשו מתוך שיתוף פעולה בין בא כוחה של האם, ע"ד וינרוט ומשרדיו,
9 לבין בא כוחה של הבית, המוערת וע"ד שבג.

10 כפי שציינתי עדותו של ע"ד וינרוט כפי שהיא עולה מהפרוטוקולים במע"ם ובחלק הפלילי (שכן,
11 כאמור, ע"ד וינרוט לא העיד לפניי), הייתה עקבית לחלוין ונתקמת במסמכים מוגנים, לרבות
12 חשבניות בשיעור מע"ם מלא שהוצאה להאה. באופן מקרים בודדים בהם ע"ד וינרוט נמנע מלהת
13 תשובה חד משמעות, עולה מהשאלות שנשאל בעדי ע"ד שבג, כי ע"ד וינרוט עשה כן כדי לא לפגוע
14 בע"ד שבג. כך למשל, כששאל האם ניתן לראות בלאה מקבלת השירות לעניין המע"ם, השיב כי
15 איןנו מצוי בענייני מע"ם: "מה זה עוזר, למי זה עוזר, **במבחן ההגדלה של נתן שירות ומქבל שירות,**
16 **את זה יodium לך אנשי החולוםם שיזעימים לקרא את תחום דיני המסים**" (עדותו של ע"ד וינרוט,
17 בעמ' 50 לפ"י החלק הפלילי, מיום 20.1.11, ש' 14-13).

18 לאור זאת, אנטה את הודיעתו ועדותו של ע"ד וינרוט, לא כתמיכה בעניינים ספציפיים, אלא כדי
19 להראות, שמלכתחילה, עוד בבורות וינגורד, הרבה לפני שההתעורר עניין המע"ם, ועניינו השיטוף בשכר
20 הטרחה, תיאר ע"ד וינרוט את הדברים כחוויותם, יציג פרטלי ומתן שירות מהותי, משרד וינרוט
21 להאה ואמייל ומשרד שבג ללי, תוך שיתוף פעולה בין האם ללי, וכונורת מכך, שיתוף פעולה בין
22 המשדרים. כן עולה מהודיעות כי עדותו של וינרוט עקביות ואין בדברים שאמר מושם חוזה בו מדבריו
23 לפני חוקר מע"ם, ואף אין בהם כדי לתמוך בטענה של המוערת.

24 **2.5.2. עדות ע"ד וינרוט בתצהירו בבורות וינגורד**
25 כאמור, הפעם הראשונה בה מתאר ע"ד וינרוט את מבcit הדברים בנוגע ליצוג ולשיתוף הפעולה בנוגע
26 לעיזובן אייזנברג המנוח, היא בתצהיר שהגיע בבורות וינגורד, שם נדונה השאלה אם ואיזה מבין
27 הסכמי שיתוף הפעולה בין לוי ואמה תקפים. במסגרת זו הגיעו תצהיריהם hon liyo ולהאה, חן אורכי הדין
28 שבג וינרוט (בשל הסכמה דיוונית בבורות לא נחקור עוז"ד על תצהיריהם). תצהירו של ע"ד וינרוט
29 נכתב ונחתם על ידו במרץ 98. הינו מדובר במסמך מזמן אמת, טרם התעוררה סוגית המע"ם, וטרם
30 דרישת התשלום של שלישי שכר טרחה, בשלה טוען ע"ד שבג, כי ע"ד וינרוט העיד כנגד לפני חוקר
31 מע"ם. התזהיר הוגש במסגרת ההליך הפלילי כת/3 ובעודתו בחלק הפלילי, אישר ע"ד וינרוט את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

האמור בו (פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי מיום 20.1.11, עמ' 9, ש' 1). בתקהיר, מותאר ע"ד וינרוט
1 מדווק哉 ויכיד נעשתה הפניה לעו"ד שגב (סעיפים 4-9 בתצהיר):
2
3 "4. במהלך חוווש אפריל 97 פנה איל ע"ד אנדר זינגר וביקש ממני שאיני ייחד עמו
4 את הגב' אייזנברג ובנותיה, בכל הקשור לעיזובו המנוח. במסורת זו נערך מסטר
5 פגישות בין גב' אייזנברג ובנותיה, אמיליה, הרדי, ואדית רוזנפלד.
6 גם בליך הכיר את המשפחה בהכרות קרובה, ובבר ממושכל בראשון, ראיית כי
7 מדובר במשפחה מרכיבת שהיתה מצויה, בנוסף למורכבותה הפרטונלית, בהלן
8 כפוף: הן הלו פטירת המנוח, והן הלו ההודעה שנמסרה ע"י ארוון אייזנברג
9 בעניין הוצאה משנת 1986. הוצאה ותכמה פגעו בבני המשפחה בכל מיini
10 תחומיים....אדיש רק כי ארוון אייזנברג ובאי כוחו טענו כי העיזוב מופיע במסמך
11 קשה מבחינה כלכליות...על פי תחושת המשפחה, ארוון אייזנברג נהג בעזבונו מנהג
12 בעליים, מנע לספק להם מידע, והתנור לטעדם וויתורים מכל וכל.
13 בשלב ההא טרם היו מוגבשות המדודות של הצדדים ביחס לצוואה, אם כי
14 התגבשה הסכמה לתמוך בתביעתה של האם לשיטתו בנכדים. עדתה של אדיית
15 רוזנפלד לפוי ארוון הייתה פשרה. היא רצתה להגיע לשלים בית, גם על חשבון
16 ויתורים כלכליים נכדים, וזאת היה שיפר את הכל להימנע מדיון בתי
17 משפט. הפת אסתר זוכבץק לא נקטה עמדת בכל וסבה גלויות מעורבות
18 אקטיבית כלשהי. הרדי הייתה לחומנית מכולן, והיא אמרה את הדברים הקשים
19 ביותר על אחיה, ארוון, אף טענה בתקופת כי לפי השנוגה הפנימי שללה אביה לא
20 מת מיתה בעו"ת. בין היתר היא שאלת אותה אם ניתן להוציא את הגופה מהקבר,
21 על מנת לבצע בדיקה שלאחר המות.
22 7. לאחר כמה פגישות סברתי כי טוב יהיה אם בני המשפחה לא יהיו מזוגים ע"י
23 ע"ד אחד. אמרתי זאת לבני המשפחה. ואכן, אדיית הדועה לי כי היא מזוגת ע"י
24 ע"ד נשא קשת. הרדי הודיעה לי כי היא מזוגת ע"י ע"ד אחר. אמרתי לה כי לדעת
25 מן ראוי שבתיק זהה היא תהייה מזוגת ע"י ע"ד מהשורה הראשונה. המלצות
26 לה ע"ד ע"ד שב ממש שחששתי שהוא מזוג בתיק זה.
27 8. אכן אמרתי לב' הרדי מיליט טובות על יכולות המקצועית של ע"ד שב להניל
28 תיק זהה, והייתי אני זה שהפנה אותה אליו, אך לא אמרתי כי ייצgo כזה לא
29 ניתן היה להצלחה.
30 9. פגשתי עס ע"ד שגב. שאלתי אותו האם הוא מוכן לקבל את יצוגה של הרדי.
31 דיברנו על כך שצורך יהלה להמל את הייצוג בשיטתו פعلاה, ע"ד שגב אמר לי
32 במפורש כי הוא רואה ותוקף, ותיק שהופנה אליו על ידי, ובleshono: "זה תיק שלך".
33 על עמדת זו חזר מאוחר יותר במה וכמה פעמים, ואמרנו כי אני מוביל את הייצוג
34 בתפקיד, ביציג את גב' אייזנברג ואחת מבנותיה [אמיליא] ומילא את האינטרס
35 הדומיננטי".
36

כלומר, בתקהיר שהגיש וינרוט, הוא מצהיר ומතאר כי ע"ד שגב ייצג את לאה
37 ואמיליא, וכי הצדדים הסכימו להתנהל בשיטתו פעולה, כאשר היה ברור לאורך כל הדרך, כי האינטרס
38 הגדל ביחס, מבחינת השיעור ברכוש ההורא של לאה, ועל כן, מAMILIA, כל פעולה שתביא להגדלת העיזוב
39 תתרום לאה. הצורך ביצוג נפרד נבע, לטעמו של וינרוט, מהבדלי הגישות והיחסים הלא פשוטים
40 במשפחה כפי שראה אותם.
41

ב. דברי וינרוט בהודעותיו לפני חוקר מע"מ

43 בהודעותיו במע"מ חור ע"ד וינרוט על דברים דומים אלה שהעיד בתקהירו. בהודעותיו הראשונות של
44 ע"ד וינרוט במע"מ (מיום 5.3.08, עמ' 55 למספר תצהיר איגר, נ/הelin הפלילי, ומיד בהמשך אותה
45

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הودעה בכתב יד החוקר ובחותימות עו"ד וינרווט, דף 2 להודעה המודפסת, ש' 9-1) עומד עו"ד וינרווט על
2 הקשר עם עו"ד שבג:

3 "ש. כיצד נוצר הקשר שלב עמו עו"ד יוסי שב בעניין ייצוגה של גבי' לוי הרדי ברגע
4 ל圳ואה של שאול אייזנברג?
5 עד כמה אני זוכר, אני פניותי לעו"ד שב והוא היה אמר לטפל בליך הרדי ואני
6 טיפלתי גב' אמיili הבהיר בתפקיד האם לאה אייזנברג. נעשה הסכם בין לוי הרדי
7 לאמיili פורמן ולאה אייזנברג, ההסכם מפורט בס"ד של שגור זה היה הסכם
8 שייתוף פעולה, ועפ"י ההסכם תקפנו את הצוואה בבית המשפט המחוזי בתל אביב
9 ופתחנו בהליך בית המשפט ענייני משפחה...".
10

11 כלומר, בהודעתו הראשונה במע"מ, בمعנה לשאלת פטוחה, מבהיר עו"ד וינרווט את מצב הדברים כפי
12 שהוא לשיטתו – משרד וינרווט מייצג את לאה ואמיili, משרד שבג מייצג את לוי, האם והבנות
13 מסכמתות על התנאים לשיתוף פעולה ביניהם, ועורכי הדין משתפים פעולה, הכל נגד ארווין.
14

15 בהמשך, בש' 1-16, מוסיף עו"ד וינרווט:

16 "ש. האם אתה או לאה אייזנברג הזמנתם שירותים מעו"ד שב?
17 שום דבר, אני אישית לא הזמנתי כל שירות עבור לאה אייזנברג ולמייטב ידיעתי
18 גם היא לא. לראייה פס"ד ומערכתיחסים טעונה ביותר בין לאה אייזנברג לבין
19 הרדי ובאי כוחה.". 20

21 עוד בהמשך, בש' 20-24, מעיד עו"ד וינרווט כך:

22 "ש. האם יכול להיות ששכ"ט שנקבע על פי פסק הבורר של שבור היה בגין
23 שירותים שניהנו ע"י עו"ד שבג לב' לאה אייזנברג?
24 וזאי שלא. על פי פסק הדין הוא ייצג את לוי הרדי ולא היה לו כל קשר עם לאה
25 אייזנברג.". 26

27 הודהה שנייה של עו"ד וינרווט נמסרה במע"מ ביום 1.6.08 (עמ' 61 לנספר תצהיר איגר, מ/2 בהליך
28 הפלילי, ואחתה הודהה בכתב יד בעמ' 63 לנספר תצהיר איגר) שם שאל עו"ד וינרווט לגבי שיתוף
29 פעולה בין עו"ד שבג (דף 2, להודעה המודפסת, ש' 15-1):

30 "ש. מעדריות של עו"ד שבג וב' לוי הרדי עליה כי בתחלת הדרך היה תיאום בין
31 לבן עו"ד שבג, והוא נשבך לתפקיד על מנת לתמוך במאמק של האם לאה אייזנברג,
32 מה תוכל לומר על כך?
33 בתחלת הדרך היה שייתוף פעולה בין האם לבת, בהתחלת פעלנו יחד.
34 ש. האם שייתוף הפעלה היה כדי להשיג הטבות הון לאם, והוא לבת או שמרבית
35 תרומותיו והשירותים של ד"ר גרב ניתנו לב' לאה אייזנברג.
36 ת. הلقנו על קו משותף ונדמה לי שהיה סיכום בין לוי לאמא שללה במה היא תקבל.
37 ...
38 ש. האם שכ"ט של עו"ד שבג נקבע ע"י לאה אייזנברג
39 ת. לא. הסיכום היה בין לבן לוי.". 40

41 עדות זו נתמכת בהסכם שכיר הטרחה הראשון מזמן אמות בין לוי למשרד שבג.
42

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 היינו, עדותנו של יינרוט היה ייצוג שונה בכל המובנים, פורמלי ומהותי, משרד שגב את ליו ומשרד
2 וינרוט את לאה ואמיли. היו הסכמי שיתוף פעולה בין ליו לאמה, וכותצתה מכך שיתוף פעולה בין
3 המשרדים. במסגרת זו, חלקו המשרדים את העבודה ביניהם, אך הכל במסגרת זו.
4

5 ג. עדות ע"ד ויינרוט בהליך הפלילי

6 ע"ד ויינרוט חזר על דברים אלו, עליהם עמד בתצהירו בבירותו ויינגרט, ולפני חוקר מע"ם, גם בעדותנו
7 בהליך הפלילי (עמ' 7 לפרטוקול מיום 20.1.11, ש' 8-3). במסמך זה הדגיש ע"ד ויינרוט:

8 "הקשר [עם ע"ד שגב] נוצר באירועים מסווג זה. הסיבה השניה הייתה שראית שבחן המשפחה
9 שבב עיקר בעניינים מסווג זה. יש לי הערכה מוקצועת לגבי מה אడ לע"ד
10 יש כל מיין גוונים, לוי הרדי הייתה גוון אחד. האם ואמיли היו גוון אחר. לוי הייתה
11 יותר תקופית, לוי הייתה חזרות מטיפוסית גבוהה יותר. לכן אני ש שבתי | משתה
12 סיבות אלה, שהייתה מן הראי שיסוי יצרף לתיק, הנאסם [ע"ד שגב] יציג את לוי
13 הרדי ואני את האם והבת אמילי.". 14

15 ע"ד ויינרוט עמד על כך כי נדרש הסביר פולח בכתב בין ליו מזה לאה ואמיли מזה בשל יחסינו
16 משפחתיים מרכיבים בינם (יחסים מרכיבים אלו עלולים בכל עדותה של לוי כפי שיפורט בהרבה
17 להלן). כך העיד ע"ד ויינרוט בהליך הפלילי (פרטוקול מיום 20.1.11, עמ' 43 ש' 27): "החזרות הייתה
18 זו שהייתה צדקה לששות הסכם מושך...זה היה היחסים בין העדדים," ועוד בעמ' 41 לאותו פרוטוקול
19 בש' 2: "אני מציתני שללי הרדי יהיה ייצוג נפרד מכיוון שהיא לא הסתודה כל כך עם המשפחה.". 20

21 ע"ד ויינרוט הוסיף והעיד על הצורך בהסבירים בין האם לבנות (פרטוקול ההליך הפלילי מיום 20.1.11
22 ש' 15-17):

23 "בין לוי הרדי לבין האם ואמיли היו חששות וחיכוכים ומטרת של ההסבירים הללו
24 הייתה לשרו על הפער של חוסר האמון בין הצדדים, שמצד אחד הייתה להם מטרה
25 משותפת ומצד שני כל אחד פחד שהשני ימשוך את השמיכה לכיוונו.". 26

27 אחת התוצאות המרכזיות של ע"ד שגב היא כי אמנס ע"ד ויינרוט העיד במע"ם כי ע"ד שגב לא נתן
28 שירותים לאה, אך במסגרת ההליך הפלילי, כאשר ע"ד שגב עימתו עם פעולות שונות שביצע עבור
29 לאה חזר בו ע"ד ויינרוט מעדותו במיע"ם ואישר כי אכן ביקש מעו"ד שגב לפעול עבור לאה. ע"ד שגב
30 בעדותו לפני (בעמ' 5 לפרטוקול מיום 26.4.15, ש' 12-3), מפנה לדברי ע"ד ויינרוט בתיק הפלילי בעמ' 35,
31 ו-49, לפROTOKOL, כדי להוכיח את דבריו. בסיכומים בערעור הפנה, לענין זה, עיקר לרבות
32 ויינרוט בהליך הפלילי בעמ' 46 שורה 19. ובכן, מקרים רבים כל עדותו של ע"ד ויינרוט עולה כי שירותים
33 שהתבקשו על ידו ועל ידי ע"ד אורוון כי שגב יבצע עבור לאה, הם במסגרת אותו שיתוף פעולה עליו
34 דובר. בחקירהו בהליך הפלילי (בעמ' 20.1.11, שאל ע"ד ויינרוט איזה שירות הוזמן מע"ד
35 שגב עבור לאה איזנברג והוא משיב:

36 "הזמן מהנאמנס שירותים. הסברתי מה שהיה. אמרתי שטוב לצרף את יוסי שגב
37 לתיק בגלל הערכתי הגדולה אליו ומשום שלוי הרדי מלהתחילת לא ניגנה על אותו
38 כלי של המשפחה אז חשבתי שלוי הרדי תפנה לייסי שגב, יהיה לי אותו בתמונה,
39 אני איני את האם ואמיли ונתנד לכיון משותף להגיע למטרות שהיוו של כל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הצדים, קרי, תקיפת הצעואה והרכוש המשותף. לדאוני זה לא הלך ולאחר זמן לא
2 ארוך היחסים התפוצצו.
3 ש. איזה שירות אתה ועו"ד גיל אורין הזמנתם מעו"ד שבב לאה?
4 ת. לא הזנו שום שירותים מעו"ד שבב לאה. אך אני האמור שם ישי שבב ימצא
5 משהו, יהיה לו רעינו גודל ויביא אותך. כפי שהביא את ההקלטה".
6

7 בנוסח, כנסיאל העד לעניין ת/8 במשפט הפלילי, הבהיר כי עו"ד שבב מulos לא טعن כי ייצג את להה
8 עדותו בפרוטוקול ההליך הפלילי מיום 20.1.11, עמ' 16, ש' 9(6) :

9 ש. אני מציג בפניך שוב את ת/8, איפה כתוב, במכtab, ת/8 [מכtabו של עו"ד שבב
10 בתגובה למכtab ביטול שת"פ של יונרוֹט], שעו"ד שבב טען כי ייצג את להה באותה
11 תקופה?
12 ת. אני לא רואה כלום כזה, איyi חושב שיסוי טען דבר כזה. ישי אף פעם לא טען
13 שייצג את להה, היו בינוינו הרבה מחלוקת....".
14

15 ובהמשך אותו פרוטוקול, בעמ' 20 ש' 18-20 :

16 "אם מישטו נגד עו"ד שבב שהוא מיצג את הגב' אייזנברג, הדברים
17 לא היו מעולם. הוא אף פעם לא טען דבר כזה. אם מייחסים לו טעון כזה זה לא היה
18 ולא נברא.".
19

20 בהמשך אותו פרוטוקול (ימים 20.1.11 ש' 7-10) מהבהיר עו"ד וינרט את עניין הייצוג:
21 "ש. אחרי הפסקת שיתוף הפעולה איך התפרק הייצוג בינוים?
22 ת. אחרי הפסקת שיתוף הפעולה ישי ייצג את לי הרדי ואני את האם ואמיili.
23 ש. זה המשך ישיר של השיתוף פעולה שהיה בתחילת?
24 ת. הייצוג המשיך להיות אותו ייצוג. שיתוף הפעולה נפסק.".
25

26 יש להזכיר כי עו"ד וינרט בהחלתו מסכים כי מעורבות עו"ד שבב בסכום על העיזובן, בשם מרשותו
27 ליז, תרם לכל הירושים, ביניהם להאה אייזנברג. עו"ד וינרט אישר במספר הזרמוויות כי פעולתיו
28 של עו"ד שבב, כמו הקלטות עורך הדין בשוויז, שיפורו את מצבם של הירושים (כך, למשל, בעמ' 23
29 לפוטוקול ההליך הפלילי מיום 20.1.11, ש' 27-30; כך גם בעמ' 28 לפ' ש' 25-26, שם הוא מאשר
30 כי מביטול הצעואה לא הייתה המרוייה הגדולה כי חלקה בעיזובן היה הגدول בביתר; כך גם בעמ'
31 לפ' ש' 8-6, שם מבahir עו"ד וינרט כי השגת הקלטות שיפורה את הטענות נגד ארוון; בעמ' 34
32 לפ' ש' 10, מאשר שבב עו"ד וינרט כי חלקה של האם בעיזובן עפ"י דין או מכוח חזקת השיתוף הוא
33 הגدول בביתר). בעמ' 23 לפוטוקול ההליך הפלילי מיום 20.1.11, ש' 23-30, מעיד עו"ד וינרט:
34 "ש.האם נכון שהשירותים המשפטיים נתנו משרד שבב ועו"ד השווים בו, גרים
35 ללא אייזנברג הנאה באופן שהיא הייתה הנהנית היחידה או לפחות העיקרית
36 מהשירותים המשפטיים?
37 ת. אין שום ספק שאם שואלים אותי האם השירות של ישי שבב נתן יתרונות
38 לאלמנה, התשובה היא שלມורות שדרכו שלי ושל הלקחות נפרד, זה נכון,
39 בתיקות שיתוף הפעולה מעמדת של גב' אייזנברג חזק, ההקלטה של שבב היה לה
40 משקל. בכלל אני הרי ביקשתי את ישי כי חשבתי שהוא יכול לתורם לירושים.".
41

42 ובהמשך, בעמ' 28 לאותו פרוטוקול, ש' 27-23, שבב מבahir עו"ד וינרט כי להאה אייזנברג נהנתה יחד עם
43 שאר הירושים:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "ש. תאشر לי שההגנית הדומיננטית מכך שהצואה מבוטלת היא האם כי היא
2 זוכה במקומות שני מיליון דולר, ב-25 אחוז מהרכוש שהוא מאות מיליונים.
3 ת. זו בודאי שאמ' הצואה בטלה אז המנה שהאם מקבלת היא המנה הגדולה
4 ביתר, אך המנה של היורשים האחרים גם הייתה גדולה. האם הייתה, בטור
5 אלמנה, זוכה במנה הכי גדולה."

7 צו המניה בעניין המניות הפנימיות – ע"ד שבג תמן את טענתו כי ע"ד וינרוט ביקש ממנו לี่יצג
8 מהותית את לאה בשליחות נסורת, בין השאר על כך שע"ד וינרוט ביקש מעריך שבג להגיש בקשה
9 לצו מניה בעניין המניות הפנימיות, במסגרת נתקפה הטענה של ארווון כי קיבל את המניות במתנה
10 מאביו המנוח. אין מחלוקת כי את הבקשה לצו מניה, שימנע מארוון לעשות שימוש במניות הפנימיות
11 הגישה לו באמציאות משרד שבג. שבג העיד על כך לפני עמי 5 לפרי הפלילי מיום 20.1.11 בש"ג-6, וינרוט
12 אישר זאת בעדותו (עמ' 40 לפרי הפלילי מיום 20.1.11 בש"ג-5). אין מחלוקת, כפי שעה
13 מאוותה בקשה לצו מניה, כי המבקשת בקשה לצו מניה היא לו, באמציאות ב"כ המערערת וע"ד
14 שבג, ואחת המשיבות היא האם, באמציאות ב"כ ע"ד וינרוט. ע"ד וינרוט טוען כי משרד שבג הגיש
15 בקשה זו במסגרת שיתוף הפעולה בין האם לבתיה, ובין משרדיהם. מה שיינROUT מסרב לאשר, ובכך
16 הוא עקי ללחוטין עם עדותו במיע"מ, הוא כי פולחה צו במסגרת שיתוף פעולה לטובת האם מהווה
17 מתן שירותים לאם, באמציאות ב"כ המערערת וע"ד שבג בעקבות פרוטוקול מיום 26.4.15, שי'-
18 15.(18)
19

20 ע"ד שבג חזר על ניסיונו לחלו ע"ד וינרוט אישר כי ע"ד שבג נתן שירות לאה (פרוטוקול
21 הפלילי מיום 20.1.11 שי'-1-21 :
22 "ש. אני מציע לך שהנאים [ע"ד שבג מיזיג את עצמו בהליך הפלילי חוקר את ע"ד
23 וינרוט בחקירה נגדית מותיחס לעצמו בוגר שלייש[ן], עשה פעולות של חקירה ודרישה
24 שתכף יצא לך בושא והכל לפי בקשה שלך ע"ד וינרוט מהנאים, שיקח ע"ד
25 את הטיפול בלאה איזנברג בעניין זהה, ולצורך כך אני מציג את היומנים בכתב עצמו
26 הפנוי של האם שאתה שלחת לי וכי שתרען את זכרוןך אני אמור לך שஸרטה לי את
27 הימינים האישיים בפניהם של האם כדי שאיני אטפל בהם כאשר אני מיש את הבקשה
28 לצו מניה זמני ולהמרצת פתיחה ואתה לא האגת שם הליך בעניין.
29 ת. לא בקשתי שתהה תטפל באם. אנחנו שיתפנו פעולה. במסגרת שיתוף הפעולה הזה
30 בקשה מך להגיש את הבקשה לו מניה. אם השאלה שיתוף הפעולה הצעה
31 האם או בקשתי מך לี่יצג את האם, התשובה היא לא, מהcheinות יציג פורמלי, אם
32 אתה מדבר על מי שנזהה מפעולה זו. וזהו שאותם נגהנה מפעולה זו.
33 ש. אני אומר לך שכמצב האישום לא היה מושע אללא השוני בין יציג להנהה ואני
34 רוצה לשאל אותך ואבקש שתടקך בתשובתך, האם נכוו שהשירותות נתקesk על ידך,
35 עברו האם מבלי שוויורתה על הייזוג?
36 ת. אני בምפורש כל מה שעשית, עשית עבו האם ובשביל האם. אני בקשתי משגב
37 לעשות את הפעולה של הששת צו מניה מני משום שהיית בא כוחה של האם והיית
38 מוסמך לבקש בשם בקשות וחשבתי שזה לטובת האם"
39

40 ע"ד שבג טוען כי לצורך הבקשה לצו מניה אף קיבל את יומניה האישיים של לאה, והcin תצהיר
41 מטעמה בהתבסס על אותם יומנים. אשר ליוםנים, מהמשך העדות של וינרוט עליה כי הם נמסרו לצורך
42 קעקוע העדות של ארווון על כך שבזום מסויים ניתנו לו המניות במתנה (עמ' 39 לפרוטוקול בהליך
43 הפלילי מיום 20.1.11, שי'-24-16). מהעדות עולה כי ע"ד שבג וינרוט מסכימים ביניהם כי ניסו לבדוק

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הין ארוון היה ביום בו טען כי אביו המנוח נתן לו במתנה את המניות של החברות הפנימיות. לשם
2 כך בדקנו כניסה ויציאה של מהרץ, וכן נבדקו את הימים של לאה. הינו, לא עולה מכך שע"ד
3 שגב ייגזג לאה, אלא שיתוף פעולה בין השניים. אין מחלוקת שככל הפעולות הללו תרמו רווחות גם
4 ללי. למעשה, העברת הימנאים ע"י לאה למשרד שב, אפשרה ללי לטען ולבקש צו מנעה שימנע
5 העברת המניות הפנימיות לארוון. כאמור, וכי שאפרט להן, פועלה זו קידמה את האינטרסים של
6 לי באופן ישיר. בכל מה שנגע למניות הפנימיות, באמצעותו הוווק מרכיב חוכש, והעברתם לארוון
7 הייתה מרוקמת כמעט את כל העיזוב מתוכנו, וכך, למעט שארוון היה נותרם כמעט ללא כל רכוש
8 שכון, גם 5%, כפי חלקה של לי, מעיזובן לא תוכן כלכלי, הוא חסר תוכן כלכלי. מנגד, הורתת המניות
9 הפנימיות בעיזובו היה פועל לטובת לי.

10 בנוסף, נראה שוינורות נזהר בלשונו כדי לא פגוע בנאש ולא למתקדם בייפוי הכוח וייצגו שלו את
11 האם. במסגרת זאת שיתפו ע"ד ויירות ועו"ד שגב פעולה ביניהם, ובמסגרת זו ביקש ע"ד ויירות
12 מע"ד שגב לחתום על עצמו את הטיפול בבקשתו לצו מנעה זמני.

13 **تبיעת השיתוף** - דוגמא נוספת לעליה מסתמן ע"ד שגב בערעור בתמיכה בטענתו כי ע"ד ויירות ביקש
14 ממנו ליצג את לאה, היא העבירה שהצדדים שיתפו פעולה במסגרת תביעת השיתוף של האם בבית
15 המשפט לענייני משפחה, שם ניתן תצהיר של לי הרדי בתמיכה באם, כאשר ארוון תקף את האם
16 בחrifות, ולגרסתו הצרופה בת נוספת, אידיית (ראו תיאור שיתוף הפעולה ב프וטוקול החלק הפלילי
17 מיום 20.1.11 עמי 42-43). בעמ' 45 שואל ע"ד שגב את ויירות על התקופה בה ניתנו השירותים, ואולם
18 חשובה התגובה הספרטנית של ע"ד ויירות הקוטעת את שגב (עמ' 45 לפרי החלק הפלילי מיום
19 20.1.11 עד 20.1.11):

20 "ש. תاجر לי שהתקופה של נשוא התקובל עבור השירותים שניתנו של 15 מיליון
21 שקלים, היה מתקופה שבין מאי-יוני 1997 לאוקטובר 1997?
22 ת. אני לא מבין את השאלה.
23 ש. אני אשאל אחרת. האם נכון שתחילתו של שיתוף הפעולה ואני אומר שזה לא
24 שיתוף פעולה אלא עורה לתביעותיה של האמה...
25 ת. אני לא מtasוכח אתך על זה. אני לא משחק בסמנטיות כשמזכיר בעדות. אתה
26 יינגן לפי בקשי אינטרסים של האמה שעל בקנה אחד עם האינטרסים של לי
27 הרדי"

28 אז מראה ע"ד שגב לע"ד ויירות כי תביעת השיתוף, שכונתה ממנה הייתה האם אמורה לזכות
29 במחצית הרכוש, היה מקטין את חלקה של לי כפי שהיא בצוותא, 86, ועל כן התמיכה של לי באם
30 במסגרת תביעת השיתוף לא הייתה באינטרסים של לי, ע"ד ויירות מסכים לנition זה (פרוטוקול
31 החלק הפלילי מיום 20.1.11 עמי 45 ש' 21-25). אולם אז מוסף ע"ד שגב ומבקש מע"ד ויירות לאשר
32 שתמיכתך של לי בתביעת השיתוף הייתה שירות שניית לאם, זאת, מסרב ע"ד ויירות לאשר (עמ' 45
33 לפרי החלק הפלילי מיום 20.1.11 החל בש' 26):

34 "ש. זו שערת ע"ד שגב בנסיבות של ההצרפות לתביעת המזונות, הייתה
35 פעולה לטובת האמה בלבד?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ספטמבר 2016 06

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

⁷ בהמשך מבחר ע"ד וירוט מודיע לנו שיתפה פעולה עם האם (בעמ' 40 לאוטו פרוטוקול, החל בש' 29):

על דברים דומים חזר בהמשך בעמ' 46 לאוטו פרוטוקול, בש' 27-18. הינו, עיר"ד וינגורט עומד על כך שהי' יציגו ורדי א"ד מישיותו הפלומית בטענו גם האיגנוריסטים שלם

²¹ בעמ' 59 לפרנץ' קול הוא מבהיר את דבריהם (ש' 29-29'):

ש. באיזה שלב, אם בכלל, מערכת היחסים או שיטות הפעולה זהה השתכל משויותו פעולה מגבש שבו יוסי שב מיגע את אלה ?
ת. יוסי שב במשמעותו הפורמלי אף פעם לא היה עורך דין של לאה, הוא לא חף מלפיה חובות אתיות של עיר/ד' ל��וח. לא היה חישין למה שלאה אמרה לヨיסי שב, באחנון מה מה שהיא אמרה לי. לヨיסי שב, בשונער פער בין אלה לבין לי הרדי, לヨיסי שב לא הייתה מוגלה עשותה את זה. אני לא מאמין כי יבוא וגcid שהוא היה עורך דין של לאה....במשמעותו הפסיכיאטראלי כל דבר שאחד מתנו עשה, והצמיחה תולעת לד השני. היה אינטראס משותף, היה משווה שחבר אותו עם לי הרדי. רקחו שני סיסים, כל אחד לך סוס. אבל בסופו של דבר, מה שיש לנו יחד עשה, עוזר לסוס השני...".

34 בollow, וינורות מודיע על קידם אינטראסים משותפים, ככל פועלה שנעשתה תוך שיתוף פעולה נגיד
35 ארויון. תרמה לכל אלו שעמדו נגדו.

36 עוזי'ד שגב הפנה לקטע זה בעדותו של עוזי'ד וינורות, כדי להראות שעוזי'ד וינורות נשבר בחקירה הנגידית
37 והזודה כי ביקש מעוזי'ד שבגלל מען לאלה. כפי שניין לרואות, אין להבין כך את הדברים, כפי שעולה
38 ממכול העדות. למעשה בעדותו, מבHIR עוזי'ד וינורות כי בנסיבות שיתוף הפעולה ביקש
39 מעוזי'ד שגב לבצע פעולות שהאיטיבו עם אלה, אולם לא נגור מכך כלל ועיקר כי עוזי'ד שגב נתן שירות
40 לאליה, שכן הוא פועל מען האינטרסים של לי. גם בקטע זה מדובר עוזי'ד וינורות על שיתוף פעולה.
41 העובדה שעשוה שימוש ייצוג פרטני נובעת משאלותיו של עוזי'ד שגב בהקשר זה.
42

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 קטע נוסף אולי המרכז עליו מסתמך ע"ד שב בערעור היא הפסקה הבאה מעדות וינרוט בהליך
2 הפלילי (פר' מיום 20.1.11 בעמ' 46 ש' 18-27) אלם, לטעמי, ע"ד וינרוט חזר על דבריו באופן עקבי,
3 היו כי לכל צד היה עווייד, וביניהם שיתפו פעולה, אלא שעוייד וינרוט מנסה בכל מואדו לא לפגוע
4 בעוייד שב:

5 "ש. אני מציג לך את כתוב האישום, מפני לסייעך 15.
6 ת. אם נאמר ע"י ע"ד שב שהשירותים המשפטים בקשר לשכזון הירושה ניתן ביאני,
7 הדבר הוא דבר שלא ניתן להגיד שהוא לא נכון. יוסי שבן נתן שירות לאמא כי אני
8 בקשרתי ממוני לתחום השירותים לאמא. הוא עשה זאת זה ממש שזה עליה בקנה אחד
9 עם האינטרסים של לוי הרדי, השירותים נתנו לאמא לפיקטיבי. בואו אני שיתפו
10 לאמא. אם יוסי שבן יכול לשולח חשבון לאמא, התשובה היא לא. אם הוא היה
11 שולח חשבון לאמא, האמא הייתה אומתת לטל, סליחה, את אותן סכומים שייסדי שב
12 האמא התהיבה לשלם לליי הרדי לא ליסוי שבן, את אותן סכומים שייסדי שב
13 יחייב אותם בו. היה לא עשתה זאת בגלל העניים היפים של לוי הרדי או כי אהבה
14 אותה, היה עשתה זאת כי באמצאות לוי הרדי קודמו האינטרסים שלה.".
15

16 ע"ד שב מעתה את ע"ד וינרוט מפורשות מול ההודעות בעמ' נ/1 ו/2 בהליך הפליל). ע"ד שב
17 בסיכוןיו אמר שעוייד וינרוט אישר כי מה שאמר בבית משפט הנקן ב涅גוד להודעותיו בעמ' מ.
18 גם כן ע"ד שב אינו מ Dickinson. ע"ד וינרוט אמר כי הודהותיו בעמ' מועלות בקנה אחד עם עדותו בבית
19 המשפט, אלא שעוזיהו בתי המשפט מפורטות יותר (עמ' 49 לפרטוקול ההליך הפלילי מיום
20, ש' 19-15). אכן, כך הם פנוי הדברים.

21 בחקירה חורת נשאל ע"ד וינרוט על הפערים להם טען ע"ד שב, בין ההודעות של ע"ד וינרוט
22 במועד'ם לבין עדותו בבית המשפט ומבהר (עמ' 49 לפרטוקול הפליל מיום 20.1.11 החל בש': 29:

23 "אני רוצה להסביר את עצמי, אני רוצה פעמי אחת להשתמש בכלות של. יש פה
24 טעות מודעית ולא סתירה. עוזי רוגל עובי דין, ואת התקיק הזה. בואו לך למקורה
25 ניטרלי למזרי, נניח שני אנשים זוכים להשיג זכויות למקרה יהלומים, נניח לרוגע
26 שהחקל של צד'A היה 75 אחוז, והחקל של צד'B היה 25 אחוז. עוזי'D של צד'A
27 חשוב שראוי שצד'B, שלא ביחסים טובים עם צד'A, ייקח עוזי'D אחר, ושיטתו הוא
28 חשוב שאותו עורך דין יוכל להשיג את הזכויות. שני הצדדים רוצים ופועלים להשיג
29 את הזכויות כל אחד בדרכו של. האם בסופו של דבר הפעלה שנעשה לב' מועילה
30 לא? התשובה בודאי כן. השאלה אם א' פנו לאתו עורך דין וביקש ממנו שירותים
31 באפונ פומלי? התשובה היא לא. ההבדל הוא בין הצד הפונקיונייל, לצד הפרומלי.
32 מבחן פונקיונייל כל אחד מהצדדים נהנה ממה שעוזי'D השני עונה. לצורך
33 העניין, אם לא הייתה מוגשת התביעה לחזקהת השיתוף, ואני היתי מוצא ראייה
34 שהורסת את הצואה, מבחן פונקיונייל,izo הרדי הינו הינה נגידת מזה, ובמשמעותו
35 הפונקיונייל היא קיבלה שירות, אבל האם בכלל האם אפשר לומר שהיא הזמנת
36 אצלי שירות? התשובה היא לא. לכן צרי להבדיל בין הצד הפונקיונייל לצד
37 הפורמלי. מבחן פונקיונייל כל מה שישosi שב עשה, ה证实 ברכבה להלאה
38 איזנברג וכל מה שאינו עשיית הצעית ברכבה לליי הרדי, אבל אם שואלים אותי אם
39 לאה איזנברג ביקש מני איך שביבה את השירותים של יוסי שב
40 במשור הפרסונייל? התשובה היא לא. מה זה עוזר, למי זה עוזר, בבחן ההגדולה
41 של נון שירות ומקבל שירות, את זה יודעים רק אנשי החומראים שיעודים לכאן
42 את תחומי דיני המסים.....
43 יוסי שב במשור הפורמלי אף פעם לא היה עורך דין של לאה, הוא לא חב בלילה
44 חשובות אתויות של עוזי'D/לכמה. לא היה חסינו למה אמרה לאה ליסוי שב, באבחן
45 מה שהיא אמרה לי. ליסוי שבן, שנפער פעע בין לאה לבין לוי הרדי, ליסוי שב

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לא הייתה יכולה ליאכז את לי הרדי נגד להה. אם הוא היה ע"ד פורמלי שלה, הוא לא היה יכול לעשות את זה. אני לא מאמין שיש לנו שגב יבוא ויגיד שהוא היה ע"ד של להה. אני חזר שוב למשל שהבאתי לעיל, במשמעותו הפונקציוני כל דבר שככל אחד מאתנו עשה, הועל והצימה תעלות לצד השני. היה איטרנס משופף, היה משחו שחיבר אותו עם לי הרדי. לקחו שני סוסים, כל אחד לך סוס. אבל בסופו של דבר מה שסוס אחד עשה עוד לסוס השני.

והוסיף וסיכם ע"ד וינרט (עמ' 51 לפנ' החלטן הפלילי מיום 20.1.11, שי: 24-25):
לאה לא אמרה לי לפחות ליויסי שבג ולא בקשה זאת. אני וויסי ניחלו מואבך משופף, וויסי יציג את לי זאת ואני יצטבי את להה. זה במשמעותו הפלילי מואבך מהוותי, הייתה פונה ליויסי כבעל שיכולתי להסתיע בו, והוא היה פונה ככל שהוא יכול היה להסתיע עב. לאה אייזנברג נהנתה הנאה רבה מהעובדת שאROLICK חזר עם המשמכים שחזר אתם. וזה אף אחד לא יכול לחתת מהמשרד של שבג.

נראה כי העד ע"ד וינרט עומדת על מצב הדברים כפי שהיא, וכפי שהעד לגביו הן בבוררות ויינגרט, הן במעiem. מצב דברים הנתמך במסמכים מזמןאמת. עם זאת, מנסה ע"ד וינרט להיזהר בלשונו כדי לא לפגוע בנאשם בהליך הפלילי, עוזיד שבג. כל עדותו והודעתו של עוזיד וינרט ממשורט את העובדה החלא מוכחות, כי פועלותיו של משרד שבג, בנסיבות יחסיו עם לקוחתו לי הרדי, הביאו יתרונות כלכליים לכל היורשים נגד אורוין, וביקר לאם שהיה בעלת הנחה הגדולה יותר ברכושו. מעודתו של ע"ד וינרט עולה במפורש, ועל כך לא חולק עוזיד שבג, כי ע"ד וינרט יציג את האם, בעוד עוזיד שבג יציג את לי. כמו כן אין מחלוקת כי עוזיד שתפוף פעולה ביןיהם כדי לקבל יותר מותך רכשו של אייזנברג המנוח. בנוספ', מאשר ע"ד וינרט כי במסגרת שיתוף הפעולה, הגיע שבג את הבקשה לצו מנעה בעניין המניות, במסגרת גם הבין תצהיר של האם, ותרגם קטיעים מיוונית לפניה. עד כאן העובדות. מה שיינרט מסרב לאשר הוא כי פועלה כזו במסגרת שיתוף פעולה לטובה האם מהויה מותן שירות לאם במובן זה שהיא הופכת ללקוחה של שבג. וינרט נמנע במפורש מלהזכיר דעתו האם עובדות אלו והופכות אותה למקבלת שירות על פי חוק מע"מ. שאלת משפטית זו, האם בעבודות שאושרו לעיל יש משום מתן שירותים לאם, היא היא השאלה בה עלי להכריע בערעור.

מעבר לכל האמור, עוזיד וינרט החיג קובלות על שכ"ט שלילה לו האם. מנגד, לי לא שילמה דבר לשגב על שירותים שננתן לה במהלך שנתיים. קשה להלום כי לאה משלמת לעוזיד שבג עבור פעולותיו במשך 3 חודשים, סכום של 3 מיליון שקלים, בעוד שהיא משלם סכומים ניכרים לעוזיד אחר באותו עניין, ובאותה עת לי מתקבל שירותים ממש ששיים ולא משלמת דבר בתמורה.

6. הסטיירות שעודו של עוזיד שבג

בפרק זה אעומד על הסטיירות בין עדויותיו השונות של עוזיד שבג הן מזמןאמת, לפני הוצאה החשבונית, הן בהליכים השונים.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1. עדותו במע"מ – חסורה ומתחמקת

2. א. חלופת המכתבים בין המוערטה, באמצעות ע"ד שב לבי החוקר דרגי מע"מ קודם להזמנת

3. ע"ד שב לחקירה

4. יש לציין כי עדותו של ע"ד שב במע"מ, לרבות מכתבים שנכתבו למע"מ על ידי ע"ד שב בידי
5. המוערטה, היא עדות חסורה ומתחמקת. טרם עמוד על העבויות בעדותו במע"מ, addCriterion כי ע"ד
6. שב טען, כאמור, כי אחד הנימוקים לקבל את הענור הוא הטענות המדיינית בעניינו המשוללה
7. לדיפתו מניעים זרים. בהמשך פסק הדין ATIICHIS לטענות אלו של ע"ד שב. אולם, פרק זה הנוגע
8. לחקירתו במע"מ ATIICHIS באופן ספציפי לטענותו בדבר אהבת החקרות במסגרתה לא שמרה עדותו
9. כפי שהוקדשה, ואבחן, על פי רצף החקירות וההודעות במע"מ, האם יש בכך כדי להשפיע על ההליך
10. שלפני. יש לזכור כי בהליך זה (לחבדיל מהחליק הפלילי שם טען ע"ד שב טענה הגנה מן הצדקה), את
11. החליך יזמה המוערטה, ועל כן טען ע"ד שב כי יש לתת משקל וראיתי לעובדות העולמות אותה
12. והודעה. על כן אבחן את חסרונו ההודעה בפרק זה.

13.

14. החליך במע"מ נפתח בשיחת טלפון מטעם החוקר דרגי לע"ד שב בינואר 2006, בעקבותיה, ביום
15. 31.1.06 שלח החוקר דרגי מכתב למוערטה שנושאו הוא ביקורת מע"מ בנוגע לחשבוניות 4397,
16. 2.10.03, החשבוניות נשוא העורר (הכתב סומן ת/61 בהליך הפלילי). בכתב מצין רווי'ח דרגי את
17. שיחת הטלפון עם ע"ד שב על קיומה אין מחלוקת, ובהמשך לאותה שיחה, ומציין כי על אף ויתכן
18. כי חלק מஹשלאות נענו בעל פה מתבקש התיחסותה בכתב של המוערטה לנושאים הבאים:

19. "פירוט השירותות שניתן עבור החשבוניות שבנדדו?"

20. • מה התקופה בה ניתנת השירותות?
21. • תיאור ופירוט המקום בו ניתנת השירותות?
22. • מי הזמין את השירות, האם מזמין השירות הינו תושב הארץ או תושב בחו"ל?
23. • כיצד נקבע [כך במקור] צורת ההתחשבות, סכום קבוע מראש או אחרת?
24. • מודיעו הזמן השירות ממך, בסוגיה של פניו אינה שייכת הארץ אלא שייכת
25. לאנגליה?
26. • הסבר מפורט לשיקולים ולהחלטה שההכנה בחשבוניות זו הינה הכרסה החייבת
27. במס ערך מסוים בשיעור מס אפס או הכרסה הפטורה ממע"מ?
28. • מכוח איזה דין או חוק פנתה הלכה לבית המשפט בארץ".
29.

30. ע"ד שב מסביר למכתב זה ביום 19.2.06 (כשלושה שבועות מאוחר יותר, הכתב סומן ת/63 בתיק
31. הפלילי) ולמעשה טוען לחסין:

32. 1. תשובה מלאה ומפורטת בלב שאלותיך כפי שפורטו במכתב שבסימוכין, מהיבט
33. קבלת הסכמתה של הגב' איינגרג זאת לאור סעיף 90 לחוק לשבת ערכיו הדין
34. וסעיף 48 לפקדות הראיות. הסכמה כזו לא מזכירה بدا.
35. 2. יהוד עם זאת, אוכל לתת תשובה חלקית שיכל ותספק אתכם בנושא המוצמצם
36. של مليוי התנאים לאי תשלום המע"מ.
37. 3. אם ברצונך בתשובה החלקית שבעצם כבר ניתנה בעל פה בשיחתנו הטלפונית
38. אני הודיעני בכתב חזרו".
39.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

יש לציין שהדברים נכתבו, על אף שבכתבם של רוחך דרגי נאמר במשמעות כי המערערת מותבקשת להעלות את הדברים על הכתב על אף שחלק מהתשובות ניתנו בשיחה הטלפונית.

בהמשך, ביום 22.2.06, כותב עו"ד שגב מכתב נוסף (ת/25 בתיק הפלילי, נספח 16, עמי 412, לנשפי תצהיר איגר) ממנה עולה כי התקינה שירות טלפון נוסף בין רוחך דרגי לבין עו"ד שגב, בה עמד רוחך דרגי על כך שהמעערערת תשיב בכתב לשאלות שהוצעו, וכן כותב עו"ד שגב:

"במהמשך לשיחתנו הטלפונית מיום 21.2.06 ובהתאם לבקשתך שאפרט מה שאני רשאי לפרט והרלוונטי לעניין אתכדי להשיב לשאלותיך המפורטוות בכתבך מיום 31.1.06".

1. השיות שינוון עבר החשבוניות היה טיפול משפטי בנושא עזובנו של המנוח ארווון איינגרג.

2. תקופת השירות הייתה בערך מאמצע שנות התשעים והտיים לפני סוף 2001.

3. השירות ניתן בארץ וב בחו"ל.

4. הגברת לאה איינגרג היה אזרחית יפן ותושבת יפן.

5. הסכם על תשלום על פיצוי הוצאה נולם לא יותר מאשר מסכום מיליארדי קבוע שהוסכם מרואן והוא גם הסכם ששולם בפועל לפי החשבוניות שננדון.

6. הסוגיה המשפטית אינה שייכת רק לאנגליה אלא לארצות נוספות בעולם ובכלל דני נשואני וגורשין בישראל.

7. הלוקחה נתה אף לבית המשפט לענייני משפחה בישראל מכח החוק בענייני נישואין וגורשין הישראלי החל על גבי' לאה איינגרג ועל בעל המנוח ארווון איינגרג, מכוח העבודה שהם נישאו בניו זילנד יהודים כתם משה וישראל וזאת ללא קשר למקום ממושבם או אזרחותם.

8. ההסביר להיות ההכנסה כזו החיבת בשיעור מע"מ "0" הינו בדיקון:

9. מדובר בשירות שניין לנושא ח'יל' שאנו לו עסקם או פעילות בישראל.

10. מדובר בשירות כמוני בדין כלומר שירות בתמורה למען הזלות שאינו מכיר.

11. השירות ניתן לגבי נכסים שונים בישראל. נכסיו העיזבו וככסיהם נביים הזוג איינגרג אינם בישראל.

12. השירות ניתן בחלוקת בישראל ובאזורות שונות בחו"ל אך לדעתנו תחולות הואות סעיף 30(א) אינה מוגבלת לאזור אוגורפי מסוים. הן שירות שניין בחו"ל,

13. הן שירות מעורב שניין בחו"ל והן בישראל באים בגדר השער הנ"ל ואין בעובדת מתן השירותים מעורב בארץ וב בחו"ל כדי לשנות לעניין החלטה שיעור מס.

14. נרשמו בספריה החשבונות של החברה מחיר העסקה לרבות דרך התשלומים והעובדת שהתשלים נעשו במטבע זה. כן נמצא בספריה הנהלת החשבונות מסמך המאשר את עובדת העברת הבס"פ לישראל עם פירוט סכום העיסקה תאריך ביצועה ותור פרטיה.

15. הייתה לגבי' לאה איינגרג האלטרנטיבית לקבלת אותן שירותים שאינם ישאים, כולל המהוועה [המערערת] הייתה בתחרות עסקית עם עסק ז', על מנת השירות למזמן השירות. אין באמור כדי להסביר שזהו תנאי נדרש בעניין".

כבר בתשובה זו של משרד שגב לمعاي'ם, שניתנה כשלשה שבועות לאחר שנשלח בכתב של החוקר דרגי, נפל מספר אי דיויקים, כאמור:

(1) תשובות הגבי' איינגרג – בתשובה מס. 4 כותב עו"ד שגב כי לאה איינגרג היה אזרחית יפן ותושבת יפן. בנויגוד לכך בסעיף 6 נכתב התביעה של לי בבוררות ויונגרד, שהוגש מטעם משרד שגב נאמר כי מקום מושבה בלונדון, כך גם בסעיף 2 נכתב התביעה בבוררות הנשיה שmagor, שגם הוא הוכן בידי

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ממשרדו. בנוסף, לאח נתנה תצהיר בתביעת השיתוף, ובקשה למינוי מנהלי יעוזון זמניים, בהם טענה
2 לאח כי מרכזו חייה בישראל (לענין הגרסאות לגבי איזנברג ראו בפרק הדן בשאלת זו).
3

4 (2) אשר לתשובה בסעיף 7 שם טוען ע"ד שבכפי הפניה לבית המשפט בישראל הייתה מכוח דגם של
5 הזוג איזנברג, התשובה אינה מדויקת. בתביעת השיתוף מתוואר בהרבה כי מרכזו חייה של לאח
6 איזנברג הוא בישראל, וכך גם של איזנברג המנוח, שאנסם נעדר רשות לצרכי עסקיו, אך תמיד ראה
7 את ביתו כבית בסבירותו. בנוסף, כפי שהגדשתי לעיל, ע"ד שבכפי טוען לכל הדרך לפני פניו, כמו גם בהליך
8 הפלילי, כי המדינה היא זו שמלבללת, שלא לצורך בין שאלת הייצוג, מיהו הלקוחה, לבין השאלה למי
9 ניתן השירות. והנה כאן, בסעיף 7 מצינו ע"ד שבכפי עצמו כי לאח איזנברג היא הלקוחה, וזאת בגין
10 עדויותיו הרבות כפי שיפורט בהמשך.

11
12 (3) בمعנה לשאלת על מה מבסס ע"ד שבכפי טענותו לשיעור מע"מ אפס, ע"ד שבכפי אין מזכיר כי יש
13 בידיו חוות דעת כתובה של ע"ד זיו שרון.
14

15 עד לשלב זה טוען ע"ד שבכפי הלקוחה היא גבי איזנברג, ואני מזכיר כלל ועיקר את לי הרדי ואת
16 דבר השילוחות הנסתרת.
17

18 6.1. **החוודות והעדויות של ע"ד שבכמי' במע"מ בשנת 2008**
19 ע"ד שבכמי' ע"י החקור דרגי בשנת 2006. אין מחלוקת כי תוכן עדותנו נמקה, ועל הנסיבות
20 לכך אפרט בהרבה בפרק הדן בטענות שבכפי התנהלות המדינה בעניינו. חקירתו של ע"ד שבכ
21 בעניין החשבונית מתחדשת ביום 10.1.08, בידי החקור אחר ממע"מ, זיו מיכאל. להלן אעומד על עדותנו
22 של ע"ד שבכמי' החל ממועד זה.
23

24 6.1.1. **תשוביתו של ע"ד שבכמי' בכתב**
25 ביום 10.1.08 כותב החקור מיכאל זיו לע"ד שבכמי', מפנה למכתב של ע"ד שבכמי' מיום 22.2.06, ובהמשך
26 לאותו מכתב מבקש לברר שלושה נושאים. הראשון, האם במסגרת השירות שניתן לגבי איזנברג הופיע
27 ע"ד שבכפני הרכאה כלשהי בישראל; השני, האם במסגרת הטיפול הופיע ברכאה כלשהי מוחוץ
28 לישראל והאם הטיפול בגין איזנברג היה בעקבות צוואתו של מר איזנברג, ואם כן, היכן הוגשה
29 הבקשה לקיום הצוואה.
30

31 ביום 13.1.08 משיב ע"ד שבכמי' סומן ת/26 בהליך הפלילי, מופיע במוציאי שבכמי', בمعנה לשאלת
32 "האם הטיפול בגין איזנברג היה בעקבות צוואתו של מר איזנברג, ואם כן איזה היכן הוגשה הבקשה
33 לקיום הצוואה?" כך: "אכן הטיפול בגין איזנברג היה בעקבות צוואתו המקפחת של בעל שאלות
34 איזנברג זיל. הבקשה לקיום הצוואה על ידי בנו של המנוח, מר ארווין איזנברג בלונדון". כן
35 ציין כי לא הופיע בשם לאח איזנברג בשום ערכאה לא בארץ ולא בחו"ל.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 גם תשובתו זו של עו"ד שב בחלוקת אינה מדויקת ובחלוקת אינה נכונה. אשר לייצוגה של לאה
2 בערכאות משפטיות בארץ ו בחו"ל, הרי עו"ד שבוטע לכל אורך הדרך כי ייצוגה של זו בערכאות
3 היה בשם ולמען לאה, עם זאת אין מזכיר את זו כל ועקר ואינו מבחר את הפלט הנטען על ידו,
4 בין הייצוג הפורמלי למ顿 השירות המשפטי. חלק זה של תשובה עו"ד שבג איננו מדויק. אשר למקומות
5 בו הוגשה הבקשה לקיום צוואת, חור שמדובר בתשובה לא נסונה. לא הוגש ולא בקשה אחת, בידי מי
6 מהצדדים הרבים לסכום,קיימים צוואת בלונדון. במסגרת הסכם הוגש של בקשה לקיום צוואת,
7 אחת בפנמה והיתר בישראל, והוא עו"ד שב אין מזכיר זאת. הוגש בקשה לקיום צוואת 86 ע"י ארוון
8 בפנמה (בנוגע למניות הפנמיות) וראו נ"ל בהליך הפלילי, תצהירו של ארוון איונגר בתנודות
9 בנסיבות לאה אמייל וליז למינוי מנהלי עיזובן זמינים, וצווים נוספים בת"ע 3855/97. כן ראו כתוב
10 התביעה של זו בבוררות הנשיה שmag, חלק מות/35 במווצגי שב, סעיף 7 בעמ' (3); הוגש בקשה לקיום
11 צוואת 86 בישראל ע"י דימנט, לגבי נכסים המונח בישראל (חמי 2347/97, 2,3271/97). כמו כן סעיף 13 בעמ' 4, לבקשה
12 לצו מנעה שהגישה לאה בתיק ע"י (3459/97). כמו כן הוגש בקשה לקיום צוואות 80 או גם היה
13 בישראל, ע"י ארוון ודימנט במשותף (ת"ע (ת"א) 4,266/97, המר' 3271/97. לעניין זה ראו סעיף 4.7
14 לכטב התביעה של זו בבוררות הנשיה שmag, וכן סעיף 29 לכטב התביעה של זו
15 בבוררות הנשיה שmag, בעמ' 11, סעיף 29, חלק מות/35 במווצגי שב).

16

17 הינו הוגש בנסיבות לקיום צוואות שונות, האחת בפנמה והאחרות בארץ. למורת זאת עו"ד שב מшиб
18 למיע"ם כי ארוון הגיע בקשה לקיום צוואת בלונדון, ואינו מפרט באשר לשולש הנסיבות השונות
19 לקיימים צוואת בן החוץ.

20

21 **21.1.08 (2) חקירותו של עו"ד שב במע"ם מיום**
22 עו"ד שב הוזמן לחקירה ביום 21.1.08. בחקירה זו בהליך הפלילי, במווצגי שב. בתשובותיו
23 בחקירה זו נפלו מספר סתיירות, כמפורט. בדף 2 לחקירה מיום 21.1.08, ש' 9-10 נשאל עו"ד שב:
24 "האם הופעת לפני עורך כלשי בישראל בנסיבות השירות שניתן לנו' איונגר" ומשיב: "לא".
25 כפי שציינתי לעיל, לאור עדמותו כי בכל מהלכיו ייצג את לאה, תשובה זו, למצער, אינה מדויקת.
26

27

28 בהמשך החקירה (פרוטוקול החקירה מיום 21.1.08, דף 2 ש' 15-28) הוסיף שב חוסיף כי קשר של
29 עם לאה נוצר באמצעות עו"ד ויינרט, ומציין כי בנסיבות פועלותיו הגיע לאה לשורה בנוגע לעיזובן
30 שהיטיבה עמה. גם כאן לא נזכרת זו.

31

32 **10.4.08 (3) חקירותו של עו"ד שב במע"ם ביום**
33 העדות הביעית ביותר של עו"ד שב במע"ם, היא הודיעתו מיום 10.4.08 (ת' 28 בהליך הפלילי, במווצגי
34 שב, להלן: ההודעה מאפריל). בהודעה זו נפל הסתירות הרבות ביותר. להלן אציגת מהעדות ואציג
35 את הסתירות בין עדות זו לבין מסמכים או עדויות אחרות של עו"ד שב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בתחילת נושא עוזי שגב (ההודעה מאפריל, דף 2 שורה 37): "האם ישנו הסכם שכ"ט בין לבון לאה
2 איזנברג?" והשיב: "לא".
3

תשובה זו עומדת בינו לבין שול עוזי' שגב כי הוא זכאי היה לקבל את התקובל כתוצאה מההסכם יוני בין לי לאלה וכך בקשה לשכר טרחה בבוררות וינוגרד, כך בברורות הנשיה שמאגר) ולמיעשה זו טענו גם בעורו לפני, אם כי עוזי' שגב לא נקבע מפורשות במילויים "שכר טרחה" בוגע להסכם יוני. בסעיף 57 לעורו מותאמת המערערת את נסיבות כריטת הסכם יוני בין לי לאלה מהציגו:

לעומתו, עיר"ד פרי מישריך שבן קון טעו במפורש כי הסכם יוני מהווה הסכם שכ"ט בין לאה ובין עיר"ד שבין, בהליך הפלילי נשאל עיר"ד פרי (בגאי) 297 לפמי מים 4.4.13 ר' 8-2:

לפי עדותך אני מבין ש/ת/**5** [הסכם יוני] זה ההסכם שכ"ט?
ת. ת/ה, סעיף 2, זה בודאי ההסכם שכ"ט.
ש. מי הצדדים להסכם שכ"ט בת/ה?
ת. כפי שהבנתי את סעיף 2 לת/ה, כמו שאמרתי שמחותי על זה מאוד, לאה התחייבה
בו לשלם למשרדנו, לשаг'ן, 5% מהמה שתקבל, עד לתקרה של 3 מיליון דולר.

יש לזכור כי עו"ד פרי תמן בעו"ד שגב בכל דבר ועניין. עו"ד פרי נשאל כיצד הבין שסעיף 2 להסכם יוני
הווא הסכם שכ"ט בין לאלה למשרד שגב והוא מшиб (עמ' 797 לפ"ר החקיק הפלילי, מיום 13.4.4, ש' 28:
מה שמשמעותו של שגב, מה שהבנתי מינווות שמוסכם עליו... הבנתי משגב את הדברים האלה".

בבחמשן נשאל עו"ד שגב (החוודה מאפריל, דף 3 ש' 17-11), האם נתן שירותים נוספים למי בגין בני משפחת איזנברג, ושוב נטלה עו"ד שגב בטענת החיסיון:

37 אנו רואים כי ע"י שגב נותר תושבה מעורפלת ואינו מזכיר במפורש את לי. התיק נשוא חשבונית זו
38 מוגע לעזבון המנוח איזונברג, כיצד מшиб ע"י שגב כי לא ניתנו שירוטים נוספים? יש להציג כי כך
39 מшиб ע"י שגב קודם שהו惊奇 לו פסק הבורר בוררות הנשיה שמאגר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בהמשך, עוד טרם הצגת הצעת הבוררות לפניו, נשאל עו"ד שגב נשאל על ייצוגה של לי (ההודעה
2 מאפריל, דף 3 ש' 18-12):

3 "ש. האם יציגת זאת לי איזנברג, בתו של שאל איזנברג בהלכים משפטיים
4 בארץ בוגר לחלוקת רכושו לאחר מותו או כל הלין אחר.
5 אני יציגתי את לי איזנברג לגבי הזכות שלה ולא של לאו איזנברג בצוואה,
6 אבל בהקשר ובאופן שאנו בולל יציג שלה כי על חלקה שרייה 5% בצוואה לא
7 הייתה מחלוקת, אלא בהגנתה אם תבוצאת מהזורה שהיא תיתן במלחתה
8 שעשתה האמא שלה נגד אחותה תפוג וזכותה. אך לא היה צורך בהגנה זו בפועל כי
9 היא קיבלה את זכותה.

10 ש. האם לי איזנברג שלמה לך סכומים כלשהם בגין השירות שקיבלה
11 תא. אני צריך לבדוק."

12 הדברים הללו מעורפלים לחוטין וסותרים את עדותו של שגב בערעור לפני, כמו גם בהליך הפלילי,
13 לגבי הייצוג ותוכנו, ללא מזה וללא מזה. כפי שציינתי, על אף שעו"ד שגב טוען כי בהודעה שנמקה
14 (בשנת 2006), הבהיר את הקשר בין לי לאח ואת הייצוג שלו את לאח באמצעות לי, ועל אף שלא
15 ידע במהלך ההודעה מאפריל, כי אותה עדות נמקה, הוא המשיך שלא להזכיר את לי, עד שהוחץ לו
16 פסק הבורר הנשיה שmagor.

17 בהמשך החקירה מוצג לעו"ד שגב פסק הדין בבוררות הנשיה שmagor, ממנו עולה כי ייצג שם את לי,
18 ואז משיב עו"ד שגב (ההודעה מאפריל, דף 3 ש' 28): **"אמחל ופטולדתם אותו מחסיןן אובל להוחיב
19 וכמוון שזה לך פיוון שהצגתם בפני שיש בפניכם את תיאור העבודות...."**

20 11:44 העדות מופסקת ובפני העוסק מוצג פסק הבורר של השופט בדיםוס שmagor,
21 לעיינו לפני המשך העדות.

22 11:55 העדות מתהדרת.
23 ש. אני מצאי בפניך פסק בוררות שניתן על ידי השופט מאיר שmagor, בנוגע שבין
24 לאח איזנברג ולוי הרדי... על פי המתווך בפסק יציגת את לי הרדי (לשעבר
25 איזנברג), מה תוכל לומר על כך?
26 ת. מאחר ופטולדתם אותו מחסיןן אני אוכל להרchip....המדובר בתיק מועזע שבו בן
27 טען למעשים איום מטעם נלחם כדי לנשלח מהרchos שאביו השair, את
28 הבנות לוי הרדי שאיתבה את אימהה הסכמתה לעוזר לה במאבקה ונקבע כי הבית לא
29 תנוק ממה שmagoyeh לה ואיש לא חלק על כך, וגם שההוואיות המשפטיות שיוציאו
30 במאבקם הם עצם של האם, והאם תישאה בהם, לעניין זהה לבקשת האם קבע גבול
31 בסכום ובאותו. דהיינו 5% ממה שתקבל האם ולא יותר משלושה מיליון דולר
32 שימושים מטעם האם אמרו שאין עליהם מע"מ, אלא ע"מ וינרוט דרש שייכתב
33 בהסכם שביוני לוי הרדי שהסכום יהיה כולל מע"מ אם תחול.

34 במקביל לוי הרדי הסכימה עם משרדנו שמאחר והיא פועלת בעצם כמפורט כוח של
35 האם וליציר שני ראשי ח"ז, מחד ע"מ וינרוט המציג את האם, ומצד שני לוי הרדי
36 המייצגת את האם באמצעות ע"מ אחר שפועל לטובת האם, דבר שמשפטית נונן
37 יתלו, וסביר בו מסדר ע"מ שב לוי הרדי בשלב בלשות כי לוי לא קיבל אגרה
38 לכיסה משכ"ט שתשלם האם כי היא רק מiuft כוח באחת טקтика משפטית
39 והשבר יועבר ישירות מהאם לשורט שגב שבפועל [נוסף לע"מ וינרוט] היו ע"מ
40 של לאח איזנברג. ריאתי שבעמ' 44 בפסק הבורר שהעינוי קיבל ביטוי בכתב
41 שהסכום יכול לא יכנס לכיסה, אלא מיועד לע"מ שלה

42 ראשית, עו"ד שגב מבHIR כי מומחים מטעם האם, יש להניח כי הכוונה למשרד וינרוט, אמרו כי על
43 השיפוי שתישא בו האם אין חבות במיע"מ, אך טוען באותו משפט, כי למורת האמור עו"ד וינרוט עמד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

על כך שיצוין שהסכים כולל מע"מ. ע"ד שב אינו מבHIR מודיע, ואינו מצין אם שאל את ע"ד וינROUT או את אותן מומחים שאלות הבהיר בעניין זה.

בנוסף, ע"ד שב מפנה כאסמכתא לדבריו לעמ"י 44 בפסק הבורר הנשיא שגור. אולם, עמי 44 לפסק אינו הכרעה של הבורר, אלא סיקום טענות לו. כפי שאפרט בהמשך, בהליך פנוי טען ע"ד שב כי הבורר הנשיא שגור לא הבין נכון טענות אלו, אך כאן הוא מפנה לדברים כאלו מדובר בהכרעתו של הבורר.

ע"ד שב ממשיק (ההודעה מאפריל, דף 4, ש' 12-9):
"בעקבות החסכמה של לי הרדי עם משרד שבג שאמורת בעכמתה שהיא לא הקליגנית והפעילות בעבר, היה הסכם עם האמא לגביה גובה התשלומים שהאמא צריכה לשלם לע"ד שבג והתקיימה הבוררות וניתן פס"ד. כל הסכים היובר על ידי האמא לפי פסק הדון".

עדות זו אינה נכונה. הסכם לא היה על תשלום שלא חיבת למשרד שבג אלא על תשלום שלא חיבת אליו. הסכם לא הועבר על ידי האמא לפי פסק הבורר אלא הווער ע"י האמא, לביקשת עורך דין שבג, ובהסכמתו לו, שהוא היה ושהיותה אמרה לקבל את הכספי (בעניין זה ארוחה בהמשך).

בהמשך, דף 4, ש' 30-20, נשאל ע"ד שב האם הופיע מטעם לי בערכאות בארץ, ומשיב:

"ש. האם הופיע בארץ לפני ערכאה שיפוטית כלשהי בזמן שיצגתה את לי הרדי האם ניהلت דיוויז כלהם בנוגע ללי הרדי עם גורמים אחרים בארץ ת. לנגי לי הרדי מי שפועל ממשרדי היו ע"ד שונאים, אני חייב לעבור על התקיקים בכדי לראות מי הופיע ובאיזה הליכים. ש. זאת אמרת שאתה לא זכר שאתה אישית הופעת בבית משפט או בדיונים הנוגעים ליי הרדי ת. לא אמרתי כן ש. האם אתה הופיע באופן אישי ת. **בפי אמרתני אני חייב לבדוק באיזה הליכים הופיע ובפני מי הופיע.**".

ע"ד שב מעד כי אינו זכר, ומדובר על ערכאי דין אחרים ממשרדו.שוב הוא בוחר בדרך של ערוףול והחישות כלויות ולא ברורות. כמו כן, אין משמעות מופיע ממשרדו כי הערעור הוא של המיערטה, והטענה היא כי המיערטה, הינו משרד שבג כולם, נתן שירותים באופן בלעדי ללא איינרג, ולא כי חלק מעו"ד משרד שבג ייצאו אליו וחולק האחראי אחר אלה (דבר שככל הআইকা אינס מאפשרים). בנוסך, קשה לקבל טענה זו, לאחר שחקירתו של ע"ד שב את ע"ד נאמן בתיק הירושה עדמה במרכזי ההליכים בבוררות ויוגרד, ולאחר כל ההליכים בהם הופיע, ولو פורמלית כתענתו, בשם לו.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בשלב זה מזהיר החוקר מיכאל זיו את ע"ד שב Ci הוא עבר לחקור אותו תחת אזהרה וגז מודיעין ע"ד שב Ci הוא מסרב להמשיך להשיב על שאלות ומספר לחותם, אך מוסיף ומצהיר את הדברים הבאים, (ההודעה מאפריל, דף 5 שי 5-9):

"מטעמים אותם אסביר לביהם" ו הם טעמים כבדי משקל, החלטתי שלא להשיב לשאלות המפנותן אליו תחת אזהרה ואומר את מה שיש לי לומר בבית המשפט. כן החלטתי שלאו התוצאות הדברים נזוקים ונוטפים שיוצאו לבית המשפט, לא אחודות על מסמך כלשהו כולל האופן שבו נרשמה עדותי עד כה".

בוחשך, בתשובה לכל השאלות, מפני ע"ד שב לתשובתו הניל. עם זאת בדף 6, שי 20-15 הוא מוסיף כי:

"אני רוצה להציג שיש לי תשיבות ברורות ומבהירותות ויש התייחסות ברורה גם בחו"ד של ע"ד שרון זיו, אבל הנימוקים שאתה יודיעים אותנו והם כבדי משקל והמסכת השלמה שחייבתי לתומוי שאותם לא שותפים לה, מסכת בה מיימים עלי, מבקשים שוחד ודברים נוספים גווים מכך, שפירושים בחלוקת ההליכים שונים, מראים לי כי אתם חלק מאותה מסכת ואני מעיד לסתת את תשובי ביingham".

בסיום נשאל ע"ד שב האם ברצונו לעניין בעדות ומשיב:
"ש. למרות שאין מעוניין בחותם האם בכל זאת אתה רוצה לקרוא את מה שרשמוני, וכמוון לתקן משחו,
ת. אני יכול בסעירת הרוחות בה אני נמצא להתר颇 אפיו בשאלות שנשאלו.".

בסיום מצין החוקר מיכאל זיו בכתב ידו כי: **"העדות נגנחה על ידי בנוחותה הרכז, הוגו פילדברג, הנחקרו סיוב לחותם על החוקיה, והסביר זאת כפי שמתואר בסוף החקירה."**.

כלומר כשותחים לחשאל השאלות הקשות, כשועברים לחקור את ע"ד שב באזהרה, חזר ע"ד שבג לטענות בדבר העובדה שהוא נרדף, לטעתו, ע"י רישיות המס ואינו עונה עוד על שאלות.

ע"ד שב שב ונחקר במע"מ ע"י החוקר זיו מיכאל, ביום 3.8.08 (ת/30 בהליך הפלילי, במוצגי שב). בחקירה זו הוא נשאל האם ברצונו להוציא דבר מה על הדעת אפריל, אז, כשהחל לחקור באזהרה שמר על זכות השתייה, אז מတיר ע"ד שב בהרבה את ההתלבבות בשאלת המע"מ במשרו (של מנהלת החשבונות כרמליה אפק), ואת הפניה של ע"ד שב לרוח וולקן בעניין. לאור הביעיות הרבה והסתירות בין עדות זו לעדויות אחרות, הוקדש פרק נפרד בוחשך בקשרו לחות דעתו של ע"ד אלום, בהקשר שלפני יש להבהיר כי החקירה רצופה סתיות עם מסמכים ועדויות אחרים של ע"ד שב. ע"ד שב מציין שלו הבדיקות המקצועיות שערץ הן עם ע"ד וולקן, הן עם ע"ד זיו שרון, הוא נעלב כשחוקר החל לחקור אותו באזהרה (דף 2 להודעתו מיום 3.8.08, שי 3-27).

בוחשך מבادر ע"ד שב את מערכות היחסים הקשורות לעניינו (שם, דף 2, שי 30-32): **"יש מערכת יחסים אחת בין לי לאמא לאה, יש מערכת יחסים שנייה בין לי הרדי לבין חברות שב, ויש מערכת**

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 **יחסים שלישיין בין לאה אייזנברג למשרד שגב** יש לציין כי ע"ד שבב אינו עומד על התקופות בה
2 נמשכו מערכות יחסים אלו, וכי שאפרט בהמשך, גם בעניין זה היו לע"ד שבב מספר רב של גרסאות.
3
4 ע"ד שבב מספר בחקירתו מודיע שה ע"ד ארליך מinished לחו"ל לנשות ולהבין מה עלה בגורל
5 צוואת 86 המקורית (דף 3 להודעה מיום 3.8.08, שי' 25-29):
6 "אני שלחת ע"ד שלי בשם ארליך שהקליט את הע"ד השווייצרי שעלה את
7 הצוואה, וגם לע"ד שמייצג את ארוויי אייזנברג קראו ארליך, והע"ד השווייצרי
8 שחשב שהוא מדובר עם הע"ד של ארוויי, סיפר שהmakor נלקח ע"י האב"
9
10 מי שהעלתה בominator אמת טענה זו לפיה ע"ד ארליך שלח בಗל זהות השמות, היה דוקא ארוויי, בתצהיר
11 שהגיע בתגובה לבקשתו לממן צו ירושה.
12
13 ע"ד חנן ארליך, שעבד בשעתו במשרד שגב, בתצהיר שניתו במסגרת תיק העיובן בתמייה בבקשתו
14 ליו לממן צו ירושה (נ/12 בהליך הפלילי) הצהיר כי משרד שבב ייצג את לי, הצהיר כי כך הציג עצמו
15 במפורש שלפני כל אלו שפנה אליהם, והבהיר **במפורש** כי נבחר למשימה בשל זהותם בין שם משפחתו
16 שלון, לשם משפחתו של ב"כ ארוויין. וכן מצהיר ע"ד חנן ארליך בסעיף 18 לתצהיריו (זמן אמת, טרם
17 התעוררה שאלת המעו"מ):
18 "**אין שחר אייפוא ל"רמז"** בתצהיריו של ארוויין, כיילו דווקא אני התבקשתי לעורון
19 את הבירורים בולדון ובציריך, מכיוון שם משפחתי זהה לה של ע"ד טוביה
20 ארליך, משרד בא כוחו של ארוויין".
21
22 אמנים אין מזכיר בתצהיר של ע"ד שבב עצמו, אולם, מזכיר בתצהיר של ע"ד מinished שגהש לבית
23 המשפט, בזמן אמת, כך, שמלמушה, ע"ד ארליך מצהיר על עובדה, שעו"ד שבב שהוא אינה נכונה.
24
25 **6.2. סתיירות בעדוותו של ע"ד שבב לגבי התקופה בה ניתן השירות של משרד שבב לאה אייזנברג**
26 אחד הנושאים לגיביהם נתן ע"ד שבב גרשאות סותרות רבות נוגע לתקופה לגביה טענה המעררת כי
27 ניתן שירות בלאדי ע"י משרד שבב לאה אייזנברג, או בלשונו של חוק מע"מ, המעוד בו לאה אייזנברג
28 קיבלת את השירות ממשרד שגב. אין מזכיר בעניין ממשני או סמנטי, שכן, אין מחלוקת כי ע"ד שבב
29 נכנס לתמונה לראשונה בתחילת חודש מאי 1997. אין גם מחלוקת כי החל ממחצית חודש ספטמבר
30 כארבעה חודשים לאחר מכן, חדל לתת שירותים לאה אייזנברג, גם לרשותו של ללכל המאוחר
31 ביום 18.9.97, עם מכתב הביטול של הסכמי שירות הפעולה שלחו לו ע"ד וינרוט. כמו כן מוסכם כי
32 החל ממועד זה ועד שנת 2003, אז ניתן פסק החזר הנשיה שmag, ייג ע"ד שבב את לי, באופן בלעדי.
33 טענתו של ע"ד שבב היא למעשה כי במהלך התקופה של שש שנים בה ייצג את לי, הן פורמלית, הן
34 מהותית, הייתה תקופה קצרה שלقاربנה חודשים בלבד היותר בהם ייג פורמלית את לי, אך באופן
35 מהותי גבי לאה אייזנברג קיבלת במהלכם באופן בלעדי את שירותי משרד שגב. כיוון שהמשרד שבב
36 ביצעה פעולות רבות בנוגע לעיובן עד ליום 18.9.16, יש חשיבות לתהום את מועד מתן השירות הנטען
37 לאה אייזנברג, כדי לבחון האם פעולות שבוצעו ע"י משרד שבב בתקופה הנתונה נעשו, מבחינה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 מהותית, לטובת לי או לטובת לאה. נראה כי המועד עליו עומד ע"ד שב כגרסה אחרת היא כי
2 התקופה בה נתן משרד שב שירותו ללאן באופן בלבד הוא מיום 3.6.97, מועד חתימת הסכם יוני, ועד
3 ליום 18.9.97, ממועד ביטול הסכמי שיתוף הפעולה בין לי לאלה. עם זאת, כפי שניתן לאותות מהראיות
4 להלן, קיימות גרסאות רבות של ע"ד שב בקשר זה. כאשר ע"ד שב מתבקש בחקירותיו, הן לפני,
5 הן במהלך הפליל, לישב את הדברים הוא מדבר על "יצוג בהתחוות", "יצוג מנטלי", "יצוג
6 "בדמוים" וביטויים עמודים נוספים כגון אלו. אך הדברים שהלן מדברים בעד עצם.

7
8 התקיחות ראשונה באשר למועד שיתוף הפעולה בין ע"ד ויינרט לע"ד שב (או עד לא דבר במתן
9 שירות לאה) נזכר במכتب של ע"ד שב, לע"ד ויינרט (המכتب סומן ש/11 בתוך קירת שב במע"מ,
10 ת/35 במהלך הפליל) מיד עם סיום שיתוף הפעולה בין הצדדים בספטמבר 97. המכتب זה נכתב בעקבות
11 עדות ע"ד נאמן בתיק הירושה בה העד (באים 6.11.97, הפרוטוקול מופיע בעמ' 243 למספח תצהיר
12 איגר), כי ע"ד שב פנה אליו ביום 22.5.97, והציג לו כי ישתו פעה, כאשר ע"ד נאמן יציג באותה
13 עת ארוזין. ע"ד נאמן העד כי השיחה הרגילה אותו, והוא מקובלות בין עורך דין, כיוון שלטענו
14 ע"ד שב בקש ממנו באותה השיחה כי תוכנה לא יגיא לידייעת ע"ד ויינרט. בעקבות עדות זו כתוב
15 ע"ד ויינרט מכתב חריף לע"ד שב וטען כי עדות זו הייתה מביאה גם היא לביטול הסכמי שיתוף
16 הפעולה בין האם לבת, LOLA אלו היו מובטלים קודם לכך.
17
18 שב במכتب התשובה אינו מכחיש כי פנה לע"ד נאמן ביום 22.5.97, אך מכחיש לחוטין כי הצעה לו
19 לשתף עמו פעה נגד האם. בנוסף, ככל הנראה כדי להציגו מטענה של הפרת כליה האתיקה, עלייה
20 עמד ע"ד ויינרט במכتبו, מצין עד שב כך (סעיפים 3-6 למכتب):
21
22 3. ראשית, שיחתי עם ד"ר יעקב נאמן התקימה ביום 22.5.97, קודם להסכם
23 כלשהו שנחתם בין מרשותי לבון מרשותין.
24 4. שנייה, תארכן השיחה היה יומיים בלבד, לאחר שייפתה את כוח מרשותי לפועל
25 בשמה, וועשתה מיזמתי אני, ללא כל הנחיה מטעם מרשותי.
26 5. שלישיית, הסכמי איתך, ביחסים שבינו, נעשתה רק ביום 26.5.97.
27 6. רביעית, ההסכם הראשון שנחתם לטובת מרשותי הוא מיום 24.5.97.
28
29 היינו, לפי מכתב התביעה בבוררות ונוגרד (צורף כש/12 לעדות שב במע"מ, ת/35 במהלך הפליל)
30 הראשון, היינו רק ביום 26.5.97, ככל הנראה אז סיכמו עוז"ד ויינרט ושב על שיתוף הפעולה בוגדים,
31 כאשר התחייבה של לי היא מיום 24.5.97. היינו תחילת מתן השירות לאלה ע"י משרד שב על פי
32 מכתב זה החל ביום 26.5.97, או לכל המוקדם ביום 24.5.97, ומכל מקום לאחר ה-22.5.97.
33
34 בנגדו לכך, בכתב התביעה בבוררות ונוגרד (צורף כש/12 לעדות שב במע"מ, ת/35 במהלך הפליל)
35 מדובר על שירות בוגדר שיתוף פעולה בין עוז"ד ויינרט, עוז"ד שב, לי,اميיל ולאה, שהתקיימו
36 **"במחיצת השניה של חדש Mai"** (סעיף 2.1 לכתב התביעה). בהמשך, כעדות לתרומותה של לי
37 למאבקה של לאה, במסגרות אותן שיתוף פעולה, מצין עוז"ד שב בכתב התביעה (סעיף 2.2 כי: **"בזים**
20.5.97, הגישה לי, הראשונה מכל היושים בקשה לצו ירושה מה שהקנה סמכות לבימי"ש וטרפץ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 מהלך של אווין להגיש בקשה לkiem צואה בפנמה". הינו, כאן שיתוף פעולה החל במחצית Mai
2 והתמש ביום 20.5.97 (יש להזכיר, כפי שיופיע להן כי גם הטענה לגופה, לפיה ההליך שהגיש
3 משרד שב היה ההליך הראשון, אינה כנוהה, שכן, ההליך הראשון הוגש בתיק העיזבון עיי לאה
4 עצמה ביום 5.5.97). כאמור, כאן מועד תחילת הייגו הוא בין 15-20 למאי 97. זאת, כאשר אין
5 מחלוקת, כאמור לעיל, כי ב-22.5.97 פונה עו"ד שב לעו"ד נאכן, ותוון כי כל הסיכוןים לגבי שיתוף
6 פעולה הם מאוחרים למועד זה. מכאן עולה או כי שב איננו מדייך בוגע למועד שיתוף הפעולה, או
7 לחופין, אם הוא מדייך בגרסתו הראשונה, הרי שהגשת בקשה לממן צו ירושה ביום 20.5.97, לא
8 הייתה פעולה של לי לטובת לאה, אלא פעולה של לי לטובתה שלה.
9

10 גרסה נוספת שנตอน עו"ד שב באשר לתקופה בה ניתן השירות, לטענות, לגבי לאה אייזנברג, ניתנת
11 במקتبו הראשוני למע"ם, לרוח דרגי מיום 22.2.06 (ת/25 בתיק הפלילי, עמי 414-415, לנשפי תצהיר
12 אייגר), בתשובה לשאלת בגין איזו תקופה ניתן השירות נשוא החשבונית לאה אייזנברג משיב עו"ד
13 שבג בשם המערערת:

14 "תקופת השירות הייתה בערך ממוצע שנות התשעים והסתיימה לפני סוף 2001."

15 הינו, תקופה של שש שנים. זאת כאשר אנו יודעים שגרסתו של המערער כיום, הן בערעור חז בהליך
16 הפלילי מתפרשת על כ-3 חודשים, מסוף Mai, או לכל המאוחר מהסכים יוני, 3.6.97, ועד למחצית
17 ספטמבר 97. גרטטו זו במקتب למע"ם, בה הוא טוען כי תקופת מתן השירות לאה אייזנברג התפרשה
18 על פני שש שנים היא בעיתית, אשר מאוחר יותר משתנה לחולTON ורשה זו לאחר הממצאים שהתגלו
19 בפועל. נראה כי תשובה זו ניתנת כדי להצדיק תשליטים שכ"ט כה גבוהה. שונה הדבר אם שכר טרחה של
20 שלושה מיליון דולר עבור שירותים שניתנו במשך מספר שנים או על>User שירותים שניתנו
21 במהלך שלושה חודשים בלבד.
22

23 שוב גרסה נוספת של עו"ד שב לגבי תקופת מתן השירות הנטען לאה אייזנברג, בה התקופה
24 מצטמצמת כמעט, לתקופה של שנתיים, מופיעה כשייע"ד שב מעיר למע"ם את חוות דעתו של עו"ד
25 זיו שרון (ת/67 בתיק הפלילי). שם בסעיף 2.3 בפרק העבודות מצין זיו שרון, מפי עו"ד שב, כי:
26

27 "השירותים המשפטיים בקשר עם היורשה ניתנו בפועל בכל העולם במיוחד ניתנו
28 שירותים אלו בין אמצע שנת 1997 ועד המלחמה השנייה של 1999".
29

30 חוות הדעת נשלה למע"ם אחרי אותה חקירה תחת זהורה, ממנה יצא עו"ד שב נסער. כאן מדובר
31 באמנים על עיקרי השירותים, וממועד מותן ותחילת השירות דומה לגרסתה כיום, יוני 97,อลם מועד סיום
32 מתן השירות מorgeous למחלוקת המשנית של שנת 1999. הינו, השירותים לאה לפי גרסה זו יתנו במהלך
33 שנתיים. גם גרסה זו מנוגדת ניוגד גםור לגרסה של שנות החודשים עליה עומד עו"ד שב כיום, ובעיקר
34 כשאנו יודעים כי בשנת 96 ייצג משרד שב את לי בבוררות ויונגרד נגד לאה, או גם לשיטתו מדבר
35 ביצוג מלא בכל המובנים של לי.

36 בחקרתו במשרדי מע"ם מיום 3.8.08 (ת/30 בהליך הפלילי) עמי 5 שי 9 מבahir עו"ד שב כי:
37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "[היצוג של לאה והיצוג של לי] זה פרק זמן אחר וזה פרק זמן אחר. זה גושא אחר
2 "זה גושא אחר"

3
4 כאן לא מדובר על התקופה במדוייק, אך עולה מוחדרים כי מדובר בתקופות שונות, ולא בחיתוך באזמל
5 דק ברמה של ימים, כפי שעשו ע"י שוב בהליך לפנוי ובהליך הפלילי.

6
7 הגרסה הבאה מופיעה בתצהיר שבגערר לפנוי, בו מצין ע"ד שבג בעמ' 7, פסקה 32 שי':
8 "שירות זה [ללאה] ניתן החל מסוף מאי 1997 ועד 18.9.97"
9

10 היינו בערעור זו הפעם הראשונה שתפקיד השירות לאלא מוצמצמת לתקופה של שלושה חודשים.
11 עם זאת, מועד תחילת השירות הנטען לאה, סוף מאי, אינו מוגדר בתאריך, כך שלא ברור האם המועד
12 של 22 למאי, מועד שייחתו עם ע"י נאמן נכל בכך, אם לאו.

13
14 مكانו, הולך ע"י שבג ומסתבך חן בתשובותיו בנוגע לתקופת מתן השירות, חן בתשובותיו לשאלת
15 מתי ניתן שירות על ידו לאחרים, כולל לייז ואAMILI. אפתח בעדויתו בהליך הפלילי.

16
17 בפרוטוקול ההליך הפלילי (ימים 25.3.12, בעמ' 496, שי' 17-18), מעיד ע"ד שבג כי השירות הבלדי
18 לאה ניתן במהלך תקופה מצומצמת של שלושה חודשים. כך מעיד ע"ד שבג, במסגרת עדותו
19 הראשית:

20 "מאז שהחלתי את התיק ועד היום משב דעתך היה שאתה הטיפול נתתי לאה וזה
21 מ-3.6.97 ואילך".

22
23 זאת, בנויגוד לעדויתו בעמ' 3 ממופרט.

24
25 בהמשך החליך הפלילי (פרוטוקול מיום 25.5.14 בעמ' 1302, שי' 23-31), מבahir ע"ד שבג את תקופות
26 מתן השירות הבלדי לאה במסגרת סכום הירושה:

27 "בתיק זה יש מה שנקרו התקופה הראשונה שהיא שלושה וחצי חודשים שהגנה
28 טעונה שהשירות כללו ניכוי בצדקה בלבד ניתן ללאה, תוך דאגה לאינטראסים של
29 לאה ובנויגוד לאינטראסים של לייז. לאחר מכן, קיימת תקופה של שושנים שבהן
30 הנשימת 2 ייצגה את לייז, נגד לאה וdagga לאינטראסים של לייז".

31
32 ככלומר תקופה של כשושנים ייצגה המערערת את לייז ולא את לאה, ורק שלושה חודשים ייצגה
33 המערערת את לאה. בנוסף, נפלו סתיירות באשר למועד בו מתחילה תקופת השירות הבלדי לאה.

34
35 עוד בעדויתו הראשית בהליך הפלילי בפרוטוקול מיום 20.4.12, שי' 20-24 :

36 "ככלומר בחתימות ת/ק [הסכם יוגן] עמדה לי משב טוב בביטחון שקיבלה, וכן
37 במהותם של דבריהם, היא ידעה ואני ידעתי שבתקופה ששמרתי גם על האינטראסים
38 שלה, מ-20.5.97 ועד ה-3.6.97 היא זכתה לדבר שגורם לכך שתקבל 20 מיליון דולר
39 ואי אפשר היה לסדר אותה בהסדרי פשרה. אבל אכן צרכיהם להיות מואذ זריים.
40 אנו מדברים על תשלום שנעשה עבורה תקופה שירות שתחילה, 3.6.97, תאריך ת/ק

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 [הסכם יוני]. מה-3.6.97 ליז לא הנחתה מהפעולות שלי, הפעולות שלי הייתה
2 לטובת לאה ובנייה לטובה של ליז במרקם רבים...
3
4 בהמשך עמדו על תוכן השירות ואראה כי לא כך הם פני הדברים. אולם, כבר עתה ניתן לראות
5 שהזיהירות והדיק בתקירים בטוח של שלושה חדשים עמידים בניגוד גמור לטענתו במע"מ ובחוות
6 דעת זיו שרון, לו נמסרו הנתונים מפי המיערט, כי השירות ליז איזנברג התפרק על פניו מסוף שנים.
7 בגרסה זו טוען עוזי שב לשתי תקופות. הראשונה, מיום 20.5.97 ועד ליום 3.6.97 או פעל עוזי שב
8 חן עברו לאה חן עברו ליז, והשנייה, מיום 3.6.97, מזוז פול רוק עברו לאה.
9

10 במסגרת חקירתו הנגדית בתיק הפלילי עותם ד"ר שגב עם הגrsaות לעיל, השנות לחוטין זו מזו,
11 וכן העיד בחקירתו הנגדית בהליך הפלילי, כאשר בעודתו משתנה חן התקופה, חן השאלה למי ניתנו
12 שירותות ומותי.

13 כך, בהליך הפלילי (פרוטוקול מיום 9.9.12, עמי 603 החל בש' 9), מעמת ב"כ המשימה את עוזי שב
14 עם גרסתו בתצהיר בעורו, לפיה השירות נתן מסו"מ מי ועם אמצע ספטמבר 97:

15 ש. אז בא תסביר לנו מ"ש מדובר ב/נ/5 תצהיר שלך בעורו שומה 1173/09 אלה
16 כתוב בסעיף 32: "שירות זה ניתן מסו"מ מאי 1997 ועד 18.9.97 ?
17 ת. מה לא בסדר ? זה בדיק התקופה !
18 ש. אתה אמרת לנו מ"ש שהוא בתחלת יוני לא בסוף Mai ?
19 ת. אם זה התקיך שלך אז באמתת תחיה לי בוריא, תראה לי רגע את התצהיר, יעדתי
20 שאתת משעה אותה. אמרתני בסוף Mai, אם אתה זכרך הרשיבה אצל עוזי ונורו
21 בימים 24.5.97 ו-1.6.97 במסמך מיום 1.6.97 החספנד הראשון בינו ליז ללהם האת/
22 אם אני לא טועה. אז התאריכים הם סוף Mai 1997 עד 18.9.97 כאמור בסעיף 32
23 לתצהירך.
24

25 ש. אני אמר לך שאתה מיתם. האם הגrsaה שלך עבשו שהשירותים לאה התחליל
26 כבר בת' 1/ ביום 24.5.97 [הסכם הראשון ?]
27 ת. אני אסביר, ביום 4.5.97 שלחתי את נ/88 לעוזי ונורו שזה הסכם שכ"ט שבו
28 אני מיצג את לאה ואת ליז ואתAML ביחיד עם ויינורו, שנינו עוזי של לאה
29 ומקבלים 5%. המסמך הזה שנשלח ב/88/ קדמה לו שירה שבה ויינורו ביקש ממש
30 ליצאג את לאה ואת ליז ואתAMIL ביום 4.5.97 כל בקשה שהוגשה ע"י ויינורו, אם
31 זו תביעה המזונת, התביעה בביב"ש למשפחה לשיתוף ברכוש, הצואה, כל אלו
32 היוברו אליו על ידי עוזי ונורו והינו בקשר שברור לשינויו שניציג בחד את לאה,
33 ליז ואAMIL. בישיבה מיום 18.5.97 שיינורו אמר שם לא מסכימות שכ"ט
34 ונעשה פגישה בנסיון לשכנע... ליז אמרה י"תักษיב, עד שהם יחלטו ארוון בבר
35 יריה את כל הרוש. אני מסכימה". קבעתי אתיה למותרת פגישה ביום 19.5.97
36 בדיעת והסכמת ויינורו נהלה הממי'ם על הסכם שכ"ט ובהתמונע עם ליז על ייפוי
37 הכהן ועל הסכם שכ"ט ת/47 ביום 20.5.97. כלומר עד אז כולל ה- 20.5.97 אני מול
38 ויינורו בידיעה שניציג יחד כשותנונית הראשונה בבר חתמה הסכם שכ"ט שכתוב
39 בו שכל בת שצטרכו יומת השכה"ט באחzo אחד. ביום 24.5.97 חתם אותו מסמך
40 ת/1 [הסכם הראשון] שהאמא מבקשת מלייז להמן בתביעותיה ומתחייבת לשלט
41 אחzo ושליש, ועוד 5% לעוזי שב. באותו עת היה הרעינו שהזוכג ביום 18.5.97
42 שניציג את האמא, לאה בשני חיצים. ויינורו ישירות ואני בנסיבות הפרונט, לי,
43 שבאונ פורמלי אני מיצג אותה, זה היה ביום 18.5.97 הוועך על ידי ויינורו, אבל
44 בפועל בבר היה ייפוי וזה אני מיצג את ליז בתביעותיה של ליז נגד העיזוב
45 וההוראות עמודות. לבן עד ליום 3.6.7 [הסכם יוני] ת/5 שמננו מענין אוננו מה
46 קריה, המכבה היה בהתחות, בהתgebשות ולא ניתן לומר באופן מוחלט מי ייצג את
47 מי.....

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ש. איז מה התשובה מתי התחיל השירות להאה איזנברג, סוף מאי ? תחילת יוני ? עד סוף 2001 ? עד ספטמבר 97 ? כל אלו גוראות שילך, תנתנו לנו תשובה אחת ברורה.

ת. במו שהעדתי באופן עקבי לכל אורך הדרכך ולא נתתי מעולם דבר אחר, הדבר על הייעוג החל ביום 4.5.97 ועד ליום 3.6.97, ת/ 5 [הסכם יוני] נושא הייעוג היה בהתהות ותוואר על ידי הרחבה בתשובי התקוממות.

ש. אתה חזר על מה שאמרת... נתת עצהיך?

ת. אני לא מבין את ההתלהמות, אולי אצליח לדברים שאתה לבן ומספר, בתקופה שבין ה- 4.5.97 עד ליום 3.6.97, ת/ 5 [הסכם יוני] נושא הייעוג היה בתהות ותוואר על ידי הרחבה בתשובי התקוממות.

ש. תראה עוזי' שגב אתה קיבל תשulos על שירות שלטונך נתת להאה ?
ת. מיום 3.6.97 עד 18.9.97.

ת. אז השירות נושא החשבונות הוא מיום ? 3.6.97

ת. כן זה כתוב בת/ 5 [הסכם יוני].

ש. איפה כתוב בת/ 5 שאותה מלחילה לייעוג את להאה ?
ת. בסעיף 2 לת/ 5 [הסכם יוני] כתוב שלאה תשלם אחוז אך לא יותר משלשה מיליון דולר כולל מע"מ בגין הוצאות המשפטית במסגרות סייעך [לי] לי כאמור לעיל, מסתכלים מה זה "סייעך לי" [הסיווע של לי ללא עפ"י ההסכם בין שתיהן] לסייע בעזה אחת עמי לבעוועדי בחס לעיזבון, אני היתי חייב לסייע להאה בתביעותיה נגיד תעיזבון ולקבל 3 מיליון.

ש. אז מזוה אתה אומר שמת/ 5 אפשר להבין שהשירות התחיל ביום 3.6.97, תאשר ל.

ת. כן."

כגון יש לנו תקופה חדשה שלא נכרה בגרסאות הקודמות ולפיה בין ה-4.5.97, אז פנה עו"ד וינרט לעו"ד שגב כדי שיצורף לטיפול בעניין העיזובן, או החל התחל "דיבור" על הייגוג, בין ה-3.6.97, ממועד חתימת הסכם יוני, עניין הייצוג היה "בהתהווות" או "בתהגבשות". בתוק תקופה זו טוען עו"ד שגב כי שלח את נ/88 טיעות הסכם לפיו עו"ד שגב ועו"ד וינרט ייצגו את לאה, לי ואמייל ביחד, ובתוך תקופה זו נחתם ההסכם הראשון בין לי ולאה, שבו מתחייבת לאה לשפות את לי על החזאותיה המשפטיות, באותו שיעור אותו קובע הסכם יוני, מכוחו טוען שגב כי הוא פועל מען לאה באופן בלעדי. כבשו"ד שגב מיעמת עם גרסאות אחרות הוא עבר לקטגוריה של "ייצוג בהתהווות" או "ייצוג בהגבשות". מכל מקום, לפי גרסתו זו מועד תחילת השירותים הבלעדי לאה היה עם חתימת הסכם יוני, ב-3.6.97.

בבמישך אותו פרוטוקול נשל על-ו"ד שבג במס' על התשובה שניתן למע"מ, לפיה התקופה היא בת כמה שנים ומבahir ופרוטוקול דיוון בתיק הפלילי מיום 9.9.12 (עמ' 605):

"ש. אז לסייעם מה שענוגת לדרגוי שהシリות ניתן באמצעות שנות ה-90 והסתיים לפני סוף 2001 זאת תשובה נכונה ומודיקת?

ת. נכון. זו תשובה נכון, בדיק מה, בדיק התקופה בין שני התאריכים האלה, נעשה כאשר היה בידי המטכחים והגנירות לא בשירות טלפונן שכן הוא אותה".

41 תשובה זו לא רק שאיינה מבירה את הסתירות בין הגורסאות, היא גם אינה סבירה. התשובה שנותן
42 עו"ד שב היה בכתוב, ניתנה שלושה שבועות לאחר שעו"ד שב קיבל את מכתבו של החוקר דרגי,
43 שם טען עו"ד שב כי השירות להאה ניתן עי"מ המערערת במשך חמיש שנים. בנוסח, תקופת אරוכה של
44 כשנתים מופיעיה גם בחוות דעתו של יי"ר שרון, בפרק העבודות שנמסר לו עי"מ עו"ד שב. זה מספק

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שהווכן לביקשת המוערטה, שם וודאי לא ניתן לטענו כי שלושת החודשים עליהם העיד בערעור ובתיק
2 הפלילי, נכללים בתקופה של שנתיים ולבן אין סתירה בין הדברים.
3

4 בהמשך חקירותו הנגדית בהליך הפלילי, עומת ע"ד שגב עם תשובה שננתן לגבי סיום מועד השירות
5 ללאה (פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי מיום 27.9.12 עמי 610 שי 4 – עמי 606 שי 3)
6 "ש. בדין הקודם אתה אמרת שקיבלת תשלומים עבור השירות, שלגרסתך היה עברו
7 לאה איזנברג, עבור שירות שונעה בתקופה שבין 3.6.97 עד 18.9.97, זה היה
8 בעמי 604 שי 16, אז אתה אמרת שתות שירות בלעדך ללאה מות/5 [חסכם יווי] ועד
9 ליום 15.9.97 זה היה בעמו 605, שי 9-10. אתה יכול להסביר מה ההבדל בפער
10 בין התאריכים? מדוע פה זה עד 18.9.97 ובהמשך עד ה-15.9.97?
11 ת. ב-15.9 התכנסו הצדדים וחתמו ת/ה [החסכם השלישי בין לאה לי ואמיל]
12 שהוא הסכם חוגם לגבי חלוקת הכספי מהזיהה תקין.
13 כובעים, ואולי יותר, כי דאגתי שכטב שכר שmagui לנשאתם 2 [נהமערעדת],
14 שלושה מיליון דולר בהסכם עצמו, דאגתי שלוי הרדי ואAMILיו קיבלו שווה בשווה
15 ולא תהיה העדמת שלAMILי על לי, ועל כן מחייבות היראות של דברם, סייגי
16 ואמרתי שהשירות הבלתיי לאה נתן מה-3.6, וגם כאן זה מות/5 עד 15.9.97.
17 היומיים הבאים, 16-ו-17, כי-ב-17 בוטלו ההසכמים ע"י ע"ד ויינוט והודעה על כך
18 ניתנה ב-18.9.97, וכן לאורך כל העדויות מסר גם בתאריך 15.9 וגם בתאריך 18.9.
19 שאיני זכר את גושא החסכם מיום 15.8.97, נמצא שאני אמר 18.9. שאז זכר
20 את גושא ה-15.9 תמצא שאני סייגי ואומר 9, זה ההסביר."
21

22 היינו גם מועד סיום החסכם משנתה כך שמה-15.9.97 ועד ל-18.9.97 מייצג ע"ד שגב את לאה לי
23 ואAMILי, ומיום 18.9.97 מופסק לחולוין יציגו את לאה.
24

25 במהלך העדויות בערעור לפני, על אף כל החקירה והגירושות שננתנו בהליך הפלילי, שוב חזר ע"ד
26 שגב לשבות עומות באשר לתקופת הייצוג, ולתקופה של "התהות הייצוג", וכן חזר לתאריכים
27 אחרים מואלו עליהם העיד בהליך הפלילי.
28

29 בדיון בערעור לפני, שוב עומת ע"ד שגב עם תשובתו למע"מ לפיה השירות ניתן מאמצע שנות ה-90
30 ועד סוף 2001, ואלו תשוביתו בהליך שלפניי (עמי 15 לפרי בערעור מיום 26.4.15, שי 20-9):
31 "ש. אתה אומר כאן [במכתב למע"מ] שתקופת השירות הייתה מאמצע שנות
32 התשעים ועד סוף 2001?
33 ת. נכון.
34 ש. נתת שירותים לאה בקשר לעיזובן איזנברג בשנת 2001, הרי כבר מזמן לא יציגת
35 אותה?
36 ת. המכתב הזה [למע"מ] נכתב לאחר שקיביתי את חוות הדעת של זיו שרון, שאומר
37 שהמע"מ הוא אפס, והוא הסביר לי וכתב גם שעט סוף 2001 חל חוק ותקנות
38 מסוימות, וכן כתבתי שהשירותים לפני סוף 2001, כי ב-1.1.2002 נכנסו הנקודות חדשות לתקפן.
39
40 ש. לא נתת שום שירות משפטי לאה, גם לגרסתך, לאחר 18.9.97, נכון?
41 ת. כן."
42
43

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 היינו, בוגד למכותב למע"ם בו מזוהה ע"ד שב לדוח אמות, הוא מצהיר שהטיפול ניתן עד סמוך
2 לסוף שנת 2001, בעוד שבפועל גם גרסתו הטיפול ניתנת וחודשים ספריים בשנת 97 (ולא מאמצע שנות
3 ה-90) והסתויים בספטמבר 97. החסרן לפיו ציין את שנת 2001 בשל העבודה כי בשנת 2002 שונות
4 התקנות, אין סביר, שכן הוא נשאל מתי נתן את השירות, ולא נשאל דבר לעניין חוק מע"ם. ככלומר,
5 בכל מקרה הדיווח למע"ם, למצער אין מדובר. יתרון, כאמור, כי ציין תקופת ארוכה כדי להצדיק
6 שכר טרחה של כ- 15 מיליון שקלים, אך בדייבך לא עליה ביזון לישב את הסתרה.

7
8 בהמשך נשאל ע"ד שב על הסתירה בין תצהירו בערעור לבין עדותו בהליך הפלילי (פרוטוקול הדיון
9 בתיק הפלילי מיום 9.9.12 בעמ' 605):

10 "ש. ובן/ 105 [תצהיר שב בערעור]...שם אתה בוחר לענות בתצהיר שהוגש לבית
11 המשפט שהשירות החל בסוף מאי ולא בא- 3.6.97?
12 ת. לדעתך התשובה מדויקת כיוון שיש הבדל בין נושא החשבוניות לבין התהווות
13 לנושא היינוג החל מימים 4.5.97".

14 תשובה זו אינה ברורה כלל ועיקר, והביטויו "ყיצוג בהתחווות" גם אינו ברור. נראה כי כאשר נתקל ע"ד
15 שגב בסתרה, ואין בידו לישב אותה הוא נזק לרעיוון זה של "ყיצוג בהתחווות" לאור זאת ממשיך
16 ב"כ המשימה וושאל בעניין זה:

17 "ש. בתקופה לפני ה- 3.6.97 היה לך כבר ייפוי כוח מלא?
18 ת. החל מיום 20.5.97.
19 ש. בתקופה שבין ה-4-20.5.97 ייצגת את לי?
20 ת. לא ייצגתי את לי באותה תקופה, דבר שאיןי אייצג יחד עם וינrotein את לאה, לי
21 ואימייל ועל זה יש מסמך בפקט מזמן נ/88/".
22
23

24 אשר למסמך מזמן אמת, אותו נ/88, כפי שאראה בהמשך מדווח בטיפות הסכם שליח שגב, לטענתו,
25 לע"ד וינrotein, שימושם לא נחתמה, ויש ספק גדול אם אכן נשלחה באותו מועד.
26

27 אולם לעניין תקופות היינוג, אכן ניתן לראות כי גם ע"ד שב מסתובך בין טענתו לყיצוג פורמלי לאיו
28 ולყיצוג מהותי לאה. הרו אין מחלוקת כי ייפוי כוח שנתנה לי למשרד שב נחתם ביום 20.5.97
29 ככלומר היינוג הפורמלי של לי מתחילה ביום 20.5.97, אך לפי עדותו של ע"ד שב, הן לפני, הן בתיק
30 הפלילי, היינוג המהותי לאה מתחילה ביום 3.6.97. ככלומר יש שתי תקופות של לყיצוג בהתחווות. בין ה-
31 ל- 20.5.97 כל שאלת היינוג נמצאת בהתחווות או שעל פי אותה טיטה נ/88, מייצג ע"ד שב
32 עם ע"ד וינrotein את לי אמייל ולאה, ובין ה- 3.6.97 ל- 20.5.97, מייצג כבר משרד שב את לי באופן
33 פורמלי וყיצוגה המהותי של לאה, או מותן השירותים לאה, נמצא בהתחווות.
34

35 ובהמשך (בפרוטוקול הדיון בערעור מיום 26.4.16, ש' 9-21):
36 "ש. אכן מיום 3.6.97 פעלת למען לאה?
37 ת. רק למען.
38 ש. נסייתו של ע"ד חנן ארליך ממשרד לשוויי והשייחות שהוא שוחח שם עם
39 ע"ד ד"ר וילר ומזכրתו, וההקלטות שבעצם ע"ד ארליך, כל אלו נעשו במאי עד
40 קודם שהתחלה לפעול למען לאה.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקוות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ת. לא. ההתחוות של מצב שבו אני פועל עבור להאה, החלה עוד קודם ועו"ד ארליך בחקירתו במשפט הפלילי, העיד שאות כל השאלות הואatas עם להאה, עם מר פרומן, הייתה חתנה. כמו שראית בכתב העזרו, היה ההסכם הראשון שהוא נספח 7 לכתב העזרו, מיום 24.5.97, והסכם החולף בספח 8 וגם לפני נספח 7 הייתה טיוותה מ-21.5.97? כן שהכל בוגר שירותים להאה.

ש. ככלומר אתה נותן שירותים להאה, לשיטחך, לא-דווקא מכוח ההסכם של ה-3.6.? ת. תחלתו של השירות להאה היא אף לפני ההסכם מה-3.6, כאשר להאה חתמה על מסמך נספח 7 [הסכם שתוך הפעולה הראשונית] שבסעיף 3 אומר שהיא תשלם לי את ה-5%.

כלומר, פעולות שביצעת עוו"ד ארליך ממשרד שגב, ושבהמשיך נתנו כי בוצעו למען להאה, בוצעו לפני יום 3.6.97. כיוון שמדובר בפעולות מהותיות, שעוו"ד שגב לתמוך בהן את ענטנו כי فعل לטובת האינטרסים של להאה, שבוחר עוו"ד שגב ל"ייצוג בהתחוות". בנוסף, הוא מזכיר את מועד תחילת הייצוג מיום 24.5.97 ליום 3.6.97 יומיות הסכם שתוך הפעולה הראשונית בין לי להאה, או אף למועד הכתנת הטיווה להסכם זה, ביום 21.5.97 (אלא שאזו שב עליה תהיה לגבי פניטו לעוו"ד נאמן בימים 22.5.97).

לעומת זאת, בפרוטוקול הדיון לפני (מיום 26.4.15 בעמ' 9, שי' 20), נשאל עוו"ד שגב במפורש: "מתי התחלה לפעול למען להאה" ומשיב (שם, שי' 21): "במחצית מאי".

בஹמשך נשאל לסתוריה זאת בין מלחצית מאי, ל-3.6.97, מועד חתימת הסכם יוני (עמ' 11 לפ"י מיום 26.4.15, חלק מוש' 28):

"ש. שאלתי אותך מkedom איך מתישבים דבריך עם מתן שירותים משפטי להאה מחצית מאי עם הפניה לשר נאמנו וגרסתו. באותו הקשר אני שואלת אותך איך מתקשר בכך שאתה אומר, מחצית מאי, כאשר בתצהיר אתה אומר סוף מאי? ת. הסיפור הזה של הימים הבודדים הוא פרק של יום וחצי קירה במשפט הפלילי, ואני לא מזמין. המשחק הזה של באיזה יום נעשתה המטמורפוזה שבו אני מוחיל לעבד עבור להאה, אם הוא רלבנטי בכלל, זה דבר שתרתתנו, כי להאה פתאום אמרה שההסכם שהיה עליו [הסכם שתוך הפעולה הראשונית בין לי להאה, ת/1 בהליך הפלילי, נספח 7 לתצהיר שגב בעיניו], היה חשבה ששה טפס הצעופות לש.כ.ל. הסיפור בין להאה, בין לי לבין אAMILI, הפת שלא קיבלה מלאה, הסיפור הזה גורם לכך שההסכם הראשוני נספח 7 ואחריו ההסכם השני [הסכם יוני, נספח 8 לתצהיר שגב בעזרו, ת/5 בהליך הפלילי], נעשו בתוכו ויכוחים ממשפטים, אבל אני, יוסי שגב, שעשיתי בכביות הרוצה של הספינה, צלצל אליו וינוט ואמר לו: צריך לעזור לאמא, נשלו אותה. אמרתי לך הרבה ממש: זה 5 אחוז ויורוט. אמר לי, אין שום בעיה, תבאו. באתי לפגיעה נס לאה. עני התחלתי לעבוד מנטלית עבור להאה מהרגע שהטלפון הזה הגיע אליו. מאתו רגע עני בראש שאני עובד עבור להאה רק לוי התנדבה. חתמנו אתה על הסכם. נספח 7 [ההסכם הראשוני] חתם מיד, זה זוזה מקבל אתה-5 אחוז ממנה, אז התחווה ההסכם שעליו אוננו מדברים [הסכם יוני]. מיום 3.6.97".

כלומר, גרסתו הסופית של עוו"ד שגב בעזרו לפני, לאחר כל הנסיבות היא זו: עוו"ד שגב "עובד מנטלית" עבור להאה החל מיום 4.5.97, עד ליום 3.6.97, הייצוג המהוותי של להאה, או מתן השירות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ללאה (להבדיל מהמנטלי שהחילה קודם, והפורמלי שמעולם לא היה), התהוו עד ליום 3.6.97 מועד חתימת הסכם יוני, וממועד זה ניתן השירות באופן מהותי ללאו באופן בלעדי.

כפי שיובהר בהמשך, עולה מהראיות כי גם בתקופה מצומצמת זו ביצעה משרד שבג פעולות שהיטיבו אך ורק עם ליז, אך סתיירות מהותיות אלו לגבי מועד הייצוג פוגעות במהימנותו של ע"ד שבג, ואין אפשרות לבסס על עצותיו נמצא בלבושו.

6.3 סתיירות בעדות ע"ד שבג לגבי אופו התקשורת הנטענת בין לאה למשרד שבג
נשא נסף, לגבי נפל סתיירות מוחותית בין עדותו של שבג בהזדמנויות השונות, ובינם לבין מסמכים שהוצעו היא בשאלת אופן התקשורת הנטענת בין משרד שבג לב' לאה איינברג. ע"ד שבג טוען כתענה מרכזית של המערערת, כי משרד שבג פעל עבור לאה. ע"ד שבג טוען לכך חן ע"י ע"ד ויינרט, חן ע"י ליז, חן ע"י לאה עצמה לעניין מסוים. לאור זאת, יש חשיבות לבחון האם אכן מי מהונגעים בדבר ביקש משגב לפועל כלוחם בשם או במקומו. האם ע"ד ויינרט, שהיא בא כוחה של לאה ביקש כך ממשנו, והאם עולה מהנסיבות כי מדובר בשליחות או שמא במימוש שירות הפעולה בין השניים, או שמא ליז ביקשה ממשנו לפועל עבור האם לאה, ואם כן, האם היה הדבר נושא לפרש שליחות, או שמא ביקשה ליז מע"ד שבג לפועל כבא כוחה שלה, במסגרת אותו שיתוף פעולה לו התיחסה בהסכםים עם האם.

כאמור לעיל, לא היה כל הסכם חתום בין משרד שבג לאה איינברג ואף לא ייפוי כוח לפועל בשמה, וכך לא הסכם שכר טרחה (אם כי בהליך הפלילי טען ע"ד פרי כי הסכם יוני היה הסכם שכ"ט בין לאה למשרד שבג, וע"ד שבג עצמו טען כי הסכם יוני מחיב את לאה לשלם לו את שכרו).

על אף העדרם של מסמכים בכתב, טוען ע"ד שבג כי ניתן ללמוד על אותה שליחות נסורת מהנסיבות. ובכן, כפי שאראה בפרק זה, ע"ד שבג עצמו מעיד לדברים שונים לגבי אופן התקשורת, או אופן מינויו שלוח, וכן מעיד בניגוד למסמכים זמן אמת.

3.6.3. תיאור התקשורת בין לאה למשרד שבג בעדוויות ע"ד שבג
הגדרה הראשונה שנตอน ע"ד שבג היא בمعנה לפניו של המבקר דרגי למעעררת (ת/1 בהליך הפלילי), במסגרתו נשאלת המערערת בגין השר או מיזמין את השירות, והאם מדובר בתושב הארץ או תושב חול. ע"ד שבג, בمعנה (ת/63 בהליך הפלילי) מפנה להראות הדיון הנוגעת לחיסין בין ע"ד ללקוח וטוען כי אין לו הסכמה שלאה איינברג להסרת החיסין. הינו, הלקחיה היא לאה איינברג, והוא זו שהזמין את שירותיו.

בהודעת ע"ד שבג ברשותו המש (מיום 21.1.08, דף 2 ש"ג 17-5, ת/27 בהליך הפלילי), נשאל ע"ד שבג כיצד נוצר הקשר עם גבי איינברג ומשב:

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "עו"ד יינרוט הוא זה שפנה אליו, היא [לאה] הייתה במשרוֹדוֹ והוא פנה אליו והודיע
2 לישhaiia מבקשת לפגוש אותו."

3 גרסה מפורשת ניתנה בהודעת עו"ד שב ברשות המס מיום 21.1.08 (ת/8 בהליך הפלילי, דף 4, חל
4 בש' 11):

5 "ש. אני מצד בפניך את פסק הבוררות שניתן ע"י השופט מאיר שמרג' בעניין לאה
6 איזנברג וליז הרדי....על פי המתוואר בפסק ייצגת איזם מטעם אימוי, נלחם כדי
7 כך? ת. המודבר בתיק מציע שבעו נטען למיעשים איזם מטעם אימוי, נלחם כדי
8 לנשלה מהרכוש שאביו השאיר....במקביל ליז הרדי הסכימה עם מושדרנו שמאחר
9 וויא פעולת בעסן כמיופת כוח של האם וליינר שני ואשי חץ מחד עו"ד יינROUT
10 המייצגת את האם, ומצד שני ליז הרדי המייצגת את האם באמצעות עו"ד אחר שפועל
11 לטבות האם....בקבות הסכמה של ליז הרדי עם משרד שגב שאומרת עצמה
12 שהיא לא הקלינית והפעילות בעבר אימה...".

13 כפי שעה מההודעה, עו"ד שגב מတкар כי נכנס בעקבות פניה של עו"ד יינROUT, כאשר מלכתחילה
14 הייתה הכוונה כי עו"ד יינROUT ושבג ייצגו את האם במושתף, אלא שעו"ד שגב יעשה זאת באמצעות
15 ייצוג פורמלי של הבית ליז. לא ברור מתשובה זו האם שגב פועל עבור אלה בשליחות עו"ד יינROUT,
16 בשליחות ליז, או בשליחות שנייהם. יש לשים לב בתשובה לא מופיע ולו מועד אחד. כשבודקים את
17 מועד מתן השירות, כפי שניתחתי לעיל, רואים שהדברים אינם מתיזבים.

18 בפרוטוקול ההליך הפלילי (מיום 29.3.12 בעמ' 514, החל מש' 21), בקש ב"כ המאשימה מוע"ד שגב
19 להבהיר את הנسبות בהן פנה אליו עו"ד יינROUT והסביר:

20 "המנוח נפטר ב-27.3.97, ועו"ד יינROUT פנה אליו ב-4.5.97. הוא בקש ממוני ליעיג
21 יחד אליו את האירושת נשולחה ואמר שהוא מייצג גם את ליז ואמיili בנותיה
22 וגם אמר שיש בת נספת, אידית, שמתלבטה. הוא תיאר לי את המקורה שנגע ללב,
23 נישול אם לא מתקבל עלי. הסכומי לקבל זאת כתיק, דרשתי 5% + מע"מ. הוא אמר
24 שהעבודה תהיה ייחד אותה. הסכמו ששנינו נקבע מלאה שהיא העיקר (75%
25 המעייבון) ומלייז ומאמיל, שכ"ט בחד.
26 ש. האם ניסחת לו הסכם שכ"ט.
27 ת. כן, הוא אמר תנשך, תשלח לי ואחותים את הצדדים. (ג/88)."

28 היינו, מישחת הטלפון הראשונה הזודה שבב סבלה של האלמנה, וסיכם על ייצוג משותף של לאה
29 עם עו"ד יינROUT. ככלומר, לפי סיכום זה לא הייתה אמורה להיות בעיה, עו"ד שגב היה אמור להצטרף
30 לעו"ד יינROUT, ושניהם ייחדו היו אמורים לייצג את לאה ליז ואמיili.

31 בהמשך ההליך הפלילי, בפעם הראשונה יש גרסה מפורשת הכוללת מועדים, הניתנת בתשובה לשאלת
32 בדבר מועד מתן השירות (פרוטוקול הדין בהליך הפלילי מיום 9.9.12, עמ' 603, החל בש' 17)

33 "בימים 4.5.97 שלחו לי את אמיili ביחד עם יינROUT, שזהו הסכם שכ"ט שבו אני מייצג את
34 לאה ואת ליז ואת אמיili ביחד עם יינROUT, שנינו עו"ד של לאה ומקבילים 5 אחוז.
35 המשמעות הזה נ/88 קדמה לו שיחה שבה יינROUT ביקש ממוני לייצג את לאה ואת ליז
36 ואת אמיili מיום 4.5.97. כל בקשה שהוגשה ע"י יינROUT, אם זה תביעות המזונות,
37 התגובה בבית המשפט למשפחה לשיתוף ברכוש, הצוואה, כל אלו הועברו אליו ע"י

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ד"ר וינרוט והינוי בקשר לשינוי שኒיג בחיד את אלה לי ואמלי. בישיבה
2 ביום 18.5.97 שוינרוט אמר שהם לא מסכימים להסכם שכ"ט ונעשה ניסיון לשבעה,
3 הם ביקשו לעובד לפיו שעות... ולויז אמרה לי "תකשב עד שהם יחליטו ארוין כבר
4 יבריח את כל הרוכש. אני מסכימה".

במהלך מפגש נזכרנו להיפגש ונחתם הסכם שכטרת החיה בין לי למשרד שגב. אז מעד ע"ז
שגב כי בישיבה בה נכחו ע"ז וינרוט, ע"ז שגב, לאה והבנות, כבר אז:
"היה הרעיון שהזוג ביום 18.5.97 שנייג את האמא לאה, בשני חיצים וינרוט
ישירות כבאותו ואני באמצעות הפרונט, לי, שבאופן פורמלי אני מייצג אותה, זה
ביום 18.5.97 הוציא ע"ז וינרוט"

בכלומר אכן התיאור הוא כזה: «עה"ד שגב וינורות סיכמו כי יציגו יחד את האם ושתיהן הבנות, סיקום שהעהלה עוזיד שבג על הכתב, לטענתו, במסגרת נ/88, וכך פעלנו בפועל החל מיום 4.5.97 ועל ליום 18.5.97. אז בישיבה מיום 18.5.97, משלא הסכימו האם והבנות להסדר זה, אז הוצע הרעיון ליציג את האמא בשני ראשיים, כאשר חן עוזיד וינורות, חן עוזיד שבג יתנו שירות לאמא, אלא שנעוזיד שבג יעשה זאת באמצעות לייז, ואז נחתם הסכם שכ"ט הראשון בין לייז למשרד שבג. גם מתיאור זה לא ברור מי ממנה את משרד שבג שליטה. אם מדובר בישיבה מיום 18.5.97, ניתן כי אלה עצמה מסכימה לסדר זה וממנה את שבג לשולחה הנסתיר באופן ישירות. לחופוף, ניתן כי עוזיד וינורות ממנה אותו, ועוד לחופוף, כי לייז ממנה אותו. לאחר חתימת הסכם שכ"ט עם לייז, נראתה כי עוזיד שבג, הפועל של צללו, מקבל הוראות ממנה לפועל ולמען אותה. וכך הוא בשליחות נסתרת מטעם לייז.

22 בהמשך משותנה שוב הגרשא, בתצהיר ע"ד שבגבעrho (מיום 11.09.29), בו, בסעיף 44, מבחר ע"ד
23 שבכ"י לאח איזי נבורג הגיעה להע"ד ובירשות שיטפל בעניינו וימקסם את חלקה בעזיבונו.

בסעיפים 51-45 מותוארת הפגישה במשרדו של עוזי'ד וינרויט:

45. בתאריך ה- 18.5.97 הזמנה המעדרתת (עוזי'ד יוסף שבג וועוזי'ד אפי פרוי) לפגישה אצל עוזי'ד דר' יעקב וינווט. בפגישה נכח גם לא איזנברג, שלושת הבנות של שאול איזנברג ציל, עידית, אמילי וכן ליז הרדי, עורכת דין נספחים ממשרד וינווט. באותה פגישה תואר בפני המעדרתת נושא הצוואה המונשלת ועוזי'ד וינווט ביקש כי המעדרתת תציג את הבנות או מי מהן.

46. לעומת התברור כי ליז הרדי (شمועלם קודם לנ' לא הייתה כוחה של המעדרתת), הייתה הבת היחידה שהסבירה שהمعدרתת תציג אותה בעניין עזבונו המנוח אל איזנברג, המעדרתת וליז הרדי חתמו ביום 20.5.97 על הסכם שכטרח והחלו ביצוגה של ליז הרדי.

47. הוא לפני והן לאחר חתימת ההסכם שבר הטרחה שאלת המעדרתת האם ליז הרדי רוצה לשפט פعليה עם האם והוסבר לה כי הדבר יכול לפחות באנטරסים שללה. ליז הרדי סייפה כי האם היא אישה מבוגרת וחולשה וכי היא רוחה לעזרה לה. אשר לחש שטייגען, אמרה ליז הרדי כי האם הבטיחה שזה לא יקרה וכי האם תתגמל אותה על העזרה.

48. המעדרתת, לאחר בדיקה דוחפה של המכבי המשפטית הודיעה ליז הרדי כי בין שסמכות השיפוט הרואיה אינה בישראל, ויש חשש שרעורין איזנברג לתפוס סמכות שיפוט בפרטם, מן הרואין להגיש בקשה לששי שטאפשר, אלי, לתפוס את מקום השיפוט אכן בפרטם, בוגר. הגישה המעדרתת, בשם ליז הרדי בקשה לטו רשותה ומינוי מנהל עזבונו אגני בבית המשפט המחויז בטל אביב.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 49. לוי הרדי מסרה למערורת, כי היעוץ שקיבלה האם, לאה איזנברג, מעו"ד
2 וינרוט הוא, שהם תבעו 50% מכל הרכוש שהיה קיים לבני הזוג שאול ז"ל ולאה
3 איזנברג מכוח החלטת השיטוף. לוי הרדי הודיעה כי היא רוצה לעזוז לאמא שללה
4 לבודות בתביעה זו, היא אמרה שהיא מבקשת כי המערורת תנתן את כל השORTHIM
5 המשפטים הנדרשים ותכין את כל כתבי בית הדין הדרושים כדי שלאה איזנברג
6 תזכה בתביעהה על פי החלטת השיטוף. כן אמרה לוי הרדי שהיא הסכימה להיות
7 חוד החתייה במאבק זה והיא מבקשת מהמעוררת לפעול בהתאם.

8 50. המערורת הסבאה את תשומת לבה של לוי הרדי לעובדה שאם לאה איזנברג
9 תזכה בהחלטת השיטוף ותקח 50% מהרכוש, אז לוי הרדי תפסיד 50% מהרכוש
10 שהייתה מקבלת על פי החלטה. על כך עונתה לוי האם הבטיחה שלא תפעע ואך
11 הבטיחה לתמפל את לוי זוכתה.
12 51. בנוסך אמרה המערורת ללי הרדי כי על פי ההחלטה איתה, אין זה מותפקידה
13 או מוחבתה לחתת שירותים משפטיים לאם, לאה איזנברג, אלא ללי הרדי, והטיפול
14 המשפטי של ליidi עוי"ד וינרוט. לוי עונתה כי האם תשכים לשלם למערורת שכר טרחה
15 בגין הטיפול המשפטי שניתן לאם כאמור לעיל. לוי הרדי ביקשה לדעת מה הוא
16 השכר שיידרש על ידי המערורת מלאה איזנברג עבור השירות המשפטי,
17 והמעוררת, הנוגעת לחייב בשכר על פי הוצאות, אמרה כי היא דרושת שלאה
18 איזנברג תשלום 5% ממה שהיא תקבל".
19
20
21 ראשית, יש להזכיר כי בסיפה של הדברים מצין עוי"ד שב כי שכר טרחתו יהיה בגובה 5% ממה
22 שתקבל לאה, זאת קודם לחתימת הסכם שכר טרחתה הראשון בו נקבע כי שכר טרחת משרד שגב
23 ישולם באחוזים ממה שתקבל לו. בנוסך, אשר לאופן ההתקשרות, בגין גירושה, לפיה כבר בשיחה
24 הראשונה מיום 4.5.97, ולכל היואר בפגישה הראשונה, ביום 18.5.97, סוכם בין עורך הדין וינרוט
25 ושגב כי עוי"ד שגב ייגע את לאה באמצעותו לוי, הררי שבתצחירו מצטיירת תמנה אחרת, רק
26 במועד בו נושא עוי"ד שגב עם לוי כדי להזכיר את הסכם שכר טרחתה עמה, שם לב לכך, שהשירותים
27 שמבקשת לוי כי משרד שגב יבצע עבורה, הם שירותים שמקדמים את טובתה של האם, וכי הפנה את
28 תשומת לבה של לוי לכך. לוי השיבה כי האם הבטיחה שהיא, לוי, לא תפעע, ולא הייתה יותר זו שבסיקה
29 כי משרד שגב ייתן שירותים לאמא לאלה.
30
31 כאשר נשאל עוי"ד שגב האם הציע לוי להצטרף לאירוען, הוא מפרט את מה שהייתה בפגישה בין לבן
32 לי, לאחר הפגישה בה סיימו ללבת בשני ראשי רוח וכי עוי"ד שגב ייגע את לוי רק פורמלית, ומעיד כי
33 אכן באותה פגישה בירר עם לוי למי בכוונת להצטרף והעלאת האפשרות כי תצטרף לאירוען.
34 לטענתו היה זה מוחבותו המקצועית להציג זאת לויו בקשרו ועל כך אעומד בהרחבה בהמשך, ראו
35 לענין זה עדותו בעמ"י 668 לפ"י הדיוון בהליך הפלילי, ש' 26-16).

36
37 עללאת האפשרות עוי"ד שגב כי לוי תצטרף לאירוען במועד זה, הינו 21 או 21 במאי 97,
38 מעוררת סתיות רבות לעניין מועדי מתן השירותים הנ眷נים להאה. עוי"ד שגב העיד, כאמור, כי סיכם
39 עם עוי"ד וינרוט כבר ב-4.5.97 כי הוא ועו"ד וינרוט ייצגו יחד את האמא. לטענתו, החל מאותה שיחה
40 ראשונה עם עוי"ד וינרוט הוא החל "לעבד מנטלית" עבור האם, בשל המעשים הנוראים שעולל לה
41 אותו אירוע, וכיון ש"ניסיונו אס" אינו מתקבל עליו. כן העיד עוי"ד שגב כי בפגישה מיום 18.5.97 סיכמו
42 כי ייצגו יחד את האמא, כאשר רק הייצוג הפורמלי יהיה מפוצל. על כן הعلاת האפשרות לפני לוי ב-

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

21 או 22 למאי, לאחר כל אלו, לחבר לאחיה ארווין, סותרת את עדותו בדבר הסיכום עם עווייד ויינרט
ב-4.5.97 ו-18.5.97. עדות זו עלתה בקנה אחד דוקא עם עדות עווייד ויינרט לפיה המליך על יצוג נפרד
ללאו, וזה מה שסוכם בפניה מיום 18.5.97. רק אם סוכם על יצוג פרט, פורמלי ומהותי, כפי שטען
עו"ד ויינרט, אז יש היגיון בעדות עווייד שבפיה בפניה בו מסוכמים תוכן השירות ושכר הטרחה,
מבahir עווייד שבב, ללקוחתו החדש לייז, מה הון האפשרויות הפתוחות לפניה, לרבות האפשרות של
חברה לאחיה ארווין.

3.6.ב. סתיות לגרסת שבגבי אופן החתקשות במסמכים מטעם ליו שהוכנו ע"י משרד
בנוסף לסתירות בעדויות עווייד שבב עצמו, הגרסה לפיה סיכם עם עווייד ויינרט, לאח וליז כי ייצגו
במשותף את האם מבחינה מהותית, אלא שהיצוג הפורמלי יהיה שונה, נסורת גם במסמכים אחרים
שהוכנו ע"י משרד שבג.

כך, בכתב התביעה של לייז בבוררות ויינגרט (עמ' 72 לנשפחית צהיר איגר, נ/מ 58 בהליך הפלילי), בסעיף 1.4
לכתב התביעה מצינית לייז, התובעת, כי עווייד ויינרט "אמו לתובעת [לייז] שהוא מייצג את האם
ואינו יכול לייצג את הבנות והציג של לייז תשכור את שירותיו של ד"ר יוסף שבג, עווייד." כלומר,
במסמך שהכין משרד שבג, תומכת לייז בגרסת ויינרט לפיה עווייד ויינרט סבר כי יש להפריד את הייצוג
בין האם לבנות.

כך גם בבוררות הנשיה שмагר, בסעיף 4, מצינית התובעת לייז, שעל כתב התביעה מטעמה חותמים
עו"ד שבג ופרי, ושhai מאשרת את האמור בכתב התביעה בתצהיר מטעמה, שאומת בידי משרד שבג,
כך (סעיף 4 בכתב התביעה):

בתחלת חודש מיוזמתה התובעת לפגישה אצל ד"ר י. ויינרט, עווייד, אשר
באותה עת החל לייצג את האם.
ד"ר ויינרט מסר לתובעת [לייז] בפגישה זו, שהאם והבנות צריבות להערכן למצב
קשה, ובמידה ותשפנה פעולה ביניהן, הן תצאננה נשכחות. באותה עת אמייל שברה
שפוק אם יש סענס בתקימת הדואת, אף שמדובר לא נמצא, וספק אם יש טעם
במצבים משפטיים.

עו"ד ויינרט היה בדעה אחרת, אך אמר לתובעת [לייז] שהוא מייצג את האם, ואינו
יכול לייצג את הבנות, והציג של לייז תשכור את שירותיו של ד"ר יוסף שבג, עווייד,
שכן לדבריו, יש לאחריו יכולת לבצע חקירות ולהナル מואבך ממשן בבי"מ...".

כתב תביעה זה, שהוכן בידי משרד שבג בזמן אמת, ונתמך בתצהירה של לייז, תומך בחולטין בגרסת
עו"ד ויינרט לפיה סוכם על יצוג פרט, פורמלי ומהותי, תוך שיתוף פעולה בין הבית לאם ובין משרד
עו"ד, וסותר את גרסת עווייד שבב לגבי שירות נסתרת. הינו, כפי שהעד עווייד ויינרט, הוא סבר כי
בשל ניגודי עניינים משרד לא יוכל לייצג, והוא פורמלית הן מהותית את הבית לייז. ועל כן הציע כי
האחרונה תשכור את שירותו של משרד שבג, תוך שהבהיר כי השירותים ישתפו פעולה, אם הלקוחות
סבירו, כפי שהוא מציין, כי כדאי לעשות כן. יש לזכור ולהזכיר כי בוררות הנשיה שmagר הenthalה בשנת
2003, לאחר שחלוקת העזובן הتسويימה שנים קדום לכך, ועל כן גם לו היה טעם לשמור על סודיות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הרכישת נסורתה בכל שהיה
2 בזאת.

ג. טיעות הסכם ייצוג משותף, נ/88

5 אחד המסמכים עליהם נסמן ע"ז שב בטענותיו כי ייצג את לאה יהוד עם עוזיד וינורות וכי כך סוכם
6 מרראש בינויהם, היא טיעות הסכם, שלא נחתם, ולפיה עוזיד וינורות שגב ייצגו ביחד את לאה, אמיili
7 ולו (נ/88 בהליך הפלילי). עוזיד שגב טוען כי המסמך נשלח על ידו לעוזיד וינורות ביום 4.5.97, מיד
8 לאחר השיחת הראשונית בינויהם, בה סוכם כי החניינים ייצגו במשותף את האם לאה, ושתי בנותיה
9 אמיili ולוי. המדינה טוענת כי מסמך זה לא נשלח בתחלת הדרכן, אלא בהמשך הדרכן, לאחר הסכם
10 יינוי, ככלז' חשבה שהתרומה שתרמה להאה עלתה על הפיצוי או השיפוי שלאה התחייבה לו בהסכם
11 יוני, שאז כמובן, פרשנותו אותה טיעות משתנה לחולתוין.

להלן אביה את נוסח המסמך, ולאחר מכן את הראיות הנוגעות למועד שליחתו.

15 אוטו הסקם, שנישח ע"ז שבג, מנוסח כמכותב מאת לאה אייזנברג, לי הרדי ואAMIL פורמן אל עוה"ז
16 שבג ווינרט במשותף, כשבסופו מאשרים עוה"ז שבג ווינרט את האמור בו. בשל חшибתו מובא
17 המכטב כתלענו:

"לכבוד
ד"ר יעקב וינרוט, עו"ד
ד"ר יוסף שגב, עו"ד
תל אביב

132

ולראיה באנן על החתום:

לאה איזנברג לייז הרדי אAMILI פורמן

לייז הרדי

לאה איזנברג ליז הר

הריינו לאשר ולהסבירם לאמור לעיל:

ד"ר יוסף שגב, עו"ד

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ע"ד שב חזר והתייחס לנ/88 איתה טויה כדי לבסס את טענתו על תחילת השירות וכי השירות ניתן
ללאה. לאור המחלוקת בשאלת מותי נשלח מסמך זה, יש חשיבות להראות שע"ד שב מסמך עליו
מסמך מהותי המעיד על חובקה של כתיחה סיכם ע"ד שב עם ע"ד וינrotein כי הם יציגו את לאה
אייזנברג במשפט. למעשה, החל מהודיעתו ועדויותיו במע"ם, דרך עדותו בהליך הפלילי, וכלה
עדותו בערעור לפניי, ע"ד שב חזר ומפנה למסמך זה, כאשר ראייה מרכזית לתמיכה בטענתו כי ע"ד
שב ע"ד וינrotein יציגו בירוח את לאה, אלא שיע"ד שב עשה זאת באמצעות יציגה של לי. אציג
תחילת התיאחותו של ע"ד שב לכך שמסמך זה מעיד, אולי יותר מכל ראייה אחרת על גרסתו,
ולאחר מכן אבחן את הריאות בקשר למועד משולח המכתב.

3.6.3 (1) התיאחות ע"ד שב למסמך כמעיד על גרסתו לפיה הוסכם על ייצוג מהותי משותף
בתחילת, במע"ם, בחקירה מיום 8.9.09, ת/35 בהליך הפלילי, דף 11 נשאל ע"ד שב האם יש לו
מסמך מטעם לאה, המעיד כי בקישה את שירותו, זאת לאור העובדה שום כאשר ע"ד מייצג אדם
בNAMEנות, הוא דואג להסכם בעניין, ומשיב:

"אני לי מסמך מטעם האם, אבל יש לי ראיות נסיבותיות המוכיחות זאת.
כך למשל הסכמה לחולקת שכ"ט שהתקבלה מהתאם ומליו הרדי בין ע"ד
וינrotein, הסכמה זו, לאור הסכום בין האם לאמא, לא קיימה. בפתיחת הדואנה
ישבו ע"ד וינrotein והאם והבת אAMILI ובת נספת ששותית את שמה [אדית] ולוי
הרדי, ודובר על כך שאבואה ע"ד בצוות ע"ד שיציג את האם והבנות מול ארויו
אייזנברג ואף אמרתי מה דרישתי ומה גובה שכ"ט מהאם. ונדמה לי שאף הייתה
טיוטה בזאת.".

כפי שניתן לראות מהמשך הדברים, מדובר באותה טויה נ/88. הינו, כאשר נשאל ע"ד שב אילו
ראיות יש לו להוכיח שנתן שירותים לאה, מאשר ע"ד שב כי אין לו ראייה ישירה אלא ראיות נסיבותיות,
וכאותו, אולי המרכזיות שבחן, מצין את אותה טויה ראשונית.

בהמשך, מתייחס ע"ד שב לנ/88 בהליך הפלילי במספר הזדמנויות.

כך, בעמ' 603 לפרק הדיון בתיק הפלילי מיום 9.9.12, החל בש' 17:
ש. האם הגירה שלך עכשו שהשירותים להאה התחיל כבר בת/1 ביום 24.5.97
[הסכם הראשון בין לי לאה]
ת. אני אסביר. ביום 4.5.97 שלחו ששותית את נ/88 לע"ד וינrotein, שהזה הסכם שכ"ט שבו
אני מייצג את לאה ולוי ואת אAMILI בלבד ע"מ וינrotein, שנינו ע"ד של לאה ומכלבים
5%, המסמך זהה נשלח נ/88 קדמיה לו שיחחה שבת וינrotein ביקש מני ליציג את
לאה ואת ליו ואAMILI מיום 4.5.97".
יש להזכיר כי בעדות זו ע"ד שב אכן מדבר על הסכם שכ"ט, וטעון שמכוחוamus
יציג עם ע"ד וינrotein את לאה, ליו ואAMILI.

כך גם בדיון בהליך הפלילי (ימים 27.9.12, עמ' 616 לפרק ש' 11-5):

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "ש. אני מפנה לסעיף 72(ב) שגס מה השופט שmag קבע: "מתקבלת תביעתה
2 לתשלום של התובעת של שלושה מיליון דולר כולל מע"מ לפי סעיף 2 להסכם
3 האמורו [הסכם יוני]. תאשר לי שהתובעת לפיסעיף זה, זה גם הגב' לוי הרדי זיל?".
4 ת. כפי שכבר הסבירתי וכפי שתראה שזה, וזה גם הגב' לוי הרדי זיל?
5 על פיסעיף 2, זו הנאשמה 2 [המערערת], כי היא זו שהייתה צריכה לקבל את
6 שלושה מיליון דולר, או חמישה אחוז, לפי הנமוק ובך זה מופיע מתחילה הטיפול
7 בתיק נ/88, בת/1 להסכם הראשוני, בת/5, ההסכם השני, בת/6 להסכם הנוסף...".
8

9 גם כאן מעמיד ע"ד שבגאותו טיטה שעלה לע"ד ויינרט, בשורה אחת עם הסכמי שיתוף הפעולה
10 שנחתמו בין לאה ולוי להסכם ממש. בנוסף, ע"ד שבג מוחבר הסכם שכר טרחה עם הסכמי שיתוף
11 פעולה בין לוי לאה, כדי ליצור את הרוושם כי גם הסכמי שיתוף הפעולה הם למעשה הסכמי שכר
12 טרחה בין לאה לבינו.
13

14 ושוב בפרוטוקול דיון בהליך הפלילי (ימים 12.10.12 – 9.10.13 בעמ' 631, ש' 29):
15 "ש. לוי הייתה לך קוכה שלך?
16 ת. כפי שהעדתי, מתאריך 4.5.97, נ/88 – טיטה הסכם שכ"ט שבו הייתה אמורה
17 לייצג את לאה, אמלילו לוי, ועד ליום 20.5.97 שבו נחתם הסכם שכ"ט ויפוי כוח עם
18 לוי – ת/47, ומתאריך 20.5.97 ועד ליום 30.6.97 שבו נחתם ת/5 המגב שły הייצגו היה
19 בהתהווות [במקורה: התהווות]".
20

21 אין צורך להזכיר מילים נוספות על פתרון הייצוג להתהווות, אך כאן מדובר לראשונה ע"ד שבג על
22 טיטות הסכם, ומשווה אותו להסכם שכר הטרחה עם לוי.
23

24 ובהמשך אותו פרוטוקול בעמ' 632 ש' 22-15:
25 "ש. אז אני שואל אותך שוב האם יש הסכם שכ"ט בין לאה, התשובה שלך
26 היא לא?
27 ת. התשובה שלי היא עובדות.
28 ש. מהן העבודות?
29 ת. העבודות היא שאני יוסי שבג והנאשמה 2 [המערערת] תמורה הסכמה לתות
30 שירות משפטי לאה חן בנ/88 דרשנו 5% וזה בת/1 להסכם שכ"ט מיום 24.5.97
31 דרשנו 5% חן בת/5 הסכם שכ"ט מיום 5.6.97 [במקורה ציל מ/3.6.97] דרשנו 5 אחוזו.
32 לאה הסכימה לשלם לנשامتה 2 את החמישה אחוזים אך לא יותר מאשר מיליון
33 דולר. סעיף 2 לת/5 זה הניסוח של הסכימה בין הנשامتה 2 ובין עוה'ד לאה
34 שכתבו את ההתחייבויות והבורר הנשייא שmag אף פסק שזו לשון ההתחייבויות.".
35

36 כאן שוב מוחבר ע"ד שבג בין נ/88 להסכם שיתוף הפעולה בין לאה לוי, וטען כי חן בנ/88, חן
37 בהסכם שיתוף הפעולה נקבע כי לאה חייבת בשכר טרחת משרד שבג בשיעור של 5% ממה שתקבל
38 מיהרכוש, עד לתקרה של 3 מיליון דולר. אגב, יש לציין כי גם עדות זו אינה מודיקת. זאת, כיון שכבר
39 בבורריות ויוגרד ושמגר ואף היום, טוען ע"ד שבג כי כל ה-5%, צרכיהם להוציא לכיסו, למערערת.
40 ואילו, גם לגרסתו שלו, על פי אותה טיטה נ/88, היה צריך להתחALK בסכום זה עם ע"ד ויינרט.
41

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בהמשך דיוני הוחכות בהליך הפלילי ע"ד שגב כבר מתייחס לנ/88 כאל מסמך חתום וגמר, בעוד
2 שגם על פי גרסתו המסמן לא נתפס. כך, בPROTOCOL הדיוון בתיק הפלילי מיום 15.10.12 עמי 561 לפ"ר
3 החל ב' 28 מעיד ע"ד שגב כך :

4 "האם הקלטה של ע"ד אROLICK את ווילר נעשתה במסגרת השירות שניתן להאה
5 עליו היא שילמה לך ?
6 אני מכיר לך את העובדה שכבר העדתי מספר פעמים כיצד מתנהל השירות
7 המשפטיא מנ/88 ועוד לסוף השירותים הפליליים כאשר הילקטי זאת לתקופות.
8 התקופה שעדי חתימתה ת/5 השירותים היה בתהווות, אמור התייחס לתשתית שירות לפי
9 ללאו ולא אAMILI, לאחר מכן לפי ת/1 ביום 24.5.97 אמרו לתות שירות
10 ללויז וללאה, ולאחר מכן עם חתימתה ת/5 גם אני וגם לוי התchingנו לתשתית שירות בלבד
11 ללא זה ועד אמצע ספטמבר 1997.". 12

13 ושוב בהמשך אותו פרוטוקול, החתייחסות היא לנ/88 כחסכם שכ"ט חתום ומחייב (עמ' 653 ש' 11-4) :
14 "האם לטענתך היום אותן הקלטות של ע"ד אROLICK לא ניתנו במסגרת שירות
15 משפטיא של נשות ?
16 אני חזר על דברי, השירות המשפטיא מנ/88 שתאריכו 4.5.97 ועד ת/1-ה-
17 3.6.97 הינו שירות שניתן ללי, ללא ולאAMILI, מות/1 עד ת/5 כלומר עד ה- 24.5.97
18 השירות ניתן להאה ולז. מות/5 ועד אמצע ספטמבר 97 השירות ניתן בלבד להאה
19 וזה נושא התקובל בפניו ועל זה כתוב האישום.". 20

21 בשלב זה ב"כ המאשימה מזקירות לע"ד שגב כי נ/88 אינו חתום (שם בעמ' 653 ש' 12-17) :
22 ש. בית המשפט אז זכר ברוגע את כל המזגיים בעל פה, תסכים ATI ש/נ/88 הוא לא
23 מסמך חתום ע"י להאה איזנברג גם לא על ידי.
24 ראה, יש הבדל בשאלה אמר או אין חתימות על גביו לבון השאלה האם סוכם שזו
25 הטיטה שאני אנ Sachs ואמסו לע"ד יינרט מבלי שקדם לכך דיבור, והעדתי
26 שהדיבור היה שע"ד יינרט הציע שאני והוא ניציג ביחד את להאה, לוי ואAMILI. הוא
27 שאל מהי דרישתי הכספי ואמרתי 5%". 28

29 ככלומר, ע"ד שגב אמר שאמנם נ/88 אינם חתום, אבל זה היה הסיכום בעל פה בין ע"ד ויינרט.
30 כפי שאפרט, ע"ד ויינרט מכחיש את הדברים, ועדותו של ע"ד ויינרט, מעבר להיותה עקבית, נטmeta,
31 גם בעניין זה, במסמכים מזמן אמרת, כמו למשל, קבלות וحسابונות על שכ"ט בסכומים ניכרים
32 ששילמה לו להאה (ושבגנים שולם מע"מ בשיעור מלא כדי). 33

34 בהמשך ההליך הוצג לע"ד שגב נ/88 שאינו נושא חתימות וזו תשובהו (שם בעמ' 654) :
35 "לי אין את נ/88 חתום. בטלפון אמר לי ויינרט שאולי יש בתיק את ההסכם חתום
36 על ידי להאה ואולי לא על ידי אAMILI ואם הוא רוצה שיכתוב לי מכתב מזכרנוו, אמרתי
37 אני מעדיף את הניר.". 38

39 עדות זו עומדת בסתריה לעדויות שהודיעו הן ע"ד שגב הן ע"ד ויינרט, בתצהירים שהגשו בבוררות
40 ויינגרט. כזכור, בבוררות ויינגרט טען משרד שגב בשם ליז, כי היו ארבעה הסכמי שירות פועלה בין
41 האם ליז, חלף השלשה החותמים הנמצאים בהליך שלפני. טענת משרד שגב בבוררות הייתה,
42 שלאחר הסכם יוני, ומשרד שגב הביא להישגים בגונע לתקיפת צוואה 86, סיכמו ע"ד שגב וע"ד
43 ויינרט, בעל פה, על סיכום אחר, לפי האם ושתי בנותיה ליז ואAMILI יחולקו שווה בשווה בכל מה

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

6 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שיתקבל מהיעזבון לטובת שלושתן. הינו, כל מה שיתקבל בעקבות סיום סכום הירושה יחולק
2 לשלשה חלקים שווים. ע"ד וינרוט הבהיר את הדברים. מכל מקום, אותו מסמך נ/88 הינו המסמן
3 היחיד המדובר על חלוקה שכזו ושלוש. הינו, נראה כי בזמן אמת, התייחס ע"ד שוב לאותו נ/88قبال
4 הסכם בעל פה, שהוא קרא לו הסכם שיתוף הפעולה השלישי, עלי טען שוכם לאחר הסכם יוני. ע"ד
5 וינROUT בתצהיריו לא הבהיר כי ע"ד שוב הציע צעה זו, אלא הבהיר כי מושתו והוא דוח הצעה זו
6 מכל וכל. הינו כי לא הגיעו להסכמה כזו. יש להזכיר כי טענה זו של הסכם שיתוף פעולה שלישי בעל
7 פה, ננטשה ע"י משרד שוב בהמשך. מכל מקום, התצהירים מזמן אמת, תומכים בගורסת ע"ד וינROUT
8 כי הסכם כאמור מעולם לא נתמם. לאור הבהיר את הסכם, הרי לו הייתה
9 בפועל אמת טויה חתומה, בודאי שמשרד שוב היה מגיש אותו אז, במסגרת הבוררות, בשנת 98 אז
10 הדברים היו טריים, כפי שהגשים את כל הסכמי שיתוף הפעולה האחרים בין האם ליז.

11
12 בהמשך אותו פרוטוקול בהליך הפלילי (ימים 15.10.12 ו-16.9.15), מבהיר ע"ד שוב את מוטן
13 השירותות להאה, תוך שהוא מפנה שוב ל-88, מכיוון שהדברים נאמרים לאחר שהובהר כי נ/88 אינו
14 חתום מעיד ע"ד שוב כך:
15 "נ/88 מה-4.5 הוא מסמך שאומר שנטבקשתי לתת שירות להאה, אמייל וליז. ביחיד
16 עם ע"ד וינROUT. המסמך לא נחתם אבל זו הייתה כוונת הדברים כי אורת לא
17 מכנים הסכם שבר לחתימה....".
18

19 לטעמי, הסכם לא חתום מעיד בדיק החפץ. גם אם הייתה מקבלת את גורסת ע"ד שוב כי הטויה
20 נשלחה ב-4.5, וגם אם ניתן היה לקבל כי כך הבין ע"ד שוב את הדברים, הרי שמשלא נחתם ההסכם,
21 הרי שלא זה היה הסיכון אליו הגיעו הצדדים. הינו, גם לו הייתה מתקבלת גורסת ע"ד שוב כי
22 המסמך נשלח ביום 4.5.97, הרוי משעה שלא נחתם, הדבר דוקא תומך בגורסת ע"ד וינROUT, לאור
23 היה סביר שיש להפריד את יצוגה של ליז, המהוות כמו גם הפרטלי, מייצוגן של להאה ואמייל, לאור
24 הבדלי גישות ביניהן. בסמוך, ביום 20.5.97, נחתם הסכם שבר טרחה שונה לחלוון בין משרד שוב
25 לליז.
26

27 בהמשך, עמי 661 לאותו פרוטוקול, מאותו דיוון, על אף שכבר הובהר שנ/88 לא היה חתום, שוב
28 מתייחס ע"ד שוב, לתאריך בו לטענתו נשלחה הטויה כל תאריך ממנו ניתן שירות להאה (שם בש'
29 15-20), ומסתבה בעדותו לגבי חלוקת השירותות בין ההסכמים השונים:

30 "בתקופה שבין-ה-4.5.97 [התאריך בו לטענתו שלח את נ/88] ועד ה-20.5.97
31 השירותים המשפטי ניתנו להאה אמייל וליז. בתקופה שבין-ה-20.5.97-21.5.97 [יום אחד
32 בלבד] השירותים ניתנו להאה וליז. בתקופה שבין-ה-21.5.97 שאז נסחתי את ת/1
33 שהסכם עם ע"ד וינROUT ועד 3.6.97, התייחס מחייב כבר בתהיכיותם כמפורט בת/1.
34 [ההסכם הראשון בין להאה ליז]. כך שהשירותים שם ניתנו להאה, עם אישושו דבר
35 שקדם בליך, אבל פחות מההסכם של ה-20.5 עד ה-21.5. מ-3.6 השירותים ניתנו
36 באופן בלעדי להאה....".
37

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כעת מוחלך עו"ד שגב את תקופת שלושת החודשים בmphלכה נתן שירות בלבד לאה, לימים בודדים.
2 דבריו אלו, מוסיפים גם לסתירות לגבי מועד תחילת השירות, אך באשר לאופן ההתקשרות, מעדים
3 דבריו אל על החשיבות שמייחס עו"ד שגב למסקן נ/88.

4
5 גם בערעור פנוי מביא עו"ד שגב את נ/88 כמס肯 מזמין אמת המUID על כך כי מלכתחילה הייתה
6 הכוונה כי עו"ד וינורות שגב יציגו יחד אל אותה, לייז ואמיili. הוא מפנה למסקן זה למורת שההשלה
7 שנשאל הייתה האם נפצע עם לייז במשרדו, לאחר שאישר שפגישתו עם לאה היו במשרד וינורות (עמ'
8 196 לפר' בערעור מיום 30.4.15, ש' 12-15).

9 "ש. כשבוגשת עט לייז היה במשרדך?
10 ת. הפגישות עם לייז היו במשרד של ויינורט. יש הסכם שאני שלחתי לוינורות בזמן
11 אמת ביום הראשון אחורי שביקש שאctrף. ההסכם הוא מול לאה, לייז ואמיili,
12 כשאני ווינורות מייצגים. זה נ/88.

13
14 ההדגשה כי מדובר בהסכם ממועד ה接触pto לתקי, ולא בטיווה לביה נחלקו הבדדים בהליך
15 הפלילי, מעלה תמייחות כשלעצמה.
16

17 בנוספ, מדובר בעדות שאינה נכונה. שכן, הסכם שכ"ט שנחתם בין לייז לשגב נחתם במשרד שגב, גם
18 לגרסתו שלו. למורות האמור בשנסאל עו"ד שגב היכן נפצע עם לייז, כאשר לא נשאל לגבי פגישה
19 מסוימת השיב "הפגישות עם לייז במשרד של ויינורט." مكان משתמש כי כל הפגישות עם לייז היו
20 במשרד של ויינורות. רק כשהואיף ונשאל האם נפצע עם לייז גם במשרדו, השיב עו"ד שגב בחוב (שם,
21 בש' 17-18). כפי שציני, התרשמי כי עו"ד שגב בעדו עונה כפי שמותאים לגורסתו ברוגע נתון
22 ובהקשר נתון. תשובה זו מוגימה כי עו"ד שגב משייב לעיתים את האמת, אך בהחלט לא את כל האמת,
23 שכן, אני הייתי מצפה, בעיקר לאחר שכבר נשמעו העדויות בהליך הפלילי, והיה ברור כי התקיימו
24 פגישות בין לייז לשגב, כי התשובה לשאלת זו תהיה כי עו"ד שגב נפצע עם לייז הן במשרד
25 ויינורות הן במשרדו שלו. אך עו"ד שגב בחר להציג כי נפצע עם לייז במשרד וינורות כדי לבסס את טענתו
26 כי ייגב יחד עם עו"ד וינורות, הן את לייז, הן את לאה ואמיili.
27

28 גם בסיקומיים לפני הסתמן עו"ד שגב על נ/88 כדי להוכיח כי בזמן אמת דובר על ייצוג משותף של
29 ויינורות ושלו, את לאה, לייז ואמיili (עמ' 211 לפרטוקול בערעור, ש' 22 ואילך (סיכום בעל פה):

30 "לגביה התייחסות בזמן אמת – אתחיל עם זה, כשהמנון איזנברג נפטר הקרייאו
31 את עותק הצוואה שמנשלה את לאה ונותנת לילדיהם אחוזים. לייז קיבלה חמישה
32 אחוז. יותר מירושה על פי דין כי היו ששה ילדים וזה היה נוטן 4.6 אחוז. הבנות לייז
33 ואמיili החלטו לוזור לאמא נגד הנישול. הם פנו לעו"ד ויינורט, עו"ד וינורות ננה
34 אליו ואמר לי "בוא נגהן יחד את המאבק. שנינו נציג את לאה ואת לייז ואמיili, אבל
35 העיקר זה לאה". ואני הסכמתי, ואמרתי זה 5%, אתה ואני. באן אני רוצה להראות
36 לבמ"ש את האמת, והאמת היא/ה/ 88/[בבליך הפליל] מה-4.5%/88. הוא פקס ממן
37 אמת, 4.5.97, שבו אני מעלה על הכתב את הסיקום שוינורות ואני נציג את לאה, לייז
38 ואמיili.".
39

40 היינו, כבר לא טיוות הסכם שלא ברור מתי נשלחה, אלא העלה על הכתב של סיקום בעל פה.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 וכעת אעbor לראיות בנוגע למועד שליחת המכתב, ראיות מהן עולה בבירור, כי אותה טויטה נשלחה
2 לע"ד וינרוט לאחר הסכם יוני, ובנסיבות אחרות, כפי שהצהיר ע"ד וינרוט בברורות, ובניגוד מוחלט
3 לעדות ע"ד שב. הינו, אין בדי ע"ד שב כל ראייה המעידת על טענתו כי נתן שירות להאה, בודאי
4 לא כזו מזמן אמת.
5

6
7 (2) מתי נשלח נ' 88 ובאי לו נסיבות
8 כאמור, ע"ד שב טוען כי המשמק נשלח ביום 4.5.97, בסמוך לאחר שיחתו עם ע"ד וינרוט, ולכן
9 מדובר בראיה לכך שהשניים סיכמו על ייצוג משותף של האם, לי ואמיili. המדינית טוענת כי המשמק
10 נשלח לאחר הסכם יוני, ועל כן אין בו להheid לעניין השאלה למי ניתן השירות.
11

12 הראיות הנוגעות לאותו מסמך מביאות למסקנה כי המשמק נשלח לאחר הסכם יוני כפי שטווענת
13 המשיבה. כיוון שהמשמק ממילא לא נתהם, וכיון שלא השתכנעתי כי ע"ד שב נתן שירות להאה, אין
14 צורך, בהליך שלי פנוי, לעמוד על כך בהרבה, אך אציג חלק מהראיות לעניין זה.
15

16 ע"ד שב ביקש לבסס את טענתו לפיה נ' 88 נשלח בfax למשרד וינרוט ביום 4.5.97, על דרכם
17 ודרכם אישור משלוח פקס למשרד וינרוט ממועד זה. מנגד מצינה המדינה, במסגרת החליך הפלילי, דרכם
18 מקדים לפקס ואישור פקס, שלוותו מסמך עצמו, חדש יוני 97, לאחר הסכם יוני. כיוון שהמשמק
19 איינו חתום, ולא היה ברור מי שלח אותו, סירבה המדינה, בחליך הפלילי, לבקשת ע"ד שב לאפשר
20 הגשת המשמק כראייה.
21

22 בתשובה, טען והיעיד ע"ד שב בפирוט על נסיבות משלוח המכתב, וטען כי הוא אישית היה עד לשלוח
23 המשמק, והוא היה זה שקיבל את אישור הפקס ותყיתו בתיק במשרד. תיאור מלא פרטיהם, שעלה פניו
24 משכנע באמינותו. ע"ד שב העיד ותאר את מעמדו משלוח הפקס ולפיו הוא הורה לע"ד שרף ממשרדו,
25 שכטב ידו מופיע על הדרכם של המקדים לפקס, כי ישלח את הפקס, והוא עצמן, ע"ד שב, עמד ליד נסbir
26 הפקס, ומשהמשמק עבר, הוא זה שטיפל בעניין (פר' דיוון בחליך הפלילי, מיום 9.3.12, החל בעמ' 514
27 שי 21 ועד סוף עמוד 515):
28 "אני יוסי שבג החידי שמתפל במושאי הסכמי שכ"ט, צירופטי את אישור הפקס
29 יחד עם הودעת הפקס בכתב ידו של ע"ד שרף והכנסתי את זה לקלסר הסכמי
30 שכ"ט המוחזק בארון של כרמליה.". 31

32 והוסיף (שם):
33 "אני קיבלתי את אישור הפקס שפלט מכטיר הפקס, אני צירופטי את שלושת
34 המסמכים ביחד, זה מסמך בעל חשיבות, רק אני עוסק בו. את הכתבהה על הדעתה
35 הפקס, את המשלוח ולא את הקבלה את המסמכים שלח ע"ד שרף בנווכותיו ולידי.
36 שמכטיר הפקס פלט את האישור, לקחתי את האישור, את ההסכם, את ההודעה
37 בכתב ידו של ע"ד שרף, חיבורתי אותם ושמתי בקלט של הסכמי שכ"ט אצל
38 כרמליה. אלה העובדות.". 32

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

על פניה, אכן עדות חד משמעית ומפורשת. על כן, בעקבות דבריו אלו, בהחלטה מאותו מועד, קבעה
כבי השופטת פרדלסקי כי היא מותירה את הגשת המסמכים, שסומנו באותו מועד – נ/88.

88/3 כולל 3 עמודים. העמוד הראשון הוא דף פתיחה להודעת פקס של משרד שגב, עליו נכתב בכתב יד
ביהולו והוא ע"ד ד"ר יוסף שגב; תמם – ע"ד וינרוט וכן מסוף פקס הנמען. על החודעה לא ציינו
מספר העמודים שנשלחו במסגרת. העמוד השני הוא טיוות ההסכם שהובאה לעיל בה מסכימות
לאח ליז ואAMILI, כי ייוצגו עיינין עיזובן איזנברג המנוח בידי עוזי"ד שגב ווינרוט במשותף, יישאו
בהתוצאות בחלוקתם שווים, ויחלקו במה שיתקבל מהואיבון גם כחלוקתם שווים. העמוד השלישי הוא
אישור פקס מיום 4.5.97 בשעה 16:17, ולפיו הועברו שני דפים.

ובכן, על אף התיאור המדוייק של מעמד משלוח הפקס, שבו בעקבות התנודות המשימה בתיק
הפיליי לקבלה נ/88, הרי שבדיו בחלק הפלייל מיום 9.9.12, עמ' 587, שי 18-24, מצין ע"ד שגב,
מיומתו, כך:

"בעקבות התנודות חכרי שנחתה להגשת נ/88 שאני העדתי שדף הפקס נכתב ע"י
עו"ד אבירם שרכ...פניתי לע"ד שרכ ומסרתי לו את דף הפקס והוא השיב לי בא
מייל כתוב שהוא אינו כתוב ידי, לדבריו בשום פנים ואפוא זה איינו כתוב ידי. בעקבות
זאת, ראיית, אני מתקן את דבריי שהוא כתוב ידי של ע"ד שרכ. שנית, אני מבקש
רשות בית משפט לפנות לע"ד וינרוט, שהוא זה שקיבל את הפקס כדי שימסור לי
העתק ממנו שקביל ולמנוע מהליך שהוא המשמן שנשלח".

עו"ד שגב איינו מבahir האם הוא עדיין וכוכר פרטים את מעמד משלוח הפקס או קבלת האישור אם
לאו, ואיינו מונצט על כך שהheid כי הוא עמד ליד ע"ד שרכ בששלוח את הפקס. מכל מקום, המדינה
בחלק הפלייל לא התנגדה כי ע"ד שגב פנה לע"ד וינרוט. וכן ע"ד שגב פנה לע"ד וינרוט, שஸר
שכל החומר נשוא השירות שניתן בהקשר לעיזובן נמצא במשרדו של ע"ד גיל אורוין (שטיפל בלה
בBORROWERS הנשיה שמוגר). אז, שוב בהסתמכת התביעה, נעשה פניה לע"ד גיל אורוין לאחר קבלת צו
מבית המשפט. ע"ד אורוין ציין כי לא נמצא במשרדו לא טיוות ההסכם, לא הודעה הפיקסימיליה
ולא אישור על שליחת הפקס. היינו, לא נמצא כל חלק של ת/88.

בחקירה הנגידית לע"ד שגב בחלק הפלייל, ומשען ע"ד שגב היה בטוח כי אין במשרדו וינרוט או אורוין
טיוטה של נ/88, העלה ע"ד שגב גרסה אחרת לחולתו באשר לניסיונות שלוח נ/88, ולפיה כרמלה
אפון, מנהלת החשבונות במשרדו, היא זו שאמורה לו כי לא מדובר בכתב ידי דו של ע"ד שרכ, אלא של
מזבירה אישית שעודה במשרדו תקופה קצרה (עמ' 658 לפרי הדיוון בחלק הפלייל מיום 12.10.12, שי
7-22). גרסה אחרת באשר לשלוח הפקס באה מאפי אותה כרמלה אפון, מנהלת החשבונות במשרדים
שגב. לדבריה (עמ' 857 לפרי מיום 23.4.13, שי 24): "יוסי שגב נתן לי את המסמך הזה. הוא ביחס
מן לשילוח אותו לעוזי"ד וינרוט. כך עשית. שלחתי את זה לעוזי"ד וינרוט. לאחר מכן תייחת את
זה עלי בקהל של טיוותות".

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזָה בָּתֵּל אֶבְיוֹן - יִפּוֹ

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בעית, חלף הגירה ליפה ע"י שרף ממשרדו שלח את המכתב בפקס, בנסיבות ע"י שב, הגירה היא
2 וכי מזכירה עלמות שם מילאה את עמוד הפתיחה, מסרה זאת לע"י שב, ע"י שב מסר זאת למנהלת
3 החשבונות, היא זו ששלחה את האישור ותיקיה. המהלך מגנסה וז Lagerה הראשונית לפיה
4 ע"י שב קיבל את האישור על משלוח הפקס בעצמו, לה נדרש כדי לאפשר את הגשת נ/88, רב הוא.

7 החשתלשות עיניים זו בלבד, מעידה על כך שהמשמעות של לתת/nr/88 כזו החותם בטענה לפיה כבר
8 ביום 4.5.97 סיכמו עוזי'ד שב ווינרט ליציג את לאה, הוא נמוך ביותר אם לא אפסי. אולם, בהמשך
9 מתרבר, כי ככל הנראה אכן נשלחה טיעונה זו, נשוא/nr/88, הדף המרכזייז בפניהם, אלא שמדובר אחר, בנסיבות
10 רומייבות שונות לחלוויין.

כך, גרטשו של עוזי'ד שגב לפיה טויטה זו נשלחה במאי 97, נסתורת ממסמכים שהוגשו ע"י משרד שגב עצמו בברורות וינגורד. בכתב התביעה מטעם לי הרדי בברורות וינגורד, שהוגש בשם עורך הדין שגב וופרי, והוגש תצהיר של לי לתמיכה בו, נטען, כפי שפורט לעיל, כי היו ארבעה הסכמי שיתוף פעולה, אחד מהם הסכם בעל פה שטוכם בין עורך הדין שבגモזה ווינגורד מזווה (ראו: עמ' 4-7 בכתב התביעה). לATABיעה בברורות וינגורד צירפה לי הרדי תצהיר (נ' 52 בהליך הפלילי), בו מותארת לי את אותו הסכם שלישי (פסקאות 4-4.11 לתצהיר בברורות וינגורד), ומבהירה כי העצעת חלוקה בשווה בין האם לי ואAMIL של מה שיתקבל, כפי שופיע ב/c/ 88, נשלחה לאחר הסכם יוני, כאשר שבג שכנע את לי, ובעקבות זאת את עוזי'ד ווינגורט, כי תרומותה לתיק הייתה מכערעת ולכון עליה לזכות בנחת גדול יותר.

4.3 מעשוי שבז' חזר מוחר'ל'ס שמה בעיתת הנקראת הסכם יונן', התקיימו שיחות בין עוז' וינורות. עוז' שב מסך לי בשעתו כי זובר ביחסות אלה, בין היתר, על כך שהאמור בהסכם השני (הסכם יונן') איגנו מהוה פיצמי מותאים לתוצאותיהם ולاميili במאבק המשותף. עוז' שב הגיע לבסוף שבל מה שיתקבל יתרחק בין לשוטנות**bovevo' shvot**, לדבריו, עוז' וינורות לא דחלה הצעה זו, אלא אמר שצורך להחלו' זמן עוז' שאמילוי האם יסבירו לשונות את ההסכם השני.

4.3.1 טיטה שנשוכחה עוז' שב ביחס להולקה שווה כאמור, שלישי, שלישי, שלישי ואשר העורב לער' וינורות בפקישימיליה ביום 16.6.97 מצ'ב ביחד עם אישור הפקס נגנוף 12⁹.

יש להציג כי אין כל הסכם אחר או מסמך אחר המדבר על חלוקה שווה של שווי לכל אחת מהמעורבות בלבד מהמשמעות האמור. גם בעדותה בבורות ויוגרד חוזה ליז על דברים אלו (בעמ' 72 לפ', החל ב-19).

אותו שפה 12 (נככל בת/38 בהליך הפלילי), שהגישה לי הרדי עצמה, בתצהיר שטמך בתביעתה שהchein
משרד שבב, היה אותה טויטה ממש, המופיעה ב/^ג 88. השוני היחיד הוא שדר' ההודעה על משלוח הפקס
נושא תאריך 16.6.97, ואילו אישור הפקס הוא מיום 17.6.97 בשעה 31:17. אני ערא לך כי על הדף
הנלווה לתאריך הוא 16.6. ואילו על אישור הפקס המעודן הוא 17.6, אך לדעתך אין בכך שבן בחחלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

יתכן כי מי שלח את הפקט טעה בתאריך שכותב בcourt. מכל מקום, לי' עצמה מפנה למסמך
האמור, מיום 16.6.16, כל טויטה של ההסכם הנטען בעלפה. יש להציג כי לאחר בורות וינגורד,
הן בבוררות הנשיה שmagar, הן בהליך הפלילי, הן בערעור, לא חזר עוד ע"ד שב או מי מטעם המעררת
על הטענה בדבר הסכם שלישי זה.

בבמישך בורות וינגורד, התגיים ע"ד וינגורט, בתצהיר שהגיע במסגרת הבורות, לאוטו מסמך 12
שהגישה לי', אותה טויטה לפיה יתחלקו להי' ואמילו בכל מה שיתקבל בחלוקת שווים, כאשר
עו"ד שב וינגורט יחלכו יחדיו שכ"ט בשיעור 5% ממה שיתקבל בידי שלישי. בתצהיר, מיום
18.3.98 מצהיר ע"ד וינגורט בסעיפים 22-23 כדלקמן:

"22. באשר למסמך שהועבר על ידי ע"ד שב ביום 16 ביוני 1997, מסמך שלא
נחתם מעולם, אשר מציע חלוקה שווה בין גבי איזנברג, אAMIL וחרדי, כך היו
הדברים. לאחר שע"ד שב אמרה, הוא הביע בפני את עדמותו כי מון הרואי
שהצדדים הנאבקים באמצעות תיק יחלקו שווה בשווה. הוא גם ציין שאם לא יהיה
הסכם כתוב, יש חשש שהוא, שהיא אשה מבוגרת אשר עלולה לשנות את דעתה,
תורייש בסופו של דבר את כל נכסיה ל████. השתיי כי לא נראה לי כי יש
סיכוי לקבל את הסכמתנו של גבי איזנברג ואAMIL להסדר המוצע במישך לאחר
הארוע מחדש מי המתואר לעיל [בו האם טענה כי לי' החתימה אותה על ההסכם
הראשון במסווה של חתימה על טפסי הcents השלטוני לש.ת.]. בהתאם להישיבות
שהתקיימו במשרדי באוthonה תקופה שעניןיה היה הכנה משפטית במסגרת תיק
היעזבון, הציע ע"ד שב בנוחותית את החזעה לאAMIL.

23. אAMIL רשות דבוריו של ע"ד שב ודוחתה אותם על הסף. היא אמרה
כי אמה רשות לעשויות ברובשה כרצונה.....
24. ההסכם הנטען, המכונה בכתב התביעה "הסכם השלישי" לא הייתה ולא
נבראה....".

עו"ד וינגורט בהליך הפלילי, אישר כי הוא עומד מאחורי התצהיר שנutan בבוררות וינגורד (פרוטוקול
דין מיום 20.1.11, עמי 9 ש' 1). מכל מקום ע"ד וינגורט התגיים למסמך שהגישה לי' עצמה, ולביבו
טענה כי נשלח לאחר הסכם יוני. הינו, בזאת הצדדים לא היו חולקים על כן כי הרעיון של חלוקת
כל מה שיתקבל בסיום כסוך הירושה יחולק לשולש, לאם, לי' ולאAMIL, בשלושתן יישאו יחד
שבכ"ט עו"ד וינגורט ו שב, הוועלה רק לאחר הסכם יוני.

כלומר, עדותו של ע"ד וינגורט נתמכת במסמך מזמן אמות, כתוב התביעה ותצהיר שהוגשו מטעם לי',
והוכנו במשרד שב.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ונהן, למרות כל האמור, ועל אף שבתצהיר נאמר במפורש כי אותה טיוות נשוא נ/88, נשלחה במועד
2 אחר (מאוחר להסכם יוני) ולמטרה אחרת, היא נדחתה ע"י אמיili ומיעולם לא נחתמה, לא נשאל ע"ד
3 וינרות ולשאלה אחת בעניין זה. יש לשוב ולהציג כי ע"ד שבב ייגז את המערערת ואת עצמו בתיק
4 הפלילי, וחקר בעצמו את ע"ד וינרות. למרות זאת, לא הציג ע"ד שבב, כל שאלה בעניין נ/88 לע"ד
5 וינרות. ע"ד וינרות לא נשאל האם הוא זכר או אם הוא נסיבות נשלה.
6 שום שאלה שחייב. גם דבר זה אומר דרשו לגבי גוסט ע"ד שבב.
7

8 לאור כל האמור לעיל, יש מקום להעדיף את הגרסה הנתקמת במסמכים מזמן אמת, לפיו אותה
9 טיוות הסכם נשלחה לאחר הסכם יוני, ולו כנראה מבשת את טענת ע"ד שבב לפיה מלכתחילה
10 סוכם כי ע"ד וינרות ע"ד שבב ייגזו בלבד את אלה, וגם איינו מUID על מנת שירות להאה בדיעבד, גם
11 אם אכן נשלה ביום 16.6.97, אלא על שיתוף פעולה בין המשדרדים. לאור האמור, בניגוד לטענת ע"ד
12 שבב, אין מסמך מזמן אמת, ولو טווחה לא חותמה, המUID על כך.
13

6.4 האם להתחייב לשאת שכ"ט ע"ד שבב

14 נושא נספּ לבינו יש סתיות רבות הן בעדויות ע"ד שבב עצמו, הן במסמכים ועדויות אחרים הוא
15 בשאלת מה משמעות מסמך יוני, והאם הוא מהו הסקם שכ"ט בין להאה, או לכל הפחות
16 התחייבות של להאה לשלם את שכו. .
17

18 אין מחלוקת כי הסכם נשוא התקובל הועבר בפועל מחשבונה של להאה. ע"ד שבב טוען כי להאה היה
19 זו שהתחייב לשאת בשכר טרחתו וכן עשתה, וגם דבר זה מUID על כך שהאה זו קיבלה את השירות,
20 התחייבת לשלם בגין ועשתה כן. ע"ד שבב טוען כי התחייבות בהסקם יוני לשיפוי על החוצאות ליז,
21 הוא למעשה התחייבות ישירה של להאה לשאת בשכר טרחת המערערת.
22

23 המדינה טוענת כי הסכם יוני הוא בין להאה ליז, כי ליז קיבלת את השירות והתחייבת לשלם לע"ד
24 שבב, והסיבה היחידה בשל הסכם הועבר לבסוף מחשבונה של להאה, הייתה כי ע"ד שבב הודיע לע"ד
25 אוריון כי סיכם עם ליז כי הכספי יועבר לחשבון המערערת, ועל כן היה עליה להוציא חשבונית ליז,
26 הכוללת מע"מ בשיעור מלא. עוד טוענת המדינה כי בין ליז לשגב נחתם הסכם שכ"ט מכוחו فعل ע"ד
27 שבב.
28

29 לעניין השאלה האם הסכם יוני מחייב את להאה בשכר טרחות ע"ד שבב, יש גם כן מספר גרסאות של
30 ע"ד שבב, וגם בהקשר זה נדרש ע"ד שבב לكونסטראקציות משפטיות שאינן עלות מפשוטם של
31 דברים.
32

33 34 א. אם יש הסכם שכ"ט בין משרד שבב להאה איינגרן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אשר לשאלת אם יש הסכם שכ"ט בין משרד שגב לגבי לאה איזנברג קיימות מספר גרסאות, החל
2 מהעובדת שההסכם הייתה בעלה, והיעדו עליה רק נסיבות חיצונית וכלה בכך שהסכם יוני, הוא
3 הוא הסכם שכ"ט לכל דבר ועניין בין משרד שגב ללא איזנברג.
4

5 גרטטו הראשונה של ע"ד שגב לעניין זה ניתנה במסגרת עדותו במע"מ (ימים 8.9.09, ת/35, דף 10,
6 החל בשי 38) ולפיה אין מסמך בכתבMSG מוגדרת מוחייבת לאה לשלם למשרד שגב, עדות עליה עמדתי
7 גם בהקשר אחר:

8 "ש. האם יש לך מסמך המעיד שאתה ביקש את שירותיך, הרי כאשר ע"ד
9 פועל בנסיבות ההוא מתחדים על המסמכים המתואימים.
10 "ת. אין לי מסמך מטעם האם, אבל יש לי ראיות נסיבותות המוכיחות
11 זאת...ההסכם בין לי והאם מבטאים בכתב את שיטת הפעלה וכן לי הידי
12 מקובלות זו ראה את השכר של שגב ואחיזות שיפתו אותה....הרי ישנים מסמכים
13 שהיא [לאה] חתמה עם ע"ד מוכבדים שאפעל כדי לסייע לה, והתחייבת בתשלומים
14 שכר. האם אין זה מסמך מספק?".
15

16 כאן מסמך יוני מהוועה ראייה נסיבתית, לגרסת ע"ד שגב עצמו, התומכת בטיענות בדבר החבנה בין
17 הייצוג הפורמלי ללייז למונן השירותים לאם.

18 גרטטו דומה, לפיה אין מסמך בכתב, מוסר ע"ד שגב גם בעדותו בהליך הפלילי, כשהתיחסו לנתונים
19 שמסר למומחה המיס עמו נועץ בעניין הוצאה החשבונית. כشنאל על איזה בסיס נתונים ניתנה אותה
20 חוות דעת וכי מסר לאוטו למומחה, ע"ד זיו שרונ, כי ההסכם עם לאה היה הסכם בעל פה עדות
21 ע"ד שגב בהליך הפלילי מיום 24.4.12, עמ' 536 (536):

22 "שאלתי את זיו שרונ: "כתבו כאן בהסכםם בני לוי שהכספי של לאה מגיע
23 לנשומות 2 אבל אין הסקם כתובות עם לאה. שהסבירו ישולם לע"ד שגב. הדבר
24 הזה הוסכם בע"פ ולא בכתב". הסביר לי זיו שזה בכלל לא רלבנטי, כי גם אם הכספי
25 היה מועבר ללייז, כדי שהיא תעבור אותו לשגב, עדין המשלמת זו לאה...".
26

27
28
29 אולם, בהמשך, כאשר ע"ד שגב טוען, כי הסכמי שירות הפעלה בין לוי לאה נעשו לתת תעודה ביטוח
30 ללוי, הוא מוסיף וטען כי הסכם יוני היהו התחייבות של לאה לשלם את שכר טרחת משרד שגב.
31

32 בחקירתו הראשית בהליך הפלילי, כבר מຕאר ע"ד שגב את הסכם יוני כמסמך בכתב המבטיח את
33 שכרו (עמ' 507 לפ"י החלטת מיום 25.3.12, ש' 16-30):

34 " לבן ניסחנו את ת/5 שמצד אחד נותן ביטוח ללייז...ומצד שני שברואת שירות
35 שאני אפעל לטובה לאה....אני את הייצוג והשירות נתתי לאה, לוי נתנה שירות
36 לאה. לוי קיבלת מה שבקשתי מהווים הרaison ובכתב 5%
37 מלאה...".
38

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בהליכי הפלילי (בPROTOCOL הדיוון מיום 4.10.12, עמי 635 ש' 24-עמי 636, ש' 2), הוא מתייחס לסעיף 2
2 להסכם יוני וטוען: "הסעיף נועד לנשمة 2 [המערערת] ולא יעוזר שום פלפול. זה כתוב בת/5 [הסכם
3 יוני] וכן גם פסק הבורר וכן שלם בפועל".
4

5 במקומות אחר בעדותו בהליכי הפלילי עולה נימוק אחר לכrichtת הסכם יוני (אותו ת/5), והוא הקלות
6 של העמיד השווייצרי שהיו בידי שבג, והם אלה שאפלו לתקן את צוואות 86. עמי 635 לPROTOCOL
7 הדיוון בהליכי הפלילי מיום 9.10.12, ש' 1-11, מבחר ע"ד שבג:
8

9 "ת/5 [הסכם יוני] כל עשייתו וכל מהותו וכל ההסכם שבו היה שנחטעתו 2
10 [המערערת] תאזר להסכם להעניק שירות משפטי להאה וואת מאחר ובידי
11 הנשמה 2 באותה עת הייתה הקלה שלא הייתה שמידה שהצואה לא
12 אבדה....ת/5 לא היה קיים בכלל אם נשמה 2 לא הייתה שמידה תמורה 3
13 מיליון דולר לתת סיוע להאה וכן כל/ת/5 הוא תוצאה של הסכמת הנשמה 2 לתת
14 שירות משפטי בלבד להאה וtout פגיעה בזכותו של לי.".
15

16 יתכן כי זו הסיבה שעיל אוף הנسبות הקשות בהן בוטל הסכם שיתוף הפעולה הראשון, הסכימה לאה
17 לחותם על הסכם שיתוף הפעולה השני. יש לשים לב כי השוני בין ההסכמים הינו בשיעור שתתקבל לו
18 8.33% (בנסיבות הראשונות ורק 5% כפי חלקה בצוואת 86 בהסכם השני), ואילו השוני בשכר הטרחה
19 הוא רק בתקרה, היינו לפני שני ההסכמים השיפוי של לי ניתן בשיעור 5% ממה שתתקבל להאה, אך
20 בהסכם יוני הוספה תקרה. באותו שלב עדין לא היה ברור כמה תקבל האם, והוא רצתה להבטיח
21 שהשיפוי לא יעל על סכום מסוים.
22

23 אין מחלוקת כי הסכם יוני הינו הסכם בין להאה לו הכלול שלושה סעיפים מהותיים. הראשון,
24 הבטחת חלקה של לי, שלא יפתח ממנה שחייתה מקבלת לפי צוואת 86, השני, שיפוי על שכר טרחה,
25 והשלישי, הבטחה או התcheinויות כי האם לא תקוף את לי בבוא היום בצוואתו שלה. כת מנסה ע"ד
26 שבג לטעון כי יש להפריד את סעיף 2 להסכם יוני העוסק בשיפוי משאר הוראות ההסכם.
27

28 היינו, ע"ד שבג מבקש מבית המשפט להתעלם מהסכם שהוא עצמו ניסח, שהצדדים לו הם לי ולהאה,
29 כדי שנitin יהיה מקבל את טענותו כי סעיף 2 להסכם יוני הוא התcheinות ישרה של להאה לשאת בשכר
30 טרחת מרדר שבג. ע"ד שבג נשאל לעניין זה ומבקשת להשיב (PROTOCOL ההליך הפלילי מיום 9.9.12
עמ' 605 ש' 19):

31 "ש. תאזר לי שת/5 [הסכם יוני] זה מסמן בין לי הרדי לבין להאה איינברג.
32 ת. אני לא יכול לאשר לך, ת/5 כולל גם אותך כמושב בת/5, אני זה שנישחתי אותן,
33 לי בכלל לא הייתה מתי שהוא נסח, היא עזבה את הישיבה ביום 1.6.97 בעת שהוא
34 נסח.
35

36 ש. אבל בשאתה קורא ת/5 באופן פורמלי ע"ד שבג או מרדר שבג לא מופיעים כצד
37 לת/5.
38 ת. אני חולק עליך. ראשית, ראה בחתימות מופיעה חתימת הנשמה 2 [המערערת]
39 כמפורטת את חתימת לי. שנית, הוואות משפטיות ושירות משפטי לי לא יכולה
40 لتת אלא רק הנשמה 2 [המערערת]. שלישיית, בחרירת הנגדית את ע"ד אורוין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 נאמר שאכן מדובר בע"ד שגב ובחקירה ראשית הסבירו גם מדו"ע בעצם רצויו אוטו,
2 וליז רק בಗלי קיבלה את הביטוח שלא קיבל פחות מחמשה אחוז.».

3
4 כלומר ע"ד שגב טוען כי כיוון שהוא אישר את חתימתו ליז, והוא שליו אינה יכולה לתת שירות משפטי,
5 הרי סעיף 2 להסכם הוא התחייב לישרה שלא להשלום שכ"ט משרד שגב. זאת און לקבלת. ראשית,
6 אשר לחתימות, כל עורך דין אישר את חתימות מרשותו אין הדבר הופך אותם לחלק מהחסכים. נראה
7 כי הצורך באישור החתימות בידי עורך הדין עולה לאור טענותיה של לאח כי ליז החתימה אותה
8 במרומה על ההסכם הראשון.

9
10 שנייה, העובדה שליז אינה יכולה לתת שירות משפטי לא הופכת את משרד שגב לצד. נקבע כי במסגרת
11 שיתוף הפעולה תשא האם בחזאותיה של ליז. ולבסוף, עצם העובדה שנחתם ההסכם, לדבר שגב כי
12 בשלב זה כבר היו בידי ראיות לכך שצוואות 86 לא אבדה אלא נלקחה ע"י איזנברג המנוח, רק מבססת
13 את העובדה שהחסכים הוא לטובה ליז. זאת כיוון שלו, במצבה הסכם יוני קיבלה מעין "תעודת
14 ביטוח" כך מכנה זאת ע"ד שגב, המבוססת על חלקה לא יחתמה שהייתה אמורה לקבל בצוואות 86,
15 ובನוסף הבטחת חלקה בצוואה עתידית של לאח. כלומר, ע"ד שגב השתמש בתנונות שהצליח להשיג
16 בכך צוואות 86, והשיג באמצעותם הסכם טוב עבור ליז, ההסכם, שכלל הנראה לא היה נחמתם לאור
17 הניסיבות בהן בוטל ההסכם שיתוף הפעולה הראשון.
18

19 בהמשך עדותו לפניו טוען ע"ד שגב כמשמעות מדו"ע לו הסכמי שכ"ט עם לאח בדומה להסכם שכר
20 הטרחה שיש לו עם ליז ומшиб (עמ' 10 לפ"י בערעור מיום 26.4.15, ש' 13-8):

21 "ההסכמים עליהם הצבעת, שלושת ההסכמים [הסכם שב"ט בין ליז לשגב],
22 הראשו בהם ת"ה 47 בתיק הפלילי, שונה בהסכם ושלה ביטוי בכתב. ההסכם
23 שנעשה עמו לאח, אותו מסמן מה-3.6.97, וההסכם שאחוריו [הסכם
24 יוני] וההסכם שיתוף הפעולה השלישי בין ליז לאח ואmillion[, שם [באחרון] כתוב
25 אפללו שמי, זה ההסכמים שבهم לאח התחייב להשלם את שכר טרחותי בדיוק כפי
26 שההסכם עם ליז. ליז התחייב להשלם את שכר טרחותי על סעף 5, הקיומו
27 בצוואה [בהסכם יוני] ועל שלושת ההסכמים. בקיצור, הם לא ההסכמים שנוגעים
28 לפסק הדין של שגור שון רק בסעיף 2 להסכם מיום 3.6.97...".
29

30 עדות זו מעורפלת לחוטין, ניכר היה בע"ד שגב שהוא מנסה לערבב בין ההסכמים השונים, כיוון
31 שקשיב להתמודד עם השאלה שונאה. בנוסף, ע"ד שגב מטענה שוב, כיון שבוררות הנשיא שגור
32 עסקה בעיקרה בתביעה בגין הצוואה העתידית. ע"ד שגב נשאל על כך בהמשך ומשיב כי בתביעה
33 בעניין הצוואה התובעת היא ליז, ואילו בתביעת השיפוי התובעת היא המערעת. ברור כי הדברים
34 סותרים לחדוטין את כתוב התביעה בבוררות הנשיא שגור שניסח משרד שגב עצמו.
35

36 **טענות ליז בבוררות הנשיא שגור לעניין החבות של לאח כפיה**
37 סתיירה נוספת לטענת ע"ד שגב לפיה ההסכם יוני הוא התחייב של לאח לשאת בשכר טרחת משרד
38 נוגעת בראש ובראשונה לעובדה שמשרד שגב לא הגיש תביעה נגד לאח. הלא אם בדברי המערעת,
39 הסכם יוני מהו ההתחייבות כלפי, יכולת הייתה להגיש תביעה ישירות.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בנוספ, גם בבירות הנשיא שmorph, טענה המעווררת שהתביעה מכוח סעיף 2 בהסכם יוני הייתה תביעה
2 שלה, כאשר ליז הייתה שליחת של משרד שוב. הדברים שנטנו בברורות, סותרים את טענה המעווררת
3 כי ההסכם יוני מוחוה הסכם לתשלום שכר תרחתה שלה.
4
5
6 בכתב התביעה בברורות הנשיא שmorph, מודיעיה התבעת, ליז הרדי, בסעיף 55, כי בתביעתה לשולשה
7 מיליון דולרCSIPIO על הוצאותיה, מכוח סעיף 2 להסכם יוני, אשר מדווח בחזאות משפטיות בפועל
8 עד לסכום של 3 מיליון דולר, אלא שיפוי בגין הוצאותיה המשפטיות של ליז בסכום של 5% ממה
9 שתקבל לאלה איינברג, כאשר התקורת היא 3 מיליון دولار. וכך מהיה ליז הרדי בסעיף 55 בכתב
10 התביעה בברורות הנשיא שmorph:
11 "התחייבות לשיפוי אינה צריכה להיות איפוא בגובה סכום החיוב [של הוצאות
12 המשפטיות בפועל]. התחייבות לשיפוי אינה גבוהה הסכם שעיל התבעת לשולם
13 לבאי כוחה כהוצאות משפטיות. בסעיף 2 שנוסח ע"י ב"כ הצדדים ובנוכחותם, נקבע
14 במפורש ובבBOR ממה הסכם שתשלם הנتابעת [לאלה איינברג] לתובעת [ליז הרדי]
15 בגין הוצאות המשפטיות: 5% ממה שיפול חלקה של הנتابעת עד לסך של 3
16 מיליון דולר.".

17 כלומר, כאשר בעקבות ברורות וניגור נקבע כי ההסכם יוני מוחיב את הצדדים, ואשר ע"ד אורוין
18 ביקש מליז הרדי להציג ראיות לגבי הוצאותיה המשפטיות, וכיון, שכל הנראה לא היו בידיה ראיות
19 כאמור (למעט טוויות הסכם תספנת SCIPIO שאליה היה אמרו להוות ראייה כזו), טענה כי אין מדובר
20 בסכום המותנה בהוצאות בפועל, אלא בסכום כולל.
21
22
23 על עמדה זו חזרו ב"כ של ליז הרדי, משרד שגב, בסיכומים לפני בני הנשיא (בדימוי) מי שmorph (סיכון)
24 ליז הרדי סומנו נספח 84 בחלק הפלילי, נספח 14, החל בעמ"נ 349 נספחית תצהיר איגור. שם טענו כי ליז
25 לקחה על עצמה סיICON, שתקבל 5% שהיה פחות משכר הטרחה בפועל, וסיכוי, שאם תקבל יותר, תוטר
26 בידי יתרה. האמור בסיכומים סותר חזיתית את טענת ע"ד שגב כי התחייבות בסעיף 5 להסכם
27 יוני היא התחייבות של לאלה איינברג כלפי משרד שגב. וכך נאמר בסעיף 6.1 לsicomics:
28 "בראשית יוני 97, הגב' איינברג הייתה עדין במצוקה. טרם הוגש לו משל
29 התcheinירים שצורפו להתוגדות ליז נצוואת 1986 בה גב' איינברג הייתה אמורה
30 לקבל 2 מיליון דולר בלבד. ליז היה ייצוג משפטי נפרד ע"י עו"ד ד"ר יוסף שגב
31 וורבי דין וספסים ממשרו (עו"ד ח. ארליך ועו"ד פר). הגב' איינברג ובאי כוחה
32 לא ידעו כמה ליז תצטרך לשלם לע"ד שגב סיוע שאיןנו מעונה"ד הזלים".
33 סוכם איפוא להסכם שישולם ליז מכח סע' 2 הינו 5% ממה שתקבל הנتابעת
34 [לאה איינברג]....אם למשל הנتابעת הייתה מקבלת בסופו של דבר 10 מיליון דולר
35 בלבד, היה היה לריבקה לשלם מכח סעיף 2 – 550,000 \$. בלבד – הרבה חומות
36 מהשכר שליז אמורה לשלם לע"ד שגב בפועל, זה סיICON שהיה הסכימה לקבל על
37 עצמה – שתקבל פחות מההוצאות המשפטיות במרקבה כזו. בצד הסיICON קיים סיICI
38 שאם שכרו של ע"ד שגב יהיה נזק מ-5% מה שיפול חלקה של הנتابעת בעיזוזן,
39 ליז תהנה מהיתרה...".
40

בית המשפט המחייב בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ובסעיף 6.8 מובהר מדו"ע למורות האמור אמרה לי הרדי כי הסכום כולם של 3 מיליון דולר יעבור לע"מ
שגב או למעעררת:

"אם יטען – הבהיר לי אמרה שאת הסכם שתקבל מכוח' 2 היא תשלם לע"מ שגב – הרי אם מדובר בשארם שעשי להיות גבוה מההוצאות המשפטיות שליה, לשלים – חלקו אמרו להשר בידה? התשובה לכך הינה שבקבות העובדה הרבה, לרבות רבבויות ווליבים חדשים (זוממות מנויות בלירסיד ופלקוטה) הפירות שהושגו על ידי משרד שגב (ראה למשל התנגדות לצוואות 86 וספחיה) – לוי התחייבת כלפי ע"מ שגב לתשלום שכר בגובה 3 מיליון דולר מתוך מה שתתקבל ממשאה, ומסיבה זו היא אמורה להעביר את כל הסכם שתתקבל לע"מ שגב".

מכאן עלה, בראש ובראשונה שככל הפעולות המוזכרות נעשו לטובת לי הרדי ולא לטובת לאח איזנברג כפי שטוענת המעוררת בעירור. עוד מובהר שאכן אין קשר ישיר בין סכום השיפוי לעליון סוכם בהסכם יוני, לבני שכ"ט שגב כפי שנקבע בפועל בסופו של יום, ועל כן הדבר סותר את טענת שגב לפיה הסכם יוני מהוות התחייבות של לאה לתשלום שכ"ט המעוררת, כפי שטוענת המעוררת בערעור שלפני. לבסוף, מה שנאמר כאן הוא שסכום על שכר של שלושה מיליון דולר בשל ריבוי העובודה, כאשר, בזמנו לי סירכה לחותום על הסכם שכ"ט בעל תוכן דומה עם משרד שגב, בטענה כי יהיה בכך ממשום הונאה של האם לאה.

עו"ד פרי נשאל בעדותו בהליך הפלילי לסתירה זו לפיה נכתב כי אם לי לקבל פחותה היא תשלם עד מלאה הסכום שסוכם ולהפוך, בעוד שבעירור ובಹליך הפלילי נאמר כי הסכם יוני הוא התחייבות ישירה של לאה למעעררת (עדותו בהליך הפלילי מיום 4.4.13 בעמ' 815 החל בש'1). עו"ד פרי הופנה במפורש לסעיף 6.8 לסייעomi לי בבוררות הנושא שמדובר, והוא מшиб:

"ת. אני לא אמרתי שהזה נפן [האמור לעיל בסעיף 6.8]. אמרתי לך של依ה העידה בבוררות שכל השלשה מיליון דולר צרכיהם לכלת לשגב. יכול להיות שיש בסיכוןים האלה גם טענות אחרות... בסיכוןים אתה טוענו כל מיני דברים זהה לא כמו עדות תחת אזהרה בבית משפט".

כלומר בסיכוןים ניתן לטענה, לרבות טענות עובדותיות שאין נכוןותם. דברים חמורים ביותר כשלעצמם.

בנושא שאל שוב לעניין גרסת לי בסיכוןים:
"ש. אתה כתוב פה במסמך סיוםך למעשה שאתה תקבל מלוא יתר מהה
שהתחייבת לשלם לשגב היא תhana מזה, אתה יכול לאשר שזו הכוונה של הסעיף?
ת. אני לא חשב שירודתי לסוף המשפט והתגובה שלי מה שכתבתי.
ש. לא התכוונת למה שכחבת בסעיף 6.1 לנ/84?
ת. באני חשב על העניין לעומק ולא בהכרח כל משפט בסיכוןים בך געשה, אני
סביר שams לי הייתה מקבלת את השלשה מיליון דולר לידי היא הייתה אמורה
להעביר את כל הסכם לע"מ שגב, לא משנה מה היא עצמה התחייבת בהסכם
שלה מול ע"מ שגב. מאוחר זה לא היה הסכם שלו ממשמת, זה היה הסכם שלאה
שילמה תמורת העובודה הרבה ששגב ומשרו עשו למעןה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כאמור, הדברים חמורים כלעצמם, מעבר לכך שהם סותרים דברים אחרים שטעה המיערתת
2 בBORROT וינוגרד. במכتب בקשה שכ"ט לבורר וינוגרד מסביר ע"ד שבכ כי הסכם של 3 מיליון דולר
3 מחייב מריבו הפועלות שנוסף לעבודתו שלו. בסעיף 4 לבקשת שכר הטרחה לבורר וינוגרד נתן ע"י
4 ע"ד שבכ כי:

5 "בין המבוקשת ובין ע"ד שבג הסכם בע"פ, סמוך לפני חתימת הסכם השימושי
6 (הסכם מים 15.9.97) שכרו טרכתו של ע"ד שבג עבור פעילותו עד אותה עת,
7 יהא 3 מיליון דולר אורה"ב (כולל מע"מ) שיישלמו מהכספים שתנתן המשיבה[לאה]
8 למבקשת [לייז], להלן: הסכם שכ"ט וזאת בהמשך להסכם קודם כמפורט
9 לעיל".

10 היינו, בBORROT וינוגרד, שקדמה לבוררות הנשיא שבור, טען ע"ד שבג כי לאח התהייה לפיו לשלם
11 לו 3 מיליון דולר. לעומת זאת בסיכון מטעם ליז בBORROT הנשיא שבור נטען כי אין קשר בין שכר
12 טרכחת משרד שבג לסכם השימושי מלאה ללי. מכאן, שדרורי של ע"ד פרי בנוגע לsicomio בBORROT
13 הנשיא שבור אולי מיישבים את הסטייה בנוגע לאופן חישוב שכר הטרחה, אך סותר את האמור
14 בבקשת שכר הטרחה בBORROT וינוגרד וייתר מכך, סותר חווית את טענת ע"ד שבג כי הסכם יוני
15 מהוועה התהייה של לאח לשלם למייערתת שכ"ט.

16 היינו, משנוכח ע"ד פרי כי טענות שכתבו בסיכון עלולות לסייע שבג, שכן הן עומדות
17 בסטייה לגרסתו בערוור האזרחי ובהליך הפלילי, הוא למעשה טוען שלא חשב ולא התבונן למה
18 שכטב.

19 לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי הסכם יוני היה הסכם כולל בין ליאח לכל גם סעיף שימושי.
20 החסכים נעשה עבור ליז ולטובתה, תעודת ביטוח כפי שהגדיר זאת ע"ד שבג עצמו. משרד שבג לא ייצג
21 את לאח ולא נתן לה שירותים, ולאה לא התהייה לפיו לא בהסכם יוני ולא באופן אחר לשאת בשכר
22 טרכתו.

6.5. תושבותם של לאח איזנברג ואיזנברג המנוח

23 גם בשאלת תושבותם של לאח איזנברג ובעל המנוח, העלה ע"ד שבג מספר גרסאות, המPLICות הן
24 על מהימנותו, הן על התנהלותו בפרישה זו מול בית המשפט שטיפל בעזבונו בזמן אמתו.

25 בפרק זה אביא בקצרה את שלל העדויות לעניין תושבותה של לאח איזנברג, כפי שעולה חן מתצהיריה
26 שלה, חן מתצהיריה של ליז, שכולם נושאו משרד שבד, הן מעדיות ע"ד שבג. כן אתייחס לגרסאות
27 השונות בנוגע לתושבות איזנברג המנוח.

28 בתצהיר של לאח, שהוגש בתמיכת תביעת השיתוף, מצהירה לאח בארכיות ומפרטת כי מרכז חייה
29 בישראל. בתביעת השיתוף (תמי"ש 42370/97, עמ' 185 לנפח איגר), נאמר בסעיף 5 כך:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "בשנות נישואיהם הראשונות התגוררו בני הזוג ביפו ואח"כ בשווין, ואולם, החל
2 מאמצע שנות הששים, העתיקו בני הזוג את מרכז חייהם ואת ביתם המשותף
3 לישראל. מאז ועד היום מצויים כהן משפחתם בישראל."

4 בכתב התייעזה מותוארת עלייתם של בני הזוג ארצה בשנת 65, ואת בניית בית המשפחה בסביבון
5 (סעיפים 53-57 לכתב התייעזה). בסעיפים 61-58 מותוארת לאה איזנברג חיים הרמוניים משותפים
6 בישראל, תוך היעדרויות, גם אם תכוות, של איזנברג המנוח בשל עסקיו בחו"ל.
7

8 עוזי שגב נשאל בחקירהו לפני, כיצד חדר מותיאב עם טענתו לפיה לאה היא תושבת חוץ, וזה
9 תשובהנו (עמ' 6 לפרי מיום 26.4.15):

10 "אם תשיימי לב, בתצהיר של לי בתביעת השि�ותוף, הדבר היחיד שלו לא תומכת
11 בו הוא שלאה תושבת ישראל, כי זה נכון. הלבנו ובדנו בעצמו, ובו רבי דין איינו
12 יכולם לכתוב ממשו שאנו יודעים שהוא לא נכון. פניו למשרד שי' הרובץ
13 שטיפל במנוחה וקיבלו מכתב משלב הפנים, וזה מוגדים בתיק, שאמורים
14 שלמרות שהם מתוגדרים באך מדי פעמי, בבית בסביבון, הם תושבי חוץ. ממש כן.
15 בדקנו עם המזוכירה של המנוח אשר אמרה שהיתה הקפודה פנאיית עם המטוס
16 הפרטיל לעזאת כדי לא עברו את ה-185- 185 ימים או מילוי כזה בישראל, ככלומר מרובית
17 ימות השנה, וכן שנהם לא דיווחו למס הכסעה בכל העסקים הגודלים, שוויים לא
18 היו תושבי ישראל ולא שילמו, גם אם תשיימי לב הדרכונים הזרים שלהם נותרו,
19 ואני סירבתי לאשר בתצהיר של לי, את האמירה הזאת של לאה, שהיא לא נכון.
20 ש. אתה רוצה לומר שכារ אלה טוענת שמדובר בחיים בישראל היא אינה יודעת
21 היה היא רואה את מרכז חייה?
22 ת. היא יודעת שהה לא בישראל."

23 ככלומר, כדי שגרסתו של עוזי שגב תעמוד הוא טוען שלאה העידה עדות שקר. כדי להוכיח עצמו
24 מאחריות (למרות שטענתו בערעור היא כי נתן להאה שירוטים), מדגיש עוזי שגב שלא אפשר ללי
25 לחזור על תצהיר המאושר עובדה זו. אולם, אם עוזי שגב היה סבור, בזמנו, בעת שהכחן את
26 תצהירה של לי, כי לאה אינה אמורה אמות, היה עליו בראש ובראשונה להפנות לכך את תשומת לבו
27 של עוזי וינוטוי כי הדברים האמורים בתביעת השיטוף אינם נכונים. מעבר לכך, היה עליו, רקzin בית
28 המשפט, לציין כי הדברים שאמרה לאה לעניין היהת תושבת ישראל אינם נכונים.

29 ובהמשך, בעמ' 7 לפרי בערעור, מיום 26.4.15, שי' 17-6):
30 ש. הזכרת מסמכים שאומרים שם לא תושבי ישראל. ממתי הם? האם הם
31 מהשנים האחרונות?
32 ת. המסמכים שאנו מצאנו באו בגלל קניית הבית בסביבון ע"י חברה פנאיית בסוף
33 שנות השבעים.
34 ש. אני מפנה לדברי המזוכירה. מדובר בההיסטוריה, שנות השבעים.
35 ת. היה מאבק בין ארויו לביי לאה על התשומות מבחןית סמכות בית המשפט לדון
36 בתיק. ארויון טען, ובצדק, שום לאה וגם המנוח לא היו תושבי ישראל, ולא עברה
37 לשאלת אמורפית איפה היה מרכז החיים שלהם...".

38 עוזי שגב ממשיך לטען כי לאה אינה תושבת ישראל, ואומר שהתקתקה שנקטה בה הייתה להצהיר
39 כי מרכזו חייה בישראל. כאמור עוזי שגב כי גם מושבו של המנוח לא היה בישראל.
40

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

יש לציין כי בהליך הפלילי הציג עו"ד וינרוט קובלות כנגד שכ"ט ששילמה לו לאה, ובכולם חיבר במע"מ בשיעור מלא. כלומר וינרוט, שאישר את תצהיריה של לאה, סבר כי הינה תושבת ישראל, ועל כן גבה מע"מ בגין העסקאות עמה.

יש להזכיר לעניין זה כי בסעיף 15 לכתב התביעה, בתביעת השיטוף נאמר:
"תבענה זו מוגשת על דעתה ובנסיבות של הנتابעת 10 [ליי הרדי] וכן על דעתם
ובנסיבות של הנتابעים 18 [אדית רוזנפלד], 19 [מאיר רוזנפלד] ו-20 [אמילי
פורמן] המצוינים נתבעים פורמליים."

הינו, גם אם ייצג את ליי היה עליו להזכיר עניין זה ולא להסתפק בכל שבתצהיריה של ליי לא חזהה על כך שלאה היא תושבת ישראל.

בנוסף, בדברים לעיל, מעיד עו"ד שבבי בדק גם את עניין תושבותנו של המנוח אייזנברג וכי גם הוא אינו תושב ישראל, והנה בתצהיר ליי בהתגדותה לבקשות לקיום צוואה (ימים 15.7.97, ת-89 בתוך 89) מוצגי שבבי, היא מעידה כי מקום מגורי של אביה המנוח היה בסביוון, ומספרת כי המקומות היחיד אותו ראה אביה כבית, ואליו הקפיד לשוב בחגיג ישראל ובסוף השבוע כל שניין, היה הבית בסביוון שבישראל. תצהיר זו נוסח עבור ליי בידי משרד שבב. האם הצהירה זו עומדת מבנהן אמרת האמת לא/or בדיקותיו של עו"ד שבבי: ספק רב בעייני.

בנוסף, מהמואבק סביר הסכם שיטוף הפעולה הראשון אנו למדו כי לאה עברה ניתוח לב הארץ, ובנותיה סעדו אותה בביתה בסביוון. עוד אנו למדו מכתב התביעה בתביעת השיטוף, ומהתצהיריהם בתיקי העזבון כי אחד הדברים שעשה ארוון היה להפסיק את משכורתיהם של אנשי החוץ בבית בסביוון, מה שהקשה ביוטר על לאה המתוגרתת במקומות.

מסמך נוסף מזמן הsofar את הטענה כי לאה הינה תושבת חוץ הינו הבקשה בתיק העובנות ת"ע 3459/97, עמי 229 לנשפח תצהיר איגר) לנו מונעה נגד פעולה בעזבון עיי ארוון או דימנט. בקשה זו הוגשה עיי לאה ואמיily בתיק העובנות גם היא ביום 5.5.97, שם נאמר, בסעיף 34 כי: "הגשת הבקשה לקיים צוואה בפנמה מהוona נסיון פסול: ‐לשלול מגבי אייזנברג זכויות שנרכשו על ידה במשך חמישים שנים נישואה למנוח – מתוכן בשלושים שנה בישראל!‐".

ובסעיף 43 נאמר במפורש כי:
"המבקשת [לאה] – אלמנתו של המנוח – הינה תושבת ישראל מזה 30 שנה,
וציפיותה הסבירה היא כי ענייני היושה של עזבון בעל, שהוא אף הוא תושב-
וארוך – המדינה המשך כל אותה תקופה, יחתכו על פי דין מדינת ישראל.".

בעניין זה, כיוון שעו"ד שבב יודיע כי לא כך הם לפני הדברים, כיצד לא הפנה את תשומת לבו של כב' השופט יי לוי, שכן בכלל תיקי העזבון, חן זה שהגישה ליי, חן זה שהגישה לאה. מדוע לא קם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בתחלת הדיון ציין שידוע לו כי הנזונים בדבר תושבותה של לאה אינם נכונים. והרי ע"ד שבטען
2 כי הגשת תצהירים בתקין העיזובן שהביאו לכך כי הדיונים בהם התקיימו בארץ, היה אחד מהישגיו
3 הגדולים?

4
5 בנסיבות אחרים נתען כי מקום מושבה של האם הוא בלונדון. כך, בכתב התביעה מטעם לזו בבוררות
6 ויוגדר, כתוב תביעה שהגיש משרד שב מတוארים הקיימים בין לאה לבתמה אמיili ושם נאמר (בסעיף
7): **"אמילי אשר חיה עם האם בלונדון."**

8
9 כך גם בכתב התביעה בבוררות הנשיאה שגור, שגם אותו הגיע משרד שב, בסעיף 2 בו מတוארים
10 הצדדים נאמר: **"אמילי הנגה תושבת לונדון, ואף הנבעת מתגוררת מרבית הזמן מאז פטירת המנוחה**
11 **בדירותה בלונדון."**

12
13 אגב, באותו מסמך נאמר כי איזנברג המנוח חי כל שנים השניות האחרונות לחיו בסין, עם אשה
14 בשם ליין כבת זוגו.

15
16 מכאן נverbor לשנת 2006, על אף גרסאות לאה לפיהן היא תושבת ישראל וטענות לזו בכתב התביעה
17 כי כלל היא מתגוררת עם אחותה אמיili בלונדון, אך מרובה לשוחות גם בבית בסביוון, כאשר משיב
18 ע"ד שב למע"מ, בכתב למע"מ מיום 22.2.06 (ת/25), טוען ע"ד שב כי **"לאה היא אזרחית ותושבת**
19 **יפן."**

20
21 בחקרתו בעירור (עמ' 8 לפרטוקול מיום 26.4.15, שי-5) מוסיף ע"ד שב במשך עשרים השנים
22 האחרונות לחיו כי איזנברג המנוח עם ליין מסין, ולא חי עם אשותו כלל. לאור זאת, כך מעיד ע"ד
23 שב: **"ב-21 השנים האחרונות אלה לאה הרבתה לשוחות בלונדון או ביפן ולא הייתה כמעט בভיטה**
24 **ישראל."**

25
26 כאמור, הדברים מנוגדים לכל העדויות שהובאו לעיל בונגעו לטענה לפיה לזו החותימה את אמנה על
27 הסכם שיתוף פעולה הראשון כשהיא מטעה אותה לחשוב כי מדובר במסמך של ש.ח.ל. עליה כי לאה
28 עברה ניתוח לבארץ, ושהתה לאחריו בভיטה בסביוון, כשהיא מחוברת לשירותים של ש.ח.ל.

29
30 מעודתו של ע"ד שב לפנוי מסתבר כי הוא אינו יודע תושבותה של איזו מדינה היא לאה, אך בטוח שהיא
31 אינה תושבת ישראל (עדותו בעמ' 15 לפ"מ מיום 26.4.15, החל בש' 21):

32
33 ש. אתה אומר כאן שבג' איזנברג הינה אזרחית ותושבת יפן, היא אינה אזרחית
34 כיון שהיא יותרה על אזרחותה הפנויות כפי שעליה מזכירה הותמן בכתב התביעה
35 שלא בית המשפט לענייני משפחה. היא הצהירה שהיא יותרה על אזרחותה
36 היפנית כי זה היה צד נדרש כדי ששאלן קיבל אזרחות אוסטרלית.
37 ש. והיא היפה לאזרחית אוסטרלית?
ש. אין לי מושג.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ת. לאה איזנברג איננה תושבת ישראל. אזוריות לא שייכת לדבר. מה שאני יודע זה
שחיה אזרחית יפן. אם תראי לי מסמך שהיא ויתרה, יכול להיות. אבל בוחנות
לידיעתי היא הייתה אזרחית יפן?
ש. הייתה תשובה חוץ היין, יפן?
ת. זה לא משנה דבר במאם'.
ש. מכל מקום פה אתה טועה שהיא תושבת יפן?
ת. כן.
ש. ובכתבי התביעה לפני הבורורים אתה כותב שהיא מוגורה רובה הזמן מאז
הפטירה [של איזנברג המנוח] בלונדון.
ת. נכון, היא גרה אצל אAMILI בלונדון אבל היא הייתה תושבת יפן תמיד.
ש. אתה טועה בתבוני התביעה [בبورוות] שהיא מוגורה בדירתה בלונדון
ת. יש לה בית בלונדון".

גם בנושא זה תושבותה של לאה, כמו גם של המנוח משנתה על פי הקשר הדברים. כאשר רוצים לנחל
את החקלים בישראל טוונים כי מרכז חייה של לאה בישראל (או לפחות במסביס את תשומת לב
בא כוחה או בבית המשפט כי לא כך הם פניו הדברים). כאשר מסתבר כי לצרכי מע"מ בשיעור אפס, על
לאה להיות תושבת חוץ, מוארים את תושבותה בלונדון ולהלופין בין. עדויות אלו מודגשות את חוסר
המיהינות של ע"ד שבג, ואת העובדה שהוא אכן עומד על גרסה אחת אלא מאצץ את הגרסה
המתאימה להקשר, ורק בהשוויה שבדיעבד ניתן לגלות את הסתיירות בינהן.

7. מסמכים והתגלוות מזמן אמת שסתורים את גרטת המערערת כי נתנה שירות ללאה
כפי שציינתי לעיל, ע"ד שבג טוען כי המדינה מבבלת, הן בהליך הפלילי הן לפני, בין עניין הייצוג,
כאין מחלוקת כי משדרו ייצג את ליז, לטענותו פורמלית בלבד, לבן העובדה שמשדרו נתן שירות
ללאה. עם זאת, מסמכים מזמן אמת, מעדים על כך שלא כך היו פניו הדברים, ושבזמנם אמת גם ע"ד
שבג לא ראה כך את פניו הדברים. פרק זה אפנה לדון במסמכים אלו.

7.1 התיחסות ללייז כאלו מרשתו של ע"ד שבג כאשר כל המנייעים להסתורת הייצוג של לאה אינם קיימים
כפי שהבהירתי בהרחבה לעיל, טענותו של ע"ד שבג לצורך בייצוג לאה באמצעות לי היה כפוף,
הריאISON, להוסיף מהימנות לטענות אלה, כאשר בתה לי תומכת בטענותיה באמצעות ייצוג פרוד וכן,
להסתיר מארוזין כי ע"ד שבג מייצג את לאה, או יותר במדויק כי לי תומכת במקרה בתמורה, היינו
מקבלת בכך טובות הנהה מלאה (לרובות השתתפות בחזאותיה המשפטיות). כפי שציינתי,
הסבירים אלו אינם מהימנים בעניין ואינם נתונים בראיות. אולם, גם אם אין, אך ורק לצורך הדיוון
בחיל זה, כי אלו היו הטעמים, הרי שמדובר שנקחת הסכם הפרשה בין כל היורשים, העיזובן חולק,
וכל התייעות סולוק, וכי השUIDה לי בבוררות הנשיא שמהר, היא הסתכסכה הן עם אמה, הן עם
אחיה, שוב לא היה כל מקום להמשיך ולהסתיר את העובדה כי משדר שבג נתן שירות לאלה (במסווה
של ייצוג לי). בנוסף, כבר במחילה בורותות יונגורד נשפו ממילא כל העובדות הללו. למרות זאת,
בהתכווית לאחר ובעקבות פסק הבודר בבוררות יונגורד, ממשיך ע"ד שבג להפנות מכתביהם לע"ד
אורוון, ב"כ של לאה, ומתייחס ללייז כאלו מרשתו וללאה כמרשתו של גיל אורוון.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

במכتب של ע"ד שגב לע"ד גיל אוריוון, מיום 2.11.99 (ת/41 בהליך הפלילי צורף למוציאי שבג) לאחר
ובעקבות פסק הבורר וינגורד, שבג מתיחס להסכם יוני ומציין בסעיף 2 למכتبו:
"ההסכם [הסכם יוני] שנוסח ונחתם **במשרדים** [הפניה היא אל ע"ד אוריוון
 ממשרד ע"ד וינגורט] **בסיוע שורה של יועצים משפטיים מכובדים של הגבי** לאה
אייזנברג.".

בסעיף 6 לאותו מכתב מוסבר המנייע להסכם יוני:
"הסכם מושתי לאמור בסעיף זה [סעיף 1 להסכם יוני בו ליז מקבלת 5% כפי
 חלק בצוואת 86] אשר בגינו הסכמה מושתית לקבל פחוט משגהיג לה, לטענה,
 מעיזבון אביה המנוח, הייתה אף היא בעקבות הסכמה מושתך שכלהה בסעיף 5
 [התחייבות העתידית בצוואה]."

ומסעיף 7 ברור כי מדובר היה בשיתוף פעולה ולא בייצוג נפרד:
"בהזדמנות זו גם מן הרadio להזכיר למשרדים את הסיעור הרב שקיבלה מרשטי^{שעמד מאחריו חתימת ההסכם בין הצדדים, וspark בזוכתו עליה בידי מרשטי}
 לקלל מעיזבון ש.ג.אייזנברג ייל סכומי עתק העלים פ' כמה וכמה על הסכום האזום
 יחסית לציוויל לה המוצה בצוואה שהוגשה לקיום בנסיבות המשפט המוחזק, ורק
 בזכות החתוגיות והראויות שהבאו על ידי מרשטי, כמו גם בזכות הסיעור של
 מרשטי לתביעה השיתוף שהוגשה על ידי מרשטי, הצלחה בסופו של דבר
 מרשטכם לקבל חלק נכבד מהעיזבון"

מכتب זה מטריד במילוי כי כל ההיגיון שהיה בהסתירה הסטיים, מסמכי הפשעה נתמכו, הבוררות
 הסטיימה. שבג היה צריך לכתוב לע"ד אוריוון – הרי בידועך ייצנו יחד את אלה, וכעת הגיינה השעה
 לשלם לי את שכריו. המכتب בנוסחונו נ"ל מעיד כי בזמנם ע"ד שגב ראה בליז ולא בלאה את
 מרשטו, והקטע המודגם מਆש את גרסת וינגורט לפיו, על אף הייצוג הנפרד, מושותיהם, וכונרו מכך,
 מושדייהם שיתפו פעולה, כפי שמקובל לעשות, עד לישיבת הפלוג.

בדומה, התייחס ע"ד פרי ממשרד שגב ללייז כל מרשטו, ואל מושרד שגב כמי שייצגו אותה במהלך
 גיבוש ההסכם יוני, במהלך קיריה בבית משפט לענייני משפחה (בתיק 2371/97, לפני כב' השופט שי
 בוקובסקי ביום 9.4.00, ת/42 בהליך הפלילי, צורף למוציאי שבג). ההליך התקיים לאחר בוררות וינגורד
 ולפני נשיאו שגמר בשאלת האם על הבורר הנשיא שומר לדון לפני הדיון המוחזק. בשל זה,
 בשנת 2000, לאחר שליז כבר הצטרכה להסכם בין היורשים, והעיזבון חולק, ברור כי אין כל מניע
 להסתורת ממן השירות הנטען של המערurat לאליה. ע"ד אוריוון, בחקירתו את ליז בבית המשפט,
 מנסה להסביר כיצד ראתה ליז את התcheinויות האם בסעיף 5 להסכם יוני, לפחות לא תקף את ליז
 במלאת ימיה ושנותיה. ע"ד אוריוון שאילץ חוק הירושה וע"ד פרי הטענד לשאלת בטענה כי ליז אינה
 משפטנית. בתגובה להתנגדות מצינו ע"ד אוריוון (עמ' 3 לפ"מ מיום 9.4.00, שי' 22-24):
 "אני מבקש עכשו לדעת, מה המשמעות של הסעיף הזה, אשר גב' רודי ישבה
 ויבשה יחד עם עורך דין, עורך הדין של הצד השני, את ההסכם, הסכם יוני,
 זה הכל"

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בmeaning לא אומר ע"ד פרי דבר, לא מצין כי משרד יציג את אלה במשותף עם משרד וינרוט, הינו,
1 איש לא ראה כך בזמן אמת את פני הדברים, לרבות ע"ד פרי ממשרד שגב.

2
3
4 בנוספ', טענותו של שגב כי חקירותו במע"מ נמחקה בمزיד, כיון שהבה ציין לראשונה את ההסכם המשולש
5 של השילוחת הנסתורת, אך ב蹊 כי הדבר לא ישרם בפרוטוקול ועל כך בהרבה בהמשך), גם היא
6 אינה מתיישבת עם העובדה שבשנת 2006, עת התקיימה חקירה, שני הטעמים, גם לו היו כאלה,
7 שעמדו בבסיס השילוחת הנסתורת, מזמן עברו מהעולם.

8
9 **7.2. החלפת הייצוג לאחר הדיוון בבית המשפט בו לוי חבקה ונישקה את אחיה ארווין (ישיבת הפלילו)**
10 כזכור, בישיבת בית המשפט מיום 17.9.97 בתיק העובנות לוי מתחבקת ומנסקת את אחיה ארווין,
11 ובמהמשך מעניקה ראיונות לתקורתו והותמכים בו. בעקבות זאת חששה לוי עברה למונחן של
12 ארווין, ע"ד וינרוט והודיע לע"ד שגב על ביטול כל הסכמי שירות הפעולה בין להו ומהז מהז.
13 כתוצאה לכך לוי עוברת להיות מיוצגת לפחות מספר ימים ע"י ע"ד קשת, שייצג את אחותה אדית
14 שתמכה בארווין מלכתחילה. בסעיף 7.1, בכתב התביעה בבוררות ויינגרט (שההכו, כזכור, ע"י משרד
15 שגב), מတואת לוי מדוועעתה כן, לטענה כיון שנכנסה לחץ שתישאר קורת מכאנן ומכאן:
16
17 "כתוצאה מהאמור והלחץ בו הייתה שרואה, לוי הודיעו לעורכי דין על הפסקת
18 [**אחות אחרת**] לאחר שבעה ימים, בשל התעיטה מעט, לוי התנצל בפני עורכי
19 דין והזורה להיות מיוצגת על ידם".
20

21 בתגובה להודעתה של לוי כי היא מפסיקה את ייצוגה בידי משרד שגב, כתב ע"ד שגב ללו הרדי,
22 (**מכتب מיום 5.10.97, סומן ת/48 בתיק הפלילו**). במכتب מותבקש לוי הרדי שלם למועדרת שכ"ט
23 לאור הודעתה כי היא מפסיטה את משרד שגב מייצוגה, מדובר במכتب מיום 5.10.97, הינו בסמוך
24 לתקופת מתן השירות הבלעדי הנטען להא. אם לוי לא היתה לקויה במובן המהותי של ע"ד שגב,
25 מודיע עזיבתה את משרד שגב במובן הפורמלי, מהיבאת אותה בתשלומים שכיר טרחה? הרוי לטענותו בשכר
26 טרחותו חייבות להא.
27

28 במאמר מוגש יש לציין כי מכתב זה שלח ע"ד שגב ללו, ובו הוא טובע ממנה שכ"ט על פי ההסכם
29 בינהם (הינו, ת/47, הסכם שכיר הטרחה הראשון בין לוי למשרד שגב), סותר את עדות ע"ד שגב
30 בחלק הפלילי בעניין אחר, שם הבהיר ע"ד שגב בעדותו כי הסכם שכ"ט בין לוי, הפק היהיות לא
31 רלבנטי או במצב "דמדומים" לתקופה שבין הסכם יוני להודעת הביטול באמצע ספטמבר. עוד העיד
32 ע"ד שגב כי יציג את לוי הרדי ימים בודדים מיום חתימת הסכם שכ"ט עד להסכם יוני. לאור
33 האמור, בקשהה של המעררת לתשלומים שכ"ט, ימים בודדים לאחר הודעת הביטול, סותרת את טענות
34 ע"ד שגב כי הסכם שכ"ט לא היה תקין, וכי השירותים מהסכם יוני עד להודעת הביטול ניתנו בפועל
35 להא ולא ללו.
36
37

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

7.3. הסכם הפשרה בעניין העיזוב נחתם בהעדר ליי ולא ידיעת משרד שגב

לן גרסת המערות הייתה נכונה, הרי משרד שגב היה אמרו להיות שותף להסכם הפשרה. עבודות אלו מחזקות את גרסת וינרוט לפיה, עוזי' שגב ייצג את ליז, פורמלית ומהותית, ועו"ד וינרוט ייצג כך את האם ואAMIL. עד לשיבת הפלוג ביום 17.9.97, בו חיבקה ונשיקה לי זאת אהרון, התנהלו שני המשדרים תוך תיאום ושיתוף פעולה, ומאותו רגע, כשהואם אלה סבירה כי חיבת לי חצתה את הקווים, והודיע עוזי' וינרוט לעוזי' שגב על הפסקת שיתוף הפעולה בין לאה ליז, וכתוכזהה מכך בין המשדרים, ומאותה עת פעל שלא בשיתוף פעולה עם משרד שגב בגיןוש הסכם הפשרה. מסיבה זו עוזי' שגב לא יעד על גיבוש הסכם הפשרה, וכך לא קיבל עותק ממנו ונדרש לצורך כך לעזרת בית המשפט.

7. הנקמי שבר טרחה ביו ליז למשרד שג

כאמור במבוא, בין ליו למשרד שב נחתמו שלושה הסכמי שכר טרחה (ובנוסף הסכם בעניין החזיר והוצאות שシリמה- ליז עליו אעמוד בדף נפרד). בנוסף להסכמים יש דרישת תשלומים שכ"ט מטעם משרד שבג' לילו לתשלומים שכר טרחה, עת שפירתה אותם מייצ'ז, לאחר ביטול הסכמי שיתוף הפעולה בין לבני אמה. עוד בהקשר זה, קיימת טוויות הסכם שכ"ט נספ', עליו ניסח עוו"ד שב להחותים את ליז, אך זו סירבה לחותום עליו, בטענה כי חתימתה עליז תזהה הונאה של אימה לאיה. כל הסכמי שכר הטרחה, הדרישת לשכר טרחה, כמו גם ההשווואה בין הטויטה שליז סירבה לחותום עלייה, לטויטה שנחתומה בסופו של יומם (شمבחןת גובה התשלומים הם זהים), מעידים על כך כי שיורוטי משרד שבג' ניתנו ליז, והוא זו שシリמה עבורם (כאשר אמה, לאה, משפה אותה בגין הוצאותיה, כפי שסוכם ביחסה).

7.4. הפרק שרב הוטקה בראשו

34 הסכם שכר הטרחה הראשוני, נחתם, כאמור, בין משרד שבב לילו ביום 20.5.97. מדובר בהסכם מפורט
35 וההסכם מגן רק במתכונת מלאה הרדי למענערת המאושר בסופו ע"י עו"ד שבב. וזהו היחסם:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

- 1 1. נבקשכם לטפל עבורי, בדרישתי לקבל חלק מהרכוש, הנכסים ושווה הכספי בעזבונו
2 אבוי, שאל נחמה איזנברג זיל (להלן "הרוכש") עד שניתן פסק דין או יוסכם בפרשה
3 מה החלק לו אני זכאית (להלן: "חלקי ברכוש").
4 בנסיבות הטיפול המשפטי, הפעלו בין היתר כדלקמן:
5 1.1 תגישו בקשה למינויו ננהל עזבון.
6 1.2 מתבעו לקבל צו ירושה על פי דין, תוך תקיפת הצוואה הנטענת עלידי אחוי, ארווי
7 איזנברג, או כל דרך אחרת.
8 1.3 מתבעו להחלוף או בנוסך את היה ארווי נאנם אף ברכוש שייקבע שהוא שלו, אם
9 ייקבע.
10 1.4 تطלו בתביעות נגד אחרים הקשורות בנושא הירושה, וזאת אם תהיה סבירות שיש
11 להיגשघויות אלה.
12 1.5 تطלו בתביעות נגד גדי ובлад שדבר קשור בנושא הירושה.
13 1.6 במקרה של טיפול בהליך בח"ל – משליכם יפעל בשיטתו פעולה עם ע"ז
14 שאמנה בח"ל, אך לא תישאשו בושו.
15 1.7 מתבעו את הסכומים המגיעים לי, כי הוראות עמודות" מהעזבון, כולל מזנות, אם
16 הנושא יידין בבית משפט או בבורות, תקבעו שכרכם בנושא זה כאמור בסעיף 2.1.
17 2.2. טיער.
18 1.8 תציגו אותן בבורויות שתהינה, אם תהינה, ותקבלו הוראותי בקשר עם בחירת
19 הבוררים.
20 1.9 תעשו כל פעולה משפטית אחרת שתהיה דרושה באופן שකבל "מטריה משפטית"
21 לגבי הנושא של עזבון אבוי, שאל נחמה איזנברג זיל (להלן: "הטיפול המשפטי").
22 2.1 שלכם עבור הטיפול המשפטי יהיה כדלקמן:
23 2.1. במקרה שע"ז משליכם ימונה כמנhal עזבון והשכר ישקל יהיה גבוה ממנו
24 המינימום בהגדורתם להלן, לא נשלם למשיכם שכר טרחה.
25 2.1.2 במקרה ששכר שכרם: לא חל היה ששכרם:
26 2.2.1 שכר מינימום בשיעור של 4% ומע"מ מחלקי ברכוש בלבד שאם הטיפול ימשך
27 למשך מינימום יעלה שכר המינימום ב-7.5%, לכל שנות טיפול נוספת עד לתקרה של
28 7.5% ומילוי מחלקי ברכוש (להלן: "שכר המינימום").
29 2.2.2 במקרה שחלקי ברכוש יעלה על 5% מהרכוש, אז על החלק העולה על 5% תהיו
30 זכאים ל-7.5% ומע"מ מחלקי.
31 2.3 בעבור רכוש שאקיבל אבוי בחייב, אם אקבל במסגרת דרישתי, אם תהיה, אך
32 מבלי שיכלול את הרכוש שאקיבל בירושת של אמי בתום אריכות ימיה, או מוגנות שלא
33 במסגרת דרישתי בעניין הירושה, כגון מזנות ותשלים במקום ההוראות העומדות
34 (להלן: "החלק הנוסף"), יהיה שכרכם בשיעור של עד 4% מ-7.5% ממה שאקיבל והוא
35 כולל מע"מ.
36 3. בחישוב שכר טרחתכם ייחסו חלקו ברכוש והחלק הנוסף יתווסף לאחר מכן.
37
38 3.1 אם תסכו עמו מי משלם אחוזי שתיציגו גם אותך ובתנאי שכר זהים, אז יופחת
39 השכר אני אלם, עבור כל אחוז אתה תסכו כאמור, ב-1% מתחזק 4% שכר
40 המינימום, וגם 1% מתחזק 7.5% מעבר לשכר המינימום.
41 3.2 לגביל חלק ברכוש ואו החקלאות הנוסף שאקיבל לא כבسفים אלא בשווה בסף זכויות,
42 מניות וכיו"ב תהא לי הרשות לשלם את שכרכם בסך או לעיר אליהם את החלק
43 המגיע לכם בנכסים ואו החלק המגיע לכם בכל נכס שיתקבל/amero.
44 3.3 את המגיע לכם לפי הסכם זה אלם פרו ויטה ותוך 10 ימים מקבלת הכספיים ואו
45 הנכסים.
46 3.4 אני אהיה רשאית להפסיק את טיפולכם המשפטי בכל עת ואו ייקבע שכרכם בהתאם
47 לשלב אליו הגעתם, כפי שיקבע ע"י הבור.
48 3.5 אני אישאה בהוצאות המשפטיות השונות ובлад שתקבלו את אישורי לכל הוצאה
49 העולה על 500 דולר.
50 4. במקרה של מחלוקת בעניין הסכם זה יכרי עניין בור רישיון ע"י הצדדים, ואני
51 הסכמה – בורר שיבחר ע"י בים"ש המוחזqi בתל אביב.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

למעשה עו"ד שגב מודיע בכך כי קיומו של הסכם שכ"ט זה סותר את טענתו כי העניק שירותים ללא,
ועל כן, כפי שאראה בהמשך הוא טוען כי המשמך הפך לא רלוונטי, או "בדמדומים" בעת מתן השירות
לאה, וחזר לחיים ולתוקף לאחר מכן.

מכל מקום, מדובר בהסכם מפורט, המתייחס לפעולות שליו מבקשת לבצע עבורה. אין מדובר כאן על
שיתוף פעולה עם לאה, או פעולות שבוצעו עבור לאה, ושכר הטרחה נגור ממה שתתקבל לו. הדגשתי
עליל שלושה נושאים אליהם יש לשים לב. הראשון, כי בהסכם, שניסח עו"ד שגב, מצוין במפורש כי
אם ישכו ערכyi דין בחו"ל, יפעל איתם משרד שגב בשיתוף פעולה. לדעתך הדבר מלמד כי עו"ד שגב
סימן גם עם עורך הדין של לאה בארץ, ההינו, משרד וינוט כו יפעל איתם בשיתוף פעולה. ההינו,
יצוג נפרד תוך שיתוף פעולה, אינם מונחים או ממצב דבריםزر לעו"ד שגב. נושא שני, הוא האפשרות
להפסיק את מתן השירות שאז יגבה שכר טרחה בהתאם לטיפול עד אותו שלב, מה שעה בקנה אחד
עם דרישת שכר הטרחה של עו"ד שגב לאחר מכן הודיעו לו על הפסקת יצוגו לאחר הפסקת שיתוף
הפעולה עם האם. שלישי, ההסכם קובע כי ליו תישא בהוצאות. כפי שאראה, בלב בהה של התקופה
בها טוען עו"ד שגב כי נתן שירות בלבד לאליה, דרש משרד שגב כי ליו תישא בהוצאות משרדו בכל
הנוגע לנסיעת עו"ד ארליך לחו"ל, מה שמלמד אף הוא כי השירותים, במוחותם, ניתנו ללי.

כשמדובר בשאלתמתי נתן עו"ד שגב, לשיטתו, שירות לאה, והווג לעו"ד שגב ההסכם שכ"ט זה, טען
עו"ד שגב, בין השאר לאור ההסכם זה, כי החולמת לאה שירות באופן בלבד רק מיום 6.3.97. עם
זאת, כיוון שלא נחתם ההסכם שכ"ט עם לאה, טען עו"ד שגב כי ההסכם יוני, בין לאה ללי הוא למעשה
ההסכם שכר הטרחה של, או שמכוחו מחויבת לאה בשכר טרחת משרד. אם כך חס פני הדברים, אז,
לכואלה, מתייתר ההסכם שכר הטרחה הראשון בין משרד שגב ללי. כיוון שעו"ד שגב מודיע בכך
שבהסכם שכר הטרחה המאוחרים הזכיר את ההסכם שכר הטרחה הראשון, כאילו הוא עדין בתוקף,
ואף ניסה לגבות מכוחו עת ליו פטרה את משרד בספטמבר 97, עם הפסקת שיתוף הפעולה בהנה לבן
אמוה, מנסה עו"ד שגב להבהיר מה קרה להסכם שכר הטרחה הראשון, בתקופה בה נתן, לטענתו,
שירות בלבד לאה.

עו"ד שגב נשאל כיצד מתיישבת טענתו כי ההסכם יוני מהווה ההסכם שכ"ט בין משרד לבין לאה, כאשר
יש ההסכם שכ"ט בין לוי לזו לגבי אותה תקופה, וכן נגלה לנו מונח משפטית יצירתי נוסף של ההסכם
"חייב לא לבנטוי" או "הסכם בדמדומים". כך מшиб עו"ד שגב [פרוטוקול הדיון בתיק הפלילי מיום
25.10.12 בעמ' 684 החל מש' 26 עד עמ' 685 שי 25] כשהשאלה מותמי עד מתי ת/47, ההסכם שכר הטרחה
הראשון, היה בתוקף:

"ת/47 [הסכם שכ"ט בין לוי למשרד שגב] שנחתם ביום 20.5.97 הפך לא רלבנטי
בהתוצאות ת/5 [הסכם יוני] והיה חייב לא לבנטוי **במקבץ של דמדומים** מחייבת או
אפשרו מניסוח ת/1 [הסכם הראשון בין לאה ללי].
ש. מתי הוא חור לרשות לבנטוי?
ת. לאחר שלאה ביטלה בת/7 [מכתב הביטול של עו"ד וינוט את הסכמי שיתוף
הפעולה] את ההסכםים, והתהדר הטיפול בלי...".

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הסכם שכ"ט שהופך חצי לא רלוונטי, או הסכם בדמדומים, ואח"כ שב וחוור לחיים, כפי שיפורט
2 להלן, הוא לא יותר מאשר הת חמיקות. הינו, לע"ד שבן אין כל חסר לעניין זה, מה שמעיד כי מה
3 שהייתה בתוקף הוא הסכם שכר הטרחה עם ליז, כאשר משרד שגב מייצג את האינטרסים של ליז, הינו,
4 נתן שירות ליז.
5

6 **ב. הסכם שכר הטרחה השני – הסכם בע"פ שהועלה על הכתב בטיווח ממץ 98 שלא נחתמה.**

7 **6.10.98**
8 קודם שאבירר מודיע גם הסכם שכר הטרחה השני סותר את טענת ע"ד שבן לפיה נתן שירות בלבד
9 ללא בתקופה מסוימת, יש לעמוד על אופן כריתת הסכם שכר הטרחה השני והנסיבות לחתיותו.
10

11 לבארה, אם בטענת ע"ד שבן, הסכם יוני מהווה הת חמיקות של לאה לשלם את שכר תרחתו, הרי לא
12 הייתה כל סיבה לחותם על הסכם שכ"ט נוסף עם ליז. בנוסף, אם טענתו בעדתו לעיל נכונה, לפיה
13 הסכם שכר הטרחה הראשון "יצא מאזרור מהדמדומים" וחוור לתוקף בסוף ספטמבר 97 עת שבוטלו
14 הסכמי שייתו הפעלה בין האם ליז, גם אז לא נדרש הסכם שכר הטרחה נוסף. אולם, כפי שניתן להראות,
15 הסיבה נגלית ממשיכים מבוררות וניגור. בשנת 98, כשהערכיהם הדיוניים בוגר לחסם שכר תרחאה
16 שני בין ליז לע"ד שבן, מתקיימות בורות וינגורד שהחלה ביום 28.1.98. אז כבר ברור כי ליז, ככל
17 שתצטרכו לחסם הפשרה הכלול ביחס לעיזובו ותקבל 5% מהעיבזון, בסכום כולל של כעשרים מיליון
18 דולר. מותוך סכום זה מהווים 4% לפי הסכם שכר הטרחה הראשון, סכום של כ-800,000 \$, ואם נלך
19 לסכום המקסימלי, 7% מהווים \$1,400,000 מנגד, אם תוכחה ליז בשיפוי מלא על פי הסכם יוני, תוכחה
20 לקבל 3 מיליון דולר.
21

22 בכל הנראה מסיבה זו, כבר ביום 1.4.98, במהלך בורות וינגורד, שולח ע"ד שבן ליז הרדי, טיוות
23 הסכם תוספת לחסם שכר הטרחה מיום 20.5.97, בו מבקשת ליז הרדי לאשר כי בשל מרכיבות
24 העבודה של משרד שגב היא מתחייבת לשלם תוספת שכר תרחאה, כך שכר הטרחה הכלול אותו
25 מתחייבת ליז למשרד שגב יעמוד על שלושה מיליון דולר, ובבלבד שתתקבל זאת מהאמם, לאה אייזנברג.
26

27 במכتب המלווה לפקס כתוב עוד שגב ליז כך: "למודות שיחתנו של לימי הודי עם ע"ד אף פלי, אני
28 סבוי שמן הדואו שתיעיני בלע"ב [טיוות הסכם תוספת שכ"ט]. תשומת לך מופנית בערך
29 לפיסקה האחדונה בסעיף 1 המתייחס במילימ "הסתמתי בעבר בע"פ ולמען הסדר." מפהאת
30 חשיבותה, ולאור העובדה שבסתו של יום נחתם הסכם שכר הטרחה שונה במקצת נושאנו, אך זהה
31 במוחתו, אביא את הטיוות כלשונה (הטיוטה מנוסחת כמכتب מלא הרדי למשרד שגב):
32

33 **הנדון: תוספת לחסם שכר הטרחה מיום 20.5.97**
34 1. הואיל וביום 20.5.97 נחתם בין בניו משרד הסכם שכר הטרחה (להלן:
35 הסכם), בקשר עם טיפולכם בדרישותי לקבלת חלק ברכוש עיזובן אבי
36 המנוח...כמפורט בהסכם;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 והואיל ולאחר חתימת ההסכם התברר כי העבודה והמאץ הנדרשים ממשרדים
2 רבים הרובה יותר מלאה שהיה צפויים בעת חתימת ההסכם;
3

4 והואיל ולטיפולם המשפטיא הוסיף פעולות והליכים לא בפויים, לובות חקירות
5 מצהירים בעניין אובדן הצואה, הליכים במסגרת בקשה ערעור בבירות
6 המשפט העליון, טיפול בעקבות פעולות שנקטו ע"י אימי ואחותו אAMILI פורמן
7 בקשר עם ההסכם שנחתמו עמו לרבות גיהול ווררות, ובעה גדיות בעקבות
8 הטענה החדשה של ארויין איזנברג בעניין המניות הפנימיות, ופעולות רבות נוספות;
9 הסכמיי בעבר בע"פ ולמן הסדר הריני להסכם בכתב עתה להוסיף לשכר
10 הטרחה, כפי שהתחייבתי לשלים ממשרדים במסגרת ההסכם, כפי שיפורט להלן:
11 2. סכום המוניום שיקבל ממשרדים כולל מקה שול סיום הטיפול המשפטי, בין
12 במקורה של פס"ד בו אזכה לקבל חלק מן העזיבון /או סכומים ואונכים המגיעים
13 לי נאמני /או במקרה של פשרה שאסכים לה, יהיה סך בスキルים השווה ל-3 מיליון
14 דולר כולל מע"מ.
15 3. מועד תשלום הסכום הנ"ל או כל חלק ממנו יהיה ממועד בו קיבל את השיפוי
16 בגין הוואותי המשפטיא מאמני, והוא ישולם לי בכפוף לכך שתקבל סכום לפחות
17 בגובה הסך הנ"ל מאיימי.
18 4. התשלום שיישולם לכם על עפ"י תוספת זו להסכם יוחשב על חשבונו המוגע לכם
19 עפ"י ההסכם, מבלי שיש בסכום זה כדי לשנות או לבטל מי מבין החתביבות
20 שהתחייבתי כתפיכם בהסכם מיום 20.5.97, אשר כל הוואותי ממשיכות לחול גם
21 ביחס לאמור בתוספת זו, בשינויים המחויבים.".
22

23 כאמור, על פי הטיווה, חף שכר טרחה בשיעור באחוזים בהסכם שכ"ט הראשון, ועל אף טענת ע"ד
24 שבבי לעולם הוא מוחשב את שכר טרחתו באחוזים מהזוכה של הלקוח, מותבקש בעת לי לאשר,
25 לפי אותה טיווה, כי בשל תוספת עבודה סינכיה עבר עם משרד שגב על שכ"ט בסכום כולל של שלשה
26 מיליון דולר, ובלבך שתקבל סכום זה מואמה. יש להציג כי מדובר לכאורה בהعلاה על הכתב של
27 הסכומה קיימת בעלפה.
28

29 אולם, לי אינה חותמת על המסמך, שעל פי מכתב הלוואי קדמו לו התדיניות, אלא שבים 4.3.98
30 מחזירה לי הרדי את הטיווה וכותבת על גבי הטיווה, בכתב ידה, כי זו אינה מקובלת עליה בכלל
31 שהיא אינה רוצה להונאות את אמה ("*Dear Josi, This document is unacceptable because I
32 don't want to cheat my mother, Liz Hardy*"')
33 בעבר עם משרד שגב, ואף חמור מכך, סברה כי בסמך כאמור יש משום הונאה, כך בלשונה מזומן
34 אמת, של אמה.
35

36 ביום 5.4.98 משיב ע"ד שגב למכתבה של לי הרדי (סומן ת/50 י' בהליך הפליל), ואומר כי נראה כי
37 מטרת התגובה של לי והשיקולים ביסודה זרים, וכי זו לא הייתה הכוונה. בסעיף 2 למכתב מציעין
38 ע"ד שגב: "פערלותנו בעניין הסכום והבנדות עם אימק' למשל, לא הייתה צפיה כלל בהסכם שבר
39 הטלהה המקווי והושיפה עבודה למכבר. אין ולא הייתה סיבה לסלוב לתყון את הסכם שבר
40 הטלחה, לתיקון הבועיה". יש לשים לב כי כאן מנסה ע"ד שגב לשכנע את לי כי מדובר בדרישה
41 צדקה, ולא מנסה להזכיר לה כי אכן כך סוכם. בהמשך מבקש ע"ד שגב לתאם עמה פגישה בנושא.
42

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ככל הנראה הצדדים לא נפגשו, או שלא הסכימו והטיוטה בנוסחה זה אינה הופכת להסכם. ביום
2 30.6.98 ניתן פסק הבוררות של הבורר וינוגרד, הקובע כי ההסכם המחייב ביחסים בין לאה לו הוא
3 הסכם יוני.

4 מספר חודשים לאחר מכן, ביום 29.9.98 הגיע משרד שגב, בשם של לי, בקשה לשכר טרחה לבורר
5 וינוגרד, שם נטען כי סמוך לפני הסכם השיתוף הפעולה השלישי מ-15.9.97, אז כבר היה בורר כי 5%

6 חלקה של לאה עלולים על שלושה מיליון דולר, סוכם בין לי לעו"ד שגב בעל פה כי שכיר טרחת עו"ד
7 שגב עומד על 3 מיליון דולר (בסעיף 66 לתצהירו בעורור מציין עו"ד שגב כי הייתה הסכמה כאמור
8 בעל פה אך אין מציין מועד). הינו, בבקשתה חזרת לי על הסכמה בעל פה מספטמבר 97, בה סוכם
9 לכאורה כי תשלים לעו"ד שגב 3 מיליון דולר, מתוך הסכומים שתתקבל מאמנה. זאת, על אף של הטיוותה
10 בה עוגנו הדברים סיירה לי לחותם, בטענה כי יהיה בכך משום הונאה של אמה. בנוסף, לא ברור
11 מדוע ההסכם לא הועלה על הכתב במהלך שנה.

12 ואז, מספר ימים לאחר מכן, ביום 6.10.98, נחתם הסכם שכיר הטרחה השני בין משרד שגב לי.
13 בהסכם זה מציין כי הוא מעלה על הכתב הסכמה בעל פה. לטענת שגב, הסכמה בעל פי בין לי
14 החסכים מנוסח כמסמך לעו"ד שגב ומואשר בחותמו. ההסכם מתייחס להסכם שכ"ט הראשון ומוקן
15 אותו, ובו מתחייבת לי לשלם את שכיר טרחתו בגובה 3 מיליון דולר מכספיים שיתקבלו מאמנים. ככל
16 שהסכום יפחית מסכום זה מתחייבת לי לשלם כאמור בהסכם שכ"ט הראשון, או להשלים את הסכום
17 שלושה מיליון דולר. עוד סוכם כי הסכם זה אינו גונע לסייעם בין הצדדים בוגר (אימי) ורוכ
18 עד 300 שעות בעניין עיובו המנוח איזנברג, ובוגר לתביעה בעניין ה奏와 העתידית של האם, סעיף 5
19 להסכם יוני, בין כך ישולם לשכיר שגב 1% מכל מה שיתקבל. וזה לשון ההסכם:
20

21 **"הנדון: עיובו שאל איזנברג ז"ל – שכ"ט**
22 למען הסדר הטוב הרוי להעתה על הכתב את השדים בינו לבין בעבר, כדלקמן:
23 רצ"ב עותק הבקשה לבורר וינוגרד, בגיןו דרישתי לתשלום 3 מיליון דולר,
24 בצוירוף ריבית שכיר טרחתך, מאושרת על ידי.
25 כאמור בבקשתה, זכוון לקבלת כספים או שווים, כמפורט בבקשתה, היא אך ורק
26 אם כספים אלו ישולם על ידי הגבי לאה איזנברג (אימי) ורק מאותם כספים
27 שישולם ומהם בלבד.
28 ג.ມנוסכים אם הסכום, או שווה ערך לו, שתתקבל בסופו של דבר, מכסי לאה
29 איזנברג, יהיה קטן ממשי צורות, לפי בחירותי:
30 3.1 אשולם לך בתוך 30 ימים מיום שתתקבל את הכספי את הסכם החסר עד לשולשה
31 מיליון דולר כולל מע"מ
32 3.2 או שתשאר לך הזכות לקבלת שכיר טרחה כאמור בהסכם שכיר טרחה שנחתם
33 בגיןו ביום 20.5.97 בשינוי כדלקמן:
34 בכל מקום בו כתוב 4% או 7.5% בצוירוף מע"מ יהיה כתוב סכום מוקטן יותר פרו-
35 רטה להפחיתה שבין הסכום של שלושה מיליון דולר ובין הסכם שיתקיים בפועל.
36 לדוגמא – אם יתקבל 1.5 מיליון דולר כולל מע"מ אזי במקרים שכותב 4% בצוירוף
37 מע"מ יכתוב 2% בצוירוף מע"מ, ובמקומות שכותב 7.5% בצוירוף מע"מ, יכתוב 3.75% בצוירוף מע"מ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

דוגמא נוספת.....
3.3. עם ביצועו האמור בסעיף 3.1 או 3.2 לפי בחירתו, לא תהיה חייבת לך ש"ט
3.4. כאמור מעתה בסעיף 4 למכותבי זה.
3.5. איןamu במכותבי זה כל קטר להסכםנו הנוכחי, לפחות עבור המשך עבודות
3.6. מושך במושאי שאל איזנברג ז' בלHIGHTEL של עד 300 שעות, ועבור טיפולך,
3.7. ללא הגבל שעotta, בתביעה נגד עיזוןAMI, במקרה שאמי לא תפעל כמוסכים
3.8. עימה לגביו ירושתה, תקבל 1% בציירנו מע"מ מהכספים שיתקלו מעיזוןAMI".
3.9.
3.10. אם משווים מסמך זה לטיווחה שלא נתמנה כיוון שלו טענה שחתחימה עליה תהווה הונאה של אמה,
3.11. ניתן לראות כי ההקדמה שנכללה בטיווחה, הנוגעת לתוטפות עובודה הושמטה, אך החסכמה היא אותה
3.12. הסכמה לפיה לי תשלום למשרד שבג 3 מיליון דולר כשכר טרחה, כמספר התשלומים יהיה מועד קבלת
3.13. הכספים מלאה. החבדל הנוסף הוא שעיל הסכם שכיר הטרחה השני מותחייב לי להשלמים את סכום
3.14. טרחת ע"ז שבג לשולשה מיליון דולר, ככל שלא קיבל מלאה את מלאה הסכם. לאור זאת עולה
3.15. השאלה, מדוע סירבה לי להתחום על הטיווח והתחמה על הסכם זה, ומה היה היסודות בעילפה, שסוכם,
3.16. אם סוכם, בינה לבין ע"ז שבג, במועד קלשוו בשנת 97.
3.17.
3.18. כאמור, על פי האמור בבקשתו לשכ"ט לפני הנשיא וינגורד, הסיכום בעלפה היה בסמוך להסכם שיתוף
3.19. הפולואה השלישי, היינו המועד בו מסכם ע"ז שבג עם יין על שניינו בהסכם שכיר הטרחה, נעשה במהלך
3.20. התקופה בה לטענתו הוא נותן שירות משפטי ללא אופן בלעדי. גם עובדה זו עומדת לו לרועץ.
3.21.
3.22. גם אם נתיחס להסכם שכיר הטרחה השני כשלעצמם, לא כל הרקע, המטיל ספק בשאלת מודיע נחמתם,
3.23. הרי שגם הוא סותר את טענתה המיערת לפיה משרד שבג נתן שירותים ללא אופן בלעדי בתקופה
3.24. הנענת. מדובר בהסכם שנייה ע"ז שבג. כאן ברור שהתשלים הוא עבור שירותים שקיבל לוי,
3.25. חלקו יcosa 'מבחן לאה איזנברג', הכולם מכסיים שיגיעו לוי מלאה, ובנוסף, לי תהיה חייבת
3.26. להשלמים זאת ל-3 מיליון דולר, הכולם ליו היא זו החייבת בתשלום שכ"ט של 3 מיליון דולר.
3.27.
3.28. בسنة 99 התנהלו דיבורים באשר להעברת הבורר ויוגוד מופקדים, ומינוי בורר תחתיו, לשם דיון
3.29. בשאללה למה זכאיות לי מכוח הסכם יוני, שנקבע ע"י הבורר ויוגוד כי הוא החסם המוחיב. בשלב
3.30. זה היה ברור כי הצדדים חולקים בשתי שאלות לגבי הסכם יוני. הראשונה, שאלת השיפוט בגין הוצאות
3.31. משפטיות, כאשר לי זו טענת כי על לאה לשופטה בסכום של 3 מיליון דולר, בעוד לאה טענת כי על
3.32. השיפוט להיות על פי הוצאות בפועל עד לתקרה של 3 מיליון דולר. המחלוקת השנייה נוגעת לסעיף 5
3.33. להסכם יוני, בו התחייבת לאה לא לקנות את לי במלוא ימיה ושותהיה, שאלת הודיעעה לאחר ישיבת
3.34. הפליג, במכבת ששליח בעניין זה ע"ז אורין, כי היא אינה רואה עצמה מחייבת עד בהתחייבות זו.
3.35. המחלוקת הייתה האם אותה הסכמה שנכללה בהסכם יוני הינה בהסכם מחייבת ואם כן מה
3.36. השלכותיה. על רקע זה נתהם הסכם שכ"ט שלישי בין ע"ז שבג לאי.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ההסכם השלישי נחתם ביום 26.12.99, ערב בוררות הנשיה שmag, והוא מותיחס לتبיעות שאמורות
2 להיות מוגשות לבורר עתידי מוכן הסכם יוני. גם הסכם זה מנוסח כמסמך מלא לעו"ד שבג' ומאושר
3 בחתימתו. בהסכם נאמר שהוא בא להחליף את ההסכם מיום 6.10.98 [הסכם שכ"ט השני], בו נקבע
4 כי בין הטיפול ב奏זה העתידית של אמה, תשלום לי לשגב 1% ממה שתתקבל, בעוד שההסכם זה
5 סוכם על 7.5% בגין הטיפול באוטו עניין. אביה גם הסכם זה כלשונו [עמ' 28 לנספח תצהיר איגר]:

6 "הריי לבקשך לטפל בשמי ומטעמי בתביעה נגד הג' לאה איינגרובג בכל הנוגע
7 והקשרו לסעיף 5 להסכם שביני לבון לאה איינגרובג מיום 3.6.97 [סעיף הכוונה
8 העתידית בהסכם יונן] ואת עד בחיה ובהתאם לצורך גם לאחר מכ'...
9 2. ביום 6.10.98 נחתם ביןינו הסכם שכ"ט המתייחס גם לתביעה נגד עזבונה של אמי
10 לאחר אחריות ימיה וקובע שכר בעניין זה בסך של 1%, אלומ לאור בקשטי לקיים את
11 ההילכים כבר עתה בחיה של אמי, והקשיים הכרוכים בתביעה שכ'ו, ועל מנת לתת
12 לכם תמרומי נסף הני מצעה ומסכמתה להגדיל את שכר טרכטום כפי שיפורט להלן:
13 3. בגין טיפולכם בגין הנני מתחייבת לשלם לכם שכ"ט כדלקמן:
14 7.5% מכל סכום נכס...שאקבל בפועל, אם קיבל מאימי ואו מעזבונה לאחר אחרת
15 ...ימיה...
16 3.2. שכר הטרחה בגין ישולם ממה שאקבל בפועל כאמור....
17 4. [סעיף ט' מינימלי של 250,000 דולר אם התביעה תופסק או פשרה של פחות מ 5.5
18 מיליון דולר]
19
20 7. בכלל הנוגע לתביעה נגד אמי, הסכם זה גובר על כל הסכם אחר שבינו, והאחויזים
21 שנקבעו בסעיף 3 לעיל, נקבעו כאמור בהסכם מלאה והם שחייבים ויחולו ביחס לטיפול
22 הניל'.
23 למען השך שפק, אין הסכם זה חל על ההסכם שבינו בעניין שכר טרכטום בגין
24 סעיף 2 להסכם שביני ובין לאה איינגרובג מיום 3.6.97, ומסגד זה לא בא להוסיף או
25 לגורוע על המוסכם ביןינו בעניין זה, אף אם הסכם יתברר בעת ובוונה אחת או בפני
26 אותו בורר.".

27 גם כאן, מדובר במסמך שנוסח ע"י עוד שבג'. יש להציג את המילים "המוסכם בינו" כולם מדובר
28 בסיכום על שכר טרכחה שימושת לי לעו"ד שבג' בגין שירותים משפטיים שניתנו לה. עוד יש להציג
29 כי בסעיף נאמר במפורש כי הסעיף הנוגע לשיפוי נכלל בהסכם בין לי לאה, היינו, בהסכם יוני.
30

31 בנוסף לכל הסתירות והתמיות העולות מהסכם שכר הטרחה לכשעכטם, הרי שבנו גדור לכל
32 הסכם לעיל, טוען עוי"ד שבג' כי ההסכם בין לי לאה, הסכם יוני, וההסכם השלישי שבוטל בין
33 לי לאה ואמיili מיום 15.9.97, הם הסכמים העיקריים חשובו בשכר טרכתו מטעם לאה. היינו,
34 אתם הסכמים בין לי לאה, ובין לי, אמיili ולאה, מקימים חובה ישירה של לאה לשאת בשכר
35 טררכתו של עוי"ד שבג' [עמ' 10 לפ"י בערעור מיום 26.4.15, שי (8-13)].

36 "ההסכם עליהם הצבעת [שלוחת הסכמי שכ"ט עם לי לעיל], הראשון בהם, ת/7
37 בתיק הפליל, שווה בהסכם ייש לחז גם בטוי בכתוב. ההסכם שנעשה עם לאה, אותו
38 מסמך מה- 3.6.97, וההסכם שאחריו, מה- 15.9.97, שם כתוב אפלו שמי, זה
39 ההסכם שביהם לאה תחביבה לשלם את שכר טרכתי בדוק כפי שההסכם עם
40 לי. לי תחביבה לשלם את שכר טרכתי על סעיף 5, הקيف בחזוואה, ועל שלושת
41 ההסכם, בקיומו, הם לא ההסכם שנוצעם לפסק הדיון של שmag, שdone רק בסעיף
42 2 להסכם מיום 3.6.97".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לאור האמור לעיל, לגבי ההסכם ומועדיהם ברור כי ע"ד שבב אין מדייק בדבריו. כשבמד על דוכן העדים, ניכר היה, לאורך כל עדותו, אך בעיקר בשעומת עם מסמכים הstorics את התזה שלו, כי הוא מנסה לערבב ולטשטש, כך שלא ניתן יהיה לעמוד על אונס טריור.

ע"ד שבב אין מדייק כאשר הוא מפנה להסכם יוני, ולהסכם השלישי מספטמבר, ומשווה אותם להסכם שכר הטרחה עם ליז. זאת, כיוון שהסכם שכר הטרחה עם ליז, חס בין ליז לע"ד שבב או למועדurat, בעוד שההסכם יוני, וההסכם השלישי הם בין ליז לאליה, ובין ליז, אמליל ולאליה, בהתאם.

בנוסף ע"ד שבב אין מדייק כאשר הוא אומר שההסכם שכר הטרחה עם ליז אינו נוגעים לסעיף 2 להסכם יוני, שכן ההסכם מיום 6.10.98 בין ליז לע"ד שבב, עוסק במפורש בסעיף 2 להסכם יוני, ומפרט מה יקרה בכל אחת מההתcheinויות, הינו, בין אם ישולם הסכום הנקוב בו, בין אם לאו.

מכל האמור לעיל עולה כי ההסכם שכר הטרחה בין ליז לשגב, מוכיחים את גרסת המדינה לפיה ע"ד שבב ייצג את ליז ונתן לה שירותים משפטיים.

7.5. אופן חישוב שכר טוחת המערערת מתקבולי ליז

משמעותו טיעון נושא העומדים בסתירה לטענת המערערת לפיה נתנה ללא שירותים באופן בלעדי וזה התחייב ושילמה את שכר טרחה, ניתן לטעון בחישוב שערך ע"ד שבב במסגרת הכלכליים בבוררות הנשיה שmag, כדי להראות ששכר של שלושה מיליון דולר בגין הפעולות שעשה הוא שכר טרחה סביר. החשבון שנערך בסיכוןים באשר ל-3 מיליון דולר, נגור מהתקבולים שלוי קיבל מהיעזבון, ולא מהתקבולים שלאה קיבלה מהיעזבון. על פי החשבון, שערך משדר שבב בסיכוןים, ליז קיבלה מהיעזבון 20.5 מיליון דולר שהם שווים כ-5% מהיעזבון, כפי ש俱ם בהסכם הפשחה, וכך, כך ממשיכה הטענה, יש להוציא 3 מיליון דולר שקיבלה כשייפוי, היינו ליז קיבלה 23.5 מיליון דולר. שכר הטרחה של המערערת עומד על פי אותו חישוב על 2.54 מיליון דולר (3 מיליון דולר פחות מע"מ) מההו 11% מהסיכוןים שלוי קיבלה ואמורה לקבל. כך ממשיך הטיעון בסיכון ליז בבוררות הנשיה שmag, הוא שכר טרחה סביר בהתחשב בכל הפעולות שעשה מידרש שבב. וכך נטען בסעיף 6.10 בסיכוןים בבוררות הנשיה שמוגר (נ/84 בחלק הפלילי):

"אם מוסיפים לפחות 20.5 מיליון דולר שלוי קיבלה מהיעזבון את הסך של 3 מיליון דולר עלה מכך שהסכום של 2.54 מיליון דולר (3 מיליון דולר פחות מע"מ) מהו כ-11% מהסיכוןים שלוי קיבלה ואמורה לקבל. זהו אחות שכ"ט סביר כשמדבר על שכר לפי תוכאות ביחס למכלול התביעות וההילכים שהתרבו כי היה צריך לנהל בעניין".

יש לציין, במאמר מוגש, כי בזמן אמת ע"ד שבב היה סבור כי על תקובל זה יש חבות במע"מ. נראה כי כך חשב כיון שראה בליך את מקבלת השירות.

בית המשפט המחייב בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 מכל מקום, עי"ד שבג גוזר את שכר טרחתו ממה ששולם אליו, ועל פי עדותו שלו, הדבר מלמד כי ליו
2 קיבלת ממנו את השירות לכל אורך הדרך. ב"כ המשasma בהליך הפלילי מעמתה את עי"ד שבג עם
3 חישוב זה שהוחג במסגרת הבוררות, וזה תשובה (פרוטוקול החלק הפלילי מיום 14.10.12 עמי
4 642 החל בש' (30):

5 "ש. תאשר לי שאותה מבצע חישוב אתה גוזר את שכר טרחתך מהכספים שליו
6 קיבלה ומהו אתה אמר לך ותטען בפניו שמדובר כי שכר טרחתך מהווה 11%
7 מהכספים של ליו, נכון?
8 ת. לא. התשובה שלי היא תשובה לטענה שהועלתה בטענות להה בבוררות ששכר
9 הטרחת של 3 מיליון אינ' סביר. סעיף 6.10 מציג פורמלים שונים כדי לראות אם
10 השכר סביר, הפורמלרים אינם עובדות שאנו חווים וו"ז זינגר, סלסום 3
11 שבויות העבודה שלא הרואו לנו כמה קיבלו עי"ד יירוט וו"ז זינגר, סלסום 3
12 מיליון דולר בתוכם כולל מע"מ" כך שייתכן שהסכום הוא נמוך בשיערו המ"מ מותך
13 סכום זה, שלו קיבלה 20 מיליון וחצי דולר, ואם מסתכלים על השכר סביר
14 3 מיליון דולר הוא סכום סביר. הניסיון שלך לדלות מהמלחים שלו קיבלה 20 וחצי
15 מיליון וכן כאילו מדובר בשכר שלוי משפט לנשימת 2 [המערערת], הוא ניסיון
16 פתטי ומוגוחן".
17

18 עי"ד שבג אינו מшиб לשאלת וחילף בכך הוא תוקף את ב"כ המשasma. בנוסף, טענתו של עי"ד שבג לפיה
19 בסיכון הוציאו פרטלים ולא נתונם אינה נכונה, שכן מדובר בסכומים אותם קיבלת ליו בפועל
20 במסגרת הסכם הפשרה והיא מעידה על הדברים בבוררות הנשיה שמדובר.
21

22 בהמשך, עמי 643 בש' 12 מפנה ב"כ המשasma את עי"ד שבג לחישוב האמור וمبקש שוב את
23 התיחסותו וזה התשובה:

24 "ת. סעיף 6.10 בא להסביר בתשובה לטענתה של לאה, מדובר 3 מיליון דולר כולל
25 מע"מ הוא שכר סביר. טענת לא הייתה שמדובר בתקופת זמן קצרה ובשכר לא
26 סביר. סעיף 6.10 מציגים פורמלים שונים להביע ששכר סביר ובפורמלרים האלה
27 נאמר: שאם מסתכלים על אותם פורמלרים, השכר הוא סביר. אין בסעיף 6.10 את
28 מה שאתה אומר ש-11% זה שכר טרחת הנשימת 2.
29 ש. אז מה זה 11% שכר טרחה של מי?
30 ת. אין בנסיבות, זה דבר ורטואלי, שנitin כדוגמת בסעיף 6.10, כדי להסביר ש-3-
31 מיליון דולר כולל מע"מ מלאה לנשימת 2, הוא שכר סביר
32 ש. מה זאת אומרת ורטואלי. נ/ 84/] הנסיבות בבוררות] בסעיף 6.10 זה מוצע
33 שהוא עליך בנסיבות נאשם כמושג מהותי ורבגוני לתיק?
34 ת. מי שקרווא את סעיף 6.10 רואה שההתיחסות ל- 11% היא כדבר ורטואלי,
35 כדוגמא, הוא לא הסכם שלוי התיחסה לשלם לשגב, הוא לא הסכם שלאה
36 התיחסה לשלם לשגב, אלא שראויים להסביר שהסכום של 3 מיליון דולר הוא
37 סביר. אומרים לך, אם אתה מסתכל על היקף התקיך זה ואתה מסתכל על מה
38 שלקח ונגרות ומה שלקח זינגר ואם אתה לוקח ובודק כמה זה, הסכם מתוך מה
39 שלו קיבלה – הסכם שלאה התיחסה לשלם, הוא סביר. זה סביר שלאה תשלום
40 לשגב על העבודה שהוא עשה, 3 מיליון דולר, כולל מע"מ".
41

42 בעת ל"ייצוג בהתחווות" ו"הסכום בדים" מטופלים "נתונים ורטואליים". ובכן, אני קוראת את
43 סעיף 6.10 ואני מוצאת בו דבר ורטואלי ההפק הוא נכון. כל הסכומים הם סכומים בפועל ששולם
44 והתקבלו, ומשרד שגב גוז מתקובליה הכללים של ליו את שכר טרחתו, בגין גמור לגורסת המערערת
45 בערעור.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1

2 כך חתרים גם ב"ב המשימה שהמשיך לשאול (בעמ' 643 ש' 29) :

3 "ש. תראה, אני חושב שהדוגמא ב/84 היא כלל לא יירטואלית וזה מסמן מזמין
4 אתם שמכוח בדיקות את דעתך. אתה בסעיף 6.10 הסעיף היורטואלי לטענתך...
5 ת. לא אמרתי שהסעיף יירטואלי אלא שה- 11% זה רק דוגמא וירטואלית
6 ש. הדוגמא הירטואלית, ממה נגזר הסכום, מכפלי לי או בספי לאה ?
7 ת. אתה נראה לא שמעת את שלוש הטענות ... סעיף 6.10 אינו עסוק בעבודות.
8 תקציב רגוע, סעיף 6.10 אומר, התחייבות של לה- 3 מיליון כולל מע"מ – האם
9 היא סבירה. לעומת כך ניתן הסעיף. לכן, אם אתה מנסה לקרויה לתוכו שאני אמרתי
10 או כתבתי שליז התחייבת ל- 11% הדבר לא נכון. דבר שני, אין לך הבנה של
11 הנקרא".
12

13 גם כאן תוקף עoid שגב את ב"ב המשימה שלא לצורך, חלף מזמן תשובה לשאלותיו. אופן החישוב,
14 בגין לטענת עoid שגב, מדבר בעבודות. בסכומים ששולמו בפועל. אך גם כאן, בהעדר תשיבות, מה
15 קל יותר מלהתייחס לעובנות פרקליטים? הרי החשבון שנעשה בסעיף 6.10 הוא בדיקות צרכן את ה- 3
16 מיליון, לשורים המילון שקיבלה לי מהיעזבון, וזה יוצא ששכר הטרחה שלם, 3
17 מיליון פחות מע"מ, שהם כמספר וחצי מיליון, מהווים כ- 11% מרווח מה שליז קיבלה. מדובר על
18 עבודות המקהלה ולא על עבודות תיאורטיות או יירטואליות.

19

20 ב"ב המשימה איןנו מתייאש וממשיך ושותאל (שם בעמ' 644 ש' 5) :

21 "ה- 11% מהם נגורים ?
22 ת. הם לא נגורים משומם דבר, הם דוגמא יירטואלית ולא עבדותית.
23 ש. תסביר לנו?" שיפח בסעיף 6.10 כתוב שזו דוגמא וירטואלית ?
24 ת. מה שכותב בסעיף 6.10 כתוב, אתה שאלת אותי להסביר מה המשמעות של ה-
25 11%, הסבירתי לך שמשמעות של ה- 11% היא בהקשר לשכני את הבורר ש- 3-
26 מיליון כולל מע"מ זה סכום סבוי. אם תקרא את כל הסכומים, ולא תחק מליה
27 אחת והציגו עלייה תראה שבסכום אין את המילה 11% בשום מקום, יש את
28 ההתחייבות שהייתה לתת 3 מיליון כולל מע"מ. זה כתוב גם בת/ 5 [הסכם יוני].
29 בסעיף 6.10 זה לא סעיף שנותן עבודות חדשות, 11%, אלא זו דוגמא תיאורטית,
30 כי אתה לא אהוב את המילה וירטואלית, שומרת הסכומים של 3 מיליון דולר
31 כולל מע"מ זה סכום סבוי.
32 ש. ז"א שהסכום הזה נגור מהסכום שלאה צריכה לקבל?
33 ת. כל מה שלאה לפי ת/ 5 משפטת, זה רק כמה שלאה מקבלת, ולא לי.".
34

35 וכשב"ב המשימה ממשיך ומתעקש, מшиб עoid שגב לגבי הדוגמא של 11% מותקביoli לי זו כך (עמ'
36 : 21-22 644

37 "אבל, אני את הדוגמא הספציפית הזאת לא נתתי. אלא לקרואתי את מה שאפי כתוב
38 ואישרתי".
39

40 הינו, כשיoid שגב מבין כי אין לו כל הסבר לסתורה החזותית בין מה שנטען בסכומים, לגרסת
41 המיעערת, הוא ממהר להטיל את האחוריות על עoid פרי ממשרו. אך כמובן שמשרד שגב הוא אחד,
42 עניין זה מלם כמוון כי בזון אמרת, לרבות בשנת 2003 במלח' ברורות הנשייא ש מגור, ראה מושך שגב
43 את ליז מקבלת השירות וממי שחייבת שלם בעבורו.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 גם בדיקון לפני נדרשה ב"כ המדינה לשאלת זו (עמ' 195 לפרק בערעור מיום 30.4.15, ש' 24-19):
2 "ש. אתה אמר באותו סעיף 6.10 (בסיומים בקשר לתפקיד השיא שר, עמ' 374,
3 לנשפחי תצהיר איגר) שכך טרחה בשיעור 11 אחוז מהה שליז מקבלת הוא סביר
4 לאורך כל ההליכים. הכוונה למכלול התביעות וההיליכים לעוד ש שנים?
5 וודאי שלא. כי כתוב, ואת הרדי ידעת שמדובר רק על התקופה של 3.5 חודשים
6 שעוד שלאה ביטלה את ההסכם. וכך העניין של ה-11- אחוז בא לענות על טענה
7 של וינורות של 3.5 חודשים זה לא סביר. אז הופנו טענה לגבי הסבירות, אבל
8 אמרנו "ambilי להודות ששאלת הסבירות רלוונטיות לעניינו" זו טענה משפטית לא
9 עובדתית.".

10
11
12 שאלת הרלבנטיות של סבירות התשלום היא אולי משפטית, אך החישוב שערך ע"ד שבג הוא עובדתי
13 לחלוtin וסותר חזיתית את טענת המעוררת כי בבוררות נפסק שלם למועדרת שכר טרחה,
14 כאשר ליז הפעם היא שליחת המעוררת לעניין תביעת שכר הטרחה.
15

16 כלומר, בניגוד גמור לגרסת המעוררת, ראשית, חישוב שכר הטרחה נעשה מותך תקbooliy ליז. לעניין
17 זה אין לי אלא להביא את דברי ע"ד שבביהלך הפלילי, פרוטוקול מיום 24.4.12 בעמ' 537, ש' 28-25, שם הסביר
18 מתקובליו (דברי ע"ד שבביהלך הפלילי, פרוטוקול מיום 24.4.12 בעמ' 537, ש' 28-25), שם הסביר
19 ע"ד שבג את הטענה לפיה לא היה מקבלת השירות, כך:

20 "גם רואים ע"ד של מי אני בנסיבות. לפי ת/47 [הסכם שכ"ט הראשון בין ליז
21 למועדרת] אני מקבל בין 4-7 אחוז מהה שליז מקבלת, מתק/5 [הסכם יוני] אני מקבל
22 5% מהה שלאה מקבלת. אם היא לא הלקוחה שלי, אז מה פתאום אני מקבל מהה
23 שלקוחה של וינורות מקבלת? בימי חיי לא לחייב מכך שאני לא מיצג אחוזים
24 מהה שהוא מקבל. וכל חיי לחייב מלקחות שליל אחוזים מהה שהוא מקבל...".
25

26 והנה, בסיומים בבוררות הנשיא שmag, מבחר ע"ד שבג שכר טרחוינו מחושב בהתייחס לתקbooliy
27 של ליז. בנוספ', כפי שהוכח לעיל, הסכום של 3 מיליון דולר הוא סכום עליו סוכם בין ליז לע"ד שבג,
28 חלף תקboolים מחלוקת של ליז כפי שהיא קבעה בהסכם שכ"ט הראשון.
29

7. התחכבות בין ע"ד שבג לע"ד וינורות לאחר ובקבות ביטול הסכמי שיתוף הפעולה

30 מסמכים נוספים מזמן את נוגעים לביטול הסכמי שיתוף הפעולה בין ע"ד וינורות לע"ד שבג.
31 ראשית, כפי שציינתי, במוועד זה אין עוד חשיבות להשווי לפני ארווון כי אחותו ליז פעלה עבור אמו,
32 וקיבלה על כך תמורה ושיפוי על הוצאותיה המשפטיות. אך מעבר לכך התחכבות מעדיה על כך כי
33 ע"ד וינורות ייצג את לאה ואAMILI, ע"ד שבג ייצג את ליז, בכל המובנים, הפורמלי והמהותי, ושני
34 המשדרדים שיתפפו פעולה ביניהם.
35

7.א. מכתבו של ע"ד וינורות לע"ד שבג בדבר הפסקת שיתוף הפעולה

36 המכתב הראשון, לאחר אותה ישיבת בית משפט בה נiska ובקה ליז את ארווון – ישיבת הפלוג,
37 הוא מכתבו של ע"ד וינורות לע"ד שבג מיום 18.9.97 (ת/7 ביהלך הפלילי). במסמך מודיען ע"ד וינורות
38 לע"ד שבג כי בעקבות העובדה שליז הרדי חבקה את אחיה ארווון ושותחה עמו, אבד האמון של האם
39
40

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בליז, ועל כן מבוטלות כל ההוראות. כך כותב ע"ד וינרוט: **ילאול האלוועים החמווים מאטמול תלכנה מושתת לדוכן והגב לוי הדוי לדוכה".** ככלומר, למעשה, מודיע וינרוט על הפסקת שיתוף הפעולה בין ליא להא וכתוצאה מכך על הפסקת שיתוף הפעולה בין המשרדים.

ע"ד שב טוען, כי יום קודם לכן, מיד לאחר הישיבה, הציע לו ע"ד וינרוט להתפטר מייצוגה של ליא ולהבור אליו, לע"ד וינרוט, לייצוג האם. בבוררות ויונגרד נתן ע"ד שב תצהיר (גפ"ג בתיק הפלילי, מוצג במווצי שבב ובו העיד כי בעקבות משבר האמון האמור, הציע לו ע"ד וינרוט להציגר אליו לייצוג האם, לאחר שיתפטר מייצוגו ליא. ובלשונו, בסעיף 5 בתצהיר:

"ע"ד וינרוט היה בעוס ואמר לו שלבעתו לוי עשתה "דיל" בספי נפרד עם ארווין. אמרתי לע"ד וינרוט שלא ידוע לי על דבר זהה ושאמ עשתה את זה חמור, אך אבדוק את דבריו עם לוי ואחרז אליו. לאחר שוחחת עם לוי, הדעתני לע"ד וינרוט, עד באותו היום 17.9.97 או למחorbit בוקר, כי לוי טענת שלא עשתה שום דיל נפרד ואף לא עשתה שום דבר שפוע **בקואליציה** ושחדרים שחחד בהם אינס נכינוי. **עו"ד וינרוט הציע שאצטperfט מייצוגה של לוי ואצטרך אליו ליצוג האם** ואמיili, השיבותבי כי איינני מסכים לכך, הצעתי לע"ד וינרוט לזמן פגישה משותפת עם לוי ע"מ שישמעו מפהה את הדברים, ע"ד וינרוט אמר כי ישקל את הדבר. לאחר שעונות ספורות הופתעתו לקבל את הودעת הביטול מיומס 18.9.97".

אם ע"ד שב ייצג כבר את להא, ולוי אך הייתה החלטה לארווין, לא היה כל מחלוקת כי משרד שב ימשיך לייצג את להא גם פורמלית. היינו, אם גרסתה של המערערת נכונה, והיא נתנה שירותים להאה איזנברג לכל אורך הדרך (אללא שנאלצה לעשות זאת בתוך רדי בשיחות נסתרת), הרי שלא הייתה סיבה כי ע"ד שב לא ימשיך לייצג את להאה איזנברג גם לאחר שבוטלו ההוראות בינה לבין הבת ליא. אולם, ע"ד שב מאשר כי ממועד זה לא ייצג עוד את להא, יותרה מכך, בהמשך ייצג את לוי הרדי בבוררות.

גם המונח קואליציה בו עושה שימוש ע"ד שב, משמעו לייצוג ומונע שירותים נפרדים, תוך שיתוף פעולה. היינו, משרד שב מיצג את לוי ונונע לוי השירותים משפטיים, משרד וינרוט מיצג את להא ואמיili ונונע להאה ואמיili שירותים משפטיים, והמשרדים פועלם קואליציה ביחד נגד ארווין וו"ז שיתוף פעולה. הא והוא. על כן, כאשר ע"ד שב עושה שימוש במונח קואליציה, ע"ד שב מותאר נוכחה את מצב הדברים, כפי שפורט לעיל.

6.7.ב. **מכתב התשובה של ע"ד שב לע"ד וינרוט הדוחה את טענת הביטול**
אחד המסמכים החשובים, לטעמי, מזמן אמתה, העומדת בסתייה לטענת המערערת בערעור לפניי, הוא המכתב שכותב ע"ד שב לע"ד וינרוט בעקבות אותה הودעת הביטול שלח ע"ד וינרוט בשם של להאה ואמיili, לביטול הסכם שיתוף הפעולה בין לוי הרדי (המכتب ששל ע"ד שב מיומס 21.9.97 ת/8 בהליך הפלילי, עמי 417 לשפחי תצהיר איגור). מכתב זה עלה מערך החישום כפי שהייתה, וכי שעה מכל הריאות – ע"ד שב מיצג את לוי הרדי ופועל למען האינטרסים שלה, הכלכליים והמשפחתיים, ע"ד וינרוט מיצג את להאה איזנברג ואמיili פורמן, ופועל לטובת האינטרסים שלן.

בית המשפט המחייב בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שני עורכי הדין משותפים פועלה, שכן הם סבורים שישתוּ פועלה כזו יכולה להשגת התוצאות הטובות
2 ביותר. לאור חשיבותה המכabbת אבאו כלשונו:
3

4 **"הנדון: לי הרדי – הגב' לאה איינגרג – אמלי פרומן"**

5 הריני לאשר קבלת מכתבן מיום 18.9.97 ולהסביר כדלקמן:
6 **1. צר ליל כרך שמרשותך נתקפסות לעניינים שלדים שלא גromo נזק ומועלמות**
7 **מהעקרך – לי הרדי וההיליכם שנקטו בשמה תרמו תרומה מכרעת ורבה למאבק**
8 **של מרשותיך.**

9 ההליכים והപולות הנ"ל כללו בין היתר:

10 **1.1. ביצוע החיקרות שהניבו את הראיות המערערות את צוואת 86 והגשת התצהירים**
11 **בעניין.**

12 **1.2. ההגשת בקשה לוי רושה ראשונה – בטרם הוגשה הבקשת בפנהה.**

13 **1.3. ההגשת תובנה בענייני מניות במיליסיד ולקנותה הכספיים במטרתה.**

14 **1.4. ההגשת כתבת הגנה וצחריר התומכים בתביעת השיטוף של האם.**

15 **1.5. ההגשת תלונה למשטרת לרשות ניירות ערך נגד ארוון איינגרג.**

16 **1.6. שיתוף פעולה עם משרדכם ומוסותיכן עד היום.**

17 **2. לי העמידה עצמה בחוד המאבק ו"זכחה" בתוצאה מכך להכפות בתקשות**
18 **ובבתי המשפט שאין דוגמתו.**

19 **3. לי פעה לאור ההבנות והסכנות עם מרשותיך, שאף קיבלו לאחר מכן עיגון**
20 **בכתב. לי עצמה ככל להיע לאוთה נצאה ואף לתזאה טובה יותר, אם היא**
21 **ופרקליטיה לא היו פעילים כאמור, פעולות שניתנו קודם כל לטובת מרטף, הגב'**
22 **לאה איינגרג, אף לטובת הג' אמלי פרומן.**

23 **4. לאחר שמרשותיך קיבלו את הסיעו הנ"ל ملي, והתזהרים מטעמה הוגשו לבית**
24 **המשפט, מרשותיך אין יכולות לבוא ולומר – כל הנ"ל כבר בידינו, ובעת אין לנו עוד**
25 **צורך בעורטה של לי ואנו מובלות את ההסכםים בינויו, ועד על סמך דברים**
26 **שמבוחחות מהותם והשפעתם לא יכולים להצדיק כל ביתול.**

27 **5. כידוע לך, ביטול הסכם יכול לשיערה רק בנסיבות הקבועות בחוק ובגון העילות**
28 **הקבועות בותך פירוט ההפרות נדרש ולא יכול שייהיה אקט פיזי על סמך אמוציאות**
29 **ועסים של רגע.**

30 **6. מרשתטי סבורה, איפוא, שהודעת הביטול אין לה תוקף, והיא כשלעצמה מהוות**
31 **הפרה חמורה של ההסכםים שבין הצדדים, ובמידה ומרשותיך ימשכו לדובוק בה,**
32 **מרשותי תשקל את צעדך.**

33 **7. מרשותי קוראת איפוא למרשותיך לחזור אל שיתוף הפעולה, כפי שהיא עד היום,**
34 **בעורתו יש סיכוי להיע להישגים גובהים כפי שסבירו מלבטך.**

35 **לזהירות כי דרישות והסכנות הצדדים, עברו להסכם האחרון שביניהם, היו ל渴בלת**
36 **סכום כסף או שווה כסף שסביר מכך שניין היה לקבל סכומים ניכרים ביותר**
37 **מעבר לכך.**

38 **8. מבונן שאם מרשותיך לא יודיעוני כי הן חזרות בהן מהאמור בכתבך ושיתוף**
39 **הפעולה לא יוסר' ולהתקיים בתואנה מכך – לא יהיה בכך כדי לגועם מכל הזוגות**
40 **אשר עומדות וויספנא לעמדם למרשתיך ע"פ ההסכם והבנייה שבין הצדדים**
41 **ומרשותי תעמוד על המגעה לה בגין.**

42 **9. אף מרשותי נסערת כוון בעקבות מכתבך ובקבות הדברים קודמים שנאמרו לה על**
43 **ידי גב' אמלי פרומן, סמוך לאחר ההסכם המחייב מיום 15.9.97 מרשותיך אף לא**
44 **הшибו לפניו לשובח עמן. תפקידנו כעורכי דין לנשות ולצנן את הרוחות וולhashiv**
45 **את מרשותינו לדרך בה הלו ע"מ.**

46 **10. בוגסך לכל האמור לילך, נודיעיך מטעם מושדנו, כי הסכם הצדדים הייתה כי**
47 **מושדנו יקבל שכ"ט מינימלי ומובטח כפי שהוסכם בין הצדדים. מושדנו פעל על**
48 **في הסכמה זו, וכן הסמכות עליה. לפיכך, אף מטעם זה, הינה נדרש להודיענו כי**
49 **מרשותיך חזרות בהן מביטול ההסכם, גם ככל שהדבר נוגע לשכנוו."**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ע"ד שגב, הציג מכתב זה לתמיכה בטענה אחרת שהעלה במסגרת ההליך ולפיה לאה היא זו
2 שהתחייבה לשירות לשאת שכיר טרחתו, לנניין זה הפנה ע"ד שגב לסעיף 10 למכتب. לטענת ע"ד
3 שגב זו לכאהר פניה ישירה מטעמו להאה בדרישת שכיר טרחה (עמ' 10 לפר' מיום 26.4.15, ש' 31-28).
4 שגב נשאל מדוע אין כל פניה שלו מזמן אמת להאה בשלום שכרו ומשיב:

5 "אני מפנה אותך [לסעיף 10 למכتب לויינורט] אז לא חלמוני על תביעות. ביטלו את
6 ההסכם. למי אני פונה דבר ראשון? אני אמר: להאה התחייבת כלפי לשכיר טרחה.
7 אני חושב שבמשפט הפלילי כשהציג את זה, זה היה דומטי, כי זה מראה לנו אמת"
8

9 אינם אותו מכתב, מעיד לטעמי על החפק הגמור. מעבר לכך שהמכتب הוא ארוך מאוד, ומהווה תשובה
10 למכتب הביטול של וינורט, וסעיף זה בא בשילוי, הרי שראשתי, הפניה נעשתה לויינורט שיציג גם את
11 להאה וגם את אמלי, כאשר שני ההסכים שהיו בתוקף באותה עת היו הסכם יוני בין זו להאה
12 וההסכם השלישי מספטמבר בין לי, אמלי ולאה, כך שהפניה היא לע"ד וינורט כבא כוח להאה ואמלי.
13 ואכן, בסעיף 1 למכتب כתוב ע"ד שגב "צר לי על כך שמרשותך...", הינו הפניה לע"ד וינורט והוא
14ocal בא כוח הצד שכנדג, ולאocal מי שמייצג את להאה יחד עם ע"ד שגב.
15

16 יש להציג כי מלתחילת טען ע"ד שגב כי נכרת הסכם יצוג ושכ"ט על זו בנפרד, כדי שהאה ארוון
17 לא ידע שלין חברה לאמה, ואולם, מכתב זה היה לאחר ה"פיצוץ" בו לזו לכאהר חברה לאמה, ונילה
18 עמו מגעים. על כן, באותו שלב מצופה היה כי ע"ד שגב יתייחס למוחות הדברים ויטען במפורש כי
19 להאה היא זו שהחיבית בשכר הטרחה.
20

21 בנוסף, מהמכتب עולה תמונה של שיתוף פעולה, מונה שאף נזכר במכتب יותר מפעם אחת. כך, מצין
22 ע"ד שגב בסעיף 1 כי: "לי הידי וההלייכים שנקטנו בשמה, תומו תרומה מכרעת ורבבה למאנך של
23 מלשותיך". גם כאן התייחסות היא להיליכים שנקטו בשם של לי הרדי, והיבתו על אלה. כאמור,
24 על כך שלאה הוטבה מהפעילות שביצעו משרד שגב עבור זו, אין חולק. מבין הפעולות שתוארו
25 במכtabו, מונה ע"ד שגב, בסעיף 1.6: "שיתוף פעולה פורה עם משודכם ומילשותיכם עד היום".
26 בסעיף 7 אף קורא ע"ד שגב לע"ד וינורט: "לחזקת שיתוף הפעולה, כפי שהיא עד היום."
27

28 המכתב מתאר יחס שיתוף פעולה בין צדדים לסכום המציגים כל אחד בידי ע"ד מטעמו, ומשתפים
29 פעולה ביניהם.
30

31 הרי לו גרסתו של ע"ד שגב הייתה נכונה, ולפיה נתן שירות להאה, ולז' היוותה אך כיסוי, כל שהיה
32 עליו לעשות הוא להזכיר לע"ד וינורט את אותו הסכם סודי שבעל פה, ולומר לו שכעת הוא יctrף
33 לצוות עורכי הדין שלאה אייזנברג באופן פורמלי. זה אוינו מכתב שכותב מי שנתן שירות בפועל להאה
34 אייזנברג, וערך הסכם סודי עם זו לפיה הוא ייתן שירותים להאה בשליחות נסתרה דרכה.
35
36

בית המשפט המחייב בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

6.ג. חקירת ע"ד שב בהליך הפלילי בעניין זה
בהליכי הפלילי, חזר ע"ד שב ונשאל כיצד מתישבת טענות כי משרדו נתן שירות ללא עם
השתלשות העניינים הניל בסיכון לאחר אותה ישיבת בית המשפט והודעת ע"ד וינרוט על הפסקת
שיתוף הפעולה בין ליאם ובין משרד וינרוט למשרד שב ומתחמק מלהшиб לשאלת (ראו פרוטוקול
הדיון בתיק הפלילי מיום 25.10.12 עמ' 670).

7. בתחילת נשאל מדוע הפסיק לתת שירות ללא בעקבות מכתבו של וינרוט, שהרי לאוורה אם נתן
לאה שירות עד אותה עת לא הייתה כל מנעה כי י Mishik בכך, גם אם ליאם היה כברה לאחיה. ע"ד שב
משיב בארכיות על הדיון בבית המשפט והטענות ההדריות של ליאם הרדי מזה ולאה איזנברג מזה
בנוגע לשאלת האם ליאם הרדי אכן חצתה את הקווים למחנהו של ארווין. כਮובן שזו אינה תשובה
לשאלת. לאחר מכן נسئل ע"ד שב לעניין זה ומשיב (שם בעמ' 672, ש' 1-4):

8. "לשאלתך – האם לאחר התאריך של ת/7 [מכבת סיום ההתקשרות של וינרוט]
נתתי שירותים ללא איש: שראשית, בוודאי שלא נתתי שירותים בלבד אלא בין
שהרי עד לתאריך הזה, השירותים שלי היה באופן בלעדיו לאלה. מהשב של ת/7
ניסיתי להגיע להסדר של פשרה בהתקבויות ובשיחות."

9. כאמור, ע"ד שב טוען כי החל ממועד הביטול חור לתת שירותים לכל הצדדים בגין הגיע לשיטתו
פועלה. שב ע"ד שב מתחמק ממתן תשובה לשאלת. בהמשך, עומד ב"כ המשימה על שאלתו באופן
10. חד משמעי (שם, בעמ' 672 לפ"ר, ש' 14-5):

11. "ולשאלתך – האם נתת שירות לבשחואן, בלבד, לא בלבד, דרך שליח, דרך נאמן
דרך כל קונסטלייה משפטית שאתת יכול להעלות עבורי לאה איזנברג?
ת. ייתכן שכן וייתכן שלא. אם תציג לי מסמך או מעשה אני אשר או אחיש.
ש. אז הימים אתה לא ידע?
ת. זה לא שאני יודע. אני מתקשה לסוג סוג שדרות פעולות שנעשתה לפני 15 שנה
בתיק ארוך מורכב שככל, לדוגמא: את החתימה על הסכם הפשרה, את הסכם
חלוקת, את הסדרי הבית במפני, את החלוקה לאדית בטיריה ואני יכול להיות
מודיק ולגcid של איה שום פעולה שנעשתה ממנו לאה ולאור גסזוני ב-7 החוקיות
האחרונות אתך, דרך הפעולה היא אתה לocket משפט בלבד, שואל בתמיינות
שאלה כללית ואו מציג את המשפט כדי לפגוע באמינותי, וכן אני עונה בזיהירות
רבה על שאלותך."

12. ע"ד שב בעת אינו זכר את מי ייצג בפועלות שנעשו במשך מספר חודשים לאחר הפסקת הייצוג
הבלדי הנטען לאלה, בניגוד למסתו הון בהליכי הפלילי חן בערעור כי הוא זכר היבט כי בין ה-3.6.97
ל-18.9.97, כל הפעולות שנעשו נעשו רק לטובת לאה. זו אינה תשובה משכנעת. בנוסף, ע"ד שב
13. אינו משיב לשאלת, ובוחר שב, שלא לצורך, לתקן את הפרקליט על אופן הצגת השאלה.

14. **7. הצות האפשרות בתחילת הדרך כי ליאם תחבור לארוון והשיה עם ע"ד פרופ' יעקב נאמן**
15. אין מחלוקת כי ע"ד שב, בפגישה עם ליאם בו חתמה על הסכם שכר הטרחה הראשון, העלה לפני ליאם
את האפשרות לחברו לאחיה ארווין ולא לאמה. גרסה זו, לפחות ע"ד שב העלה לפני ליאם את האפשרות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לחבור לארוון עולה גם בתביעה בבירות הנשיא שגור, שנוסחה ע"י משרד שגב. שם, בסעיף 5 (ת/60) בתיק הפלילי, נصف 11, עמי 94 לנספח תצהיר איגר) נאמר כך:

"בעקבות האמור לעיל, שכחה התובעת [לין] את שרותיו של ע"ד שב ומשרו. אף שעורכי הדין שכבהה התובעת מוגם את האפשרות של עיתונאי פעל לה עם ארוון, אך התובעת בחרה לשטרף פעולה עם הנتابעת [האם] ולסייע לה, הן בשל כך שcharה לה מאורן האופן בו נרג ארוון כלפי הנتابעת לאחר הפשירה, וכן מ恐惧 מחשבה שהнатבעת תשכים לפצחות התובעת בגין מה שתקבל בעקבות מאבקה וסועה של התובעת..."

הינו, שכבתה התובעת בבירות הנשיא שגור, מנסים להראות כי ליז לא הפרה את הסכמי שיתוף הפעולה עם אמה, מוגשים כי משרד שב העלה לפניה את האפשרות לחבור לאח ארוון, אך היא סירבה ועמדה על תמיכתה באם. אולם, כפי שציינתי, הדברים אינם מותיחסים עם טענת המעררת כי את השירותים בין התקובל נשוא הערעור נתנה להלאה.

ליז אישרה בעדותה בבירות הנשיא שגור (ו/40 בהליך הפלילי, עדותה מיום 27.1.03, עמי 111 ש' - 6), כי שבב העלה את האפשרות של ליז לחברו לאחיה:

"אני זוכרת שרך עם אחת דיברתי עמו ע"ד שב בהתחלה, לשטרף פעולה או עם אחיו ארוון איינברג או עם אמי. אז אמרתי לו שאני רוצה ללבת רק עם אמא שלי כי אחיו ארוון איינברג, יש למספיק כספ' ויש לו מספיק כח. הוא יכול להלחם בשבייל עצמו ולנסות לגונב את כלנו"

עו"ד שבב, הבהיר זאת בכך שמדובר היה בחובתו המקצועית (עדותו בעמ' 668 לפ"ר הדין בהליך הפלילי, ש' 16-26).

"כאשר ליז באה אלי, הסבירתי לה שבסיטואציה של התיק יש ניגודי אינטראיסים בינה לבין היירושם והאתרים. הסבירתי לה כי היליכה עם האמא המבקשת 50 אחוז מהעיזבון כרכוש משותף פועת ב-50% מתביעה. אמרתי לה, בעצת משפטית, SEMBACHINA משפטית, היליכה שלא עם ארוון מאפשרת לה לזכות באותם 50% ושאלתי, אמרתי לה זה יקבע אם אמי מינייג וותה, אם מי את רוחה ללבת, והיא השיבה, היא אמרה, "אני רוצה ללבת עם האמא, אני רוצה להיות פונגוט עם האמא ואני בטוחה שהאמא תפיצה אוניג על כן". זאת חובתו של כל ע"ד להגדיל לקוחות מההאפשרויות ומה הם הסיכויים והסבירנים שלו וכיוון שהייתי קשור עמו ע"ד וינוט ללייג את אלה באותה עת, או לפחות דיבורו בזה, וזה שחייב לשלאל אותה ולהציג לה את האפשרות של ללבת עם ארוון ואז כਮובן לא הייתה יכול ליצג אותה או שבייחה עם וינוט היה נמצאה דרך שהיא תלך רק עם האמא"

ראשית, אם כל הסכם שכר הטרחה בין משרד שבב ליז היה רק כיסוי מפני ארוון, וליז כלל אינה היליכה של שבב במובן המהותי, מודיעו הוא מחייב להשוו לפניה את כל האפשרויות: הרוי, לכאורה, לטענות, סוכם כבר ב-4.5.97 בשיחה בין ליז ונורות, כולל היואר ב-18.5.97 בפגישה המשותפת כי אלה היא היליכה שלו. שנית, כאשר טען לעניין מודעיה תחילת מתן השירות להלאה, טען כי סיכם עם עו"ד ונורות כי ייצגו את האם במשפטם, וזאת כבר ביום 4.5.97. בעת, סיכום זה, שסטור את דבריו בפגישה עם ליז, הופך ל"דיבור בזה". הינו, בנגדו למלמתו על כך שנ/88 נשלח ב-4.5.97 ומזהה ראייה על כך שכבר ממועד זה נתן שירותים להלאה יחד עם עו"ד ונורות, בעת נשכח נ/88, שאינו מותאים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 עוז והסיקום בעלפה עם ויינרט, שהועלה על הכתב באותו נ/88, בהתאם איינו סיקום או הסכם אלא
2 רק "דיבור זהה".
3

4 נוסף לסתירות אלו, ברור כי עצם החזעה לחבר לארוון, או העלתה אפשרות כזו, עומדת בסתייה
5 לטענתו של עוז שגב כי אלה הייתה הלקחה שלו או כי נתן לה שירותים כבר ממועד זה, הינו, ח-
6 20.5.97. נראה כי בשל עובדה זו דיבר על "יצוג בהתהות" עד ליום 3.6.97, שכן אותן הדברים אינם
7 מתיישבים. גם יצוג משותף ללאה וליליא בתקופה זו, כפי שטען במקרה מגרסאותיו לגבי המודדים, אינה
8 מתיישבת עם נאמנותו ללאה שהיה מתחייבת, ופרישת האפשרות לפני זו לחבר לארוון.
9

10 בנוסף להעלאת האפשרות לפני זו לחבר לארוון במועד הראשון בו נפגשים לי וועוז שגב ביחידות,
11 התברר במהלך העדויות כי הייתה שיחה בין עוז נאמן שמרדו יציג את האח ארוון, לבן עוז שגב
12 ביום 22.5.97. עוז נאמן העיד וטען כי בשיחה זו ניסה עוז שגב לבדוק אפשרות לשיתוף פעולה בין
13 לי לארוון ללא ידיעת עוז ווינרט. עוז שגב טען כי ציין לפני עוז נאמן, כי הוא וועוז ווינרט
14 משותפים פעלה, אך לא ציין מודיע בכל התקיימה השיחה. נראה כי עצם קיומה של שיחה עם עוז
15 של ארוון, שעה שלטענת המעוררת נתנה שירות ללאה, או גם ללאה כבר ממועד זה היה בעיתית
16 ביווטר.
17

18 חברו ויינגד, שדן בתביעה בין לאה ללייז בה אחת השאלות המרכזיות הייתה האם לי הפרה את
19 הסכמי שיתוף הפעולה עם אמה, מתייחס לפניה לעוז נאמן, ומציין כי כיוון שהיא נעשתה לפניה הסכם
20 שיתוף הפעולה הראשון בין השתיים, אין בכךו, כשלעצמה, הפרה של הסכם שיתוף הפעולה בין החברת
21 לאמה. בפסק הבודרות (עמ' 6 לנשפח לצהיר איגר, ת/15 בהליך הפלילי), מציר חברו ויינגד לעניין
22 ממועד שיתוף הפעולה בין לאה ללייז (עמ' 6 לפסק חברו) כי:

23 "יש להזכיר, במאמר מוסגר, את דבורי פרופ' יעקב נאמן כי במאי 1997, أولי עד
24 לפני הנסיבות הראשונות, שקל עוז שגב בשם של הבת [לייז] לשיתוף פעולה עם באי
25 כוחו של ארוון דוקא ולא עם באי כוחה של האם, מכארה היה זה לגיטימי, כל עוד
26 לא הושג הסכם שיתוף פעולה עם האם.".
27

28 הינו, חברו ויינגד קובע כי פניה לשיתוף פעולה עם עוז נאמן במועד זה אכן הייתה. חברו ויינגד
29 לא נדרש לשאלת מה המשמעות של פניה במועד זה מבחינת עוז שגב, שכן, בבודרות נדונו הסכמי
30 שיתוף הפעולה בין לי לאמה, שהראשון ביניהם נחתם ביום 25.5.97.
31

32 אשר לתוך השיחה, עוז נאמן העיד בבית המשפט בתיק העובנות ביום 6.11.97 (פרוטוקול החקירה
33 הנגידית מופיע בעמ' 243 לנשפח לצהיר איגר). עוז נאמן נזכר עיי עוז שגב (בעמ' 99 לפרטוקול
34 תיק העובנות, שי' 23 – עמ' 100 לפרט שי' 25):

35 "ש. האם אתה זוכר שיחה שהיתה לך ולוי ב-22.5.97?
36 ת. לא זוכר, אני זוכר שדיברתו אתי, אני לא זוכר מה מה דובר באותה שיחה.
37 ש. אתה יכול להגיד שאמורת שהמנוח שעתו לא הייתה נוכח שלבנות היו חלקים
38 בעזבון?"
39

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ת. אני עכשו נזכר בדבר אחד, שאתה אמרת שזו שיחה off the record, לא
לייחס, ולא לציטוט אתה לא רוצה שע"ד וינרוט ידע עליה.
ש. זה אתה זכר, זה עכשו אתה זכר. לא זכר שדיברתי איתי אבל זכר
על זה, זה אתה זכר?
ת. אני זכר.
ש. יש עוד דבר אחד שאתה זכר מהשיחה חוץ מהמשפט הזה? עוד משפט אחד
אתה יכול להגיד מהשיחה חוץ מזה?
ת. אם אתה מוכן להוריד קצט את הקול שלך, אני אענה לך.
ש. הנה הורדתי אדוני, בקשה.
ת. אני זכר שדיברת אתי לעשות יד אחת בוג"ד וינרוט.
ש. זו הייתה השיחה?
ת. כן.
ש. אם אני אומר לך שאתה שאלת אותי אם אני משפט פולוה עם ע"ד וינרוט
והשבתי לך כן?
ת. ע"ד שבג, אני רוצה להגיד לך שהשיחה הזאת לא הייתה שיחה שנחוגה בין
عروבי דין.
ש. גם זאת אתה אומר. תאמור לי, מה עוד היה בשיחה?
ת. שיחה כללית. עכשו שאתה מזכיר לי, זכר לישיבת מנגנון לשפט פולוה נגד
ע"ד וינרוט.
ש. חוץ מזה אתה זכר ממשו נסף?
ת. וביקשת שהשיחה הזאת לא תתוודע לע"ד וינרוט. לא זכר לי פרטיהם רבים.
ש. שום פרט נסף, רק את זה אתה זכר?
ת. אני לא זכר, היא די הרגינה ATI השיחה זו באותו זמן.
ש. האם אתה זכר שאמרת לי שעודו שודטו של המנו לא הייתה נוחה שהבנות
יקבלו חלקים מהיעזבון, שהבנות יקבלו את החלק בסוף או בפירות ועמדות על העניין
עד שבאה הפטירה במפטיע?
ת. לא זכר לי... וה יכול להוות. אני זכר שהשיחה זו ATI הרגינה ATI מבחןת
האמתקה שנחוגה בין ע"ד...».

ע"ד שבג מכחיש את הדברים בתצהיר שנtan בבוררות וינגורד (תצהיר מיום 5.3.98, ת/86 בתיק הפלילי
מופייע במוגגי שבג), שם, מתייחס ע"ד שבג, בסעיף 7, לטענת ע"ד וינרוט, שהסתמכה על עדות נאמן,
לפיה ליז לא עמדה בהסכם שיתוף הפעלה עם אמה:

"התיאור של פרופ' יעקב נאמן ביחס לדברים שכביב אל אמרתו לו לזכרו, כלל איינו
משמעותם שארםטי...הנני מכחיש מכל וכל שהצעתי לעשות עם ע"ד
נאמן יד אחת בוגד האם...השיחה התנהלה בטרם הכרותי את התקיק [שיחה מיום
[22.5.97] ואת הנפשות הפועלות ולפני חתימת ההסכם הראשון בין ליז לאם."

لتצהירו צירף מה שדבריו הוא ותרומות השיחה מזמן אמת, בין שאר הדברים בתרומות מצוין
שע"ד נאמן אמר לו בשיחה ש: "יענויות קלקל נס' שירה את הפעטה האוטומטית בתביעתו", וכיו ציין
שנאמן אמר 'שמוכן לדבר עם אלויין ואליך לשיבת פשרה לעניין ה-20%'. ע"ד נאמר כי שבג נשאל
האם הוא מתואם עם וינרוט והשיב בחוב.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כנסיאל בהליך הפלילי כיצד מתיישבים הדברים לפיהם לא הכיר את הנפשות הפועלות, עם טענתו כי
2 כבר ביום 4.5.97 החל לתת שירות לאה ייחד עם וינרט השיב (פרוטוקול ההליך הפלילי, מיום
3 13-22, עמי 664, ש' 21.10.2:

4 "זה מתיישב היטיב ובודוק אחד עם השני. ואסביר. התשובות שצורפה לתצהיר
5 [של ע"ד שב בבוררות ויוגרד] היא שיחה ביןי ובין יעקב נאמן. מהතשובות עצמה
6 כבר עליה, אני מכיר את ארוון ויאני מירר את הוצאה כי רק % 20 ניתנה לפני
7 דברי נאמן, ואני מתזוזם עם יונרט שהחובב לתיק שלנו. מדובר על תביעת הרשות
8 המשותף של לאה באותה תרשומות....מכיוון שזה צורף לתצהיר שאומר "בטורם
9 הכרותי את התקין ואת הנפשות הפועלות" הכוונה, שלא הכרותי לפרטים, כי
10 מהතשובות הנמצאות לתצהיר אתה רואה שיש דברים שהכרותי.". מהתשובות הנמצאות לתצהיר אתה רואה שיש דברים שהכרותי".

11 12 עכשו מסתבר שהכיר, אבל לא הכיר לפרטים. את הסתירה המהותית מודיע פנה לע"ד נאמן באותו
13 שלב לא הבHIR כלל ועיקר.

14

15 טענתו של ע"ד שב בתצהיר שמוסר בבוררות ויוגרד, לפיה ביום 22.5.97 טרם הכיר את הנפשות
16 הפועלות, או אף טענתו בהליך הפלילי כי לא הכיר את העניין לפרטים, ביום 22.5.97, אינה מהימנה,
17 ועומדת בסתרה לעדויות אחרות של ע"ד שב. הרי כshedobur על מועד הייצוג, ועל טיעות הסכם שכ"ט
18 המשותף, נ/88, טען ע"ד שב כי כבר ביום 4.5.97 סוכם על ייצוג משותף שלו ושל ע"ד וינרט, את
19 האם ובנותיה ליז, אמייל, ואדיית. לטענתו הוא העלה זאת על הכתבות כתויות הסכם שכ"ט נ/88. עוד
20 העיד כי בפגישה בה נכחו כל עורכי הדין והצדדים, ביום 18.5.97, דובר על האסטרטגיה הנטענת שהציג
21 ע"ד וינרט, של הליכה בשני ראשי חוץ, עם ייצוג פרטלי של ע"ד שב ליז, אך ייצוג מהותי לאם. עד
22 עולה מחריאות כי הסכם שכ"ט ביןו לבין ליז, אותו הסכם המפרט את כל הפעולות, נחתם בינוים
23 ביום 20.5.97, אז גם הסביר לויז בהרבה, כפי שחויבו ע"ד לעשות את כל המשמעויות של חברות
24 לארוון מזה או לאם מזה. האם זו סיטואציה בה ע"ד שב אכן מכיר את הנפשות הפועלות; ספק רב
25 בעניין. נראה כי הכיר מזמן את הנפשות הפועלות, لكن על עצמו את ייצוגה של ליז בכל המובנים, ובדק
26 אפשרויות חברות לארוון מזה ולאם מזה כדי למקסם את טובתה של ליז. ע"ד שב בדק זאת הן עם
27 ליז, הן עם ע"ד נאמן.

28

29 בעדותו לפני, כדי להתגבר על סתירה זו טען ע"ד שב במפורש כי ע"ד נאמן שיקר, כמו שהגייש
30 תצהיר שקרי מטעם הע"ד השווייצרי ווילר, בעניין צוואת 86 (עמי 9 לפרטוקול בענור מיום 26.4.15
31 : שי (24-29):

32 "בכבוד הרואין לד"ר נאמן, שהוא מערוב אישית בגילוי שוגlionti, שהוצאה לא אבדה
33 אלא נלקחה, ע"ד ווילר משוויזר הצהיר שאלו היה הוצאה והשיירברג לחות
34 אותה, ע"ד נאמן עם התצהיר שהכין לוילר, התצהיר השקר, נקרא על ידי
35 לחקירה נגדית, הוא המצא אמרה שכאלו הצעתי לו גם לשטר פעולה. האמרה
36 הזו הוכחה על ידי ואני מוכן ללבכת לפוליגרפ ונראה מי אומר אמת. הדבר הזה שאת
37 שואלת הוא כל כך לא רלבנטי ולכל כך מוקדם. לאה חובהשלם את שכר תוחתי
38 על סיווע שהיא קיבלה. מה יותר פשוט מזה ?

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כשו"ד שגב אינו מצליח להסביר את הסתיירות בעדותו שלו, הוא לא פחות מאשר מואשים עבשו את
2עו"ד נאמן בהגשת תצהיר שקרי מטעם העו"ד בשוויז. דרך פעולה זו יש לגנות. מכל מקום, תשובה
3לסתירה אין לעו"ד שגב.

4

5 **8. הפעולות שביצע משרד שגב היו לטובתה של ליז – האינטראסים של ליז**
6 אחת הטענות המרכזיות של המערעתה היא כי מי שנגנה מהשירותים של משרד שגב בתוקפה
7 בה ניתן השירות הנطען הבלתי לאלה (הינו 18.9.97 עד 3.6.97), היא לאאה איינגרג, וכי בתוקפה זו
8 ניתן השירות אך ורק לאלה איינגרג. בפרק זה אנחנו כי זו התקופה המדוברת, שכן זו התקופה אותה
9 אישר שגב בחקירותו רון לפניהם הבלתי הפלילי, לאחר כל השירות והורסאות השונות שהעלה ע"ד
10 שגב. ע"ד שגב חזר ומדגיש כי על פי צוואת 86, הייתה אמורה לאאה איינגרג להיות מנוהלת
11 מהיעזון, ולקביל, בפועל 2 מיליון דולר, זוכות להתגורר בביתו בסביבון, בעוד שעדי פי הסכם הפשרה
12 שנחתם לבסוף, וכמה גבי איינגרג בנתה נכבד מהיעזון, העומד על מעלה ממאה וחמשים מיליון
13 דולר. טענה נוספת של ע"ד שגב הינה כי חתימתה של ליז על תצהיר בתמיכה לתביעת השיתוף של
14 אמה, שהיא מקטינה את חלקה של ליז עצמה בעיוזון, מעידה יותר מכל על כך שהשירותים נתנו
15 משרד שגב ניתנו לאלה. המדינה טוענת כי ליז היא שננהה מפעולות שביצע משרד שגב וכי את
16 האינטראסים שליה ייצגו ע"ד שגב ומשרדו.
17

18

19 בהמשך אזוק לשאלת שහעלתה המדינה בסיכוןיה והוא האם ראוי ושיסים לקבוע כי החבות של ע"ד
20 במיע"מ תיגור מניות האינטראסים בתיק מסוים, כאשר מדובר בתיק מוךכ במו זה שלפנוי. לטעמי
21 צודקת המדינה בטענה כי לא כך קובל חוק מע"מ ואף לא הפסיכה. אולם, בשל זה, במקרה ניתוח
22 העובדות אראה, כי גם אם ממשיטים את מפת האינטראסים, הרי שוגם בתוקפה האמורה, פועל משרד
23 שגב לטובת האינטראסים של ליז. על אף שאין מחלוקת כי גם לאה הוטבה מפעילות זו.

24

25 לעניין זה, יש לציין, בראש ובראשונה כי ליז, לדבריה שליה, כפי שהם עולמים בבורוריות השונות, היה
26 אינטראס לשטר甫ולה עם אמה, שאולי אינו אינטראס כלכלי ישר ומידי בדמות הדגלת שיעור האחוזים
27 שתתקבל מיעזון האב המנוח, אך אינטראס זה בכך שארוון לא吟ה את עסקי המשפחה, שלגיטימה היו
28 מבאים לאבדן הרכוש בכללותנו, הן אינטראס להתקרב לאם כדי שבעתיד תזכה להיות שותפה בחלוקת
29 של האם, בין בחיי האם ובין לאחר מותה.

30

8.1 האינטראסים של ליז לסייע לאמה

31 מהראיות עולה כי ליז הייתה מעוניינת לעזור לאמה משני טעמים. הראשון, כדי שאחיה, הייתה
32 סבורה כי אחראי למות האב, לא ימשיך וייחל את עסקי המשפחה, והשני, כדי להתקרב לאמה
33 ולהתחבב עליה הן בעניין משפחתי-רגשי, הן לצורך זכיה עתידית בחיל מירושת האם. על כן, עצם
34 היעודה שכואהה פעולה ליז בוגדר לאינטראס כלכלי ישיר שליה, כמו למשל בתמכתה בתביעת השיתוף,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שלו האם הייתה זוכה בה, היה קטן חלקה של לי, הרי קידמה אינטראיסים אחרים שלו, מוהם כלכליים
2 עליהם עומד המשך) מוהם אחרים.

4.8.1. מניעים משפחתיים : היחסים בין לי לאמה

5 האינטרס של לי לתרומות באם לא נבע רק מהחשיבות הכספיות אלא גם מהרוץ ליצור גשר לבה של
6 האם ולוכות, בסופו של יומם, בחלק מרכושה של האם (שהיה אמרה להיות משמעותית אם תזכה בתביעות
7 הshituf).

8 לי רצתה להתקרב לאמה. היא העידה כי אAMILI הייתה קרובה לאם ממנה (בוררות הנשיא שmagor,
9 עמ' 43 לפרי שי 20-21): "אני לא הייתה אף פעם קרוינה לאמה שלי כמו שAMILI הייתה". לי
10 גם האמונה שהטענות לגבי הסכם הפעולה הראשון שהעלה לאה, לפחות לי אמרה לה שהיא מוחתימה
11 אותה על מסמכי ש.ח.ל, באו מפהה של אחותה אAMILI (בוררות הנשיא שmagor מיום 27.1.03, עמ' 80, שי
12 : 10-20

13 "את זכרת ודי את היישבה הסוערת של 1.6.97, מה שאת קוראת האירוע
14 הטריאומטי, נכון?
15 ת. כן, לא אשכח את זה הייתה מוחתימה בהלן.
16 ש. אני מבין שאתה שמעת ממש דבריים מאד קשים, נכון?
17 ת. כן, אבל אי לא חשבת שזה ממנה, אני חשבת שAMILI הבינה לך את כל
18 הדברים האלה לפניכם..."

21 עו"ד שבג (בפסקיף 55 לתחביר שגב בערעור), תומך בדברים אלו. לדבריו, האם טענה זאת בעקבות כך
22 שAMILI גילתה את ההסכם וכעסעה על אמה, שהבטיחה ללי שיעור גבוה יותר מוחזקון מכפי חלקה
23 שליה, ומכך שחייבת לקלב עלי צוואת 86.

25 כך גם נאמר בכתב התביעה מטעם לי בבוררות ינוגרד (בפסקיף 6.1):
26 "התובעת בדעהשמי שעומדת לכל אורך הדרך מakhirו התנהלות האם בפרישה,
27 החל מהתענות בדבר ההסכם הראשון, ועד לביטול ההסכם האחרון [ההסכם
28 מספטמבר], הייתה אAMILI. אAMILI אישר חיה עם האם בלונדון, החלטה ליצור אצל
29 האם תחששה של תלות כאשר האם פועלת, וניתן לומר מציאות לדבורה. אAMILI,
30 מתחילת הדרכך, רצתה ליצור מכב שרכוש האם יונחה על ידה ועל ידי בעלה בשלב
31 ראשון, ובשלב שני יועבר לידיה".
32 ובהמשך, כשנשאלת לי למשמעות סעיף 5 להסכם יוני (בוררות הנשיא שmagor עמ' 92, החל בש' 1) היא

33 משיבה:

34 "האם משמעות הסעיף הזה הייתה שאת צריכה לקבל כמו אAMILI, שזה הייתה
35 המשמעות, המטרה שמאחוריו הסעיף הזה?
36 ת. אני צריכה לקבל אותו דבר כמו שAMILI קיבלת, שלא תקפק גם, אבל אני מבינה
37 שAMILI קיבלה כבר הרבה יותר כי היא הלבבה ביחד, היא לא נלחמה אבל היא מאד
38 קרובה לאמה שלי. אמא שלי כבר חלה לה את מה שmagui לה. כן."

40 מושלבים רצון להתקרב לאם המעדיפה את אחותה על פניה, עם אינטנס בזוכה בצוואה עתידית של
41 האם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

8.2. הסכמי שיתוף הפעולה

36 בוכור בין האם ליל נחתמו שלוש הסכמי שיוטף פעולה. הראשון, ביום 24.5.97, בו נקבע כי האם
37 תפאה את ליז בגין הסיווג לאם, ובגין כך ליז זוכה ב- 8.33% מהיעזבון, וכן תשפה לאה את ליז בגין
38 הוצאותיה המשפטיות בשיעור של 5% ממה שתקבל אלה. השני, הסכם יוני, בו נקבע כי ליז תקבל 5%
39 מהיעזבון, שיפי בגובה 5% ממה שתקבל אלה, עד לסכום של 3 מיליון דולר, והבטחה כי במלוא ימיה
40 שנשנותיה לא תקוח לאה את ליז בצוואתנה שלה. השלישי, מיום 15.9.97, בו הייתה צד גם הבת אAMILI,

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ובו התחייבה לאח לשלם לכל אחת מבנותיה סך של 30 מיליון דולר, וכן לשפות את לי על הוצאותיה
2 המשפטיות בסכום של שלושה מיליון דולר. ההסכם הראשון נסח בידי עוזי שגב ללא שיתוף של עוזי
3 ויינרט (אם כי עוזי שגב טען כי עוזי ויינרט ראה את החסכם). ההסכם השני נסח עוזי שני המשרדים
4 – ויינרט ושגב, בסמוך לאחר שלאח טענה כי בתה לי הונחה אותה לחוש כי מדובר במסמכי ש.ת.ל.,
5 וכי לשימור על המשך שיתוף הפעולה. ההסכם השלישי גם הוא סוכם בהשתתפות עוזי י"ד ממשרד
6 ויינרט וממשרד שגב, לאחר שמתברר כי קיים סיכון של לאח באבון יהיה גדול ממה שצפו
7 מלכתחילה. לאור חשיבות החסכים אביה אותם בהמשך כלשונם.
8

9 הסכם שיתוף הפעולה הראשון – מנוסח כתוב מלאה איוונברג ליאו הרדי, שבסוףו, מביעה לי הרדי
10 (בשם המילא אליסה הרדי) את הסכמתה כאמור בו. וזהו תוכן המכטב:

- 11 1. מותן מה שאקבל **זכויות לרכוש משותף או כירשות ובעת שاكتבל בין בפס"ד או**
12 **בפשרה, אתנו לך 8.33%**.
13 2. **במי הוצאותינו המשפטיות וההוצאות והסכםך לעמוד במאנק מול ארויין, אתנו לך**
14 **מתווך ובעת שאקבל כאמור 5% – נספים.**
15 3. **מוסכם על שתינו כי נשתרפ' פעה ונקבע יחד בנכסים ובחברות השונות ולא נתאפשר**
16 **עם ארויין ללא הסכמה מראש ובכתב ביניו.**".
17

18 הסכם זה נחתם קודם לתקופה בה טוען עוזי שגב כי משרדיו ייצג את לאח באופן בלעדי, ולדבריו ייצג
19 את לי וגם את לאח במובן מסוימים ("ייצוג 'מנטלי'" או "ייצוג בתהות"). מועדתו של עוזי שגב עולה,
20 כפי שאפרט, כי היה זה עוזי שגב שהבחר ליאו, כי פעלותיה עברו האם, כגון הכנסת תצהיר תמייה
21 בתביעת השיתוף, פועל לרעתה, וכי הסכמי שיתוף הפעולה היו מיען תעודה ביטוחה לה דאג עוזי שגב
22 עבור ליו, כך שבכל מקרה לא יפתח חלקה ואף יעלה על מה שנקבע בצוואת 86. ואכן, בהסכם שיתוף
23 הפעולה הראשון נקבע כי לי תקבל 8.33% מהיעזובן. כבר בהסכם זה, אז עוד מייצג משרד שגב את
24 לי גם לגרסת עוזי שגב, נקבע כי לאח תשפה את לי בגובה 5% ממה שתתקבל מהעזובן בגין הוצאותיה
25 המשפטיות.
26

27 הסכם שיתוף הפעולה השני – **הסכם יוני** – כזכור, הסכם זה בוטל לאור טענתה של לאח כי לי,
28 שהחלהימה אותה עלי, הונחה אותה לחוש כי מדובר במסמכי ש.ת.ל. בשל אבדן האמון של האם
29 בתה לי, אך כדי להמשיך בשיתוף הפעולה נגד ארויין, הופחת החלק שלו מوطבתה בקבתו ל-5%
30 מהעזובן (כפי חלקה בצוואת 86). הסער הנוגע לשיפוט על הוצאות נותר על כנו, אלא שהגבול בגג עליון
31 של שלושה מיליון דולר. כן נוסף סעיף המתייחס להולכה עתידית של רוכשה של לאח במלוא ימיה
32 ושנותיה, בו מבטיחה לאח כי לא תקפק את בתה לי בבואה יומה. כך קובע הסכם יוני:

33 **"אליסה יקרה,**
34 **לאחר שהגשת בקשה לממן צו ירושה ולמיוני מנהל זמני לעיזובן בגין אביך המנוח, והויל**
35 **והודיעת לי כי תפעיל בשיתוף פעולה עמי כדי לסייע לי, בעזה אחת עמי, בתביעותיך ביחס**
36 **לעיזובון ("היעזובן") להלן – לרבות חלק מכוון הלכת השיתוף), כאשר עקב לך עלולות**
37 **זיכוייך בעיזובון להיפגע, הריני מתחייבת לפיך כי:**
38 **1. בנסיבות שבסופו של דבר חלק בעיזובון יקבע בשיעור קטן מ-5%, אשלים את**
39 **חלקך בעיזובון ל-5%, וזאת מותן מה שיפוט בחוקי בעיזובון, כאשר לשם כך חלק**

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 בעזבון אינו כלל את 2 מיליון הדולר הראשונים שากבל ואת המזונות שากבל מן
2 העזבון.

3 .2. בנוסף לכך, לאור הנסיבות המשפטיות שאת צפואה לשאות בהן במסגרת
4 סייעך לי כאמור לעיל, אשפה אוותק בין הנסיבות המשפטיות ע"י כך שאנני לך 5%
5 (או שווים, לפי שיקול דעת) מתחם מה שיפול בחוקי בעזבון (כהגדתו בסעיף 1 לעיל),
6 ובלבד שסכום השיפוי או שוויו לא עלה על סך של 3 מיליון דולר אמרה"ב (כולל מע"מ).
7 .3. בכל מקרה של סכום או מחלוקת בגיןו בגין האמור במכתי זה יכריע בבורר
8 דן יחיד שופט בדים שעליו יסכיםו באיזגבורג.

9 .4. למען הסדר ספק, כל מסמך אחר שעליו חתמתי לפיכך ביחס לעזבון או ביחס
10 להתחייבות שלי לחתוך חלקו מחלוקת בעזבון, לרבות המכתב מיום 24.5.97
11 בטל ומוטל מעיקרו.

12 .5. בגין האמור לעיל, ועל מנת לקיים אווירות אחותה במשפחה, הריני מצהירה
13 בפיכך כי לא אקפח אותה לעומת שאר בניו לאחר מלאת ימי ישנותי.

14 בכבוד רב,
15 אלה איזגבורג
16

17 הריני מאשר כי גב' לאה איזגבורג חתמה בפני על המסמך דלעיל

18 עורך דין

19 הריני מאשרת את האמור לעיל ומסכימה ומתחייבת לפעול על פיו

20 אליסה הרדי

21 הריני מאשר כי גב' אליסה הרדי חתמה בפני על המסמך דלעיל

22 עורך דין

23 ." .

24 ע"ד וינורות אישר את חתימתה של לאה על גבי המסמך, וע"ד פרי אישר את חתימתה של לייז על גבי
25 המסמך.

26 בתצהירו בערעור מבחר ע"ד שגב את הדברים (סעיפים 63-64) :

27 3.6.97 "זה לפיכך כי תושש תבעה של לאה איזגבורג לפ' תביעה
28 השיטתו כי לאה איזגבורג זוקפת ורואה שלו הרדי תסייע לה בתביעתה ותנתן
29 תצהיריהם, עדויות וכיוב' שיזקקו ויתמכו בטענותיה. כי זו הרדי תකש מהמעוררת
30 לעשות את השירות והטיפול המשפטי הדורש כדי לעזור לאם בתביעתה וזאת
31 כאשר ככל פרט ארוין איזגבורג המעררת וועלת פורמלית בשם לייז הרדי, אך פעולותיה
32 הן לטובה האם לאה איזגבורג בלבד ולמעשה בגיןו לטובהה של לייז הרדי. תמורה
33 לכך ההתחייבה לאה איזגבורג לשלם לה לייז הרדי (התחייבות שלא יפחת הסכום
34 שייע לה מ- 5% ואילך כפוח בצוואה) והן למעוררת (5% אך לא יותר מ- 3 מיליון
35 דולר).

36 64. יודגש. ההסכם ראה כבר מראש את העובדה שלפעולות שתעשה לייז הרדי יפגעו
37 בזכותיה וימעיטו ממנה שהיא זכאית לקבל על פי המחב הקיים. ההסכם גם ראה
38 מראש שאין כל הצדקה כי לייז הרדי תהיה זו שתשלם עבור פעולות המסייעות לאם

בית המשפט המחייב בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ופוגעות בה. אף הטיל הפסכם את החובה לשלם למערערת עברו פעולות אלו, על
2 לאה איזנברג ולא על לי הרדי. הייתה זו מלבית החלטה כוננת והסכם הצדדים. רוצה
3 לומר, המערערת, מלכתחילה, נתקשה לעשות פעולות היפות בלי הרדי
4 ומשמעות לא איזנברג, והפסכם כי השכר בגין פעולות אלו ישולם ע"י לאה
5 איזנברג".
6

7 ובכן, אי הבדיקה הראשון הוא בסעיף 63 לטעמך שם מצהיר ע"ד שבכ כי בעת חתימת הפסכם יוני ייחזה
8 כי תוגש תביעה של לאה לפי הלכת השיתוף" ובכן, בהפסכם יוני לא היה צריך לחזות את הגשתה של
9 תביעת השיתוף שכן זו הוגשה חדש קודם לכן. תביעתה של לאה לפי הלכת השיתוף הוגשה כבר ביום
10 5.5.97, ע"י ע"ד יינורוט טרום כנית ע"ד שבג לתמונה. יש להציג כי בתביעת השיתוף שהוגשה כבר
11 צוין כי הבהיר לי הרדי תומכת בתביעת האם והוא הוגדרה (יחד עם אחרים) כמשיבת פורמלית בתביעה.
12 כאמור, הסכמי שיתוף הפעולה היו מאוחרים להגשת תביעת השיתוף, בנסיבות כבר התחייבה לי
13 לסייע להם.
14

15 בנוסף, על פי האמור בסעיף 64, הפסכם שיתוף הפעולה השני, הפסכם יוני, כמו גם הראשון לפניו, נעדו
16 להבטיח את האינטרסים של לי, כך שאם תשתף פעולה עם אמה היא לא תפגע. כאמור, השירות
17 המשפטי נזקן במובנה ללי.
18

19 כך, מבהיר ע"ד שבבhallik הפלילי (בפרוטוקול הדיון מיום 4.10.12 עמ' 635 ש' 24-עמ' 636, ש' 2),
20 כיצד הגיעו להפסכם יוני, ומוזע בוטל הפסכם הראשון. בנסיבות זו הוא מתייחס לשכר טרחתו:
21 "באים 1.6.97 בישיבה עם לי, לאה קמה הישירה מבט לייז ואמרה שהיא החתימה
22 אותה במורה על מסמך ת/1 [הפסכם הראשון] שהיא אמרה לה שזה טופס לניטורי
23 לב. ש.ל. המועד גרם ללי לבכות ולעוזב את היישוב ולמעשה זרקו את לי
24 מהקבוצה של לאה. אני שמעתי על כך מע'ד פרוי וליאו שדברה איתה בטלפון [ע"ד]
25 שבג שהה בחו"ל במועד זה]. ניסיתי והצלחתי להרגע את הרוחות כי היו צרכים
26 אותו כי לי הייתה הקלה וחנוך ארליך היה יכול להעיד למשדרי, דבר שהפק את
27 ארוויו מבעל 80 אחוז לבעל 4 אחוז ברוכש לא יכול לוותר עלי. נצלתי את בורי ואת
28 השפעתו ורשותיו והם הסכימו שבנוסף לזה שיישלמו לי 5 אחוז או שלושה מיליון
29 דולר, יסכימו למת בטוח ללי על 5%-% שלה, ולא לקפה את לי בזואה. אם לי
30 הייתה מבקשת 3 מיליון דולר באותנו לנאשמת 2 [מערערת] ולא יעוז שום פלפל. זה כתוב בת/5
31 זובם. הכספי נזקן לנשאתם 2 [מערערת] ולא יעוז שום פלפל. זה כתוב בת/5
32 וכן פסק הבורר וכן שולם בפועל".
33

34 דברים דומים אמר בפרוטוקול הדיון בתיק הפלילי מיום 29.3.12 עמ' 505, החל מש' 22.
35

36 مكان, שאף לגרסת ע"ד שבג, החתימה על הסכמי שיתוף הפעולה היא פועלה שנעשה לטובתה של
37 לי וכדי לקדם את האינטרסים שלה. כיוון שמדובר בעולות שנעשו קודם ליום 3.6.97, הרי שהדבר
38 עולה בקנה אחד עם הגרסה הנוכחית של ע"ד שבג לפיה, רק מיום 3.6.97 החל לתת שירותים ללאה
39 באופן בלעדי.
40

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הסכם שיתוף הפעולה השלישי - כזכור, במחצית ספטמבר נחתם הסכם שיתוף פעולה של שלישי, הפעם
2 בין לי לאח ואמייל. אביה גם הסכם זה קלשונו. ההסכם צופה פניה עתידית בסכום העובן
3 כולל, ומאפשר לכל אחת מהשלשות שלא לקבל את ההסכם. כן מוגבל ההסכם לתקופה של 30 ימים, אך
4 נקבע בו כי אם יפקע יהולו ההסכם הקודומות בין הצדדים, היינו, הסכם זה יונן. הסכם זה מדובר על
5 כך שליז ואמיילי יקבלו כל אחת סכום של 30 מיליון דולר וליז תקבל תוספת שיפוי על שכ"ט בגובה של
6 3 מיליון דולר:

7 "הויאל והצדדים היננס יורשים ווטענים לזכויות בעיוזון המנוח שאל נחמה איינגרג
8 ז"ל (להלן – "היעזון")
9 והויאל והצדדים משתפים פעולה ביניהם במסגרת הסכום המשפט שיבנים לבין
10 ארווון איינגרג (להלן – "ארווון") ויגאל דימנט (להלן – "יגאל").
11 והואיל והצדדים מושווים להגיע להסכם ביןיהם לגבי אופן חיקות הכספיים
12 והנכסים שיתקבלו בין מכוח הלכת השיתור ובין מכוח זכויות בעיוזון על פי דין או על פי
13 צוואה במסגרת הסכם פשרה שיחתם, אם יחתם, עם ארווון ו/או עם יגאל (להלן –
14 "הסכם הפשרה").
15

16 [סעיף 2 נוגע לאופן חיקות הכספיים בין השלו[
17 3. על אף האמור לעיל בהסכם זה, מוסכם bahwa בין הצדדים כי סכום המינימום המובטח
18 שתתקבל לייז לא פחות מסכום של 30 מיליון דולר של אריה"ב וכן של 3 מיליון דולר
19 נספחים עבור השתתפות בשכר טרחת בא כוחה, וסכום המינימום המובטח שתתקבל
20 אמיילי (או מי שאמיילי תורה) יהיה שווה לסכום שתתקבל לייז.....
21 4. להסכם הפשרה דרושה הסכמת כל הצדדים להסכם זה, ולכל צד יהיה שמור שיקול
22 דעת בעלדי ומוחלט שלא להחותם על הסכם הפשרה, מבלי צורך לפרט נימוקיו, והדבר
23 לא יחשב כהפרה של הסכם זה.
24 5. תוקפו של הסכם זה יהיה לתקופה של 30 ימים.
25 6. במקרה שהסכם זה יפקע, יהולו על הצדדים ההסכם הקודומות שביניהם."

27 מהעדויות עולה, כי כל שלושת הסכמי שיתוף הפעולה, נעשו לטובת לי. כך, בבוררות הנשיה שמדובר
28 בדייה לי כי היה צריך בנסיבות שיתוף פעולה בכלל, ובטעיף 5 להסכם יוני בדבר צוואה עתידית
29 בפרט, שכן לאמה חשוב יותר מכל דבר אחר, ובנוסף אמה העדיפה את אחותה אמיילי על פניה.
30 כך, בעמ"י 84 לבוררות הנשיה שמדובר שי' 25-26, מעדיה לי: **"אני מכילה את אמי, היא אוהבת נולא**
31 **כשה...אני לאמא שלי ממשו יותה חשוב ממש סוף. אין, סוף זה הכל."**

32 בהמשך היא נשאלת מדוע היא תובעת פיצויים כנגד הסעיף בו התייחסה לאה שלא לקפה אותה בצוואה
33 עתידית, והיא משיבה (בעמ"י 86 לבוררות הנשיה שמדובר מיום 27.1.03, ש' 9-10): **"אני מדבורה על 120**
34 **[כלומר לאחר מות האם], אבל אני יודעת שהיא לא תנתן לי פוטה, היא תנסה אותי, אז אני מבקשת**
35 **את הסכום עבשינו."**

36 חיזוק לכך שהסכמי שיתוף הפעולה קידמו את לי, ניתן למצוא גם בכתב ההגנה של לאה בבוררות
37 הנשיה שמדובר לפיהם היא הייתה זו שהובילה את המאבק וסייעה לבנותה לקבל את חלקו.
38 כך מציינית לאה בכתב ההגנה בבוררות הנשיה שמדובר (בסעיף 31 עמ"י 10 בכתב ההגנה):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 "בחורה האם להוביל מהלך ומאבק משפטי מكيف באירועו ובידメント, שטרתו אחת
2 – להבטיח שככל אחת מבנותיה (והיא עצמה כMOVON) קיבל את המגעים לה בעזבונו
3 המנוח, וכי עיברונו המנוח לא דילול וירוקן מתוכנו האמתי ע"י ארויון ודימנט
4 ...
5 לא למחר לציין, כי התובעת היפה תועלת מרובה מונחים המשפטיים בהם
6 נקתה האם..."
7 (הדגשה במקור – מי' אי ג').
8

9 עוד נאמר בכתב ההגנה של האם בבוררות הנשיה שוגר, שככל שעשתה לו, עשתה למען בצע כסף (עמ' 120
10 לנשפחי תצהיר איגר, ת/101 בחלק הפלילי, בסעיף 8 לכתב ההגנה):

11 "בכתב התביעה מעידה התבעת [לי] על עצמה כי כל אשר עשתה – בין שעשתה
12 זאת לטובת האם ובין לרעתה – היה תלייב בדבר". "קורבנה" של התובעת הוא שווה
13 כספ. אהבה, שנאה, משפחה – מתרגמים כולם לשפט הדמים בעולם של
14 התביעה".
15

16 כאמור, הסכמי שיתוף הפעולה כולם, לרבות החסכים השלישי, שנעשה בתקופת השירות הנטען להאה,
17 קידם שירות את האינטרסים של לי, שכן לי זכתה במסגרת להטבות מעבר לאלו שיוכלה הייתה
18 לקבל על פי חלקה בצוואה או אף בירושה על פי דין.
19

8.3. תביעת השיתוף

20 אחת מטעניו המרכזיות של ע"ד שבבעורו היא כי תביעת השיתוף, בהגדורתה, הייתה גורעת
21 מחיצת מהעיזבון לטובת להאה, ועל כן, תמיכת לי בתביעת השיתוף, פעולה נגד האינטרסים שליה,
22 ומילא מהוות מתן שירות להאה.
23

24 אין מחלוקת כי את תביעת השיתוף הגיש ע"ד ויינרט בשם האם ביום 5.5.97, כאשר גם לשיטת שבג',
25 הוגשה או ה시יחה הראשונה עם ויינרט בעניין היתה ביום 4.5.97. הינו, הגשת תביעת השיתוף
26 נעשתה ע"י ויינרט, כאשר ויינרט ייצג את להאה לי ואימי ויתכן שגם את אדי. ע"ד שבבעודתו
27 מאשר זאת ומבהיר מדוע פנה אליו ויינרט לאחר הגשת תביעת השיתוף, ומדובר היה שubit השיתוף
28 הפעולה של הבונות בתביעת השיתוף (עמ' 5 לפ' לפני מיום 26.4.15, החל בש' (33):

29 "התביעה זו [תביעת השיתוף], וגם התשובה לה הראתה להאה שהיא לבד לא לקבל
30 שיתוף כי ראשית, עובדה שבעליה נישל אותה, זה לא איזה שיתוף אידאלי. הוא חי
31 שונה עם אשה סינית לה השאיר כספ. שנייה, הבונות שליה לא רצוי לתמוך בתביעת
32 השיתוף כי זה מוביל מוחית מהו. לנו בא וונרט אמר: לי באאי צצטפי באפונ שאט
33 עוזרת להאה וגידי איזו הרומניה הייתה ביןיהם, ואני מפנה אותך לכתב ההגנה
34 שכתבה לי בפרטנית בתביעת השיתוף (ג/28 בתיק הפלילי). בכתב ההגנה הצהירה לי
35 על העבדות שאפשרו להאה לנמוד מול טענותיו של אוויון שלא היה שיתוף בין
36 הצדדים ואפשרו לי להוות בסיס למאבק, כשבסוף היא [לאה] קיבלה 45 אחוז.".
37

38 כבר בדברים אלו יש אי דיווק, שכן כשتابיעת השיתוף הוגשה, ביום 4.5.97 נאמר בה (ס' 15 לכתב
39 התביעה) כי התביעה מוגשת על דעתם ובהסכמתם של הנtauבут 10, לי הרדי, הנtauבут 18, אדי.
40 רוזנפלד הנtauבут 19, מאיר רוזנפלד והנתבעת 20 אמיili פורמן, ולכנן התביעה, להאה איזנברג, ציינה
41

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אוטם בכתב התביעה כמשיבות או נתבעות פורמליות. זאת, כאמור, עוד לפני כניסה עו"ד שבתמונה.
2 כלומר, עו"ד וינרוט הגיע את תביעת השיתוף כאשר שלוש בנות, ובعلاה של אחת הבנות ותומכים בה.

3
4 עו"ד שבב טוען כי לא עורתה של לי לzbת השיתוף לא היה סיכון, אלם, התובענה מעולם לא
5 הוכרעה כי הצדדים הגיעו לפשרה. על פי העובדות שמתאר שבג יתכן כי גם עם עורתה של לי לzbת
6 השיתוף לא הייתה מוכfrau לטובת לה. כך מונאר שבג הערכתו לzbת השיתוף (עמ' 8 לפרק
7 מיום 26.4.15, ש' 3-5)

8 "הרוי בולנו אנשים מן היישוב. 21 שנים האחרונות הוא חי עם לין, מישמי מסין, ולא חי
9 עם אשתו כלל. ב-21 השנים האחרונות אלה לא הרבתה לשחות בלבנון או ביפן ולא
10 הייתה כמעט בביתה בישראל. הבעל של משתח, מיליארדר שלל ממשתו את הרוכש
11 של העזיבון, הותיר לה 2 מיליון דולר. זהו".
12

13 עם זאת יתכן באותה מידה, כפי שציין עו"ד וינרוט בעודותו כי התקיק היה מוכרע לטובה לאה גם ללא
14 עורתה של לי, כיוון שלאה "הלהכה אחריו איזנברג המנוח במדבר", משפחתה אמאו צחה פלייט
15 חסר כל, לצדיה לו ששה ילדים, גדלה אותם ונסעה אחריו לכל מקום בו בחר לחיות. בשנים אלו הצטבר
16 חלק ניכר מרכשו. לאור זאת, יתכן כי הייתה זו מה שחלק מהתביעה השיתוף גם ללא עורתה של לי ועל
17 אף העובדה שבעשרים השנים האחרונות חייו חיו עם אשה אחרת..
18

19 עו"ד שבב התיחס לטענה זו והשיב (עמ' 8 לפרק בערעור מיום 26.4.15, ש' 9-6):
20

21 "הבן כתוב הגנה שאמרתי שמטעני צניעות אני לא מספר מה הוא כתוב שם, אבל
22 הפוך שהוא שאמר עו"ד וינרוט. התקיק לא הוכרע, אבל אין ספק, ואומר את זה עו"ד
23 אוירין בהודעה שהוא מסר במע"מ, שהעזרה שננתנה לי וננתתי אני בתביעת השיתוף
24 הייתה מאוד מהותית".
25

26 مكان, ראשית, לא היה ברור כלל ועיקר כיצד הייתה מסוימת תביעת השיתוף. שנית, גם אם תביעת
27 השיתוף הייתה מסוימת כך, הרי בהסכם יוני הבטיחה לי את עצמה, שככל מקרה לא קיבל פחות
28 מחלוקת על פי צוואת 86, ועל כן שיתוף הפעולה עם לאה, גם קידם אינטרסים אחרים שלה, כפי
29 שציינתי לעיל, וגם הבטיח שלא תפסיד מכך דבר.
30

8.4. "תפיסת" סמכות השיפוט

32 אחת הפעולות המובהקות שטוען עו"ד שבב כי משרדו ביצע לטובה לאו איזנברג יינו תפיסת סמכות
33 השיפוט בישראל, באמצעות הגשת בקשה לממן צו ירושה ביום 22.5.16. ובכן, ראשית, יש להציג כי
34 פעולה זו לא בוצעה בתקופה שבה ניתן השירות הציבורי הנטען לאה (שהחל כזכור ביום 1.6.97, כאשר
35 באותו יום בו הוגשה הבקשה קיימים עו"ד שבב שיתה עם עו"ד נאמן בא כוחו של ארווין, ואך גרסתו
36 נושא ממן השירותים לאה ע"י משרדו היה בשלב זה "בהתהווות").
37

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

- שנית ובעיקר, ע"ד שגב טוען כי לאור היותה לזו מגישה בקשה לממן צו ירושה ולמיוני מנהל עיזובן, לא הייתה נקבעת סמכות שיפוט בישראל, וההלך היה מתנהל בפנמה, שם הגיע ארווין בקשה לקיום צוואתו. טענה זו עלתה בסעיף 2.2 לتبיעת לזו בבוררות ויוגרד, לכך טען ע"ד שגב מופרשות בערעור. בסעיף 48 לטענה שגב בערעור, מצהיר ע"ד שגב:
- "המעוררת, לאחר בדיקה דחופה של המכתב המשפטי הדעה לזו הרדי כי כיוון סמכות השיפוט הראווה אינה בישראל, ויש חשש שארוין אייזנברג יתרפס סמכות שיפוט בפנמה, מן הרואין להגיש בקשה כלשהי שתאפשרו, אולי, לתפוס את מקום השיפוט. אכו, ביום 22.5.97 הגישה המעוורת בשם לזו הרדי בקשה לצו ירושה ומינוי מנהל עיזובן זמני בבית המשפט המחוון בתל אביב"
- טענה זו אינה נconaה מבחינה עובדתית וכי לדוחותה. הבקשה הריאונה למינוי מנהל עיזובן זמני, הוגשה לבית המשפט המחוון בת"א, דואק ע"י משרד יינרטו בשם לאה, ביום 5.5.97, באותו יום בו הוגשה תביעת השיתוף ועוד בטרם היה ע"ד שגב בתמונה. אז נפתח תיק העיזובן הראשון בוגע במנוח אייזנברג (ת"ע (ת"א) 3459/97). לזו הגישה את בקשהה שלא לממן צו ירושה על פי דין מאוחר יותר, ביום 22.5.97 (ת"ע (ת"א) 3855/97) ואות בקשהה שלא למינוי מנהלי עיזובן זמניים הגישה ביום 29.5.97 (חמי' 2400/97). ארווין הגיע את הבקשה לקיום צוואות 86 בפנמה רק ביום 30.5.97 הדין בכל הבקשות, כמו גם בבקשת דימינט לקיום צוואות 86 בארץ, נזונו לפני כב' השופט י' לוייט, שקבע ביום 25.6.97, כי יש לבית משפט בישראל סמכות לדון בעניין ומינה מנהלי עיזובן זמניים (החליטו בעמ' 218 לנספח תצהיר איגר).
- בנוסף, בסעיף 95.1 לטענהו בערעור, מתייחס ע"ד שגב לשאלת זכות התביעה של לאה אייזנברג היא בישראל ומציין כי: "לאגי זכויות התביעה של לאה אייזנברג כירושה או כזכאית על פי צוואות לא הייתה סמכות לבתי המשפט בישראל לדון בה". אם כך הם פני הדברים ממילא לא היה מועל להגיש תביעה בעניין זה, לא ע"י לאה ולא ע"י לי, שכן ע"ד שגב ממשיך ומבהיר כי סמכות לדון בעיזובן או צו ירושה הם על פי מקום מושבו של המנוח אם היה בישראל, או אם הותיר נכסים בישראל, וכיון שלטעתה שגב ממילא לא כך הם פני הדברים, הרי שэмילא סמכות השיפוט בישראל (בניגוד לлемה שארע בפועל ולפי קיבול כב' השופט י' לוייט את הטענה כי סמכות השיפוט היא בישראל, לפחות במסגרת בקשה למינוי מנהלי עיזובן).
- שלישית, גם אם בניגוד לטענת ע"ד שגב עצמו, וכפי שקרה בפועל, נקבע ע"י כב' השופט לוייט כי יש סמכות בישראל, ובכ' השופט לoit הוציא צוום בעניין זה, הרישוטיסת סמכות שיפוט בישראל ומינוי מנהלי עיזובן זמניים פועל בברור לקידום האינטרסים של לזו. בראש ובראשונה בשל מקום השיפוט המוכר והידוע בישראל, ובנוסף, כיוון שכפי שהראיתי לעיל, לזו לא הייתה מעוניינת, וזאת בלשון המעיטה, כי אήיה ניהל את העיזובן, חсадה בו כי יגונב את נכסיו העיזובן, וירוקן אותו מכל תוכן כלכלי. על כן גם לו הייתה בקשהה של לזו מקדימה זאת זו של לאה, הרי שמדובר במובהק בקידום האינטרסים של לזו עצמה.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

8.5. ויתור על צוואות 82

1 אין מחלוקת כי לאחר שהתברר כי ככל הנראה צוואות 86 נלקחה ולא אבדה, הציג ארווון, במסגרת
2 בקשה לקיים צוואה, את צוואות 82 (למעטה הצד שני צוואות האחת משנת 1980 והשנייה משנת
3 1982, אך זו מ-82 הייתה המאורחת). גם על פי צוואה זו נותרו מרבית הנכסים בידי ארווון, אם כי לילו
4 הותיר המנוח בצוואה זו סכום בשיעור של כ-10% מכיספי העזבון (כפול מאשר לפי צוואות 86). טענת
5 עי"ד שבב היתה כי מבחינה משפטית יכול היה לקעקע לסתורין את צוואות 86, גם אם היו מקבלים
6 שהמקור אבד, זאת כיון, שلتענתו, הייתה חסירה חתימתם מקיימת של אחד העדים לצוואה. עי"ד שבב
7 ממשיך וטוען כי אם היה מותבר שצוואות 86 בטלה מעיקרה, היה על בית המשפט לאשר את צוואות
8.2. לטענת עי"ד שבב, ליז, של פי צוואות 82 הייתה אמורה לקבל 10% מהעזבון, חלף 5% בצואות 86,
9 או קרוב ל-5% בירושה על פי דין, ויתרה על סכומים ניכרים אלו כדי לסייע לאמה, שם על פי צוואות
10.2 לא קיבלה כמעט דבר.

12 מבלי לדון האם ניתוח המשפט של עי"ד שבב בנוגע למצוות תקף, הרי שאין לקבל טענה זו
13 משני טעמים. ראשית בבוררות ויוגרד החזירה ליז, בסעיף 10.4 כי סוכם, באותו הסכם נתען בעלפה
14 בין עורך הדין (משרד שבחר בו מטענותיו לגבי), כי ליז קיבל פיצוי ננד ויתורה על התענות
15 לביטול מעיקרת של צוואות 86. כשהופנה ליז בבוררות ויוגרד לשיעיף זה, ציין עי"ד פרץ, כי הכוונה
16 היא לאותו הסכם בע"פ. היינו, עורך הדין הגיעו להסכם לפיו עי"ד שבב לא ימשיך ויתקוף את צוואות
17.86, שאז יש סיכוי שצוואות 82 תתקבל תוקף, ואולם כיון שבצוואות 82 ליז מקבלת 9.8% מתחת
18.86, היא תפוצה על כך. כאן לא מדובר בעדות של ליז, אלא באישור של עי"ד פרץ מזמן אמת, במחלוקת
19.20 בבוררות ויוגרד. היינו, כשהתבקש עי"ד שבב שמייצג את ליז, לוותר על טענה של ליז, לבקשת ויוגרט,
21 בא כוח האם, או יסוכם ביניהם, לטענתם, כי ליז קיבל פיצויו. כלומר, עי"ד שבב לא פעל לטובת האם
22.23 אלא לטובת ליז.

24 בנוסך, ליז חוזה והעדיה בבוררות הנשייה שמדובר כי חששה מאי מ McCabe בו אחיה ינהל את העזבון. על
25.82, ניהול העזבון הופקד בידי ארווון עם 175 לעודותה בבוררות הנשייה שמדובר ש' 1-16.).
26.היינו, היה זה אינטנסיבי יותר של ליז לא ליתן תוקף למצוות 82, שאז ארווון ינהל גם את חלקה שלה
27.בעזבון, וכי שחששה, כל העזבון היה יורד או לטמיון. על כן, ליז היה אינטנסיבי יותר שלא לתת
28.2. תוקף למצוות 82, גם אם על פני הדברים קיבלה בסוגרת שיעור גבוהה יותר מהעזבון.

8.6. הפעולות בעניינו המניות הפנימיות

30. בחילך הפלילי נקר ויוגרט ארכוט בשאלת האם ביקש מעי"ד שבב להגיש את הבקשות בנוגע למניות
31. הפנימיות, והוא מאשר, כפי שפורט לעיל, כי אכן, במסגרת שיתוף הפעולה ביןיהם עשה כן. עי"ד שבב
32. נתלה בכך כדי לטעון כי ויוגרט ביקש ממנו לפעול לטובת אלה. אולם, הצדדים שנקטה ליז בעניין
33. המניות הפנימיות, בלרסייד ולקלטיה, שירתו גם הם את טובתה שלה. זאת, כיוון שמרבית נכסיו
34. העזבון ובهم החברה לישראל והחברות הקשורות לה, החזקו בידי החברות הפנימיות. היינו, אילו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 הייתה מתקבלת טענתו של ארווין כי הוא קיבל את המניות של החברות הללו במתנה מאביו, או
2 החלופין היה מעבירו לידי בדרך אחרת, היה נגרע חלק המשמעותי והעיקרי מהיעזובן, ואז הייתה
3 קטנה העוגה, ממנה נגור גם השיעור שהיתה לי מקבלת על פי כל אחת מהאפשרויות.
4

5 **8.7. פעולות משרד שב להשבת התשלום החדש שאיינברג המנוח נתן לבתו לי**
6 כאמור לעיל, טרם פטירת איינברג המנוח, קיבל לי, בהוראות קבוע והוראות עמודות בלשונה,
7 תרגום ל-standing order), קבבה חדשנית של כ-30,000 דולר מאביה הסכם שכר הטרחה
8 עם משרד שב (ת/47 בהליך הפלילי) נקבע בסעיף 1.7 כי במסגרת הטיפול בליך על משרד שב לתבוע:
9 *"את הסכומים המוגעים לי כ"הרוגות עומדות" מהיעזובן, כולל מזנות, אם הנושא יזע בית*
10 *המשפט או בבוגיות, תקבע שכלכם בנושאה, כאמור בסעיפים 2.1-2.2...."*. אין מחלוקת כי טיפול
11 בעניין הוראות קבועה מועברתليلו חזשית מקדם אך ורק את האינטרסים של לי ואף פועל
12 נגד לאה כי ככל שייזהו זוכה בסכומים אלו, ירדו סכומים אלו מהיעזובן. עמדו על כך הן ע"ד שב,
13 הן ע"ד פרי בהליך הפלילי.
14

15 ע"ד פרי נשאל למי ראה חייב ליתן שירות והשיב (פרוטוקול ההליך הפלילי מיום 27.1.13 עמי
16 782 החל בש' (13))
17 היה לי ברור ולשגב היה ברור גם לוי היה ברור שמדובר שנחתם ת/5 [הסכם
18 יוני] אנחנו לא נוקטים יותר בשום הליך שהוא לטובת לי ונגד האינטרס של האמא.
19 לעומת זאת אנחנו ננקוט בשורה של הילכים שהם לבארה נגד לי ולטובת האמא,
20 וזה היה ברור זהה הילכים,לייחסה על זה במפורש וגם שנמנגע משם מהגשת
21 ההוראות העומדות, לי מיידי פעם ויסתה להגדיל לנו שכתבו ממשה, תזכרו את
22 העינוי הזה, מדובר בדינה לי 28 אלף דולר לחודש, שאביה של לי, שאל אייזברג,
23 התחייב לתמוך בליך למשיב צפויו לכל ימי חייה.
24

25 הינו, ע"ד פרי טען כי לוי הייתה מודעת לכך שמחותית הסכם יוני משרד שב לא יפעל עוד בנושא
26 ההוראות העומדות, כיוון שמדובר באינטרס של לי בלבד.
27

28 ע"ד שב היה החלטי יותר והעד כי פעולה נוגעה לההוראות העומדות, לא רק שהיתה מסיימת לוי,
29 אלא מעבר לכך, הייתה פוגעת בלאה (פרוטוקול דין מיום 24.4.12 עמי 542):
30

31 *"הבנק השווייצרי דרש מסמכים לצורך המשך טיפול [ההוראות העומדות]*, אבל אז
32 *האגנו להסכם שאני מפסיק את הטיפול בליך הרדי, ומפסיק בלעדית בלאה, ורק*
33 *לטובה לאה, והרי לקחת עשרה מיליון מהיעזובן [שווי ההוראות העומדות] זה*
34 *פוצע לאה, זה לא לטובה לאה. לכן, בהסכם לוי שהתנדבה לנזר לאמא שללה*
35 *וכמוון קיבלת ביטוח מהאמא, הפסקנו את הטיפול בההוראות העומדות בכלל. אני*
36 *לא ידע אם מבינים כמה זה דרמטי*. והטיפול עבר רק לאמא כי זו הייתה ההסכם
37 *ואני אישית סבלתי מההסכם, כי אני מביא מקלט אחזים מה שאני מביא לוי.*
38 אבל כאמור, הסכמתי לקבל 3 מיליון דולר ולטפל באמא. זה הוקחה מוחלטת לכך
39 *שהפסקתי לפעול לפי ת/47 [הסכם שכח"ט הראשון בין המעררת ללי]* והפכתי
40 *להיות בשפת היום יום "עורך הדין של לאה"....*".
41

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

כלומר, ע"ד שגב טוען כי ההחלטה הפעולות של משרד בקשר להוראות העומדות מהוות הוכחה חותכת לכך שירותיו ניתנו ללאה ולא ללי. אולם הhocחה החותכת הנפקת על פיה שעשה שטברר כי במהלך התקופה בה טען כי ייצג את לאה, המשיך משרדו ופועל למען לי בעניין ההוראות העומדות.

ובכן, מובהר כי בלב לבה של התקופה בה טען ע"ד שגב כי משרדו נתן שירות בלעדיו ללאה, פנה משרדו במכביס מיום 13.7.97-1, למנהל הייזון שמו, בבקשת כי תשולם הקצבה האמורה ללי. פעולות אלו סותרות חזיתית, את הטענה לפיה בתקופה זו פעל משרד שגב אך ורק לטובת לאה ובניגוד לאיינטנסיסים של לי. ע"ד שגב מועמת עם נתנו זה, ולהלן הסבריו.

עו"ד שגב מסביר תחילה את היחס בין הסכם שכר הטרחה הראשון לבין לי (ת/47 בהליך הפלילי) להסכם יוני כך (פרוטוקול הדין בהליך הפלילי מיום 15.10.12, עמى 653):

"ת/47 כולל זכויות מול חובות. סעיף 1.7 קבע שהנאשמה 2 [המעוררת] תتابع את ההוראות העומדות של לי שזה היה הסעיף המרכזית בת/47 כי שווין לנכון להיום כ- 40 מיליון שקלים. מהרגע שנחתם ת/5 [הסכם יוני] הפסיקו הפעולות כפי שהצתתי לבת המשפט בנושא ההוראות העומדות ולמן השאלה, אם וכמה מגיע על 10 הימים של המעבר בין ת/47 לת/5. היא שאלת השבדים סיכמו אותה בפשרה. הצדדים איי מתכוון לנשמה 2 לי...".

הסביר זה אינו נכון על פניו. ראשית, תביעת ההוראות העומדות אינם הסעיף המרכזי בהסכם שכר הטרחה בין לי לשגב. מדובר בסעיף הכליעת אחרון במסמך השירותים המתבקשים, כאשר השירות העיקרי הוא טיפול בתביעות לי כדי לקבל חלק מיעזון אביה ז"ל. בנוסף, כפי שעה מהשתלשות האירועים, משרד שגב טיפול גם בנושא ההוראות העומדות במהלך התקופה בה טען כי נתן שירותים באופן בלעדיו ללי.

ואכן, בהמשך אותו פרוטוקול מוצגות לע"ד שגב הפניות למנהל הייזון בעניין ההוראות העומדות מ-13.7.97-1, 13.7.97, בלב לבה של התקופה לגיביה טען כי במהלך דרמטי הפסיק את הטיפול בהוראות העומדות, וגם כאן מבקשתה ע"ד שגב לענות:

"ש. בוגדור למה שאמרת פה כראגע, אני מציג לפניך את ת/87, מכתב של נשמה 2 [המעוררת] זה מס' 56/23 מתוכן נספח 23 לפיו אנו רואים שמדובר ביום 7.7.97 וום ביום 13.7.97 בתוך התקופת השירותים הבלעדיו ללי, נשמה 2 [המעוררת] פנתה למנהל הייזון בנוגע לאתמת ההוראות העומדות של לי, בשם לי ואני מפנה אותך לסעיף 10 לת/87. איך זה מסתדר עם גרסתך ששבשלב הזה הפסיק לטפל בהוראות העומדות ובאיינטנסיסים של לי ?

ת. אני מפנה אותך לסעיף 1.7 בת/47 האמור "תتابעו [הדושה במקור] את הסכומים המגיעים לי כהוראות עמדות מהייזון כולל המזונות, אם הנשאה ידו בבית משפט או בבוררות תקבלו את שכוכם כאמור בנושא זה". זאת אומרת שההתביעות הייתה להגיש תביעת משפט בית משפט או בבוררות, לא התביעות עם הבנק בשוויץ והפסקו ולא הוגשה תביעת נגד הבנק בשוויץ שערר את ההוראות העומדות. ולא הוגשה תביעת מזונות וכן לא קיים סעיף 1.7, ההתחייבות של הנשמה 2.....".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כולם, ע"ד שב נשאל כיצד הוא מסביר פניה של המיערת בעניין ההוראות העומדות מהיעזבון
2 בתקופה שטען שטיפלו רק בלאה, והוא מפני להסכם שכ"ט לפי המיערת תקבל שכר בגין הטיפול
3 בעניין ההוראות העומדות רק במקרה והנשא ידונ בבית משפט או בבוררות. תשובה לשאלת – איך
4 הוא מסביר טיפול של המיערת בליך בתקופה בה טען כי המיערת טיפול באופן בלבד בעניינה של
5 לאה – אין.

6

7 בהמשך אותו פרוטוקול נשאל ע"ד שב במפורש בשם מי נכתב ת-87, אותן פניות למנהל העזבון
8 ומשיב: **"ת/77 נעשה כאשר הנשאת מ-2 נתנת שירות בלעדיה לאה"**. כשהbic המאשימה חזר על
9 השאלה, השיב ע"ד שב כך:

10 "כפי שסבירתי ארכות, השאלה מי ייג, מי הלוקות, מי האדם שהיה קליינט בכל
11 שזה כרוכ בכתוב האישום ובנסיבות של דורי מומחים ודיווח של מע"מ.
12 אין לך מקום מהרגוע שהסביר לי שירות זה עשייה בתמורה למען הזולת. **אני**
13 **הסבירתי ארכות את העובדה שהיתה במושל לי, לאה והנשאת מ-2 ולפנ, כל**
14 **פעולתי בתקופה שבין חתימת ת/5 [הסכם יוני] לאמצע ספטמבר 97 היו במסגרת**
15 **השירות הבלעדיה לאה".**

16

17 הסבר כיצד פניה למנהל העזבון כדי שימושכו לשלים קצבה לilee, קצבה הגורעת מהיעזבון 30,000
18 דולר מדי חודש, משרתת את האינטרסים של לאה-אן. מכל האמור לעיל עולה כי היהתה הקולחה
19 של המיערת לכל אורך הדרכ, וככזו, טיפול בה המיערת לאורך כל הדרך גם בתקופה בה CUT טען
20 ע"ד שב כי שירותים מושדו ניתנו לאה באופן בלבד, המשיך מושדו לקדם את האינטרסים
21 הבלתיים והישירים של לilee.

22

23 לאור הדברים הללו ניסה ע"ד פרי, שהuid לאחר ע"ד שב, לתת הסבר לעניין הטיפול בההוראות
24 העומדות בתקופת הייצוג הבלדי לאה, על אף שלא נשאל דבר בעניין זה, וכך העיד:

25 "שסבירתי עם שב לקרה החקירה הראשית של היום, שב הראה לי איזה נייר
26 שלא זכרתי שכטובי שבו יש תתייחסות לנושא של ההוראות העומדות אבל ואני
27 שכתב שם "העתק ד"ר יגנוט" ומה שכתב שם למשזה זה לצאת ידי חובה לilee
28 שדי אני לא אגיד הципקה אבל לחצה עליינו לפעול בעניין ההוראות העומדות, אבל
29 העודדה היא שהשנו שורה של החלטים ותביעות ולא הגיעו הлик משפט בעניין
30 ההוראות העומדות".

31

32 ראשית, גם משלוח מכתבם בעניין ההוראות העומדות מהוועה פועל לilee, ולמעשה, כפי שהuid
33 ע"ד שב עצמו, פועלה נגד האינטרסים של לאה, כי בכך יופחו כספים מהיעזבון בסכום ממשמעותי.

34

35 שניית, למורת שע"ד פרי מנסה לעוזר, הוא שוב מביא לתקלה שכן, כפי שצוטט לעיל, ע"ד שב, כמו
36 גם ע"ד פרי עצמו, טענו כי הפסקת הפעולה בההוראות העומדות הייתה בדיעתה של לilee ובנסיבות,
37 כיוון שבחרה לפעול לטובת לאה. ואם הסכימה, מדובר "הציפקה" כלשונו, או לחצה בעניין?

38

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

על כן ניתן לקבוע כי המערערת פעלה עברו ליז, בעניינה הייחודיים של ליז, גם בתקופה בה טعن ע"ד
שגב כי המערערת נתנה שירות בלעדיו ללאה. עבודה זו סותרת את טענת ע"ד שגב ותומכת בטענת
המדינה לפיה השירות ניתן לאורך כל הדרך ליז, גם אם, במקרה מוחדרים הוטבה ממנו בעקיפין גם
לאה.
5
6

9. פעולות שנעשו בסמוך ולאחר הוצאה החשבונית כדי לתמוך, בידיעך, בטענת המערערת כי השירות נתון לאלה

החשבונית נשוא הערעור הוצאה ע"י המערערת ביום 2.10.03. המערערת ביצעה שתי פעולות לאחר
מועד זה המעידות על כך שלא הייתה סבורה בזמנם אמת כי השירות אכן ניתן לאלה, או לכל הפחות
הטילה בכך ספק, וניסתה לגבות זאת במסמכים מאוחרים. הפעולה הראשונה היא השבת סכום בגין
הוצאות שליז שילמה למערערת עד בשנת 2007. בשנת 2007 ליז שילמה למערערת עבור הוצאות
שהוציאאה המערערת בגין נסיעותיו וחיקירותיו של ע"ד ארליך בחו"ל. לאחר הוצאה החשבונית
השייבה לה המערערת את הסכום ששילמה, תוך שליז חותמת על מסמך בו היא מבירה כי הדבר
נעשה כיון שהשירות נתון לאמה. בהקשר זה נפתח גםCRTSYS לאלא לאחר הוצאה החשבונית.
הפעולה השנייה שבוצעה היא קבלת חוות דעת ממומחה לימי, ע"ד זיו שרון, לפיו מקבלת השירות
נשוא החשבונית היא לאלה.
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

אמנם, השאלה מה הייתה כוונת המערערת בפעולות אלו היא עניין להליך הפלילי ואינה משילכה
ישירות על ההכרעה בהליך לפניי. עם זאת, כפי שניתן היה לראות, יש חשיבות לניטור הראיות לגבי
שאלות אלו, מכמה טעמים. ראשית, בשני העניינים, של הגרסאות מצביעות על חוסר מהימנות של
עו"ד שגב, המשילכה לכל הנושאים לבביהם העיד. שנית, אשר לחזור הוצאה, דווקא השתלשות
העניין המאוחרת מUID יותר מכל על כך שבזמן אמת גם המערערת הייתה סבורה כי מקבלת
השירותות היא ליז. לבסוף, הראיות בעניין חוות דעת זיו שרון מלמדות כי לע"ד זיו שרון או מי מטעמו
נסרו רק חלק קטן מהמסמכים אם בכלל, הינו, חוות הדעת המשפטיות נשענת על עבודות המוצגות
לפי גרסתו של ע"ד שגב, עובדות בהן יש להכיר בהליך לפניי. הлик הציג הדברים למומחים מזה
ולרשויות מזה, מיעד גם הוא על כך שבזמן אמת, מי שהיתה הקוצה של המערערת היא ליז ולא
לאה.
29
30
31
32
33
34
35
36
37

9. מסמך החזר הוצאות בו מיחס מונע השירות לאלה ע"י ליז

בימים 4.11.03, חדש לאחר הוצאה החשבונית נשוא הערעור, שולחת לו הרדי מכתב לע"ד שגב
ולמערערת, שנוסח על ידי משרד שגב ואושר בחתימות ע"ד שגב, ובו היא מבקשת את החזר הוצאות
ששילמה למערערת בזמנם, בזמן אמת, עבור נסיעתו של ע"ד חנן ארליך. וכך נאמר בסעיף 1:
"הוסכם בינינו כי נוכח העובדה **שטייפולכם המשפטית היה למעשה עברו אימי ולא עבורו**, הרי שאקבל מכם שיק על סך של 382,330 ₪ **שהם החזר של חלק מהמסמכים ששילמתי עבור הוצאות משפטיות, להגנת זכויות המשפטיות שלAMI, לאלה איינברג, בעניין עיזובן שאול נחמה איינברג ז"ל.**".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ובסעיף 2 לאותו מכתב, מוותרת לי הרדי על כל טענה בנוגע לשירות המשפט שקיבלה מהמעוררת עי"ד שב. כך מנוסח הסעיף:
הרוני לאשר בזאת כי עם קבלת השיק על סך האמור, אי מוותרת בזאת ואין ולא תהinya לי כל טענות או תביעות כלפים.... לרבות בנושא טיפולכם המשפטי שהיה מעשה עבורי איממי, או חובת נאמנות כלפי...".
מסמך זה, שבו נדרשות ומווחרות הוצאות ששולמו עי"י לי בשנת 97, שש שנים מאוחר יותר, תוקן הדגשה בולטת של העובה לכאורה לפיה השירות המשפטי ניתן ללא, הוא תומו.
עי"ד שבגדודתו בתיק הפלילי הסביר מדוע הוא נדרש למסמך זה (פרוטוקול מיום 24.4.12, עמ' 534, ש' 11-15):
היה כאן מעשה מעט חריג, כי אני מייצג פורמלית את לי, ופועל לטובה לאה, בגיןוד לאינטראסים של לי. לפחות היא יכולה לתבעו אותי על פגיעה בנאמנות כלפי לקוחות או דברים מסווג זה. לבן בעת שניסחنا את 54/ת העלה את הדבר ומרותי שהיא לא תוכל לתבעו, לרבות בנושא הטיפול המשפטי שנעשה מעשה עבורי לאה, והוא לא יוכל לתבע על אי חובת הנאמנות כלפי...".
הסביר זה אינו סביר ממשפט טעמים. ראשית, ההסבר אינו מונעhs לשאלת החזר הוצאות, ולעובדה שההוצאות נגבו בזמן מלאו במהלך התקופה בהטען עי"ד שבג כי משדו כבר נתנו שירותים בלבד ללאה. שנית, באשר לפטור מאחריות, ההסביר אינו עונה על השאלה מדוע נוסח מסמך פטור בחולף כ-6 שנים מיום מתן השירות הטעון להאה. הרי עי"ד שבגב הבהייר, כפי שפורט בהרבה, כי החל מהיום הראשון היה ברור לי כי הוא מייצג את האינטראסים של להאה. מודיע לא ציין זאת בהסכם שכ"ט הראשוני עם לי, בו פורטו השירותים שניתנו על ידו או לכל היותר בהסכם שכ"ט המאוחרים. היה זה סביר יותר לכלול זאת בהסכם מקיף על מנת שירותים, מאשר במסמך הנוגע לחזר הוצאות שש שנים מאוחר יותר.
גם בהליך לפני התיחס עי"ד שבגדודתו למסמך זה (עמ' 11 לפ"י בערעור מיום 26.4.15, ש' 8-17):
אם רשות שניות לב לסייעני של אמרת זמן אמרת דרישת מלאו את ההוראות של עי"ד ארליך לשווין, ראיית אותה כמו שחייבת לשאות ההוראות האלה, דרישת ממנה ואף קיבלה ממנה את תשולם הוצאות הלוי. כמובן, אז חשבתי שהיא מקבלת את השירות המשדרי, שהיא הלקחה, לא פנית אל להאה, לא דרישת מלאה דבר וחצי דבר בזמן אמרת, בעת מתן השירות.
כפי שאת זדעתך, לי ביקש חזרה את הכספי וחתמה על מסמך שהוא קובללה אותו [עמ' 30 לנספח תצהיר איגר, מכתב של לי הרדי, באישור עי"ד שבג מיום 35.03.11], אני מפנה [לסעיף 1 למכtab]: "הו סכם בינוינו כי וכח העובדה שתיפולכם המשפט היה למשעה עבורי ולא עבורי...". חזרתו לה הכספי. הנה בדיקת הוכחה שאת אותו הכספי שהיא בתחילה שלימה, בשחדבר היה בהתחווה, זה היה בימים הראשונים, היא קיבלה חזרה כי הטיפול שלו היה עבורי לאה והוא חתמה על זה".
בעת עדותו זו של עי"ד שבג ניכר היה כי הוא מנסה לישב את שלא ניתן ליישב. הסביר זה פשוט אינו נכון, ועומד בנגדו למועד הדרישה לעניין תשולם הוצאות של המעררת לי, שיצאו ממש בלב

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 התקופה בה לטענת עו"ד שגב ניתן השירותים הבלדיים להאה. בנוסף, כפי שניתן לראות אין
2 מדובר במסמך שייאר כלא בשני מכתבים בהם עומדת המערערת על כך שליז חייבת בתשלום
3 הוצאותה. את מכתב הדרישה הראשון הוציאה גבי כרמליה אפון, מנהלת החשבונות במשרד שגב בוים
4 (ת/ 55 בחלק הפלילי), הינו, לא ביום הראשונות, ולא בתקופת החתומות", אלא הרבה
5 לאחר שנחתם הסכם יוני, בלב בהה של תקופת השירותים הבלדיים הנעננת להאה, כאשר המערערת
6 טוענת בעורו כי ממועד כריטת הסכם יוני הייתה הבנה שהשירותים הבלדיים נתונים להאה, והכל
7 בידיעת ליז, בקשהה ובנסיבותה. אם כך הם פמי הדברים מודיע יותר מוחදש לאחר מכן מביקשת
8 המערערת מלייז תשלום בגין הוצאות? אולם, אם לא די בכך, הרי שאין מדבר רק במסמך אחד. ככל
9 הרואה ליז לא הסכימה לשלים ואו עדותו של עו"ד ארליך בעמ" 1413 לעדתו בהליך הפלילי, לפיה
10 חשבון הוצאות שהוצאה בחול נשלח ליז, וליז התוכחה והוא צריך לחסביה לה את גובה
11 הוצאות). לאור זאת יצא מכתב דרישת שני מהמעערערת, ביום 10.8.97, שבו, הרבה לאחר הסכם יוני,
12 בתוקף התקופה בה לבאורה השירותים המערערת ניתנו ליז. הפעם המכתב היה מטעם חן ליז, חן לבנה
13 רם הרדי. ככלומר מדבר בדרישה שנייה, לאחר שהראונה לא נענתה, כלומר, המערערת, בזמן אמת,
14 עומדת על כך שליז ולא להאה, היא מקבלת השירותים, ועל כן עליה לשאת הוצאות בהן כרך השירות
15 המערערתי, כאמור בהסכם שכיר הטרחה הראשון בין עו"ד שגב ליז.
16

17 עו"ד שגב עומת עם הנתונים הללו (בעמ" 193 לפ"ר בערעור מיום 30.4.15) ולמעשה סותר בכך את
18 הסברו לעיל:

19 "אכן, במא依, יום לאחר קבלת התקיק נסע ארליך לחו"ל ונפגש עם האדם שהזחיק
20 את הזוואה ועל פעולתו זה והקלטה שהוא הביא מטופלן מושג חשבון הוצאות ללי.
21 משעה שנחתם נספח 8 [הסכם יוני] ונקבע כי לאה תשלום ליז ביקש חורה את
22 הכסף הזה"
23

24 הנתונים בעדות זו של עו"ד שגב אינם נכונים. כזכור. עו"ד שגב קיבל את התקיק ביום 4.5.97, ואילו
25 עו"ד ארליך טס לחו"ל ביום 22.5.97 (ושחה בחו"ל עד ליום 26.5.97). אם עו"ד שגב מתוכוń ב"קבלת
26 התקיק" להסכם שכיר הטרחה בין משרד שגב ליז, הרי מכך עולה שליז הייתה הלוואה (יש לציין כי
27 אין מחלוקת כי התשלומים נרשם בכרטיס הלוואה ליז, כאשר להאה לא היה כרטיס לקוח אלא לאחר
28 קבלת התקבול נשוא החשבוניות).
29

30 בנוסך, ליז לא הייתה צריכה לבקש את הכסף חורה לאחר הסכם יוני, כי מכתבי הדרישה לתשלומים
31 הוצאות נשלחו לה **לאחר הסכם יוני**. הינו, הוצאות נדרשו הרבה לאחר הסכם יוני, בלב התקופה
32 בה טוען עו"ד שגב כי במחלה ניתן שירות בלדיי להאה. הדבר מudit כי המערערת, בזמן אמת, לא
33 העלהה על דעתה שלאה היא הלוואה.
34 עוד יש לציין כי ליז לא דרש את הוצאות עם חתימת הסכם יוני, או מיד בסמוך למועד התשלומים,
35 אלא שש שנים מאוחר יותר, לאחר שהתקבל הכס, מאמיה בעקבות ברורות הנשיה שמהר.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ב"כ המדינה בעירו, ע"ד אלפא לבנה, מיעוטת את ע"ד שבב עם נתונים אלו (עמ' 11 לפ"ר בערעור מיום 26.4.15, ש' 18-27):

ש. בזמן, בשות 97 בכל הנאה, דרשת ממזה לשולם את החזיות ויפורשו שריאות בה כמי שקיבלה את השירות הזה. בזמן לא אמרת, אלא רק לאחר שש שנים ולאחר שכבר הוצאת חשבונית מס בשיעור אפס באוקטובר 2003, רק אז נחתם לרשותה ייזה שהוא מסמך האמור שביניהם נתת את כל השירותים להאה. אני

חוושבת שניסיוח את זה כי הגב' רצתה לקבל כ-383,000 ₪ בחזרה, והיא חתמה.

ת. זאת אומרת שהיא שיקרה?

ש. אני פירשתי את כל מה שאמרת לגבי תביעת השיתוף שהיא שיקרה.

ת. זה זמן 4.11.03 רק ביום 2.10.03 שולם הכספי של פסח"ד של

הברור הנשייה שמאגר. וזה מיד לאחר תשלום הכספי. זה זמן אמרת. איך אפשר לשלם

כספיים לפני שקיבלו כספיים?".

13

גס בתשובתו זו של ע"ד שבג נראה היה שהוא מתחמק ומנסה להסתמך בשאלת אוטורית כמו מהו "זמן אמרת", כיון שאינו יכול להשיב על השאלה. מצאת את עדותו בلتוי מהימנה וניכר היה בו כי הוא מנסה להסתמך ממענה לשאלת. בנוסף, ההסבר לגופו אינו משכנע שכן דרישות התשלומים מילוי היו בלב תקופת השירותים הבלתי מתען לו. לו ע"ד שבג היה סבור כי אלה מוחivate בשכר טוחתו, וכי משדרו מעניק שירותים בלבדים להאה, הרי שלא היה דורש את החזיות מליין. השבה לאחר ש שנים מעידה כי לאחר הוצאה החשבונית והחוויות במומחה, וכשלבדרי שבג עצמו הוא נתן ותחת עינם הפוקואה של רשות המים, ולאור פס"ד הורוביץ, ניסח ע"ד שבג את הסקנס בנושא החזר החזיות כך שייתמוך בטענותיו.

22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39

הינו, הסקנס מיום 4.11.03 נעשה בדיעד כהசש להוצאה חשבונית להאה ולתמייח בטענת המערערת לمعاي'ם בשיעור אפס. LOL אין היה נאמר בהסקנס זה שמחוזר לו לי סכום איקס או שכלל לא היה מוחזר לה סכום זה. כל התווספות החזרה בדבר מתן שירותים להאה נראית מאולצת ולא שייכת, כאילו נעשתה במכoon לעניין המע"מ.

9. ב. חוות דעת זיו שרון

אין מחלוקת כי המערערת קיבלה חוות דעת מיוע"ד זיו שרון ולפיה מקבלת השירות היא להאה, ועל כן החשבונית נשוא העירoor שלפניו הוצאה כדין. עם זאת, השתלשלות העניינים באשר למועד הציגות במומחים, אונן מסירת החומר עליו התבessa חוות הדעת בפן העובדי, ומועד הציגות חוות הדעת לרשות, מעדים כי חוות הדעת אינה מבוססת על כלל העבודות והראיות בתיק, וכיון שע"ד שבג הוא זה שנוצע במומחים, ובחר אילו מומחים להעביר, נראה כי בחר להעביר את העבודות כפי שהוא טוען לחן היום, ולא את מלא המומחים כדי לאפשר למומחים לבסס חוות דעת על בסיס החומר העובדי כולם. לעניין זה אבהיר כי אין בכוונתי כלל ועיקר לדון בתוכן חוות הדעת. בראש ובראשונה לאור הדברים שצייני כתע, אך בנוסח, כיון שה חוות הדעת מגיעה למסקנה על סמך עבודות שהוכחתן עומדות בבסיס העירoor שלפניי. כיון שכפי שעה כבר לעניין תקופת מתן השירותים העובדיות אין אלו שהוכחו בעירו, אין מקום להתייחס לתוכן חוות הדעת, ולהלן ATIICHIS רק לאונן הכתה, קבלתה והציגתה לרשות.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 עו"ד שגב טען, בהליך הפלילי במסגרת הגנה מן הצדק, וגם בערעור לפני, כי רשותות מס הכנסה כללו
2 אותו במדוגם ורככו לביו בקרורת קפדיות בגלל סכסוך עם עבדי מס הכנסה, ובעיר יויר הוועד. לאור
3 זאת, כך טען עו"ד שגב בהרחבת שני החקלים, הוא נזהר מכך אשר היה עליו לדוחה למע"ם, וכיון
4 שלא רצה לטעות התיעיש בעניין עם רוי"ח ולכן שנפטר ביום 28.3.06, ראו עדות עו"ד שגב בעמ"ג 497
5 לפני ההליך הפלילי מיום 25.3.12, ש"י, שהיה רווייח שלוה את המערעת וטיפל בעניינה במשך שנים
6 רבות, וכן פנה לעו"ד זיו שרון מומחה לדיני מס. לדבריו, זו הפעם הראשונה שביבש חווות דעת בענייני
7 מס, וזאת כדי להימנע מהליך פלילי, ואור פסק הדין בעניינו של אלי הורוביץ עו"ד שגב מתיחס לכל
8 הנראה לזכרו שזכה בבית המשפט הعليון את אלי הורוביץ, עו"ד טבע ביולי 2000, עת קיבל את טענתו
9 המרכזית כי כל הדיווחים שודיעו נעשו לאחר היועצות במומחים, שכן בבית המשפט המחוון הורשע
10 על אף היועצות במומחים כאמור).

11
12 מהעדויות חן בתיק הפלילי, חן לפניו עולה כי אין מחלוקת כי התקיימו שתי פגישות בעניין החבות
13 במע"ם במשרד שגב. הראשונה, בסמוך לקבלת הכספי בה נכחו רוי"ח ולבן, עו"ד שגב, ובה שוחחו ככל
14 הנראה טלפוןית עם עו"ד זיו שרון, השנהה, ביום 27.10.03, לפני מועד הדיווח התקופתי למע"ם, בה
15 נכחו עו"ד שגב, רוי"ח ולבן ועו"ד זיו שרון. בפגישה זו נערך דיון מעמיק יותר. ביום 16.11.03, הוגש
16 הדיווח התקופתי למע"ם הכלול את החשבוניות (ת/77 בהליך הפלילי), וرك באפריל 2004, חמישה
17 חודשים מאוחר יותר, מתקבלות חוות הדעת הכתובה, החותמה ע"ז זיו שרון.

18
19 מועדים אלו מובאים בפתח הדברים שכן עו"ד שגב, בהודעותיו במע"ם ובעדויותיו מטעטש בין מועד
20 הפניות והפגישות, ובין המומחים השונים, ועונה בערפל רב על השאלות בהקשר זה. להלן אעומד על
21 גרסאות שגב ומועדים בהם הועגה חוות הדעת לרשותות מע"ם, ככל הניתן בסדר הכרונולוגי, תוך
22 שאביה את התייחסותו של עו"ד שגב לעניין בעדויות הפלילי ובערעור לפני.
23

24 אין מחלוקת כי בשנת 2006, עת כתוב עו"ד שגב בשם המעורעת את תשובהו לשאלות החוקר דרגי
25 במע"ם, הוא לא ציין שהתייחס במומחים, לא ברוחח ולבן, שאוז עד היה בין החיים, ולא עם עו"ד זיו
26 שרון. עו"ד שגב לא ציין באותו מועד כי יש בידו חוות דעת כתובה.
27

28 בערעור לפניו נשאל עו"ד שגב, מדוע במתכטו למע"ם, לא ציין כי יש בידו חוות דעת לפחות לפיה היה עליו
29 להוציא חשבונית לallah הוללת מע"ם בשערו אפס (עמ' 16 לפרי בערעור מיום 26.4.15 (4-11 :
30 "ש......., כאשר אתה משיב למע"ם ואני מזכיר את חוות הדעת שביבש חוות ודעת.
31 היה ידוע לך שיש מה איזה שם סימני שאלה, אחרת לא הייתה מבקשת לקבל חוות ודעת.
32 ת. היתי במדוגם קשה במס הרכשה. הסכום כאן לנבי מע"ם זה סכום גדול, בוודאות
33 דעתה שהוא יבדק. הלבני לראשו נהרי לקבל חוות דעת בגלל סס"ד הורוביץ והוא
34 לית חוות הדעת כדי שחלילתו לא יעשה לי את מה שעשו לי, פלילתית. אני לא היתי
35 צריך לכתוב במכtab שיש לי גם חוות דעת.". 36
37

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אין חולק כי לא הייתה חובה על עי"ד שב להגיש את חוות הדעת למע"מ, עם זאת, כך מצופה ממי
2 שהתלבט בשאלת החיוב במע"מ בנוגע לתקובל זה, ומקבל פניה ממע"מ. המהלך טבעי הוא לציין כי
3 שלום מע"מ בשיעור אפס בעקבות חוות דעת דן של רוייה, הן של עי"ד מומחה בתחום.
4

5 אולם, התנהלות זו אינה הדבר היחיד התਮוה לבני אופן הכתנת חוות הדעת, והמועדים בה מסר עי"ד
6 שבפרטם לגבי במע"מ. וכך מתפתחת גוסטה שבבמע"מ לעניין חוות הדעת:
7

8 עי"ד שב נחקר במע"מ ביום 21.1.08 (ת/27 בהליך הפלילי, במווצגי שב). באותה חקירה, בمعנה
9 לשאלת השחקן, האם יש לעי"ד שב מה להוציא, מצינו עי"ד שב (דף 2, ש' 38):
10 "הנושא הובא לעיונו של רוייח שלி, דודי ולוקן זיל", אשר לאחר שבדק את העניין אישר
11 "שאין חוות במע"מ".
12

13 זו הפעם הראשונה שעי"ד שב הזכיר את מי מהמומחים בהם ניעז, וגם אז לא ציין שיש בידי חוות
14 דעת אלא רק שהתייחס עם רוייח שלו, שבשלב זה כבר איינו בין החיים.
15

16 בחקירהו הבאה במע"מ (ת/28 בהליך הפלילי, במווצגי שב, הודיעו מיום 10.4.08, דף 3 ש' 1-3), נדונה
17 רק חוות הדעת של רוייח ולוקן:
18 "ש. בעדותך מיום 28.1.08 ציינית כי קיבלת חוות מרו"ח ולוקן בנוגע לשכ"ט, האם
19 ישנה חוות בכתב של רוייח ולוקן?
20 ת. לא חוות"ד ניתנה בע"פ."
21

22 לאחר שהוזג לו, במסגרת אותה חקירה, פסק הבודר הנשיא שmag, מוסיף עי"ד שב מיזמתו, אלא
23 שנשאל דבר, כך (דף 4 לחיקירתו מיום 10.4.08, ש' 13-15):
24 "דבר נסף שאני רוצה להוציאו שרוייח ולוקן נועץ בעי"ד שרון זיו ממשרד אלתר ומס"ר
25 לו את החומר הרוגיש ועי"ד אלתר נתן לבקשתו חוות הוגשה ב奏ה בזמן אמת לגבי החבות
26 במס'."
27

28 היינו בהודעה הראשונית, מיזמתו, מצינו עי"ד שב, כי עי"ד ולוקן, הוא זה שפנה לעי"ד זיו שרון
29 ממשרד אלתר, רוייח ולוקן הוא זה שהעביר את "החומרים הרוגשים" למשרד אלתר, וכי עי"ד אלתר
30 הוא שנטן חוות דעת לרוייח ולוקן. היות אנו יודעים כי חוות הדעת ניתנה עי"ד זיו שרון. גם אם
31 אנחנו לטובת עי"ד שב כי לא אמר עי"ד אלתר נתן את חוות הדעת וכי מדובר היה בבלבול בשל
32 העובדה ש夷"ד זיו שרון עבד באותו משרד, הרי הגירושה כאן היא, רוייח ולוקן היה אחראי לקבלת
33 חוות הדעת.
34

35 בהמשך לדבריו אלו נשאל עי"ד שב האם יש לו חוות הדעת והסביר כי הוא "מניח שכן", וכשנשאל
36 האם יכול להמציא העתק ממנה, השיב: "אני אבדוק".
37

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בבמהלך החקירה עבר החוקר מיכאל זיו לחקור את עו"ד שב באזהרה. עו"ד שגב שמר על זכות השתיקה לגבי מרבית השאלות, אולם לקריאת סיום הוסיף (דף 6 לפ"ר) החקירה במע"מ מיום 10.4.08:

ש' 15-16:

"אני רוצה להציג שיש לי תשובה ברורה ומבהירות ויש התייחסות ברורה גם בחוו"ד של עו"ד שרונזין".

קודם לשום החקירה נשאל עו"ד שגב האם ברצונו למסור למע"מ את חוות עו"ד זיו שרונזין או מסמכים אחרים המוכיחים את טענותיו כי התקובל חייב במע"מ בשער אפס, ואז, מחוות דעת שדקות קודם לכך היה עליו לבדוק אם היא במצב, והאם ניתן להעירה, משיב עו"ד שגב כך (דף 7 לפ"ר) החקירה במע"מ מיום 10.4.08, ש' 13 (9-13):

"אני חשב שראוי שתראו את חוות [של עו"ד זיו שרונזין] במיידי ובבלתי ישיה הפרש בין שוכן לעורר חשש שהוא געיס דבריהם בדין, ולצורך כך אני מתייר לכטול ברגע זה חוות זיו שרונזין, לשאל אם הוא נתן חוות זו לו ולקבל אותה. אני מוכן גם לבדוק במשרדי אם בדי (זה צריך להיות בהנחת החשבונות) מציה חוות ולהעירה אותה אליכם מיידית".

יש לציין כי עו"ד שגב מיזמותו מדבר על חשש לדברים שנעשה בדין, מבלתי ששאל דבר על כך. יתרון כי חשש לטענות כאמור כיוון שהדותה היא משנת 2004, וב-2006 בחקירתו ותשוביתו במע"מ לא הזכיר אותה ولو ברמז. עם זאת חוות הדעת לא נמסרה בסמוך לאותו מועד אלא רק ביום 4.10.08, לאחר חקירה נוספת של עו"ד שגב במע"מ.

עו"ד שגב שב ונחקר במע"מ ביום 3.8.08. בפתח החקירה נשאל שאלה פתוחה לחלוון ולפיה (דף 2 לחקירה מיום 3.8.08, לפניה החוקר מיכאל זיו, ת-30, כלל במוגבי שב, ש' 1-2): **"האם בהמשך לחקירה מיום 10.4.08 שפה שמותעל זכות החקירה יש לך מה להסביר?"** בתגובה בוחר עו"ד שגב, על פניו עמוד שלם, להבהיר את השיטות הדומות בקשר להיעוצות במומחים ולחווות הדעת (דף 2, ש' 10-11):

"קיילנו סכום של כסף בחבות שגב ושות', המטפל בתיק היה אפי פרוי, והגיע סכום של 3 מיליון דולר בהערכה מלאה איינגרוב, כרמליה, מנה"ח של המשרד, שאלת אותה ע"ש מי להוציא את החשבונית כי הייתה abhängig בשאלת.

gil avriyin suo'esh zot haamda dorsh chabonot ul tashlom, hoo la tihiyah le shalat haum'ym, anchnu yidunnu shematz hoo shahatichot hoo shel laa ayinbergar shellem lili hordi, ורמליה לא ידעת מעבר לה את ההסכמות עם לי הורד ולאה איינגרוב וכן שאלת מי להוציא את החשבונית".

כבר בשלב זה יש להציג את התייחסות הפסיבית "קיילנו סכום של כסף", "הגיע סכום של 3 מיליון דולר" כאילו לא קודם לכן מכתב שנשלח ימים ספורים קודם לכן מע"ד שגב לעו"ד אורוון ולפיו הגיע להסכמה עם לי כי הכספי יועבר ישירות אליו. כך, מצוין שמו של אפי פרוי, כאילו עו"ד שגב לא היה מערב, ולא הוציאו הצעמו את אותו מכתב לעו"ד גיל אורוון. כך גם התייחסות ליי-גין בחירות מבלתי לציין אצל מי התעוררה, תוך אזכור שמה של מנהלת החשבונות, כרמליה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בבמישך, מבהיר ע"ד שבג, כי לאחר השתלשות עניינים זו פנה לקבל ייעוץ מקצועי, תחילת לרווח
ולוקן ואח"כ לע"ד זיו שרון (שם, ש' 19-11) :

"פivity לרוח ולוקן המלווה כל פעולה מיסיית שלנו, הוא עם ממוני במה מדובר,
ואמר לי שיכל להיות שאין בכלל מע"מ, וביקש להוכיח את כל הנגידות בכך לקבלה
החלטה.
לאחר שהגיעו למשרדי ולאחר ששמע את כל הסיפור הוא אמר לי אין מע"מ. אמרתי לו
עם כל הבהיר רציתי להתייעץ עם מומחה מע"מ, רציתי את פוטשבוצקי, אני לא זוכר
למה לא השגתי אותו, ורוח ולוקן הציע את זיו שרון, ואחרי שזיו שרון שמע את
 הפרטים, אמר שבגלל קסוטו [פס"ד קסוטו] אין מע"מ. ברמלה הוציאה חשבונות
מע"מ אפס ואני בבקשתו שהיא תדאגו זהה שתהיה חוות דעת בכתב שכן בסוג
התקבלה.".

המודדים אינם נזכרים. אולם, לאור התאריכים הידועים לנו הרי שתי חוות הדעת בעלפה, הן של
רוח ולוקן, הן של ע"ד זיו שרון, ניתנו, ככל הנראה, במוחלט שלושה ימים, בין מועד הגעת הכספי
לחשבון המערערת, ביום 29.9.03, לבין יום הוצאה החשבונות, ביום 2.10.03. כאן מדובר בהתייעצויות
של ע"ד שבג עם רוח ולוקן עם ע"ד זיו שרון, על סמך הסבירו של ע"ד שבג. אין מחלוקת שהיה
ישיבה מאוחרת בין מועד הוצאה החשבונות למועד הדיווח למיע"מ, על כך בבמישך.

בבמישך החקירה נשאל ע"ד שבג על איזה בסיס עבדתי ניתנה חוות דעתו של ע"ד זיו שרון (דף 3,
לפר' החקירה במיע"מ מיום 3.8.08, ש' 38-33) :

"ש. האם בעבודות שהוצעו לע"ד זיו שרון וו"ח ולוקן הוצרכו גם נושא הסכם שכ"ט
שנחתם עם לי הרדי?
תבודאי.
אני רוצה להציג כי כיוון שוכם עם לי הרדי, ואחר לכך עם גיל אוריאן שהשתלט
ישולם שירות מהאמा לחברת שבג, הוא צריך לבדוק רק אם שבג צריך לשלם מע"מ
ולא אם לי הרדי צריכה לשלם מע"מ.".

נראה כי בשלב זה ע"ד שבג מתחילה להבין את הבעיות שבבסיס העובדי בבסיס חוות הדעת,
ובשאלה שהציג למומחה.

עו"ד שבג נחקק שוב במיע"מ לאחר שהגיש את ההשגה על הש>wmo. ככל הנראה בשלב זה הועברה חוות
הදעת של ע"ד זיו שרון לשיטנות המס. בעודתו זו (מיום 8.9.09, דף 5, ש' 35-18, מותואר כך
השתלשות העניינים) :

"ברמלה שאלת מי לרשום את החשבונות,ليلו הרדי או לפי דרישת האמא על שם
האמא. אני בבקשת שתתיעץ עם רוח ולוקן זיל. ולוקן ביקש לראות את המסמכים,
נ泥土נו עלן המסמכים ובעיקר פסק הבורר המתאר את התהליך וכן דרישת החשבונית
ע"י האמא. אז הוא פנה ושאל אותי שאלות לגבי התקיק....לבדמותי אמר לי רוח' דיזו
ולוקן זיל שלדעתו אין מע"מ בגין פטור תושב החוץ. אמרתי לו תהזר זה סכום גדול,
בא ניקח חוו"ד מפוטשבוצקי. הוא לא היה אז צלצלו לע"ד זיו שרון ממשרד אלטר.
דורי ואני הסבירנו את העובדות, דורי טען את עונתו, זין שרון אמר שבלל הלכת
קסוטו אין מע"מ....דרושתי חוו"ד בכתב והוא הבטיח להוכיח לסתה לי במועד מאוחר
יותר.".
ברמלה הוציאה את החשבונות, ננדזה בקשר לחוו"ד וקיבלה את החוו"ד שהומצאה
לכם בזמן אמת".

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1

מוסיף, שם, בדף 6, שי 4-1 :

2

3 "בסוגיות אכזרין שלמייטב דיעתי, כפי שנותר ליל אחר מכ, שלמרות חתימתו [של
4 ע"ז זיו שרון] על חוות הדעת, הקשר היה עם ערצת דין ממשרו, ושהקשר היה בין
5 רוח וולקן לעורכת דין לשם הבנת חוות הדעת".

6

7 כתע כרמליה היא זו שפונה להו"ח וולקן, שלו "ניתנו" המסמכים, שב לשון פסיבית שאינה מחייבת
8 את ע"ז שבב. המסמכים בהם מדובר כאן הם "בעיקר" פסק הבהיר ודרישת החשbonה ע"י ע"ד גיל
9 אוריוון, שב כדי לא לחייב את ע"ז שבב לדבר. על פי עדות זו, בשל שני ע"ז וולקן פונה אליו ומבהיר
10 לו שאון חבות בע"מ, אוöz מבקש ע"ז שבב להיוועץ במחלוקת לענייני מס, ואז מתקיימות התביעות
11 עם ע"ז זיו שרון, שבשלב זה, על ספק דברי ע"ז שבב ורוח וולקן, סבור גם הוא כי אין חבות בע"מ.
12 כאן מוסיף לראשונה ע"ז שבב דמות נוספת, ערצת דין ממשרו של ע"ז זיו שרון, שמה אינו נזכר,
13 שהיא, כך לפי העדות, הייתה בקשר עם רוח וולקן ממשרד שבב, לצורך הבנת חוות הדעת הכתובה.

14

15 נראה כי הסיבה לכך שע"ז שבב מעלה עובדה זו, בנוגע להעברת מסמכים בין רוח וולקן, שכבר אינו
16 בין החיים מאז 2006, לעורכת דין ממשרו זיו שרון, נובעת מהעובדה שבין חקרתו הקודמת של ע"ז
17 שבב בע"מ, לבן החקירה הנוכחית, נחקר בע"מ ע"ז זיו שרון, והעד זקרים אחרים לחלוון
18 עדותם בע"מ מיום 9.11.08 ת/22 שי 5-22 ולפיהם, פנו אליו בתחילת 2003, וכאשר שמע את
19 העבודות, לא מסמכים, חשב שהענין טרייזיאלי ואני דורש חוות דעת. לדבריו, באוקטובר 2003 פנה
20 אליו ע"ז וולקן ועמד על כך שתיתן חוות דעת. לדבריו על חוות הדעת בעדו בין דצמבר 2003 לאפריל
21 2004. ע"ז זיו שרון ציין כי: "חוות הדעת לא ניתנה על סמך מסמכים אלא על סמך תנאי עבודה עבדתי
22 שניתן ע"י ע"ז שבב בנסיבות שהקימנו....לא ואני כל מסמכים תומכים למיטב זכלוני" (ע"ז זיו
23 שרון נחקר בע"מ גם ביום 5.5.08).

24

25 יש לציין כי בעדותו בהליך הפלילי (פרוטוקול מיום 2.2.12) מצין ע"ז זיו שרון כי לאחר חקרתו
26 בע"מ, ולאחר ששאל את החוקר מיכאל זיו אם הוא רשאי לעשות כן, נפגש עם ע"ז שבב בחקרתו
27 בתיק הפלילי, טען גם ע"ז זיו שרון כי אכן הוא לא קיבל מסמכים, אך לאחר שהתבהקה חוות דעת
28 בכתב, הועברו מסמכים דרך רוח וולקן, אותה ע"ז ממשרו שבדה על חוות הדעת, שרון בכח,
29 והוא זו שהכינה את חוות הדעת על סמך מסמכים שנמסרו לה (ולא זאת הוכרו ע"ז זיו שרון עד
30 עזין באותה ישיבה בהליך הפלילי).

31

32 מכל מקום, עניינו של העරעור שלפני עדויותיו של ע"ז שבב. ובכן, גם לגבי המסמכים שנמסרו
33 למוחחים משתנה גרטתו של ע"ז שבב (שם בדף 8, שי החל בש' 20). בחקרתו שב ומוואר ע"ז שבב,
34 על פני שני עמודים השתלשות עניינים לפיה לא הוא, ע"ז שבב, הגיג מסמכים לע"ז זיו שרון, אלא
35 הוא, ע"ז שבב הציג מסמכים רק לרוח וולקן, וביניהם פסק הבהיר של שmag, ההסכם של לי עם
36 משרד שבב, והסכם שיתוף הפעולה בין לי לאמה, את עניין החקלה בשווי, וגם הסביר לו בע"פ

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אילו הליכים משפטיים נקבעו. עם זאת העירך עוויד שגב כי מה שמוסר לרו"ח ולкан, הוועבר גם לעוויד
2 זיו שרון, וציין כי כרמליה מסרה לו שרוי"ח ולкан בבקשת העתק החשבונית, כמו גם העתק מכתב
3 הדרישה של עוויד אוריון לצורך כך.
4

5 לאחר מכן מוסיף עוויד שגב כך (דף 8 לחקירה במע"מ מיום 8.9.09, ש' 32-29):
6 "אחריו זה [אחרי שעוויד שגב מסר את המסמכים לעוויד ולкан] הוא [רו"ח ולkan],
7 אמר לי שהוא יושב עם עורכת הדין ממשרדו של זיו שרון ושהcharsים להם עד
8 פרטטי, זה היה אחראי שהוואצאה החשבונית, שלדעתו קשווים בלוחות הזמן. גם
9 את זה נתתי, אז אני זוכר שעוויד זיו שרון שאל אותו גם כן לגבי לוחות זמן מסוימים משווה,
10 ולבסוף יצאה חוות דעת".
11

12 אז נשאל עוויד שגב (שם, בדף 9, ש' 19-15) כיצד הוא יכול להסביר את תגובת עוויד זיו שרון בעדותו
13 שלו במע"מ, שעה שהוצעו לו הסכמי שכ"ט שלizo עם משרד שגב, וכן הסכמי שתווך הפועל ביןлизו
14 להאה, ונעוויד זיו שרון העיד כי אלו לא הוצעו לו מעולם ע"י המעצרת או מי מטעמה, ואז מסביר עוויד
15 שגב כך:

16 "בישיבה שהייתה שהשתתפו בה רו"ח ולkan, זיו שרון ואנובי. בחדר של משרד
17 ולא בחדר הישיבות היו על שולחני כל המסמכים הרלוונטיים והתיאורו שנותרי
18 התבבս על המסמכים, תוך הקראה מתוקן המסמכים מכל שוחבי שחדבו
19 רלבנטי, היו שאלות של ולkan ויוו שרון שעליהם השבתי תוך עיון מושך במסמכים
20 ובין המסמכים היו גם הסכמי שכ"ט עליזו הרדי, וגם ההסכם בעלפה שקיבל
21 ביטוי בכתב, לפיו השכר יעבור מהאמ' ממשרד שגב".
22

23 הינו, כתע הגרסה היא כי עוויד שגב הוא שמוסר אינפורמציה לפי שיקול דעתו, חן לרו"ח ולkan, חן
24 לעוויד זיו שרון, ככלומר בישיבה שבה היו מונחים מסמכים על השולחן, שלא ברור מי מבין הנוכחים
25 בישיבה עיין בהם. לאחר אותה ישיבה, כך ממשיכת הגרסה, המסמכים נמסרו, ככל הנראה בלי
26 ידיעתו, מרוי"ח שאינו בין החיים, לעורכת דין ממשרד עוויד זיו שרון, מה שמיישב, בין עדות זיו שרון
27 כי לא ראה מסמכים, עדות שגב כי מסר מסמכים.
28

29 התצהיר של עוויד שגב בערעור נחתם ביום 15.11.09. שם גרטסטו נוגע ליעוץ המשפטי שקיבל מעוויד
30 זיו שרון מעורפלת, וחילקה של עוויד בכר ממשרד עוויד שרון אינו נזכר. בסעיף 73 לተצהירו מעвид עוויד
31 שגב כי כשגעה התקובל "היפנה מהנתת החשבונות את תשומת הלב לשאלת למי יש להוציא את
32 החשבונית", את תשומות לבו של מי הפנהה – לא נאמר. בהמשך הסעיף מעвид עוויד שגב כי: "בבדיקה
33 שנעשהה קבוע רו"ח המערות, דוד ולkan, כי את החשבונית אכן יש להוציא להאה איזנברג... וויה
34 אף ביקש לשמע את נסיבות העניין לפני שהמדובר בתחשוף חוץ. לאחר ששמע את נסיבות העניין,
35 וקרא את פסק הדין של הנשיא שmag ו עבר על המסמכים הרלבנטיים, הוא החליט כי יש להוציא
36 חשבונית אפס...". גם כאן רוי"ח "ביקש לשמעו" ואחר כך אף "שמע את נסיבות העניין" ועיין לבדו
37 במסמכים. עוויד שגב מרחיק עצמו ואני מפרט מי מסר לעוויד ולkan את האינפורמציה ואת המסמכים
38 ובאיilo נסיבות.
39

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

בפסק 75 לתצהיר עו"ד שגב בערעור הוא מצין כי ביום בו הגיע התקובל, כבר חווה רוייח וולקן את דעתו כי מדובר בעסקה עם מע"מ בשיעור אפס. הינו, כל ההליך של שמיועת הנسبות, קריית פסק הבהיר של שמדובר ווילון בכל המשמעות הרלבנטיים, נועשת על ידי רוייח וולקן במלך ים אחד. בסעיף 77 מוסיף עו"ד שגב ומציין כי ביקש מרוייח ולוקן להתייעץ עם מומחה בעל שם, רוייח וולקן התייעץ עם עו"ד זיו שרון, ומוסיף: "אם עו"ד זיו שרון הודיע כי לדעתו יש להוציא את החשבונות ללאה איינטגרל וכי אין חבות מע"מ". עו"ד שגב אינו מציין מתי נאמרו הדברים, באילו נסיבות, ובעיקר על ספקizia איזה בסיס עובדתי, וממי מסדר לעו"ד זיו שרון את אותו בסיס עובדתי. בסעיף 78 לתצהיר עו"ד שגב בערעור הוא מוסיף כי: "עו"ד שגב עמד על כך שמשדר אלתי יתן בהמשך גם חוות דעת כתובה זאת כדי להוכיח שהענין פשיה"ז בעניין הולבץ מחובות טבע".

בחליק הפלילי עו"ד שגב הוסיף ופרט בעניין זה (עדות עו"ד שגב בחליק הפלילי מיום 24.4.12, עמ' 535-536):

"ת/5 [הסכם יוני] יציר מצב בו יש לקוחה פורמלית, שהיא לי, ולקוחה מהותית אמיתית, שלא צריך להיתן לשירות המשפט, שהיא לאה. לאה באמצעות עו"ד אוו"ן, בקשה חשבונית מהנהשות 2 [משרד שגב]. אני שאלתי את וולקן מיהו הלוקה בסיטואציה זו, תוך שהציגו לו את הסיפור ואת ת/5 [הסכם יוני] כדי להחליט למי להוציא את החשבונית....".

בהתאם למתאר עו"ד שגב כי הן רוייח וולקן, הן עו"ד זיו שרון, הבחרו לעו"ד שגב, לאחר שהו זה שמספר והציג את העובדות כפי שהוא ראה אותן, כי על פי החוק ובהתאם להלמת קסוטו מקבלת השירות היא לאה. עו"ד שגב מתייחס לשיחות שהתנהלו בתחילת אוקטובר, הינו, טרם הוצאת החשבונית, או מיד בסמוך.

בעדותו בחליק הפלילי, הפניה לזו שרון אינה ביזמותו, השיחה הראשונית עם עו"ד זיו שרון לא נעשתה אליו אלא עם רוייח וולקן (עדותו של עו"ד שגב בחליק הפלילי מיום 25.3.12, עמ' 498, החל בש': 20):

"רו"ח וולקן אמר אין מע"מ, אני מוכן לבדוק את זה עם מומחה וכן היה. אני לא זכר שרו"ח וולקן אמר לי שהוא צכל לזו שרון אבל הוא אמר לי, בדקתי, תוכיא חשבונית לאה. יש מן עד הדיווח بعد חדש ונבדק את העניין כמו שצרכיך. ואז בא יידינו זיו שרון למשרד לאחר שהוצאותי את החשבונית ובטרם היה הדיווח...".

ובהמשך, עמ' 499, לאחר שהיעד שהוא חושש, בשל המודגש בו הוא נמצא, לדוח מע"מ בשיעור אפס אם הדבר אינו נכון בטוח:

"וואז הוא [זיו שרון] הבטיח לי ואמר לתראה, אתה חריג, אני מבטיח שאבדוק זאת שנית אבל אי אומר לך תדוח שמע"מ אפס ושמקבלת השירות היא לאה איזברר, ודודי וולקן אמר שהוא ירצה חוות"ד כתובה. אני ביקשתי מרוייח וולקן לדאוג להזה".

לא ATIICHES לדוחות זיו שרון, כיון שלא העיד לפניי, אלום החשתלשות לעיל, מבססת את המסקנה כי חוות הדעת ניתנה על סמך נתונים שמספר שגב, או על סמך פרשנותו לאיוועים, זאת כיון שככל הנראה לא הייתה בטוח בעצמו, כי אם ימסרו מלוא הנתונים, עדין תתקבל חוות הדעת הרצוייה.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1

10. סיקום בניינים – ע"ד שגב, משרד שגב והמערערת נתנו שירותים משפטיים ללייזן

2

10.א. סיכום הפעולה

3

10.א.(1) נטול ההוכחה

4

5 מכל האמור לעיל עולה כי לא הוכח מבחינה עובדתית כי המערערת או מי מטעמה, נתנו שירותים
6 משפטיים לגבי לאה איזנברג. הצדדים טענו לפניי לעניין נטול ההוכחה. המערערת טענה כי שאלות זהות
7 מקבל השירות היא שאלה פנסטיבית, ומושלא פסללה המדינה את ספרי המערערת, הנטל על המדינה
8 להוכיח כי לא אלה היא שקיבלה את השירותים המשפטיים של משרד שגב. המדינה טוענת כי אין
9 מדובר בשאלת פנסטיבית, וכיוון שהמערערת היא זו שיזמה את ההליך והגישה את העורור, מוטל עליה
10 נטול ההוכחה להוכיח כי מותמלאים כל תנאיו של סעיף 30(א)(5) לעניין שיעור מע"מ אפס, לגבי
11 שירותים שננתנו לתושב חוץ. אני סבורת כי לעניין זה הדין עם המדינה, אולם, אני צריכה להכריע
12 בעניין כיון שגם לי הייתה מתקבלת את עדמתה המערערת בשאלת זו, וגם לו נטול ההוכחה היה מוטל על
13 המדינה, הרי שהיא הוכיחה את עדמתה במלואה. הינו המדינה הוכיחה באמצעות ראיות רבות,
14 לרבות עדויות סותרות של ע"ד שגב עצמו בנושאים רבים, ובעיקר באמצעות מסמכים מזמינים וכי
15 השירותים המשפטיים שניתנו ע"י ע"ד שגב, משרד, המערערת, ניתן לגבי לי הרדי, ומשכך לא ניתן להאה
16 איזנברג.

17

18

10.א.(2) העובדות שהוכחו

19

20 הוכח לפניי כי ייצוגן של לאה מזה, בידי משרד וינרוט, וליז מזה בידי משרד שגב, היה ייצוג נפרד בכל
21 המובנים (כל שיש יותר מモבן אחד בייצוג ע"ד), חן פרומלי, חן במובן זה שככל משרד קידם את
22 האינטרסים של אותה כוהן. יחד עם זאת הוכח כי האם והבת חתמו על הסכמי שיתוף פעולה, ובאי
23 כוחן שיתפו פעולה בינויים. אולם, אין חולק כי הגב' איזנברג הوطבה גם היא מפערתו של משרד שגב,
24 אולם הדבר היה במסגרת אותו שיתוף פעולה בין האם ובאי כוהנה, משרד וינרוט מזה, לבין לי ובאי
25 כוחה, משרד שגב מזה. שיתוף הפעולה בינויים, המקובל בין הצדדים ובאי כוח העומדים באותו צד של
26 המתรส בסכטן, הניב פירות לשני הצדדים, חן ליז, אולם אין בעובדה זו כדי להפוך את
27 לאה למי שקיבלה שירותים ממשרד שגב, מהמערערת.

28

29 מעבר לכל הראיות שניתחתי לעיל, ישנה עבדה אחת נוספת, המחזקת מסקנה זו, כי משרד שגב לא
30 נתן שירות לאה, והוא שמעולם לא נחתם כל הסכם בין משרד שגב לאה ولو הסכם סודי. זאת, על
31 אף משרד שגב הקפיד לחתום ולהחתים את לי על הסכמי שכיר טרחה ולדרוש שכיר טרחה, בכל
32 מקום בו השתנו הנسبות. ע"ד שגב נשאל לעניין זה בדיון לפניי (עמ' 13 לפורטו) בעורור מיום
33, ש' 26.4.15:

34 "ש. יש משרות שלא עושים הסכמי שכ"ט, שעושים בע"פ, שמתנהלים פחות
35 מסודר. המשרד שלך מתנהל מאוד מסודר.
36 ת. מאוד מסודר.
37 ש. יש הסכמים בכתב. אני לא מצליח להבין למה אין מסמך בין לי לאה? למה
לא?"

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ת. כיוון שאם אתה, לפי משנתך, ואני מאמין לך, אם היה לי הסכם עם לאה, הייתי אומר לביהמ"ש אני מייצג את לאה. והייתי אומר בבית המשפט: אני לא מייצג את השילחה של לאה, שזה מותר לי לעשות לפי חוק השילוחת, אפילו שליחות נסורת מותר ליל לעשות לפחות פví חוק השילוחת, אלא התייחס צריך לשלות לאזרחיים וצדדים כלום שלאה ממונת אותה לתקף שלאה. וינרווט אמר שההו רוצה שני חיצים ולכון זה סיבן את המסמכולוגיה כי אני לא עשה מסמך שהוא לא פרפקט נכון חוקית. אף פעם. ולכון עשינו זאת בדרך הזאת שלאה מתחייבת לשלם את שברי".

תשובה זו מעורפלת ואין בה כל תשובה לשאלת לא ברור מדוע שמירת הסודיות מפני אරונו מונעת מיע"ד שבג לעורך מסמך סודי ולשמור אותו בכספת משרדו. כך, חזר עו"ד שב לתשובות מעורפלות, הכווכחות מין בשאיינו מניין, ומנקח שוב, שלא לצריך, בittelת אחריות לפתחו של עו"ד וינרווט.

10.ב. הצד המשפטי
סעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ קובע כי יכול מע"מ בשיעור אפס, בין היתר על מנת שירות לתושב חוץ. על תכילת הסעיף עומד בית המשפט העליון במספר פסקי דין.

כב' השופטת אי' חיות קבעה לעניין זה בע"א 3196/01 גלמן פינץ בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ, פ"ד נח (2004), להלן: עניין גלמן פינץ, בפסקה 4 לפסק דין) כי:

"הקלות המש הקבועה בסעיף 30(א)(5) לחוק מס ערך מוסף, הן על-פי הנוסח הרلونטי לעניינו הן על-פי נוסחו החדש לאחר חוק מס ערך מוסף (תיקון מס' 23), תס"ב-2002 (להלן (23) מיום 27.6.2002, נעודה לעודד יצוא שירותים מישראל (....). לפיכך נשלחה החקלה המוננטק בסעיף 30(א)(5) לחוק מס מקומות שירותים נוחים להירותם בו בניותים לתושב חוץ, אך אינם גולשים את המטרת של עידוד הייצור לשמה נינהה ההקללה (ראו אי' נדר מס ערך מוסף [8], בעמ' 496). כך הוציאו מכלל ההקללה, על-פי הנוסח החדש הרلونטי לעניינו, אותן מקרים שבהם "נושא ההסכם הוא מנת שירות בפועל לתושב ישראל".

בעניין קסותו עמדה על כך כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן (פסקה 13 לפסק דין, בעמ' 872). לדבריה: "תכלית קביעת שיעור מס אפס על מכויות טבויות או מנת שירות לאדם שבחוץ-לארצו הייתה עידוד לייצוא ולהש��ות". על תכלית החיריג עמדה גם כן (שם, בפסקה 12 לפסק דין) ולפיה החוק תוקן כדי למנוע מנת שיעור מע"מ אפס אם השירות בפועל ניתן לאדם בארכ". לדבריה:

"על תכלית החוקה לומדים מלשון החוק. נוסח החוק מגעד על עצמו, כי הוא מכובם למוע פקציית והתחממות מס. הא מבקש להחריג מן הרישה של הסעיף הקבוע שיעור מס על שירותים ניתנן לתושב חוץ, את אותן מקרים שבהם השירות ניתן בפועל, הלכה למעשה, לתושב ישראל והוא מתבסה באמצעות של מנת שירות לתושב חוץ בחו"ל, רק כדי לזכות בשיעור מס אפס. הא מבקש למנוע מכך שבו שירות שלא ניתן לתושב חוץ בחו"ל והוא רק נזהה להינות לתושב חוץ ובפועל ניתן לתושב ישראל, יהנה משיעור מס אפס.".

עו"ד שבג טען כי החל ממועד קבלת התקבול ועד היום, הוא בוחן את השאלה מי היא מקבלת השירות על פי החלטת קסותו. לטענותו, רק כשקיים את התקבול ונזקק לשאלת למי עליו להוציא חשבונית, הפנו

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

את תשומת לבו הן רואים וולקן הן עי"ד זיו שרון כי על פי מבחני הlected קסוטו לאה היא מקבלת השירות.

בעניין קסוטו נדון עניינה של המערערת, שהעניקה שירותים תיווך לחברות ביטוח זרות, בכך שסייעה להן במציאות ל��חות – חברות ביטוח ישראליות המעוינות לבטה עצמן בביטוחי משנה בחו"ל. השאלה הייתה האם ניתן השירות, והאם חל סעיף 30 לחוק מע"מ לעניין שיעור מע"מ אפס.

כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן קבעה כי תחולתו של סעיף 30(א)(5) מותנית בכך כי השירות ניתן לתושב בחו', והוא השאלה שיש לבדוק. בעניין קסוטו נקבע כי השירות ניתן לתושב בחו' לחברות הביטוח הזירות, ועל כן נקבע כי הסעיף חל. שאר פסק הדין עסוק בבחינת החיריג לסעיף זה ולפיו: **'לא יראו שירות נתן לתושב בחו', כאשר נשא ההסכם הוא מתן השירות בתושב ישראל בישראל'.**

כיוון שהחיריג מע"ם בשיעור אפס השירותים שניתנו לתושב בחו', כאשר מי שקיבל בפועל את השירות הוא תושב הארץ, היה על בית המשפט לבחון אם תושבי החוץ הם אלו שקיבלו את השירות, היינו חברות הביטוח הזירות או שמא חברות הביטוח בישראל.

על כן, טענת המדינה כי משנקבע כי השירות בענייננו, כלל לא ניתן לתושבת בחו', הרי אין תחוללה לפסק הדין. אך, באותו מקרה לא הייתה מחלוקת כי השירות ניתן לאוותן חברות ביטוח זרות, והשאלה נדונה כדי לבחון אם אין במתן השירות לתושב בחו' משום הסוגאה של מתן שירות לתושב ישראל. במקרה שלפני קבעתי כי השירות כלל לא ניתן למי שנטען שהיא תושבת בחו', לגבי אלה איינברג. עם זאת, אני סבורת כי דברים שנאמרו בעניין קסוטו ובפסק דין נספים, דוקא מוכיחים את המסקנה העובדתית אליה הגיעו, ועל כן עומד לכך להלן.

בפתח פסק הדין עומדת כב' השופטת שטרסברג כהן על הכלל לפיו (פסקה 8 לפסק דין) ולפיו: **'לא בהכרח כל מי שננה מהשירות הוא גם מקבל השירות'.** הינו, לאו שננתנה מהשירות המשפטי שננתן משרד שבב לוי, אינה בהכרח מקבלת השירות. בהמשך מובאת דוגמא של מותוויך מקרקען שرك הרוכש שוכר את שירותיו. הוא מראה לרוכש את דירתו של פלוני, והרוכש רוכש את הדירה. אין ספק במקרה זה כי המוכר הוטב משירותיו של המותוויך לפחות באותה מידה כפי שהוא מבוטב מהם הרוכש. אולם, מי ששוכר את שירותיו הוא הרוכש, ואין לומר כי במקרה זה, המוכר, שננה מפעלת המותוויך הוא גם מקבל השירות. לצורך הכרעה בשאלת מציבה כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן מבחני עוזר לבחינת השאלה מיהו מקבל השירות: מבחן המשלים על השירות; המבחן השני הוא מבחן הצדדים לחזזה השירות, המבחן השלישי הוא מבחן הננה מן השירות, או בלשון פסק דין קסוטו: **'את האינטואיסטים של מי בא השירות להגשים'** (פסקה 9 לפסק דין של כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן), ומבחן הרביעי הוא מבחן גג הבחן את כלל הנזירות העניין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 יישום מבחןם אלו ל McKenna רק מוחק את המסקנה כי שירותים המערערת ניתנו לגבי לוי הרדי
2 ולא לגבי אלה איינגרג. קודם שאנו על מבחן העזר שנקבעו בעניין כסוטו, אפנה לדבריה של כבי'
3 השופטת אי' חיות בעניין גלמן פינץ ולפיים (שם, בפסקה 5 לפסק דין, בעמ' 687):

4 "נ乾坤ת המוצאת להפעלת מבחן העזר שנקבעו בפרשת קסוטו היא ההסכם שבין
5 הצדדים נוכח האמור בסעיף 30(א)(5) לחוק המציג את "גושא ההסכם" במרכו^ן
6 הבדיקה בקבועו כי על מנת שירתו לשוב וו' לח' מיל בשיעור אפס, אלא אם
7 "גושא ההסכם הוא מתחם השירות בפועל לתושב ישראל בישראל"....על מנת לקבוע
8 מהו אל נכון "גושא ההסכם" במקורה שלפניינו, ומהו בפועל מתקבל השירות על פי
9 אותו הסכם, יש לבחון את מכלול ההסכם שקשרו בין המערערת ובין הצדדים
10 האחרים הנוגעים לעניין".
11

12 ובכן, בעניין שלפני סדרת ההסכםם הוו בין המערערת לוי, הוו הסכמי שירותים הפעולה בין לוי לאלה,
13 מעידים יותר מחייב כי השירות התבקש עיי' לוי ונינתן לוי, הגם שלאה נהנתה מפירותו אותו שירות.

14
15 בעניין גלמן פינץ, ניסו רשותם המוס לקרוא תוך החוצה עסקה שונה. שם החוצה דבר על שיווק,
16 רשותם המוס ביקשו לראות בכל מיזם משותף. כבי' השופטת אי' חיות דחתה ניסיון זה וקבעה (שם,
17 בפסקה 7 לפסק דין):

18 "המשיב מבקש בסיכומו לקרוא מעבר לכתוב בהסכםם וראותם עסקה שונה
19 מזו אשר קיבלה ביטוי בלשון ההסכםם עצם. לטענותו, התקשרות בין המערערת
20 ובין הספק רינה, כאמור של דבר, מגנו לשיווק מסוית של דירות הנפש תוך
21 חלוקת התקבולות בשיעורים מעתם בוגיניהם, ואין היא משקפת עיסקה למוטן
22 שירותים לשיווק ומכירה תמורה מלאה. גישה זו אינה מקובלת עלי. הכלכה פסקה
23 היא כי באשר לשזהה מעביה בבירור על בונגת הצדדים, אין צורך ואנו האזדהה
24 ללכאת אל מעבר לה, שכן חזקה על הלשון הברורה והמשמעות שהיא משקפת את
25 רצנים עיקרו פרשנוי זה יפה בכלל, והוא יפה גם באשר לדבר בפירושה של
26 מהות העסקה לזרך דני המסייעים אין מקום לטעת המשיב שליפה התקשו
27 בינויים המערערת והספק בהסכם שיווק אך הכוונו למיזם מסוית, וכן אין מקום
28 לטענת המשיב שלפייה אמונה התייחס הספק לשלים למערערת عمלה כמפורט
29 בהסכם השיווק, אך כאמור של דבר, מדובר בתשלומים שנייתן ליחס אותו לרוכשי
30 הדירות מסוים שהוא מוגלם בסכום התמורה. אכן, המשיב ראה צורך לקרוא מעבר
31 לאמור בהסכםם ומעבר למה שבעצם בפועל, מושם שתשלומים העמלה על-ידי הספק
32 למערערת, כמו גם ההתקשרות עצמה, שלפייה הזמין הספק מן המערערת שירותים
33 בסוגות מסוימות בלבד בישראל, כל אלה הן אידיקטיביות ממשמעויות לכאן שונשא
34 ההסכם איננו מトン שירות בפועל לרוכשי הדירות, כי אם מトン שירות שיווק לספק".
35 תושב חוץ, שהינו גם הנהנה הדומיננטי מאותם שירותים".
36 (הדגשה שלי – מי' א').
37
38

39 עוד ראו לעניין זה: יורם נציגר וצביקה מצקין, "האם הצדדים שבו להיות שליטי החוצה לאחר תיקון
40 מס' 2 לחוק החוזים (חלק כלל), התשל"ג-1973?", בתוך ספר אליהו מצאן, 627 (אהרן ברק, איליה
41 פרוקצ'יה, שרון חנס ורعنן גלעד עורכים, תשע"ה-2015).

42
43 במקורה שלפני דזוקה המערערת היא שמנסה לקרוא חוצה אחר לתוך החוזים הקיימים כדי ליהנות
44 מהפטור, בעוד שהרשויות עיינו בחוזים, והגיעו למסקנה העולה מהם, לפיה המערערת יציגה את לוי.
45 המערערת ניסתה לקרוא תוך הסכמי שכר טרחה ומוטן שירותים בין לוי למערערת, ולתוך הסכמי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 שיתוף הפעולה בין ליאו לאה, עסקה אחרת – של שירותים נסתרת. עניין שלפני ההסכם ברורים
2 המערעתה נותנת שירותים משפטיים ליאו הרדי. כך קובעים לשווה הסכמי שכר טרחה, המפרטים
3 את השירותים שליאו מקבל ומה התמורה שתשלם בנים. ליאו קיבלה את אותם שירותים. אין מקום
4 היום לקרוא לתוך חוזה זה חזה אחר של שירותים נסתרת, לפיו עוז שגב ומשרדו נתנו שירותים לאה
5 בשילוחים נסתרת מטעם ליאו או עוז וינרו. שירותים נסתרת שאין לה כל אחיזה בראיות.
6

7 ומכאן אעובר לבחון את מבחני העוז שנקבעו בעניין **קסוטו**:

8
9 לעניין התשלומים – אמם התקובל נשוא העורר הווער מחשבונה של הגבי לאה איזנברג, אך מי שהיה
10 חייב בתשלומים היה ליאו, בהתאם להסכם שכר טרחה עליהם סיכמה עם המערעתה. הבורר הנשיא
11 שmagר חייב את לאה לשלם ליאו, ואילו על ליאו היה לשאת בשכר טרחת המערעתה. לאור זאת הודיע
12 עוז שגב לעוז אוריון כי תחת העbara כפולה, הוא מבקש כי הכספיים יועברו, בחסמתם ליאו, שירות
13 אליו. כלומר המשלמת היא ליאו.

14 לעניין הצדדים לחוזה השירות – כפי שראינו הצדדים לחוזה השירות הם ליאו ועוז
15 שגב חותמים על לפחות 3 הסכמי שכר טרחה, ליאו נתנה ייפוי כוח למשרד שגב, ומשרד שגב הציג עצמו
16 חן כלפי הרשותות, חן כלפי הצדדים שלישיים לבא כבאה. הבהירתי לעיל מדוע לא ניתן לקבל את תענט
17 המערעתה לפיה היה הסכם בעל פה בין עוז וינרו לעוז שגב או בין ליאו לעוז שגב ולפיה
18 בكونסטרוקציה של שירותים נסתרת היה עוז שגבצד לחוזה עם לאה.
19

20 לעניין ההנהמה מהשירות – כפי שקבעת כב' השופטת ט' שטרסברג כהן בעניין **קסוטו**, מבחוץ זה עניינו
21 את האינטרסים של מי מגשים חוזה השירות. הראיתי בהרבה כי ליאו היא זו שהמערעתה קידמה את
22 האינטרסים שלא מכוח חוזה השירות לאורך כל הדרך, לרבות בתקופה לגבהה טענה המערעתה כי
23 נתנה בה שירותים רק לאה.

24 ולבסוף לעניין הנסיבות – נראה כי העבודה שעוז שגב הינו עורך דין המעניק שירותים משפטיים,
25 ובפניו שלפניו עשה כן גם באמצעות פניה לצדדים שלישיים ולערכאות, גם היא מחייבת לראות במני
26 שיציג ייצוג פורמלי במקבלת השירות על כך ארchip בפרק נפרד להלן.

27 על כן מהעובדות לעיל, ומבחן הפסיכיקה עולה כי המערעתה נתנה שירותים משפטיים ליאו הרדי,
28 שאינה תושבת חזז.

29 לאור האמור, אין מקום לדון בשאר התנאים והם היותה של לאה תושבת חזז (נושא אליו התייחסתי
30 ליל במסורת סתרות בעדות עוז שגב), כמו גם לנושא האם הנכס, עילת התביעה, נמצא בישראל.
31 נושא נוסף שאין צריך להזכיר בו הוא האם חל חוק מע"מ בנוסחו לפני תיקון 23 לחוק מע"מ, שנכנס

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

לtopic בולי 2002, שמצטט את תחולת העסקאות בהן יהיה שיעור מע"מ אפס. זאת, כיוון של פי שני הנוסחים התנאי הבסיסי הוא כי השירות ניתן לתושב חוץ, תנאי שלא התקיים במרקחה שלי. ניתן היה לסייע בסיכום הבניינים ולומר שכיוון שהשירות ניתן ללי, ולגבי לי לא נטען כי הינה תושבת חוץ, הרי לא חל בעניינו מע"מ בשיעור אפס. עם זאת, נותר לדון בשתי שאלות נוספת שחל עלתה המערערת. אחת, האם כתענות המערערת, פסק דין של הבורר הנשיא שומר שאשור כדין מהוות מעשה בדיון בשאלת למי ניתן השירות, והשנייה, האם, כשהמדובר בעורך דין המייצג אדם, יש לאפשר מתן שירות מקביל לאחר באמצעות שירותה. המדינה טוענת כי גם לו היה מוכח שלאה הינה תושבת חוץ, כמו גם התנאים האחרים לעניין סעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ, לא היה מקום להתייר זאת. אדון בשאלות אלו להלן.

11. האם פסק דין של שומר מהוות מעשה בית דין

עו"ד שב טוען כי פסק הבורר הנשיא שומר מהוות מעשה בית דין בשאלת למי ניתן השירות. בוחינת נושא הבוררות והצדדים לו מלמדת כי אין לקבל טענה זו. כדי לבחון את הטענה האם פסק הבורר של שומר מהוות מעשה בית דין, יש לעמוד על הлик הבוררות. כפי שציינתי לעיל, כב' הנשיא (בדימי) מי שומר, מונה תחת הבורר יונגורד. עם זאת, בשני המקרים הצדדים לבוררות הינם לי הרדי מזה ולאה איזנברג מזה. המערערת אינה צד לבוררות. גם לעניין זה אין לקבל את נסינו של עו"ד שב לראות בתביעה של לי מכוח סעיף 2 להסכם יוני, תביעה של המערערת, כאשר לי תובעת זאת בשליחות המערערת.

כלומר, בשני המקרים פסקי הבוררות אינם מתייחסים למעערערת. אשר לשירותים שניתנו, לעניין זה כל שנקבע בבוררות יונגורד הוא כי מבין כלל הסכמי שיתוף הפעולה, ביחסים בין לאה ללי הסכם יוני. בבוררות הנשיא שומר, התגלו חילוקי דעתות לגבי פרשנות הסכם יוני עצמו, וליתר דיוק סעיפים 2-5 שבו. סעיף 2 העוסק על שיטופי לי בגין הוצאה, וסעיף 5 העוסק בתחתיות לאה לא לafka את לי במלאת ימיה ושנותיה.

בתביעה, לי הרדי תבעה תחתיות שלאה כי תוכל לנתק שווה בצוואתה העתידית, וכן תבעה את השיטופי לו התchiיבת לאה איזנברג במסורת הסכם יוני לשיטופי הוצאה, שלא פגוע בלי בגין שכר טרחה. כב' הנשיא (בדימי) שומר דן לעומק בעניין התחתיות שלא פגוע בלי במסורת צוואת עתידית וקבע כי מדובר בהצהרה שאין לה topic משפט. כיוון שסעיף זה אינו מעניינו לא ארכח מעבר לכך.

אשר לסעיף הנוגע לשיטופי לי בגין הוצאה המשפטיות, בו התchiיבת לאה איזנברג לשאת על פי אותו הסכם, נקבע כי על לאה לשלם לי את שתחתיותה לו בסעיף זה. הבורר הנשיא שומר לא דן בשאלת

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 איזה שירותים התחייבת המוערת לספק ולמי, אלא בשאלת פרשנותו של סעיף 2, האם הוא עוסק
2 בתשלום סכום קבוע כטعنת ליז, או בשיפוי על פי הוכחת הוצאה כפי שטען להא.

3 בסיום הבוררות ביקש ע"ד שגב, בהסכמה ליז, כי הסכום כולל יוובר אליו, וכך עשה ע"ד אורוין בשם
4 מרשותו להא. ע"ד שגב נשאל כיצד הוא מסיק מהבוררות שהסכום שולם למועדת ע"י לאה, שעה
5 שלא היה צד לבוררות והוא משיב כך עמי 3 לפ"י מיום 26.4.15, שי' 1-13:

6 "זה באמת מרבי הטעות של המשיב וראוי שזה זכר. בעמ' 45 לפסה"ד [צ"ל פסק
7 הבור] אומר כב' גשיה שגור [לאחר שהוא מ酩צת הסכם יוי] "בעולה מן
8 המובא לעיל, סעיף 2 עניינו שבודר טרחה לפוקליטה של ליז הרדי...". מה שקרה,
9 שלא שמתם לב שהנשיא שגור היה בודר חלי לבודר הנשיא וכן גור, והتبיעה
10 שנתקבלה היא תביעה של ליז שלא תהשלם את שכר טרחת ע"ד שגב. התביעה
11 שקיבלה הנשיא שגור היא תביעה של ליז לתשלום שכ"ט שגב ואני עיני בסעיף
12 9, הסעיף המבוקש: "כפי המשיבה תהשלם את שכ"ט של ע"ד שגב...". זה מה שפסק
13 כב' נשיא שגור. בטעות כותב מර איגור בתצהיריו ששמgor פסק שאפת הכספי ציריך
14 לתז ליז בשיפוי ושלזו צירכה לשגב. לא זו הייתה התביעה ולא זה היה פסק
15 הדין. פסק הדין הוא לשלם לשגב והראיה, עד שאתם בתאטם כולם הבינו את זה.
16 לאה בקשה חשבונית על התשלום שהיא עשתה, זו לא המצא שלי...".
17

18 ואולם, בדיקת כתבי הטענות בשתי הבוררות, וכן החלטתה בבוררות הנשיא שגור מלמדות אחרות.
19

20 ראשית, סעיף 9 אליו הפנה ע"ד שגב נכלל בבקשת תשלום שכר טרחה שהוגש לבורר ויונגרד לאחר
21 שנtan את פסק הבוררות. ככלומר, בוררות ויונגרד לא עסקה בעניין זה והboror לא הכריע בשאלת זו.
22

23 בכתב התביעה בבוררות ויונגרד (נספח/10 ל判决 איגר, נ/58 בהליך הפלילי) מתווארות הפעולות
24 שביצעו משרד שבב כבאות כוחה של ליז, עבור להא, מהם עולה, לטענת ליז כי היא עמדה בחסכמי שיטוף
25 הפעולה עם אמה ועם אמייל. לאור זאת נתען כי ביטול הסכמי שיטוף הפעולה ע"י ע"ד ויונגרט, ב"כ
26 האם ואמייל, הוא זה שהזווהה הפרת החסכמים. העילה המרכזית עליה עמדה התביעה, ליז הרדי
27 בבוררות ויונגרד היה (סעיף 9.1 ל התביעה בבוררות ויונגרד): **"הביטול המiomן מיום 18.9.97 של**
28 **הסכם הוביוני מיום 15.9.97, מהו הוא והאמור בו, הפה בוטה ויסודית של החסכם הוביוני.**
29 **על"י הדין מגיעים לתובעת פיצויים מלאים בגין ההפוה"** [הסעיף הרביעי הוא הסכם שיטוף הפעולה
30 השלישית מספטמבר 97].

31 בסעיף 13 נכתב התביעה בבוררות ויונגרד עומדת ליז הרדי על הסעדים המתבקשים, ולעניןנו
32 רלבנטיים שני סעיפים. הראשון סעיף 13.2 ולפיו על לאה לשלם ליז: **"שכר בשקלים השווה ל- 33**
33 **מיליאן דולר..."**. סכום זה מורכב מהחסכומים הנקובים בהסכם שטורף הפעולה השלישי, מיום 15.9.16
34 (נספח 9 ל判决 איגר, היינו, 30 מיליון דולר ליז, ו-3 מיליון דולר שיפוי על הוצאה
35 המשפטיות. סעיף 3 להסכם זה קובע כי: **"מוסכם בין הצדדים כי סכום המינימום שתתקבל ליז לא**
36 **פחות מסכום של 30 מיליון דולר של אותה ובן של 3 מיליון דולר של אותה" בנוספים עבו השתתפות**

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 **בשביל תלחת באי כוחה.** הינו, הسعد הראשון שהתקבש בתביעה בבוררות ויונגרד הוא תשלום ליז
2 של שני הסוכמים גם יחד.

3
4 הسعد השני, המתקבש לחילופין בסעיף 13.5 לכתב התביעה בבוררות ויונגרד הינו: **"להיביב את**
5 **האם לשלם לתובעת מתחן חלקה, מעבר למאה שתובעת תקבל מן העיזובן ע"פ פס"ד או פשה כן**

6 **שבכל מקרה התובעת תקבל לא פחות מ- 5% מהעיזובן ובנוסף להענק לתובעת שיפוי בגין הוצאותיה**

7 **המשפטית בקשר עם ההיליכים והענינים שפוצטו לעיל עד לסק של 3 מיליון דולר".** גם כאן מדובר
8 בשיפוי של ליז על הוצאותיה המשפטיות ולא בתשלום לעו"ד שב.

9
10 ביום 30.6.98 ניתן פסק דין של הבורר ויונגרד, שدن בשאלת איזה מושלשות החסכים תקף, הראשון
11 מיום 24.5.97, הסכום יוני, או שמא החסכם המשולש בין האם, ליז ואAMILI מיום 15.9.97. הבורר
12 ויונגרד קבע כי החסכם השני תקף, ולעניןנו קבוע בעמ' 7 לפסק הבוררות (עמ' 12 לסתופי אייר) כך:

13 **"אשר לסעיף 2 להסכם [הסכם יוני] היא [ליז הרדי] זכאיות לשיפוי בגין הוצאותיה**
14 **המשפטיות על הגשת בקשה לעו"ד ירושה ולמיינוי מנהל עיזובן זmini וכן בגין**
15 **הוצאותיה המשפטיות על הפעולות הננספות שעתה בשיתוף פעולה עם האם עד**
16 **לרגע הביטול של החסכם השלישי. מבון שתהה על השיפוי המגבלה אשר בסיפא**
17 **לסעיף 2 [3 מיליון דולר].**

18 **אין צורך לקבוע עתה את שיעור הסכום של השיפוי. אם תהיה מחלוקת, קובע סעיף**
19 **3 את הדרך לבירורה של מחלוקת זו."**.

20
21 הינו, הבורר ויונגרד קיבל את אחת מהתביעות החלופיות של ליז ופסק כי ליז, ולא משרד שב, זכאיות
22 לשיפוי על הוצאותיה המשפטיות.

23
24 ביום 7.10.98, לאחר ובעקבות פסק הבורר, הגישה ליז הרדי בקשה לתשלום שכ"ט ע"ד שב, כאשר
25 הבקשתה הוגשה ע"י ע"ד שב בשם ליז הרדי. בבקשתה מזכיר ע"ד שב את הסכום שכר הטרחה שחתרם
26 עם ליז. עוד מציין ע"ד שב, כי הסכם שכר הטרחה שוניה בהסכמתו ליז בע"פ עבור חתימת הסכם
27 שיינוף הפעולה השלישי, ולפי אותה הסכמה, בין לבון ליז, שכר טרחתו של ע"ד שב עבור פיעולתו
28 עד אותה עת יהיה 3 מיליון דולר ארעה"ב (כולל מע"מ): **"שיישלומו מהכספים שתנתן המשיבה [לאה]**
29 **לבקשתה [לייז].** ככלומר, עדין מדובר בכיסים שעל אלה להעביר ללייז, מותכם תשלם ליז את שכר
30 טרחתו של ע"ד שב, כפי שסכמה עמו.

31
32 לטענת ע"ד שב בסעיף 6 לבקשתה, סיכום זה היה ידוע להאה ולא בכוחה, ואך קיבל ביטוי בהסכם
33 שיינוף הפעולה השלישי בו נקבע, כאמור כי ליז תקבל 30 מיליון דולר בתוספת 3 מיליון דולר עבור
34 השתתפותה בשכ"ט בא כוחה. ע"ד שב מוסיף, בסעיף 6 לבקשתה כי:

35 **"במפורט לעיל, בחוזה השלישי, ידעו הצדדים כי לא מדובר יותר בהסכם שכ"ט**
36 **ובתשולם השתתפותה בהוצאות משפטיות של עד 3 מיליון, אלא בתשלום של 3**
37 **מיליון, ובתשולם לבי"כ של заявкתה, דהיינו לעו"ד שב.**

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

ואז, וرك אzo, בסעיף 9 לבקשת תשלום שכר טרחה, המוגש בשם ליז, מותבקש הסעד עליו עמד עו"ד שבג בעדותו לפני:

"אשר על כן יבקש כי הבורר לצוות כי המשיבה תשלם את שכר טרחתו של עו"ד שבב שיעור של 3 מיליון דולר ארה"ב".

הינו, גם אם תתקבל טענה עו"ד שבג כי הבורר הנשיא שmagר בא בוגלו הבורר וינגורד, הרי שהBORR וינגורד פסק כי על לאה לשפטות את ליז, והדרישה כי לאה תשלם למשרד שבג, לא בא זקרה לא בכתב התביעה, ומכאן גם לא בפסק הבורר אלא בבקשת מאוחרת, שפוי שיבחר, לא הוכרעה לגופה ע"י הבורר וינגורד.

בmeaning לבקשת הוגש כתבי טענות מטעם הצדדים שהסכימו כי הבורר יכריע בשאלת השיפוט על סמך כתבי הטענות. ביום 18.11.98 דחה הבורר וינגורד את הבקשת וקבע כי **'מועד התשלום הוא המועד בו יחולק העיזוב'**.

ליז הגישה בקשה לבטל החלטה האמורה לבימי"ש המוחזוי בת"א ובזה בקשה גם להעיר את הבורר וינגורד מופקדו ולהביא תחתיו בורר אחר. בעקבות הסכמת הצדדים והערכה הבקשת בבית המשפט לענייני משפה.

לאחר שהסתiya מה חלוקת העיזוב פנה עי"ד שבג לד"ר וינגורד, בבקשת לקיים בורות על פי הסכם יוני בשאלת שכר הטרחה, אך זה השיב, לאור הבקשת להעבירו מופקדו, כי אין מוקן עוד לשמש כבורר בעניין. הינו, התביעה לפי סעיף 2 להסכם יוני לא התבררה.

בעקבות זאת (ולאחר דיון בימי"ש לענייני משפה וערעור בשאלת האם הבורר יכריע על פי הדיון המוחזוי) נקבע כי הבורר יכריע על פי הדיון המוחזוי, והצדדים הסכימו על כי הנשיא בדמי מ"שmagר כבורר.

או אzo, הוגש כתבי טענות בבוררות הנשיא שmagr. כאמור, בכתב התביעה בבוררות הנשיא שmagr טענה ליז, באמצעות ב"כ ממשרד שבג, כי הכוונה בסעיף השיפוט הייתה כי השיפוט יהיה בגובה 5% ממה שתתקבל לאה מהעיזובו ולכל היותר 3 מיליון دولار. טענה לאה בכתובות ההחלטה כי מדובר בשיפוי על הוצאות בפועל של ליז להוכיה. ליז לא טענה בכתב התביעה בבוררות הנשיא שmagr, כי על לאה לשלם שירותים למשרד שבג. החפק הוא הנכוון. בסעיף 57 לכתב התביעה מותבקש: "כ"י הבורר לחייב את **הנתבעת תשלום לתובעת בגין ס" 2 להסכם השני [הסכם יוני], ס" 3 של 3 מיליון דולר...". כתב הטענות, שהוגש בידי משרד שבג עצמו, הוא שמרטט את גדר המחלוקת, משרד שבג בזמן אמרת לא סבר כי הוא ייצג את לאה וכי היא חייבת בשכר טרחתו, שאחרות חזקה עליו שהיה כולל זאת בכתב התביעה.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 כלומר, בבוררות הנשיא שגור, מותבקש הבורר במפורש לחייב את לאה לשלם- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37

долר. וכעת אפנה לפסק הבוררות של הנשיא (בדימ) מי שגור, שקיבל את פרשנותה של לייז כי סעיף 2 להסכם יוני מדובר על שיפוי בגובה 5% ממה שתקבל האם, שכן בעת חתימתו לא היה ברור אם יותרו בידיה 2 מיליון דולר על פי צוותה לקבל סכום גובה יותר. עמי 56 לפסק הבורר ציין הבורר כי: "סעיף 2 הבהיר שיפوية של התובעת על הוואותה המשפטית ונקבע גם היקף השיפוי". הינו, מדובר על שיפוי לייז בידי לאה. ובחילוק האופרטיבי, קבע הבורר הנשיא שגור בסעיף 70 לפסק הבוררות, עמי 57:

"לאור מהותו של ההסדר המוסכם בין הצדדים סעיף 2 להסכם יוני, כפי שפורסם על ידי בסעיף 65 לעיל, הריני סבור כי התובעת זכאית עברו הוואותה המשפטית לתשלומים של 5% ממה שזכתה בו בעיובו, וב惟ב שלא עלה על 3 מיליון דולר (כולל מע"מ)".

אין לקבל את טענת ע"ד שגב, כי לאור האמור בסעיף 6 לבקשתו לפני הבורר וינגורד, כי למשעה שגור קבע כי על הנتابעת לשלם לעו"ד שגב שכ"ט בגובה 3 מיליון דולר. לפסק הבורר עולה בבירור כי הבורר הנשיא שגור, דין בתביעה בין לייז לאה, ראה בכך דרישת שיפוי של לייז מידית לאה, וחייב את לאה לשלם לייז, את שהתחייבה בו על פי ההסכם.

הינו, אין בפסק הבורר הנשיא שגור כל קביעה כי ניתנו שירותים ממשרד שגב לאה, אלא רק כי לאה הסכימה לשפות את לייז בעבר הוואותה המשפטית ועליה לערוד בכך.

הטבה הייחידה שבפועל התקובל הועבר מלאה שירות לחשבון המערעת הוא מתבתו של עו"ד שגב לעו"ד אורין בו הודיעו עו"ד שגב כי הגיע להסכמה עם לייז כי הכספי יועבר למערכת תחת העברתו ללייז על פי פסק הבורר. במכותב מיום 1.9.03 (נספח 18 ל汰צחים איגר בעמ' 420 לנספח איגר) נאמר מוהו "סכום המגע", כאשר עו"ד שגב מנע מליין כי הסכום מגע ללייז כפי שנפסק בבוררות הנשיא שגור, ומוסיף בסעיף 2 למכתב כי: "עלפ"י המוסכם עם הגבי לוי הודי, הסכם יכול ייעבר לייז".

אור האמור לעיל, אני דוחה את טענת המערעת לפיה פסק הבורר הנשיא שגור מהווה מעשה בית דין ולפיו השירותים המשפטיים בגין שולם התקובל ניתנו לאה ע"י המערעת.

מעבר לאמור, ככל שמשרד שגב מבקש לראות בפסק הבורר מעשה בית דין, אזוי יש לזכור כי הבורר הנשיא שגור פסק כי הסכום של 3 מיליון דולר כולל מע"מ.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

12. ייצוג משפטי באמצעות שליחות נסורת

טענה המרכזית של המעוררת הינה כי ע"ד שב יכול ייצג פורמלית את ליז, ובה בשעה, בוגר לאותו סכソン, נתנו שירותים משפטיים להאה, באמצעות ליז או לבקש ע"ד וינרט או אפילו לבקשתה של להאה עצמה. השאלה האחזרה שנדר לדה בה היא האם ניתן בכלל לבקש כי מצב דברים זה לו טווען ע"ד שב יכול שיטקיים לאור הוראות חוק לשכת עורכי הדין, והאם ראוי שיטקיים, חן מבחינת דיני המשפט, חן מבחינת חובות ע"ד ל Koh, חן מבחנת המציג כלפי צדדים שלישיים ובית המשפט.

סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן: **חוק לשכת עורכי הדין**), שכותרתו: החובה כלפי הלקוח וככלפי בית המשפט, קובע:

"במיilio תפקידי יפעל עורך דין לטבות שלותו בנאמנות ובמסירות, ויעזר לבית המשפט לעשותות משפט".

השאלה היא האם ניתן לקיים הוראה זו במצב דברים לו טווען ע"ד שב כי במקביל ליצוגה הפורמלי של ליז, ניתן שירות מהותי לאלה, במסגרת אותו סכסון עצמו.

אין מחלוקת כי חוק מע"ם מאפשר מתן שירות באמצעות אחר, וכי חוק השליחות מאפשר שליחות ע"י שלוח או שליחות נסורת. בעבר נדונה בבית המשפט השאלה האם יכול ע"ד ליאץ אדם בבית המשפט שאינו מוכן להি�יחס בשמו, כאשר השאלה אם לחשוף את זהותו היא השאלה הנדונה בהליך (ראו: דברי בכ' השופט א' ריבלין לפיהם: **'מן הבדיקה המהוותית לאקי'מת (עלת עתה לפחות) תביעה ללא נתבע'**, פסקה 26 לפסק דין בע"א 9183/09).

The Football Association Premier League Limited נ' פלוני (פורסם בנו, 13.05.2012).

אולם המצביע בערעור שלפנייקשה יותר. כאשר מתייצב ע"ד בבית המשפט ומבקש ליאץ את לקווחו בעילום שם, מצב הדברים ברור: יש ל Koh, אלא שהוא אינו מעוני להি�יחס בשמו, ויש עורך דין האמין על ייצוג האינטרסים של אותו ל Koh.

במקרה שלפניי מטעורה השאלה הבאה, מה משמעות שייצוג אדם בידי ע"ד לפני צדדים שלישיים וערכאות, כאשר עורך הדין מצהיר כי הוא מייצג את פלוני, כאשר אותו ע"ד, וגם פלוני, יודעים כי הוא נותן שירותים לפלמוני, המציגת בידי עורך דין אחר באותו עניין.

האם ע"ד רשאי, כאשר הוא מציג באופן פורמלי את פלמוני, במקרה זה ליז, לטעון כי במקביל, או בתווך, ייצג את פלמוני, במקרה הזה לאלה?

טרם אבחן שאלה זו אציג כי דברי אינם מתייחסים כלל ועיקר לפרקтика מקובלת, שאין בה כל מוטום, של שיתוף פעולה אסטרטגי בין צדדים לסכסון בידי עורכי דין. הינו, כאשר עורכי דין שונים מייצגים צדדים שונים בקשר לאותו הליך, חלוקם, המחזיקים בעמדת מסוימת בוגר לסכסון רשאים

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 לשות פולה בינהם. גם במקרה זה כמו במקרה של ל�� שմבקש להיוון בעילות שם התמונה
2 המוצגת בבית המשפט ברורה. כל אחד מערבי הדין אכן מייצג, נתן שירות ופועל לקידום האינטרסים
3 של ל��ו שלו. יחד עם זאת חלק מהליך, המזוהים באוטה עדשה בסיסון, משתפים פעולה
4 באמצעות עורכי דין. הינו כל ע"ד מייצג את ל��ו שלו, הדברים ידועים לצד השני, לצד ג' ואף
5 בבית המשפט, וכל ע"ד חייב בחובות המקצוע כלפי ל��ו שלו. כפי שקבעתי לעיל, מהעובדות עולה
6 כי אלו הם פני הדברים במקרה שלפני.

7 טענה ע"ד שבב הופיע בבית המשפט כבא כוחה של לי. כך גם הציג עצמו לפני
8 צדדים שלישיים כמו הבנק בשוויז ומנהלי העיון הומניים. הכל חשבו בכך אמת כי ע"ד שבב מייצג
9 את לי ודואג לאינטרסים שלה.

10 אין מחלוקת כי ע"ד שבב הציג עצמו לאורך כל הדרך, לפני גופים שונים, כבא כוחה של לי. ע"ד שבב
11 נשאל על מכתבים בהם כתב מרשות התייחס אליו, ומרשתך, בהתייחס ליחס בין ע"ד וינרט ללה.
12 מושבתו עולה כי לאורך כל הדרך הציג את עצמו ואת המעוררת כבא כוחה של לי. בעמ' 18, לפ"ר
13 מיום 26.4.15, ש' (13-17) הוא מצין:

14 "יש שירות מקומות שבהם אני מופיע כבא כוחה של לי, בבקשתם כולן לבית המשפט,
15 במכתיים כולם, אבל אי פעלי באמונות לי לטובת לאה. וינרט עצמו אישר זאת
בחקירה נגדית. הוא אמר: שבב פעל באמונות לי לטובת האינטרסים של לאה ואמר
שהוא בקש זאת. כל הסיפור שאני היתי עורך דין של לי, השילה של לאה, לא הובן
על ידכם, ונצדדים למלים, "בא כוח", "מרשות"."

16 ראשית ע"ד שבב אינו מדייך בדבריו, וינרט בקשרינו אויש שפיעולתו של ע"ד שבב בשם לי היטיבו
17 גם עם לאה ולא אישר כי ע"ד שבב היה בא כוחה של לאה וייצג אותה.

18 אולם לעניינו, מטעורת השאלה האם ניתן לקבל את הטענה כי על אף שע"ד שבב ייצג את לי והופיע
19 בשמה, הוא נתן למעשה שירותים לצד אחר בהליך, לאה, כאשר אינו מודע לכך. בעיקר לאור העובדה
20 שלאה הייתה צד בהלכים וויצה בידי משרד אחר, משרד ינרט. לטעמי התשובה היא בשלילה. כפי
21 שאמר Lon Luvois Fuller, The Forms and Limits of Adjudication, Harvard L. Rev. 92(2)
22 353, 383 (1978): "*If it is true that a man in his time must play many parts, it is scarcely
23 given to him to play them all at once*"

24 אין לקבל כי ע"ד שבב ייצג בו זמנית פורמלית את לי ומהותית את לאה. אם מקבלים את גרסת ע"ד
25 שבב לפיה הוא ייצג פורמלית את לי, לרבות קבלת ייפוי כוח והסכם שכ"ט עמה, אך מהותית את
26 לאה, עלולים להתעורר קשיים ניכרים, מכמה סוגים עליהם אעומד להלן.

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

12. א. חשש להטיעית בית המשפט

2 סעיף 54 לחוק לשכת ערכיו הדין, מחייב את עורך הדין לעזר לבית המשפט לעשות משפט. כאשר ע"ד
3 מוסר ייפוי כוח לבית המשפט ולפיו הוא מייצג את פלוני, יש בכך הצהרה כי הוא פועל לטובות פלוני
4 ומיצג את האינטרסים שלו; כי הוא חב בחובות המשפט עליו החוק בקשר ללקוח ומקרים אחרים. כאשר
5 מסתבר כי תחת אותו ייפוי כוח מייצג עורך הדין צד אחר, הדבר עלול להביא להטיעת בית המשפט,
6 בנגדו לסעיף 54 הנ"ל.

7 דוגמא לכך ניתן למצוא בעיקרי טיעון מטעם המערערת לי הרדי לפני כב' השופט יהודית שטופמן
8 שDNA בערעור על החלטת בית משפט השלום בשאלת האם יכול בברורות הנשיא שמדובר דין מהותי
9 (ע"מ 01/1118). בסעיף 10 לעיקרי הטיעון, מთוארות, בידי משרד שבב, נסיבות החתימה על הסכם יוני
10 וכ"כ אמר:

11 **"סעיף 5 הנ"ל [להסכם יוני] לא נוסח ללא ייעוץ משפטי. הוא נוסח בתום ישיבת
12 ממושכת, ע"ד ד"ר וינוט, ע"ד מטעם הגב' איזנברג, וד"ר יוסף שבב, ע"ד מטעם
13 הגב' הרדי, ובnochותה הצדדים..."**

14 כלומר, בהליך הנוגע להסכם יוני, כאשר נסיבות כריתת ההסכם חשובות ועומדות לדין, משרד שבב
15 טוען בבית המשפט כי בעת חתימת ההסכם יוני ייצג משרד שבב את לי ומשרד וינוט את לאה. האם
16 אין בכך הטעיה בבית המשפט שכיוום טוען ע"ד שבב כי במועד חתימת ההסכם יוני הוא נתן שירות לאה:
17 האם אין חשיבות לכך שהסכם שנזהה להיות ההסכם שנעשה ונחתם בין שני הצדדים יציגו
18 נפרד, ההסכם אליו הגיעו לאחר מוי"ם שלקח בחשבון את האינטרסים של שני הצדדים, למעשה הוא
19 הסכם שנעשה תוך שני ערכיו הדין מקדים אינטרסים של צד אחד? לטעמי מדובר בחשש ממשי
20 שאין אפשר את קיומו.

21 כך גם באשר לטענת ע"ד שבב עצמו לפיה כל המטרה של פיצול הייצוג, או יציג האם באמצעות לי,
22 נבע מהרצון לשווה יתר אמינות לגרסה שתזוכג מפני לאה מזה וליז מזה, כאשר כל אחת מיווצגת,
23 לכארה, בידי ע"ד מטעמה. האם אין בכך הטעיה בבית המשפט?

24 דומני שכן, ובכל מקרה יש בכך הפרת החובה לסייע לבית המשפט לעשות משפט. דברים אלו יפים גם
25 לאוותם מקרים שנקרו לעיל, בהם ע"ד שבב לא התՐיע לפני בית המשפט בדבר עובדות לא נכונות
26 בתצהירים, מה שנבע גם הוא, לכארה, מפיצול הייצוג.

12. ב. חשש להטיעת הרשותות וצדדים שלישיים

27 כפי שעולה מדברי ע"ד שבב ומפניות שונות של משרד שבב, משרד שבב הציג לפני צדדים שלישיים
28 רבים, ביניהם ממשלה ישראל, ובנקים בחו"ל, כי הוא בא כוחה של לי. בערעור טוענת המערערת כי
29 אין חשיבות לייצוג הפורמלי, וכי יש לקבוע את שיעור המס לפי השאלה המהותית למי ניתן השירות.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 אולם, אם כך הם פנוי הדרבים, הרי שבמהותם פועל משרד שבגביו האינטרסים של לאה, וכייד, 2 באותה תקופה הוא פונה לרשות ולצדדים שלישיים ומציג עצמו כמי שפועל בשם זו. 3

4 אביה כדוגמא לחשש זה את התלונה שהגישה ליו במשטרת נגד אחותה ארווין. ליו הגישה את התלונה 5 ביום 24.6.97, ולפיה, ארווין גנב את מניות החברה הפנימיות באמצעות מוחזק קונצן החברה 6 לישראל. יש לציין כי התלונה מופנית כתגובה להרשות החוקות הונאה ולמחלקות החקירות 7 של הרשות לניירות ערך, ונראה כי גנבה ע"י עוזי, שכן ליו העידה בכל ההליכים כי אינה שוללת 8 בשפה העברית, ובנוסח, המכתב כולל מונחים משפטיים מקצועים. מכל מקום, בסעיף 5.4.6 מצינית 9 ליו:

10 "המתלוננת [ליו] חשדה כי המנוח שינה את צוואתו מיום 7.11.86, או השמידה, 11 כיון שהיתה זמנית ומושגנה, וכך ביקשה מבאי-כוחה לבדוק אצל משרד עוזי" 12 וילר בציירך אם אכן אבד המקור לצוואה או אם המנוח לקח אותה על מנת לשנותה 13 או להשמידה". 14

15 באי כוחה שפנו למשרד וילר בחו"ל הם באי כוחה ממשרד שגב. מדובר בתלונה למשטרת שמוגישה ליו, 16 בלב לבה של תקופת השירות הבלעדי הנטען להאה, בה היא מצויה ממשרד שגב הם באי כוחה, בה 17 בעת משרד שגב טוען כי באותה תקופה פעל באופן בלעדי למען אינטרסים של אחרים. האם אין בכך 18 הטיעית המשטרת? 19

20 אולם הדברים נכונים גם לעניין הבנק בשוויץ. עוזי שגב פנה לבנק בשוויץ לעניין ההוראות העומדות. 21 לבנים יש הוראות חסין ובתיות שטרכן להבטיח שرك הלוקה יכול לקבל מידע ולבצע פעולות 22 בחשבון. אחד החיריגים לכך הוא שעורך דין פונה עבור מי שהוא מייצג. לא יתכן כי על הבנק יהיה 23 לבדוק, כאשר מוצג לפניו ייפוי כוח של לקוחות הבנק, אם אכן עורך דין מייצג את אותו לקוח או שמא 24 הוא נותן שירות לאדם אחר. 25

26 12.g. חשש להפרת החובות המוטלות על עוזי כלפי לקוחות וכן חשש להפרת כללי האתיקה 27 אם נתקבלת טענה עוזי שגב כי עוזי יכול לייצג אדם בשילוחות נסתרת, את לאה במקורה לפניי, 28 כאשר באותה עת ובנוגע לאותו סכסוך, הוא מייצג פורמלית אחרת, במקורה זה ליו, הרוי יכולות 29 להטעורר תקלות קשות, גם בגין החובות שחב עוזי כלפי לקוחות. מהתעוררת השאלה למי חייב עוזי 30 שגב בחובות, ליו, לקוחות הפורמליות, להאה, לקוחות המהותית, או שמא לשתיין. השאלה מתחדשת 31 כאשר החובות עומדות בסתריה זו לזו, למשל במקרה של קידום עניין ההוראות העומדות של ליו, בניגוד 32 לאינטרסים של לאה. למי חייב עוזי שגב בחובות חיסינו? כך למשל, בחקירה בווע"מ כנסנא אל האם 33 נתן שירות למישחו משפחחת איזנברג פרט להאה, בקשר לסכסוך הירושה, טען עוזי שגב כי בעניין זה 34 חל חסין. לטובת מי החסין במקורה זה? 35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

אם הלקחה היא לאה, הרי שלל פि הכלל האסור על ע"ד לפעול כנגדו בעניין בו ייצג אותו, עולה השאלה כיצד ייצג ע"ד שגב את ליז כנגדה הן בבוררות הנשיא שמהר, הן בבוררות וינגורד, הן בהליכים בבית המשפט בנוגע לבוררות אלו. ע"ד שגב התבקש להסביר זאת, וכן השיב:

עמ' 1 פרוטוקול בערעור מיום 26.4.15, ש' 29-25:

"אני חולק על זה [שיש סתירה בין יציגו בבוררות לבין יציגוה של אלה בעבר]. אני חשב שהזאת מתיישב עם כליל האתיקה והערעור שלו גם לא עסק בנושא ATI. אנחנו בודקים מה היו העבודות והוא שפעתלי עברו לה, נתתי שירותים להאה, לאה התחייבה לשלם את שכר טרחותי, היא לא שילמה אותן והוגשה תביעה כנגד להאה לשלם את שכר הטרחתה. נינו פסק דין שלאה תלשם את שכר טרחותו של ע"ד שגב על הפעולות שהוא שמייעו לה בתביעותיה ביחס לעיזובן. מה יותר פשוט מכז?...בכל מקורה שע"ד טובע שכר מלוקו, אנחנו בסטואיצה עליה את מדברת"

אמנם, קיים חריג לכל האמור, המאפשר לע"ד לתבוע שכר טרחה מלוקוח שייצג. אולם הבעה בטיעון זה של ע"ד שגב היא כפולה. ראשית, מה שנتابע, הן בבוררות וינגורד, הן בבוררות הנשיא שמהר, וכתוצאה לכך גם בהליכים בנוגע בית המשפט הם שני עניינים. הראשון, שיפוי ליז על הוצאותה, והשני, התחייבות להאה לא לקוף את ליז בצוואה עתידית. כיוון שהשניים היו כרוכים יחדיו, ובפועל התביעה בנוגע העתידיים הייתה את מרכזו החתדיינות, ולא הבקשה לשיפוי, הרי אין תביעה זו נכנתת בגדר החריג הנ"ל.

שנית ובעיקר, גם לעניין זה, בכך לבסס את גרסתו נדרש ע"ד שגב שוב לטענה של שליחות נסתרת, הפעם שליחות נסתרת מפני הבוררים ובית המשפט, ובזה ליז מייצגת את המערערת בתביעתה לשכר טרחה. התביעות בבוררות, והתביעות הכרוכות בבית המשפט היו תביעות של ליז כנגד להאה, מכוח הסכמים שהשתווים חתמו עליהם, וביקרומים הסכים יוני. כדי להגעה לקונסטרוקציה כי מדובר בתביעת שכר טרחה, ولو בחלק מהתביעה, יש לומר כי ליז הפעם הייתה "פרונט" למערערת, פعلاה בשליחות המערערת. היינו, צריכים שליחות נסתרת כפולה, פעם אחת של המערערת וליז לטובת להאה בתקופה הנטענת, ופעם שנייה של ליז לטובת המערערת בבוררות ובתביעות הנלוות. קונסטרוקציה זו סותרת להלוטין, כפי שהראוי, את מצב הדברים בפועל.

על כן, לו הייתה מתකבלת טענתו של ע"ד שגב אכן ייצג את להאה באופן מהותי, הרי הוא הפר את כליל האתיקה שעה שהגשים בשמה של ליז תביעות נגד להאה בבוררות ובבית המשפט. מצלם דברים זה אינו רצוי כלל ועיקר, ואך עומד בינו להוראות חוק לשכת עורכי הדין והכללים והתקנות מכוחו.

ד. חשש לפגיעה בגביית מע"מ

פרשנות דיני המס ואופן גביית המס עומדים על ודות, פשוטות ויעילות. לו הייתה מתකבלת טענתו של ע"ד שגב כי יש לבחון את מפת האינטרסים כדי לקבוע, במקרה נתון מיהו הלקוח, היה מוטל בכך נטל בלתי סביר על רשותות המס. לאור חוק לשכת עורכי הדין, כאשר ע"ד מייצג לקוח הוא עושה כן כיוון שהליך ייפה את כוחו לייצגו ולטפל בעניינו ועליו לקדם את האינטרסים של אותו לקוח. אין זה

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 סביר כי כאשר עוזיד נותן שירות ללקוח, יהיה על פקידי רשות המס לעורך מיפוי ומחקר של
2 האינטרסים השונים בהליך או בסכוך, כדי לדעת למי בפועל ניתן השירות.
3

4 פים לעניין זה דבירה של כב' השופטת ד' ברק ארז בע"א 13/7084 בר יהודה בע"מ נ' הוועדה
5 המקומית לתכנון ובניה שומרון (פורסם בנבו, 10.05.2016), בפסקה 53 לפסק דין:
6 ~~"ודאות, פשוטות ויעילות – עקרונות חשובים – הן מרכיבי המס האחתירנה~~
7 ~~לעובדות משפטיות, פשוטות ויעילות ביישום – הן מרכיבי המס האחתירנה~~
8 ~~מבחרינה של רשות המסים (ראא: ע"א 8569/06 מנהל מסי מקרקעין חיפה נ' פוליטי, פסקה 34 (28.5.2008); עניין שלמי, פסקה 11 לפסק דין; עניין גולן, בפסקאות 27 ו-37; הדרי, בעמ' 61-62).~~ ודו"ת המשפטי בדיני המס תורמת
9 ~~למצומן של ההתייניות המשפטיות בין הרשות הרכ�וטית לבין הנישומים".~~

10
11
12
13

14 כך כלל, יש לחזור לפחותות ויעילות ביחסו הגבייה, כך בפרט לגבי מע"מ שהוא המוטל על הכל
15 בשיעור אחד, למעט חרוגים מאד מצטצמים, שהחומרה העומדת בסיסו חוק מע"מ עצמו, היא
16 הרחבות בסיס המס, כך שיחול על כל סוג הפעילות במשק (ר' א' נדר, מס ערך מסויף, כרך
17 ראשון, תשע"ג-2013). כב' השופט נ' הנדל קבע לעניין זה בע"א 7883/12 קשר ספורט בע"מ נ' אנף
18 המכש והמע"מ ת"א (2015), כי (פסקה 22 לפסק דין בעמ' 27): "הראשת הדתבה של חוק מע"מ תלה
19 על עסקים, יחידים, פעילויות וגופים שונים – קטנים כלולים – בחלה...". ועל כן מקום בו כפות
20 המאזניים מעוינות, יש לבחור בפתרון המחייב במע"מ.

21
22
23
24
25
26
27

28 עמדת על כך כב' השופטת א' חיות בע"א 9922 רשות השידור נ' שפ"מ שידורי פרסום מאוחדים
29 בע"מ (פורסם בנבו, 22.08.2007, בפסקה 7 לפסק דין, בעמ' 9, בקבעה כי:
30 ~~"אחד התכליות המרכזיות שאליהן חותר חוק מס ערך מסויף, דהיינו עיצוב גורמות
31 מס פשוטות וברורות שגביהם עילה וקללה."~~

32 פתרון מהסוג אותו מציע עוזיד שבגיבא לא חوجب במע"מ דזוקא במקרים המורכבים, כאשר ערכיו
33 דין מותחכמים ינצלו מבוקן זה לטובתם. כך, העוסקים הקטנים, הנוטנים לשירותים פשוטים שלא ניתן
34 לדון לגבייהם מיהו הלקוח ישלמו מע"מ, בעוד שעו"ד מותחכמים, ימנעו מתשלום, מה שבחברה גידיל
35 את הנטול על אוצר המדינה ועל האחרים.

36 לאור כל האמור לעיל אני סבורת כי לא ניתן לקבל את טענת עוזיד שבכאשר מדובר במתן שירות
37 משפטי בידי עוזיד. כאשר עוזיד מציג ייפוי כוח עליו לוודא כי הוא מייצג את האינטרסים של מי שיפנה
38 את כוחו.
39

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

13. התנהלות המדינה

עו"ד שב העה טענות קשות לעניין התנהלות המדינה וטען כי הוא נרדף בידי רשותה המס, וכי לאור זאת, יש לבטל את החלטותיהם המנהליות, ולאחר ערעור המערערת ولو מטעם זה בלבד. בניגוד להליך הפלילי שם הטענה בדבר התנהלות הרשוית היא טענת סך, הנוגעת לביטול כתוב אישום מהמתה הגנה מן הצדק, לא כך הם פני הדברים בערעור האזרחי, אותו יזמה מהערערת, וענינו בשאלת האם יש חבות בمعنى מסוים בשיעור מלא בגין השירותים נשוא השומה.

עם זאת, אבחן هلן את התנהלות המדינה בענינו של עו"ד שב, שכן בראש ובראשונה, יש חשיבות להנהלות המדינה, ללא קשר לשאלה האם יש בכך להשлик באופן ישיר על החבות האזרחיות במס (כאמור לשאלת הגשת כתוב אישום יש לעמוד בתנאים של הגנה מן הצדק, ובכך איי עוסקת). שנית, אחת מטענותיו של שב נוגעת למחדלי חקירה נתענים, שلطענותו, לא אפשרו לו להציגן מפני השומה.

עו"ד שב טען הן בהליך הפלילי במסגרת הגנה מן הצדק, הן לפני, כיسلطונות מע"מ מתנכחים לו משתי סיבות. הראשונה, מהותית יותר נוגעת, לטענות, לסכסוך, בין מושב טל חלום, מי שהיה יו"ר ועד עובדי מס הכנסת. לטענת עו"ד שב הוא היה זה שחטא כי שכיר העידוד של עובדי רשות המס, ניתן שלא כדי, מה שהביא לביטולו, ולפגיעה בשכרים. עוד טען כי לאור האמור, ולאחר אירועים נוספים, הגיע עתירה לבנייה דרש להעביר את מושב טל חלום מותפקדו. הסיבה השנייה, בשל טען עו"ד שב כיسلطונות המס מתנכחים לו היא בשל סכסוך שנוצר בין מושב גבאי ומושב בני איגור, המצחיר מטעם המדינה בערעור, ולפיו בשל חקירה נגדית אגרסיבית של עו"ד שב את השניים בבית המשפט, איימו עליו, ועל כן כל החלטותיהם המנהליות בענינו נוגעות ויש לבטלן.

עו"ד שב מוסיף ומפנה לעובדה כי חקירתו בمعنى לפניה החוקר דרגי משנת 2006 נמחקה, גם זאת כתוצאה מודיפתו, וכי לא תהיה לפני בית המשפט גרסה של הדברים שאמר באותו חקירה.

עוד טען עו"ד שב למחדל חמור בחקירת המקהלה בכך שבאי איזונברג לא נקרה, ועל כן נפגעה אפשרותו לתקוף את השומה, שעה שכיום לאה במצב בריאותי כזה שאינו מאפשר לה לעמוד.

בהליך הפלילי טען עו"ד שב כי כתוב האישום הוגש נגדו ממענים אלו ועל כן יש לבטל מטעמי הגנה מן הצדק. טעמים אלו מבוסנים רלבנטיים להליך שלפני, בו המערערת היא שיזמה את ההליך. בערעור טען עו"ד שב כי יש לבטל את ההחלטה המנהלית שהתקבלו בענינו שכן הם התקבלו ממענים זרים.

אעומד להלן על טענות עו"ד שב. אבחן לגבי כל אחת מטענות האם יש לה בסיס עובדתי, וככל שיש כזה, האם התנהלות המדינה מחייבת ביטול החלטות בהליך, או החלופין, קבלת הערעור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ספטמבר 2016 06

ע"מ 09-1173 י.מ.ש השקעות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

13. א. בדיקת רשותם המש את ספרי המערערת כתוצאה ממונעים זרים
1 אשר לטענות עו"ד שבכרי רשותם המש רוזיפים אותו על רקע גילויים כאלה או אחרים, זו לא
2 הוכחה לפנוי, וגם לו הייתה מוכחת לא היה בכך להשפיע על מהלך הערעור או תוצאתו. כך תאר עו"ד
3 שלגבא את התנהלות המדינה בעניינו, בחקירתו הראשית בהליך הפלילי (פרוטוקול מיום 25.3.12, עמ'
4 498 חלק בש' (28):
5

"הוּא יְהוָה בְּאֶמֶץ מִדְגָּם שְׁבוֹ הַגָּשֹׁתִי בָּגָן לְסִלְקָת אֵת יוֹרֵךְ וְעַד רְשֹׁות המִסְים מִתְפַּקְדֵּיו וְלִסְלָקָם מִשְׂרוֹתֵי הַמִּדְגָּנָה עַל מַעֲשֵׂים חֲמֻרִים. הַיְתִי בְּסִכְסוֹן עַם מַעֲמֵד שָׁאַחֲרַבָּהּ גָּתָעַ, וְלֹכַן הַפְּסִיד אוֹ יָבוֹל הַיְתָה הַפְּסִיד מַעֲמֵד בְּעִזָּהָה מִסְיָׁמָה בְּגַל בְּשָׁוְן אֲישִׁי שֶׁל עֲבוֹדָה. הַיְתִי בְּמַצֵּב גַּוְילִיטִי שְׁעוֹדֵבָה הַמִּסְמָלִים שָׁבָר דָּדוֹד הַקָּשָׁר תְּפִזְקָה שֶׁל צְיוּנִים, דָּבָר שְׁלָאָחָר שְׁקוּבִּילִי פְּסָק דָּיו, וְעוֹדֵת הַכְּסָפִים שֶׁל הַכְּנָסָת בְּיַיִל הַלְּהָם וְעוֹדֵבָה."

¹² והיחס בו הובילו הראשים בתיק הפלילי ובפרוטוקול מיום 29.3.12, עמ' 511 החל בש' (21):

19 עוד טעם, במסמך מתכונת מינס 6.9.09 בו החשב ע"ד שגב למכתב הזמנה לחקריה של החוקר מיכאל
20 צוויזו (מכתבו סומן ת/34 בהליך הפלילי), כי אינו יודע מה פירוט העבירה לגביה הוא נחקר ומוהה,
21 המכמצין כי ערפל זה נוצר במכoon והוא בתוחשה קשה לפיה: "הஅஹாயிஸ உல்கி நெக்கடு உல் இடி பக்கிரை
22 நங்கட்டித் தாம மஹ்மாய் லஹ், மஹ்மா அமர் லாத்தட் லக்கி".
23 "(எல்லாத்) மாறா மஹி ஹப்பிரை வாயி மான் அப்பா லில் லாத்தட் லக்கிரை உல் இடி தூண்ண் சுட்டோி".

באמת. לפחות אדוויות אלו מפי עוזי שב. שעת אדוות לא מأتית במהימנות. מדברים לא חובכו לפניו.

אשר להתנצלות אישית של ה"ה גבאי ואיגר, לא רק שהטענה לא הוכחה, היא אף הופרכה. בחקירה הראשית בהליך הפלילי, טען עוזי' שגב טענה חמורה ולפיה מר גבאי אמר לו "шибולע לו". לאחר מכן, כאשר חזר בחקירה נגדית לעניין זה (בפרוטוקול מיום 16.11.14 בהליך הפלילי, עמ' 23-22), חזר בבו עוזי' שגב וציוין כי מה שהעיד קודם לכן לפיו מר גבאי אמר לו בתום חקירתו נגדית שעוד יבולע לו "זיה לא ציטוט".

32 מרן גבאי הובא כעד תביעה והכחיש את הדברים. כמו כן החיש מר גבאי שעו"ד שגב חקר אותו באותו
33 עניין באופן חריג.עו"ד שגב חקר את מר גבאי בחקירה נגדית (שם בעמ'1499 הحل בש'29):
34

"ש. אני רוצה שתגנסה להזכיר, כי זה חשוב לי. אן אמרת שאות המילים "שה לא יבועל" לא אמרת, אבל שאני ניאתני ואמותתי לך ותגנסה להזכיר, אמרת: "אני מפסיק על הזרה של החקירה הוויאן, את עת בדורה" ואתה אמרת: "אתה יודע נודע לפולש" וכשהשקרות יימס אוריין וקרואו לי פתואם לחקירה 3-4 ימים אחרי זו ב-30.4.08, אתה זו לא בושה להציג פתוחת את הדלת עצבלם במועד' ואמרת לו "איך אתה לרוגרטס?"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 היינו, ע"ד שב חזר בו מהדברים החמורים שאמר, דבר הפגוע במחינות גרטסו. כפי שזרתי
2 ואמרתי, בלבד מעו"ד שבomer אויגר, לא נקרו לפני העדים האחרים. אולם, עצם העובדה כי מר שב
3 בחר להשתחם בቤתי המהווה איזום ממש: "עד יוביל לך" ואחר כך חזר בו, פוגעת באמונות
4 גרטסו. בנוסף, ע"ד שב ויתר על חקירת מר אויגר בהליך הפלילי, וכשהקר ע"ד שב אמר אויגר
5 בערעור לפניי לא שאל אותו ولو שאלה אחת בעניין זה. על כן, כאמור, אני סבורה כי היה מנייע כלשהו
6 למרא אויגר או למרא אויגר לפעול נגד ע"ד שב. מעבר לכך קשה לקבל את עצם הטענה כי פקידי רשות
7 המשים יתנצלו בשל חקירה נגידת קשה. זו עבודתם והם מוגלים בכך.

8

9 אולם מעבר לכל אלו, וגם לו הייתה מוכחת איבת אישיות, הרי שהטענות שהעלתה המעוררת בזוגע
10 למניע מאחוריו הוצאה השומה ודחית ההשגה אין לרבעניות. החוק קובע חובת תשלום מס. על הכל
11 לצוית לחוק. מי שאינו מצית לחוק, חושף עצמו, בודאי בפן האזרחי, לכך שרשות המס יתקנו את
12 השומה ויגבו ממנו את המס הנדרש על פי החוק. לעניין זה, אין זה לרבעני האם המידיע על הדיווח
13 במס נובע מבדיקה דוחות אקרים בمعنى, מ"מבצעים" שונים שנעשים לבדיקת בעלי מקצוע
14 מסוימים, מהלשנה, או כמו במקרה שלפניו מאביה אישית, ככל שספריה של המערערת היו נבדקים ולא היה נמצא
15 במסים לע"ד שב. שכן, על אף טינה נתונת זו, ככל שספריה של המערערת היו נבדקים ולא היה נמצא
16 דבר, הרי לא ניתן היה לשנות את השומה.

17

18 לעניין זה יש להזכיר כי בשתי השומות נשוא העරעור מזכיר בתகבולים בסכומים גבוהים במיוחד
19 וסכומי מע"מ ניכרים. המיעם בערעור שלפניי עומד על כ-2.5 מיליון שקלים. במצב דברים זה, כפי
20 שמעיד שב עצמו, בהחלט סביר שהענין נבדק לעומק ברשות המס, כפי שציין בחיקירתו הראשית
21 בתיק הפלילי בפרוטוקול מיום 29.3.12, עמ' 511 החל בש' 18:

22 "...הדבר היה ברור לי שימוש בצהרים שאם תוך כדי מודגס אגרסיבי אני אוציא
23 חשבונית על 15 מיליון ש' ואדוחה למס הכנסת ולמע"מ, ואבקש פטור, אין סיכוי אחד
24 למיילון שטלחום לא ישמע ושמע"מ לא יראה.".

25 כלומר, ע"ד שב היה מודע לכל שתקבולים בסדר גודל כזה יביאו לבדיקה עמוקה של הדיווח,
26 לטעמי, גם בהעדר כל מניע נוסף. מכל מקום, מרגע שהענין נבדק, ולדעת שלטונות מע"מ הדיווח לא
27 היה תואם לחוק, היה עליהם להוציא שומה לפי מיטב הנסיבות המקצועית. כמובן שהחלהות אלו
28 כפפות לביבורת בית המשפט. במקרה שלפניי, אני סבורה כי צדקו רשות המס בקביעת השומה. כך
29 היה גם בעניין שומות מול הים, שם אושר העניין בבית המשפט העליון.

30

31 טענה נוספת של ע"ד שב, שיש לדחות כבר בפתח הדברים, היא כי החשבון נשוא הערעור הועברה
32 למיעם מפקיד שומה ת"א 3, הינו הוועברה בכונה מס הכנסת, לאור הסכם של ע"ד שב עם אנשי
33 מס הכנסת. טענה זו, גם אם היא נכונה, אינה לרבענית כלל ועיקר להליך שלפניי, הן אגף פקיד שומה
34 המטפל במס הכנסת, הון האגף המטפל בגביית מס ערך מוסף, שניהם אגפים ברשות המשים, שהוא
35

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 חלק מהמדינה. ככל שאנו אחד עומד על תקלה בדיוח בוג� למס כלשהו, מוחבתו להעיר זאת לאגנ' 2 הרלבני. לו לא היו עושים כך היה מדובר בהתנהלות עיתית.

3
4 **13.ב. מוחיקת עדות עו"ד שב במהלך החקירה במע"מ מיום 5.4.06**
5 ביום 5.4.06 נחקר עו"ד שב ממשדי הרשות לפני החוקר דרגי. אין מחלוקת כי כל מה שנזכר בכתב 6 מעודות זו היא החשבונית שסומנה ע"י החוקר דרגי, וכן טופס האזהרה עליו חתום עו"ד שב. אין גם 7 מחלוקת כי עו"ד שב נחקר ע"י החוקר דרגי, תחילת בחקירה רגילה, ובהמשך בחקירה באזהרה. אין 8 גם מחלוקת כי החקירה הופסקה ועו"ד שב עבר לחדרו של מר איגר. בדיעבד, עם הגשת כתוב האישום, 9 התברר כי תוכן החקירה שנחקר ע"ד שב בידי מר דרגי אינו מופיע בין תיעוד החקירה במע"מ 10 שהועברו לעו"ד שב במסגרת ההליך הפלילי. או אז, בשנת 2010, מסרו הן החוקר דרגי, הן המפקח 11 אייר, מזכירים (מצר החוקר דרגי ת-63 בהליך הפלילי, מזכיר אייר נ-83 בהליך הפלילי), בהם הבהירו 12 את הנسبות להפסקת העדות. יש לציין כי החוקר דרגי לא ציין במזכיר כי תוכן העדות עד להפסקתה, 13 לא נשמר או נמחק.
14

15 על הנسبות החלוקים הצדדים. המדינה, מכוח מזכירים ועדויות של החוקר דרגי והמפקח אייר, טוענת 16 כי החוקר דרגי היה בשעתו חוקר חדש, וכאשר עבר לחקרת עו"ד שב באזהרה أيام עליו עו"ד שב, 17 והחלו צעקות, שהביאו להתרבעות המפקח אייר. על פי גרסת דרגי ואייר, באותו שלב עבר עו"ד שב 18 לחדרו של אייר ושוחח עמו ללא נוכחות החוקר דרגי, והבהיר לו כי חקירה באזהרה עלולה לחבל 19 באפשרות עו"ד שב להוציאו ויזה לאלה"ב. לדברי אייר הוא אכן צורך בשלב זה בהמשך 20 החקירה באזהרה וביקש מעו"ד שב להציגו לו נתונים נוספים על העסקה. אין מחלוקת כי בשלב זה 21 עזב עו"ד שב את ממשדי מע"מ וחזרתו לפני החוקר דרגי לא נשכח. לטענת החוקר דרגי כיוון 22 שהחקירה לא הושלמה, הוא יצא מהמסמך ומקח אותו, כי חשב שהחקירה תתחדש במועד אחר. יש 23 להציג כי החוקר דרגי נחקר פעמיים בהליך הפלילי לרשותו (ראו עדותנו מיום 17.1.12 בתיק הפלילי, 24 עמי 303-5), ומර אייר העיד לפניי.
25

26 עו"ד שב מכחיש חלוטין את הדברים לטענתו, הוא לא איים ולא צעק, אלא שטعن לטענת חיסין, 27 אמר לחוקר דרגי כי מדובר בהסכם לפיו עו"ד שב מייצג את לייז כמסווה לייצוגו של אלה, וזאת בשל 28 הצורך להסתיר את ייצוג האם על ידו מהאת ארווין. לטענת עו"ד שב בכלל שהחוקר דרגי סרב כי 29 הדברים ירשמו, פנה החוקר דרגי למרא אייר, כדי לקבל ממרא אייר הוראות כיצד לפעול, ואף היה עטם 30 בחדר בעת השיחה. עו"ד שב טוען כי החקירה הסתיימה בכך, שלאחר שהבהיר את מצב הדברים למרא 31 אייר, אמר לו האחרון כי נראה לו שכן "אין מע"מ" (ראו עדות עו"ד שב בפרוטוקול ההליך הפלילי 32 מיום 25.3.12 בעמ' 484-485). עו"ד שב טוען בהליך הפלילי כי עדותנו נמחקה בזדון, כיון שהייתה זו 33 הפעם הראשונה שהזכיר את שמה של לייז, מה שסביר כי לא הייתה לו כוונה פלילית.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

המדינה אינה כופרת בכך שהודעה נמחקה, ומסכימה כי מהלך זה, לכשעצמו, אינו תקין. עם זאת
המדינה מוסיפה וטוענת כי הדבר נעשה בתום לב, ומילא עי"ד שגב מסר את תגבורת המערערת בכתב
עד קודם לכך, והיעיד במע"ם מאוחר יותר, כאשר דע כי העדות נמחקה. היינו, אין לחסוב שתשובותיו
באותו מועד היו שונות, שאחרות היו סתיירות בהודעותיו במע"ם.

אין להזכיר מילים על כך שהנהלות חוקרו מע"ם לא הייתה תקינה, והמדינה, כאמור, אף מודה בכך.
החוקר דרגי, בשנת 2010, לאחר שהתברר כי לא שמר את העדות הכך מזכר (ת/מ 64 בחלק הפלילי) בו
ציין את נסיבות גביהת ההודעה, ונמנע מלצין כי לא שמר את תוכן העדות. הוא נשאל לעניין זה
בחקירהו בחלק הפלילי (פרוטוקול דיון מיום 17.1.12, עמ' 322 החל בש' 16), והסביר כי לא שמר
את הדברים כי חשש מהנאהם. כיוון שהחוקר דרגי לא העיד לפניי אין בידי להעריך את מהימנות
גורסתו. עם זאת, גם אם לא שמר את ההודעה כי העדות הופסקה באמצען, וגם אם לא נתקל בחלק משקל
בזמן אמת, הרי שבידי, כשהchein מזכר בעניין היה עליו לפרט גם עובדה זו. על כן, גם אם היה מקום
לקבל את עדות החוקר דרגי לעניין החתרניות, עדין מדובר בתקלה חמורה בה עדות שנמסרה
איינה נשמרת, מוסר העדות איינו מודע לכך והחוקר אינו מצין עובדה זו גם כאשר הוא נדרש לכתוב
מזכר בעקבות הגשת כתב אישום בעניין.

لتעמי בעידן הדיגיטלי, קל מאד לטען חקירות, באמצעות ויזואלים, הקלטות וכיו"ב, באמצעות
шибתיחו ותיעוד מדויק ונכון של תוכן החקירה ואופן התנהלותה. בנוסף, יש לודא ולהבטיח, כי
המחקר, בסוף החקירה, מאשר את תיעוד החקירה בחתימתו. או אז, ככל שאכן היה מדובר במחלוקת
בתום לב, יש להניח, שאם עי"ד שגב היה מודע לכך באותה עת, ניתן היה לשזר את ההודעה, או
לחולפן, לחזור בקצרה על הדברים. מכל מקום, אז היה נמנעת הטענות כיום באשר לתוכן הדברים
שנמחקו.

אני סבורה כי על המדינה להסיק מסקנות מהליך זה, הן בנוגע לאופן תיעוד החקירה ממשרדי רשות
המס, הן לצורך אישור התיעוד בידי החקיר בזמן אמת.

עם זאת, לא מצאתי כי בהנהלות זו יש כדי להשפיע על ההליך שלפניי.

ראשית, כאמור לעיל, זו לא הייתה החזדמנויות הראשונה בה הציג שגב את עדותו. במכתבים שכתב
למע"ם לא העלה בשום צורה ואופן את שמה של לי, וטען כי איינו עונה לשאלות בשל חסיון עי"ד
לטובת לאה.

שנייה, בעדותו בנוגע לחקירה האמורה בחלק הפלילי העיד עי"ד שגב העיד בעצמו כי לגבי מרבית
השאלות שמר על חסיון, וכל שאמר לחוקר דרגי הוא כי יציג את אלה באמצעות לי אך עמד על כך
כי הדברים יהיו "אוף דה רקורד" כלשונו ולא יועלו על הכתב. לו החוקר דרגי היה מקבל את הקשה,

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

1 ממיילא לא היו נרשמים הדברים, ווואת לבקשת ע"ד שגב עצמו, ולא היינו יודעים האם אכן העלה את
2 שמה של ליי כבר בהזדמנויות זו. יש להזכיר לעניין זה כי גורסת שב פיה היה צורך להסתיר את עניין
3 הייצוג הכספי מפני ארוון בשנת 2006, כשהחל חסתיים זה מכבר בהחסום וחולקת העיזובן בשנת 98,
4 היינו, שמונה שנים קודם לכן, אינה סבירה כשלעצמה.

5
6 אולם, הסיבה המרכזית בשלה אני סבורה כי אין ליתן משקל ראוי לਮיקוח החודעה בחקירה הינה,
7 כי אין מחלוקת כי בזמן אמרת ע"ד שגב לא ידע שהחוודעה אינה מתועדת. בהמשך, משהתאחדו
8 החקירה, היה ע"ד שגב תחת ההנחה שהדברים נרשמו. כפי שנראה, ע"ד שגב ממשיך לטען לחסיוון,
9 ומשיב לשאלות רך כשחוגג לו פסק הבורר הנשיא שמדובר. לאור האמור, מבחן ההליך שלפני, אין
10 משמעות ריאיתית להעדרה של החודעה.
11

ג. מחדרי חקירה

12 לכל הפחות מ-2008, ויתכן כי אף מ-2006, היה ברור כי המחלוקת בו המעוררת לרשותו המסייעת
13 בשאלת מי ניתן השירות המשפטי, לאה או לוי. לאה לא נקרה. טענות של ע"ד שגב היא כי מדובר
14 במוחדר חקירותי בשלו לא יכול היה המעוררת להtagונן כראוי מפני השומה שהוצאה לה המדינה.
15 מר איגר נשאל לעניין זה בדיון שלפניי (עמ' 208 לפ"ר מיום 30.4.15, החל בש' 25):

16 "ש. זה נראה קצת תמורה – יש כאן שתי אופציות מי קיבל את השירות או לי או לאה,
17 מוזר שלא חקרת את אלה.
18 ת. זה לא היה שיקל שעדם לבניין. אני הייתה בשלב השני [לאחר החקירה] אני מנה
19 שיכל להיות שהיה גם השיקל שמדובר באישה מבוגרת, חולה סברו שאין צריך
20 להעמיד אותה בתשאול הזה.".
21
22

23 מר איגר מצין עוד כי נקרו חן לי, חן עורכי הדין של לאה, ע"ד וינרט ועו"ד גיל אורון.
24
25 אמנים, יתכן כי היה מקום לחזור את לאה בשעתו, או לכל הפחות לבחון האם הדבר אפשרי, אולם,
26 גם אם כך הם פנוי הדברים, אין סבורה כי מדובר במוחדר חקירותי שיש בו כדי להשлик על תוכאות
27 העරעור.

28 ראשית, ע"ד שגב יכול היה להזמין את גב' איזנברג לעדות במסגרת התיק הפלילי. בהליך הפלילי,
29 בפתח הדיון (ימים 15.10.12, עמ' 648 לפ"ר שי 12-13) הודיע ע"ד שגב: "אני מתקבון להזמין לעדות את
30 גב' לאה איזנברג. בהסתמת ע"ד שפינול [ב"כ המשאימה] אני אעוזן קשר עם דם הודי שסיים
31 להעיד על מנת לבודד כיצד אני יכול לזמןה". הפרקטים הסכימו להעדרה, ככל של החלטך,
32 לרבות באמצעות העודה מרחוק, ככל שאינה נמצאת בישראל. בדיון מיום 23.10.12 הגיע לכך ב"כ
33 המשאימה כך (עמ' 670 לפ"ר, שי 18-22):

34 "הנאים צין כי ברצונו להביא לעדות את גב' לאה איזנברג, ולאחר העודדה שמדובר
35 פה באשה מבוגרת והמורכבות שלאור העודדה שלא ידוע אם היא נמצאת או לא נמצאת
36 בישראל, אני מצהיר לפורטוקול שמחוניינגו, אין שום בעיה להביא אותה לעדות עד
37 בטראם תשתיים עדותו של הנאשם. אנחנו לא מתנגדים גם שם יהיה צורך שהעודה
38

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

תהייה בוידאו. בכל אופן, אם הנאשם רוצה לקדם את עניין עדותה גם לא במועד שנקבע או בסיום עדותו, מבחיננו אין בעיה.».

בדיוון מיום 25.10.12 הודיע עו"ד שבך (עמ' 669 לפ"ר ש' 11-10):

”אני מודיע לביהם” שלא הצלחתי לייצור קשר עם גב' אייזנברג ולא הצלחתי לוודא את מצבאה הרפואי. לבן, בקשתנו לעוזת מוקדמת, בשל זה, אינה דלבנטית. אם יהיה שינוי אודיע על כך.”.

אמנם עו"ד שבך הודיע בבית המשפט כי ככל הנראה מצבאה לאאפשר לה זאת, אך לא זימן אותה עדות ולא הביא כל ראייה כי מצבאה הרפואי אכן אפשר לה להעיד. יש לציין כי החלק הפלילי התנהל החל משנת 2011. כאמור, כפי שהமדייה לא בדקה מה מצבאה של לאה, גם עו"ד שבך לא עשה כן.

בנוספ', גם לו היה מובהר כי אכן גב' אייזנברג לא הייתה כשרה להעיד בחילק הפלילי או לפני, וכי הייתה כשרה להעיד במע"מ בשנת 2008, גם אז לא נראתה כי חקירתה היה כדי לפחותענותיו של עו"ד שבך. בראש ובראשונה ליו נזקירה ארוכות במע"מ, ואף הופיעה ברשימות עידי התביעה בתיק הפלילי. השיקול של המדייה לפיה וחקרו את ליו העיריה, שהיא זו שעמיד שגב יכול באותם פרטניים וככליה הייתה לשפק או על גרטתו, ולהימנע מחקירת אשפה כתבת שמוננים, שככל הנראה לא הייתה במצב רפואי משופר כבר אז, הוא שיקול סביר. העובדה שליו נפטרה לא הייתה צפואה, ועל כן אני רואת בכך מוחדר חקירתו.

בנוספ',سلطונות מע"מ חקרו עדים רבים שהיו מערבים ושאין להם כל אינטנס להעיד דבר פרט לאנמת, כולל עורכי דין שעבדו במושרד שבשעתו, עורכי דין אחרים, שכולם דבקו באזהה גורסה לפיה מושרד שבגב ייצג את ליו. למעשה, טענה שבערעור אינה שונה, והוא מאשר כי ייצג את ליו, אך טענתו כי הייצוג של ליו היה פורמלי, ובמהות ייצג את לאה. נראת כי אם עורכי הדין שהיעדו לא השיכלו להבין זאת, כפי שתוען עו"ד שבך, שפק אם עדותה של לאה הייתה תורמת לעניין.

לאור האמור לעיל אני סבורת כי לא היה מוחדר חקירתו או התנהלות אחרת מצד המדינה המחייבים לשנות את מסקنتי לעיל.

ניתן לסכם פרק זה בדבריו של כבי המשנה לנשיאה אי' רובינשטיין בע"א 729/11 סדרון פורטטו לימייד נ' מנהל מע"מ ת"א (2013), שם סיכם את פסק דין בדברים הבאים:

”במעריך גביהת המסדים לא אחת נתקלים אנו ב’משמעות חבל’ או אף ‘משחק חתול וכביר’ בין הרשות לנישומים, שמטבע הדברים זו (הרשות) מבקשת לגבות ככל האפשר ווות’, ההאהבה (למיינה ולגביהת המס) עלולה לקלקל את השווה (ראו רשי' בראשית כ"ב, ג'); ואלה (הניסיומים) מבקשים לשלם פחות ככל האפשר, ואהבתם שלهما, להישאר ובאמתחותם מנוון רב יותר, עלולה אף היא לקלקל את השווה. עניינו מכאן קצת מזה וקצת מזה.”

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2016

ע"מ 09-1173 י.מ.ש הש��ות נ' מדינת ישראל (מנהל מע"מ ת"א)

14. סוף דבר

לאחר ששמעתי כי הטיפול המשפטי של המערערת בקשרו הירושה במשפחה איזנברג, ניתן
לגביו להרדי ז"ל, וכיוון שבליו הרדי זיל, לא התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ,
כיוון שהייתו תושבת ישראל, אני דוחה את הערעור.

5

6 המערערת תша בהוצאות המשיבה ושכ"ט ע"ד בסכום כולל של 75,000 ש"ח.

7

8 ניתן וחווד לצדדים היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016.

9

10 ד"ר מיכל אגמון-גונן, שופטת

11

12

13

14

15

16

17